ஃ

கணபதி துணை.

சங்கமருவிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள்

ஆறாவதாகிய

கலித்தொகை

(மருதக்கலி, முல்லைக்கலி.)

மூலமும்

மதுரையாசிரியர்

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

இவை

இடையாற்று மங்கலம்

வைத்தீச்சுவரையரவர்கள் குமாரரும்

சென்னை,

க

பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

அனந்தராமையரால்,

நன்கு பரிசோதித்து

தாம் புதிதாக எழுதிய ஆராய்ச்சிக்குறிப்புடன்

சென்னை,
நோபில் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பெற்ற.

1925
ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.

உ
கணபதி துணை.

இரண்டாஞ் சம்புடத்தின்,

முகவுரை.

கிளருந் திருவல்லிக் கேணிக்க ணன்பர்
தளருந் துயர்தீர்ப்பான் சார்ந்து—வளருந்
தொருகோட்டுக் கற்பகத்தா ளுற்றேன் கலிக்கட்

டிருகோட்டும் வெப்பொழியச் செய்து.

இந்நூலையும் இப்பதிப்பையும்பற்றிய செய்திகள்பலவும், கடவுள் வாழ்த்தும் பாலைக்கலியும் குறிஞ்சிக்கலியும் அடங்கிய முதற்சம்புடத்தின் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இவ்விரண்டாஞ் சம்புடத்தில் மருதக்கலியும் முல்லைக்கலியும் அடங்கியுள்ளன. இதில் முதற்சம்புடத்திற்போலவே இப்பகுதிகளிலுள்ள செய்யுட்களை செய்யுட்பகுதிகளை மேற்கோளாகவந்துள்ள இடங்களும் ஒத்த பகுதிகளும் ஆங்காங்கு எண்கள் முதலியன இட்டுக் குறித்திருப்பதோடு, சொல்லாராய்ச்சிக்கும் விலங்கு பறவை மரஞ் செடி கொடிகளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கும் உதவியாக உரிய விடங்களில் சில குறிப்புக்களும் குறிக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

முதற்சம்புடத்திலன்றி இச்சம்புடத்தில் பிற்கூறிய குறிப்புக்களைச் சேர்த்ததற்குக்காரணம், முதற்சம்புடத்தைப் பார்த்த தமிழபி

மானிகளான அன்பர்களிற் சிலர், உரையிலுள்ள சொற்கள், பண்டை இலக்கியத்துள்ளன; இல்லன; இவை இன்னசொல்லின் சிதைவுஎன்ற செய்திகளையும் இயன்ற அளவு தெரிவித்தல் நன்றென்றும், வேறு சிலர், உயிர்களைப்பற்றிக் கூறுமிடத்து மிருகவிசேஷம் பக்ஷிவிசேஷம் விருக்ஷ விசேஷமென்று சிறிதும் அறிய இயலாதபடி விட்டுவிடாமல் இப்பொருள் இன்னதென்றுஅறியும்படி அவற்றையும் இயன்றஅளவு விளக்கல் பேருபகாரமாமென்றும் விரும்பிக் கூறியனவாகும். ஆதலால் அவற்றையும் பற்றி இயன்ற அளவு குறித்திருக்கின்றேன்.

4

இம்முகவுரையின்பின், முதற்சம்புடத்திலன்றி இச்சம்புடத்தில் வந்துள்ள நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதியும் செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதியும் இப்பதிப்பைப் பற்றி மஹாமஹோபாத்தியாயர் தாக்ஷிணாத்திய கலாநிதியென்னும் சிறப்புப் பட்டங்களைப்பெற்று விளங்கும் பிரஹ்மஸ்ரீ உ.வே. சாமிநாதையரவர்களும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச் செந்தமிழ் முதலிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களும் எழுதியுள்ள அபிப்பிராயங்களும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இந்நூல் விரைவில் இனிது நிறைவேறத் தமிழ்த்தெய்வத்தின் திருவருளை வேண்டுகின்றேன்.

திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை
குரோதன வருஷம்
ஆனிமீ௨௩௨

இங்ஙனம்:
இ. வை. அனந்தராமையன்.

கணபதி துணை.

முதற்சம்புடத்திலன்றி இதில் எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

அஷ்டாங்கஹ்ருதயம்.
 சிகித்ஸாஸ்தானம்
[இராமாயணம் (உத்தரராமாயணம்)]
 சந்திரகேதுநகர்ப்படலம்
இருசமயவிளக்கம்
இன்னாநாற்பது
[உத்தரகோசமங்கைப்புராணம்]
 அரித்துவசன்சாபந்தீர்த்தபடலம்
உதயணகுமாரகாவியம்
 உஞ்சைக்காண்டம்
உரிச்சொனிகண்டு
[கந்தபுராணம்]
 அக்கினிமுகாசுரன்வதைப்படலம்
 அசுரர்யாகப்படலம்
 ஆற்றுப்படலம்
 சுரம்புகுபடலம்
 திக்குவிசயப்படலம்
 திருவவதாரப்படலம்
 தேவகிரிப்படலம்
 பானுகோபன்வதைப்படலம்
 மூவாயிரர்வதைப்படலம்
[கம்பராமாயணம்]
 இராவணன்சோகப்படலம்
 உருக்காட்டுப்படலம்
 கடிமணப்படலம்
 குகப்படலம்
 சூடாமணிப்படலம்
 சேதுபந்தனப்படலம்
 திருவடிதொழுதபடலம்
 தேரேறுபடலம்
 பஞ்சநதத்தின் வரலாறு.
 மணிகன்னிகையின்சிறப்பு
[காஞ்சிப்புராணம்.]
 சித்தீசப்படலம்
குண்டலகேசி.
[குறள்.]
 பரிப்பெருமாளுரை
 மணக்குடவருரை
[கூர்மபுராணம்.]
 ஆதவர்சிறப்புரைத்தது
 இந்திரத்துய்ம்மன்முத்திபெற்றது
 இராமன்வைகுந்தமடைந்தது
 தக்கனைச்சபித்தது
 திருக்கல்யாணம் [யுரைத்தது
 நவகண்டத் துறைவோ ரியற்கை
கோவையார் (திருக்கோவையார்.)
சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
[சீகாளத்திப்புராணம்]
 நான்முகச்சருக்கம்
சுக்கிரநீதி.
[சூளாமணி.]
 அரசியற்சருக்கம்
 குமாரகாலச்சருக்கம்
 தூதுவிடுசருக்கம்
 நகரச்சருக்கம்
சேந்தன்திவாகரம்.
[தணிகைப்புராணம்.]
 இந்திரனருள்பெறுபடலம்
 வீராட்டகாசப்படலம்
திணைமொழியைம்பது.

சிந்தனைப்படலம்
படைக்காட்சிப்படலம்
படைத்தலைவர்வதைப்படலம்
பிணிவீட்டுப்படலம்
பிரமாத்திரப்படலம்
மாரீசன்வதைப்படலம்
வாலிவதைப்படலம்

கள்வழிநாற்பது.

[காசிகண்டம்.]
அமுதேசன்முதலியவிலிங்கத்தின் சிறப்புரைத்தது

[திருக்கழுக்குன்றப்புராணம்]
தீர்த்தச்சருக்கம்
நகரச்சருக்கம்
பசுவராகச்சருக்கம்

திருக்கழுமலமும்மணிக்கோவை.

திருப்புகழ்.

[திருவானைக்காப்புராணம்.]
புராண வரலாற்றுப்படலம்

[திருவிளையாடற்புராணம்.]
திருநகரப்படலம்
நான்மாடக்கூடலானபடலம்

நூற்பெயர் முதலியவற்றின் அகராதி.

பரிநரியாக்கியபடலம்
பாயிரம்
மாமனுகவர்தாவழக்குரைத்தபடலம்
மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்
வரகுணனுக்குச் சிவலோகம் காட்டியபடலம்
விண்ணியுங்கிணறுமிலிங்கமுமமைத் [தபடலம்
தீர்த்தகிரிப்புராணம்.
கந்ததீர்த்தச்சருக்கம்
[நாலாயிரதிவ்வியப்பிரபந்தம்.]
இயற்பா
திருச்சந்தவிருத்தம்
பெரியாழ்வார்திருமொழி
நிகண்டு.
[நீலகேசி.]
குண்டலகேசிவாதச்சருக்கம்
[நைடதம்.]
அரசாட்சிப்படலம்
கைக்கிளைப்படலம்
சிறப்புப்பாயிரம்
நகர்நீங்குபடலம்
போதுகொய்ப்படலம்
மாலைப்படலம்
வேற்றுருவமைந்தபடலம்
[பதினொராந்திருமுறை.] [மாலை
மூத்தநாயனர் திருவிரட்டைமணி
[பாகவதம்.] [வத்தியாயம்
(9) அரிச்சந்திரன் கதையுரைத்த
உருக்குமிணிபூடமீர்த்த வத்தியாய
சகடமுதைத்தவத்தியாயம் [யம்
சுபத்திரைமணமுரைத்த வத்தியா
பிரத்துமனன்மணம்புரியத்தியாய
சையாதிகதையுரைத்த வத்தியாய
(8) வாமனவதார முரைத்த வத்தியாயம்
ஸ்ரீநாரதர் கஞ்சனேடுரைத்தவத்தி
[பிரபுலிங்கலீலை.] [யாயம்
பிரபுதேவர்வந்தகதி
மாயையினுற்பத்திகதி
[பிரமோத்தரகண்டம்.] [தியாயம்
பத்திராயுவுக்குஅரசியலளித்தவத்
புள்ளிருக்கு வேளூர்க்கலம்பகம்.
[புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.]
உழிஞைப்படலம்
பெருந்திணைப்படலம்
வென்றிப்பெருந்திணை.
[பெரியபுராணம்.]
கழறிற்றறிவார் நாயனர் புராணம்
கோச்செங்கட் சோழ நாயனர் புராணம்
சிறுத்தொண்டநாயனர்புராணம்
சேக்கிழார்
திருநாட்டுச்சிறப்பு
வாட்போக்கிக்கலம்பகம்.
[விநாயகபுராணம்.]
கேசானனர் திருவவதாரப்படலம்
[வில்லிபாரதம்.]
இராசசூயச்சருக்கம்
எட்டாம்போர்ச்சருக்கம்
காண்டவ தகனச்சருக்கம
நான்காம்போர்சச்சருக்கம்
மணிமான்வதைச்சருக்கம்
[வேதாரணியபுராணம்]
சோரச்சருக்கம்

இவற்றுள் சில நூல்கள் முதற் சம்புடத்தில் எடுத்துக் காட்டப் பெற்றிருந்தும் உட்பிரிவுகளின் வேறுபாட்டால் இதிலும் எடுத்துக்காட்ட வேண்டியவையாயிருந்தமையால் அந்நூல்கள் இவையென்பதற்கு அறிகுறியாக, அந்நூற்பெயர்களின் இருபக்கத்தும் இருதலைப் பகரம் [] அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. அதனில் இல்லாது, இச்சம்புடத்தில் எடுத்துக் காட்டப் பெற்ற நூல்கள். (கஅ)

மற்றும் சிலவாம்.

மருதக்கலி முல்லைக்கலிகளின்

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

உ

கணபதி துணை.

கலித்தொகை

விளம்பரம்.

இது மூன்று சம்புடமாகும்.

இருபது பவுண்டு பேதர்வோய்ட் பேபர்

டிம்மி எட்டுப்பக்கம் ஸைஸ்.

நல்ல காலிகோ பைண்டு செய்யப்பெற்று

இதுவரை வெளிவந்த சம்புடம் ௨.

அவற்றுள்,

௧-ஆம் சம்புடம் பக்கம் ௩௯௫ விலை ரூ. ௫ 0 0 ௨-ஆம் சம்புடம் பக்கம் ௩௯௭ - ௭௪௩ விலை ரூ. ௫ 0 0

தபாற்கூலி வேறு.

௩-ஆம் சம்புடம் பதிப்பிக்கப்பெற்று வருகிறது; அது சுமார் ௪00 பக்கமாகும். அதில் செய்தற்கவியும் ஆசிரியர்களின் சரித்திரமும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் உளவாம். அதற்கு விலை வெளிவந்தபின் குறிக்கப்பெறும்.

௧௯௨௫ ௵ செப்டம்பர் மாதத்துள்

முன்பணமனுப்பும்

உள்நாட்டாருக்கு, தபாற்கூலி உள்பட மூன்று

சம்

புடத்தின் விலை ரூ.

கஉ அ ೦

வேண்டுவோர் அடியிற்குறித்த விலாஸத்துக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

இ. வை. அனந்தராமையர்.

பிரஸிடென்ஸி காலேஜ், தமிழ்ப் பண்டிதர்.

கசு நாகப்பையர் தெரு, திருவல்லிக்கேணிப் போஸ்ட், சென்னை. II

(செந்தமிழ்.)

கலித்தொகை (பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலி) மூலமும் நச்சினார்க்கினிய ருரையும்:—இப்புத்தகம் சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி க..லேஜின் தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரும்மஸ்ரீ அநந்தராமையரவர்களால்,

பலபிரதிகளை வைத்து ஒப்புப்பார்த்து நன்குபரிசோதித்து அச்சிடப்

பட்டிருக்கிறது. இதற்குமுன்பு இந்நூல் ஸ்ரீமத். சி. வை. தாமோ

தரம் பிள்ளை யவர்களாற் பதிக்கப்பட் டிருப்பினும் இப்பதிப்பில்

மூலமும் உரையும் பல திருத்தமடைந்துள்ளன. பாட்டுக்களேனும் அவற்றின் பகுதிகளேனும் பிறநூலுரைகளில் எடுத்தாளப்பட்டவற்றை அவற்றிற் குரிய விவரங்களுடன் ஆங்காங்குக் குறித்தும் இன்னும் தோன்றிய பிற குறிப்புக்கள் வரைந்தும், முற்காலத்தவும் பிற்காலத்தவுமான நூற்றுக்கணக்கான நூல்களிலிருந்து பிரயோகங்கள் எடுத்துக்காட்டியும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. கஅ, ககூ-ம் பக்கங்களில் ரு-வது குறிப்பில் அருந்ததியைப்பற்றிய பல புராணங்களிலுள்ள கதைகளும் பலநூல்களிலும் வழங்கிவந்தபெயர்களும் ஒருங்கு சேர்த்துக் காட்டியிருப்பதும், இன்னும் கொல்லிப்பாவை முதலிய சில பல குறிப்புக்கள் அருமையான் ஆராய்ந்தெழுதியிருப்பதும் பாராட்டத்தக்கன.

(ரக்தாக்ஷி௵ மார்கழி௴.)

(சுதேசமித்திரன்.)

—லித்தொகை மூலமும் நச்சினர்க்கினியருரையும் (முதற் சஞ்சிகை. பாலையும் குறிஞ்சியும்) சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் இ. வை. அனந்தராமையரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

..........இக்காலத்தவராலும் இது போற்றற்குரியதோவெனின் உரியதே யென்பது பல துறைகளிலுமுழைப்பவர் துணிபு. பண்டைக் காலத்துத் தமிழரின் மதக் கோட்பாடுகள் எப்படிப்பட்டன. அவர் நன்றென்றும் தீதென்றும், அழகியதென்றும், அல்லாததென்றும் கருதியனயாவை. அவர்தம் அரசாட்சி எந்நிலைமையிலிருந்தது. அவருண்ட உணவும், உடுத்த உடையும், காதலித்த முறையும், கைப்பிடித்த ஒழுக்கங்களும் இன்றுபோலல்லாது வேறுபட்டிருந்தனவோ என்றும் பலவும் ஆராய்ச்சி செய்வோர் கலித்தொகையை ஒரு பொற்றுலையேபோல் பாராட்டுவர்.

III

இஃதொரு புறமிருக்க,...............விரிவஞ்சி சேர்க்காது விடுத்தாம்.

மேற்கோட்கள்—

இனி, இந்நூலைக் காலஞ்சென்ற சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் கஅஅஎ-ஆம் வருடத்திற் பதிப்பித்தார்கள் அப்பதிப்பிலடங்கிய பிரதிகள்யாவும் செலவாகி விட்டமையான் அவை பணத்தாலும் சிநேகத்தாலும் மற்றெவ்விதத்தாலும் கொளற்கரியனவாய் முடிந்தன. ஆதலின் வேறுவழிகாணாது எனக்கு இனியனவாத்தோன்றிய சிற்சில பாட்டுக்களை மாத்திரம் கையெழுத்தில் பெயர்த்துக்கொண்டேன். என்னைப்போலவே பலரும் இப்புதிய பதிப்பை எதிர்ப்பார்த்திருப்பராதலின் இதனை இரண்டாம்முறை அச்சிட்டு உதவியவருக்கு யாம் பெரிதும் நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டவராயிருக்க, இதற்குத்தாம் பல வாண்டுகளாக அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும் சேர்த்தருளிய பிரும்மஸ்ரீ அனந்தராமையருக்கு நாம்எத்துணைக் கடமைப்பட்டுளோமென்பது கூறுமலே விளங்கும்..... ....

....

(14—2—25.

(நவசக்தி.)

கலித்தொகை என்பது பழைய சங்க நூல்களுள் ஒன்று. அஃது எட்டுத்தொகையுள் ஒன்றாயிருப்பது. கலித்தொகையைக் "கற்றறிந்தார் போற்றும் கலி" என்று தமிழர்கள் போற்றி வருவது கவனிக்கற்பாற்று.

கலித்தொகை, மக்கள் இன்பவாழ்விற் குரிய அகப்பொருளை அறிவுறுத்தும் நூல். அகப்பொருளை யுணர்த்தும் நூல் பலவற்றுள் கலித்தொகை தலையாயது என்று கூறுவது மிகையாகாது. அகப்பொருளிலக்கணம் பயின்ற ஒருவன் கலித்தொகை வாசித்து வருவானுயின், அவன் உடல் உணவு முதலியவற்றையும் மறந்து இன்பத்தால் விழுங்கப்படுவன் என்பது திண்ணம். அவன் நுகரும் இன்பத்தை எழுத்தால் எழுத முடியாது. அத்தகை இன்பத்தை யூட்டும் நூலன்றோ நூல்? கலித்தொகையில் அத்தகைப் பேரின்பமிருப்பதாலன்றோ கற்று அறிந்தார் போற்றுங்கலி என்று அந்நூல் புகழப்படுகிறது? அவ்வின்பநூல் பயின்று இயற்கை யின்பத்தில் திளைத்திருந்த நம்மவர்கள் இதுகாலை போலிநாவல்கள் பயின்று களித்து, இன்பமிழந்து வருவது குறித்தி எவரே வருந்தார்?

IV

முன்னை நாளில் கலித்தொகை பயிலாத

ஒருவனைக் கற்றவரென
எவரும் போற்றார். திருத்தக்க தேவர்
சேக்கிழார் கம்பன் சிவஞான முனிவர் முதலிய
புலவர் பெருமக்கள் கலித்தொகை பயின்ற கல்வி
யாளர்கள் என்பதுகவனிக்கத்தக்கது.
பாட்டின்பத்துக்குஊற்றாயுள்ள
கலித்தொகை படியாத ஒருவன் எங்ஙனஞ் சிறந்த
பாவலனாவன்?

இத்துணைச் சிறப்புவாய்ந்த கலித்தொகை, பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக் கலி, மருதக்கலி, முல்லைக்கலி, நெய்தற்கலியென ஐந்து பகுதிகளை யுடையது. ஆகவே இந்நூலில் ஐந்திணை காணலாம். இந்நூல்,
இளம்பூரணர், பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர்,
பரிமேலழகர் முதலிய
உரையாசிரியர் ஆட்சியையும் பெற்றது.

கலித்தொகை மூலமும், அதற்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் வரைந்த அரிய உரையும் இற்றைக்குச் சுமார் நாற்பதாண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வருள் ஒருவராய அன்பர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. இது போழ்து சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

, ஸ்ரீமான், அனந்தராம ஐயர் அவர்களால்
கலித்தொகையின்பாலையும், குறிஞ்சியும்,
நச்சினார்க்கினியர் உரையோடு
வெளியிடப்பட்டிருக்கின்

றன. ஸ்ரீமான் ஐயர் அவர்கள் தமிழ்ப்புலமையும் உழைப்பும் இக் கலித்தொகைப் பதிப்பில் நன்கு புலனாகின்றன. தமிழ்ப்புலமை மிக்க ஐயர் எழுதியுள்ள ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக் கலித்தொகை பயில்வோர்க் குப் பெருந்துணை செய்வதாகும். இப்பதிப்பிலுள்ள விசேடம் முக வுரையில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வருமாறு:—

க. பல ஏட்டுச் சுவடிகளோடு

ஒப்பிட்டதினாலும்..............
அகராதியும் எழுதிச் சேர்த்தல் முதலியவையாம். *
அநபாயன் சடையப்பவள்ளல் போன்றார்
இல்லா இந்நாளில், தமிழ்வளம் அருகிவரும்
இக்காலத்தில், தமிழ்ப்புலவர்கள் மிடியால்
பீடிக்கப்பட்டு வருந்தும் இச்சமயத்தில் ஸ்ரீமான்
அனந்தராம ஐயர்
சங்க நூல்களில் தலையாயதை
ஆராய்ச்சிக்குறிப்புடன் வெளியிடப்·

புகுந்தது குறித்து எமது நன்றி யறிதலான வணக்கத்தை அத்தமிழ்ப் பெரியார்க்குச் செலுத்துகிறேம். ஏனைய பகுதிகளும் ஸ்ரீமான் ஐயர் விரும்புமாறு விரைவில் வெளிவர எல்லாம்வல்ல இறைவன் அருள் செய்வானக.

* முதற்சம்புடத்தின் முகவுரை பக்கம் 10-1, முதல் 11-9 வரை பார்க்க.

V

இப்பதிப்புக்குத் தமிழ்மக்கள் எத்தகை ஆதரவு நல்குதல் வேண்டுமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? தமிழ்ச்செல்வர்கள் தங்களாலியன்ற உதவி புரிந்து கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலியைத் தமிழ்நாட்டிற் பரப்புவாராக.

(3—4—25.)

(பாரத மித்திரன்.)

கலித்தொகை: இந்நூல்கடைச்சங்கமேறிய பனுவல்களின்பகுப்பு ளொன்முகிய எட்டுத்தொகையுள் ஆறுவதாக வுள்ளது.

இதனுள் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என்னும்

ஐந்திணைகளினுடைய முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள்களும், அவற்றின் இயற்கையணிகளும் கற்றோர்களிப்புறுமாறு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'கற்றறிந்தார் போற்றுங் கலி' என்பதனாலும்,

இவ்வுண்மை அறியலாம்.

இது, படிப்போருக்கு இன்பச்சுவையுடன்

அந்தணர், அரசர்

அமைச்சர், வணிகர், வேளாளர்களும்

பிறருமாகிய ஆடவரும் மகளிரும் இளமையிலும்

முதுமையிலும் அறிந்தொழுகவேண்டிய

பலப்பலநீதிகளைக்கற்பித்துநன்னெறிகாட்டிப்பயன்றுய்க்கச்செய்வது.

இச்செந்நெறி நூலுக்கு மதுரை ஆசிரியர்

பாரத்துவாசி உச்சி

மேற் புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியர் உரை

யெழுதியிருக்கின்றார். உரையோடு கூடிய இந்நூலை

சென்னபட்டினம் அரசாங்கக் கல்லூரித்

தமிழ்ப்பண்டிதர் பிரம்மஸ்ரீ இ.வை.

அனந்தராமையர் அவர்கள் பன்

னெடுங்காலமாக ஆராய்ச்சிசெய்து அச்சிட்டு வருகின்றார்கள்.

கடவுள்வாழ்த்து, பாலை, குறிஞ்சி ஆகிய மூன்று பகுதியும் தொகுத்த முதற் புத்தகம் வெளிவந்து விட்டது. கசடு நூல்களி லிருந்து மேற்கோள்களும் கதைகளும் எடுத்துக் காட்டி ஐயமகற்றி அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். இதனை ஊன்றிப் படிப்பவர்களுக்கு ஐய ரவர்களுடைய பேருழைப்பு விளங்காமற்போகாது......(பெத வெள ய்ட்டுக்காகிதத்தில் இச்சம்புடத்தின் விலை ரூ. ரு.)......தமிழ் ...ங்கள் பலரும் இச்சிறுதொகைப் பொருளைப் பொருட்படுத்தாது அனுப்பி ஒவ்வொரு காப்பி வாங்கிக்கொண்டால் ஐயரவர்கள் இதுபோன்ற பல நூல்களை அச்சிட்டு உதவிபுரிவார்களென்பது ஒருதலை. இதனாற் புகழும் புண்ணியமும் இரு பகுதியினர்களுக்கும் உண்டென்பதைத் தமிழறிஞர்கள் செவ்வனே அறியவேண்டும். (6—4—25.)

VI

NEW INDIA, Thursday February 19, 1925.

REVIEW.

Kalithohai, Edited by Pandit E. V. Anantarama Iyer of the Presidency College, Madras; with the commentary of Nachinarkiniar and with notes of his own research, Vol. 1.

pp. 395.

Tamil scholars and others who are interested in tamil literature are well aware of this work, "Kalithohai" being the sixth of the famous eight higher literary productions styled "The Ettuthohai" of the ancient Tamil Sangams. All the commentators of the world renowned work, "Tholkappiam" have sung in praise of the literary merit of this unique work, so much so that the famous "Nachinar- kiniar" spared no pains to write an exhaustive commentary for this work which excites the admiration of the renowned scholars of Tamil Literature. This work is of the highest importance as it throws much light on the highly dignified civilisation of the Ancient Tamils. This production is admired as the best contribution to the Tamil literature of the Sangam Age.

Pandit E. V. Anantaramier has exhibited his scholarly erudi- tion in his research notes in this edition of the work and has shown himself as fitted for bringing out a good edition of this

famous literary production.

The present volume has brought out two of the five "Kalis" as well as the "Kadavul Vazth" of this work and the other three "Kalis" are expected to be out in a short time.

The HINDU, Saturday February 28, 1925.

VERNACULAR PUBLICATIONS.

THE TAMIL SANGAM CLASSICS.

Kalithohai:—Edited by pandit E. V. Anantarama Iyer of the Presidency College, Madras; with the commentary of Nachinarkiniar and with notes of his own research, Vol. 1, pp. 395.

Tamil Scholars and those others that are interested in Tamil literature are well aware of this work "Kalithohai" being the sixth of the famous eight higher literary productions styled "the Ettuthohai" of the ancient Tamil Sangams. All the Commentators of the world-renowned work "Tholkappiam" have sung in praise of

the literary merit of this unique work, so much so that the famous "Nachinarkiniar" spared no pains to write an exhaustive commentary for this work which excites the admiration of the renowned scholars of Tamil Literature. This work is of highest importance as it throws much light on the highly dignified civilization of the Ancient tamils. This production is admired as the best contribution to the Tamil literature of the Sangam age. A through knowledge and mastery over the other literary contributions of that age, such as the "Ahananooru", the "Natrinai," "The Kurunthohai," etc., as well as over "The Tholkappiam" and its commentaries are of the utmost necessity for bringing out a really good edition of this work.

Pandit E. V. Anantharama Iyer has exhibited his talents in his research notes in this edition of the work and has brought out a good edition of this famous literary production. Not only the Tamil Nadu but also scholars all over the world have been placed under a deep debt of gratitude to our Pandit by this work of his. It is a praisworthy effort in bringing out from obscure corners the light of ancient wisdom.

The present volume has brought out two of the five "Kalis" as well as the "Kadavul Vazth" of this work and the other three "Kalis" are expected to be out in a short time.

இரண்டாஞ் சம்புடத்தின் அபிப்பிராயம்.

(மஹாமஹோபாத்தியாயர் தாக்ஷிணாத்தியகலாநிதி,
பிரஹ்மஸ்ரீ உ. வே, சாமிநாதையாவர்கள்.)

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதராகிய ப்ரஹ்மஸ்ரீ. இ. வை. அனந்தராமையரவர்கள் பலவருடங்களாக மிக முயன்று நன்காராய்ந்து பதிப்பித்துவரும் 'கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியருரை' யின் மூன்றாவது மருதக்கலியும், நான்காவது முல்லைக்கலியும் அடங்கிய உ - ஆம் பகுதிப் புத்தகத்தைப் பார்த்து ஆனந்தம் அடைந்தேன். அவர்களுடைய தமிழ்க்கல்வியின் மேம்பாடு இதற்குமுன் யான் பதித்துள்ள புத்தகங்களில் எழுதி யிருப்பவற்றாலும், இவர்களுடைய பதிப்பின் அருமை, இந்நூலின் முதற் பகுதிக்கு யான் எழுதியுள்ள அபிப்பிராயத்தாலும் யாவருக்கும் நன்கு விளங்குமாயினும், இப்பகுதியைப் பற்றியும் எனக்குத் தோற்றியவற்றை எழுதும்படி இதன் பதிப்பாசிரியர் விரும்பினமையால் எழுதலானேன்.

VIII

"தன்னெஞ்சம் ஏடெனக் கற்றான் தழைமுத் தமிழையுமே" என்றபடி, பிறருடைய சகாயத்தைச் சிறிதும் விரும்பாமல் தம்முடைய மனத்தையும், மற்றைக் கரணங்களையுமே துணையாகக் கொண்டு இவ்வளவு பெருங்காரியத்தைச் செய்து முடித்த தொன்றே இப்பதிப்பாசிரியரின் ஆற்றலை நன்கு அறிவிக்கும்.

இப்பதிப்பிற் காணப்படும்
அரியவிஷயங்கள் பல.

க. இதுகாறும் நன்கு விளங்காமலிருந்த கடின பதங்களுக்கு உரியபொருளை யறிந்து விளக்கித் தக்க மேற்கோள்களைக் காட்டி

யிருத்தல்.

உ. உரையிலிருந்த பிழைகளை மூலத்தைக் கொண்டும், மூலத்தி லிருந்த பிழைகளை உரையைக் கொண்டும், இவ்விரண்டிலும் இருந்த பிழைகளை வேறுபிரதிகளைக்கொண்டும்நீக்கிச் செப்பஞ்செய்திருத்தல்.

ங. ஒவ்வொரு பொருளினுடைய இயற்கையும் நன்கு புலப் படும்படி பழைய நூல்களிலிருந்தும், பிற்காலத்து நூல்கள் பலவற்றி லிருந்தும் பற்பல மேற்கோள்களைக் காட்டியிருத்தல்.

ச. இந்நூலிலிருந்தும், வேறு நூல்களிலிருந்தும் ஆங்காங்கு ஒப்புமைப் பகுதிகள் பலவற்றைக் காட்டி யிருத்தல்.

ரு. பழைய இலக்கண வுரையாசிரியர்கள், உரியவிடங்களில் மேற்கோள்களாக ஆண்டிருக்கும் இடங்களைக் கண்டு பிடித்து அவற்றை விளக்கி யிருத்தல்.

இவை போல்வன பிறவும் காணப்படுகின்றன.

இயல்பாகவே கலித்தொகை மிக்க மதிப்புடையதாயினும், இப் பதிப்பால் இந்நூல் பின்னும் மிக்க கௌரவத்தையடைந்து விளங்கு கின்றதென்றே சொல்லலாம்.

மேற்படி ஐயரவர்களுடைய பெருமையைப்பற்றி இன்னும் பல படக் கூறுவதற்கு மனமிருந்தும், இதன்மேலெழுதுதற்கு இப் பொழுது நேரமில்லாமையால் இம்மட்டோடே நிறுத்துகின்றேன்.

சிதம்பரம்
ஸ்ரீ மீனாட்சி தமிழ்க்காலெஜ்
18—7—25.

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையர்.

உ

தேவர்கோமான் துணை

கலித்தொகை

மூலமும்

நச்சினார்க்கினியருரையும்.

மூன்றாவது மருதக்கலி.

(௬௬.) வீங்குநீ ரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற
மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
௫ வீங்கிறை வடுக்கொள வீழுநர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை
பாய்ந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர;

௯ அணைமென்றோள் யாம்வாட வமர்துணைப் புணர்ந்துநீ
மணமனையா யெனவந்த மல்லலின் மாண்பன்றோ
பொதுக்கொண்ட கவ்வையுட் பூவணிப் பொலிந்தநின்
வதுவையங் கமழ்நாற்றம் வைகறைப் பெற்றதை;

கரு கனலுநோய்த் தலையுநீ கனங்குழை யவரொடு
புனலுளா யெனவந்த பூசலிற் பெரிதன்றோ
தார்கொண்டா டலைக்கோதை தடுமாறிப் பூண்டநின்
னீரணி சிதையாதெம் மில்வந்து நின்றதை;

கஎ தணந்ததன் றலையுநீ தளரிய லவரொடு
துணங்கையா யெனவந்த கவ்வையிற் கடப்பன்றோ

ருகூஅ கலித்தொகை கூகூ.

வொளிபூத்த நுதலாரோ டோரணிப் பொலிந்தநின்
களிதட்ப வந்தவிக் கவின்காண வியைந்ததை;
எனவாங்கு;

உஉ அளிபெற்றே மெம்மைநீ யருளினை விளியாது
வேட்டோர் திறத்து விரும்பியநின் பாகனு
நீட்டித்தா யென்று கடாஅங் கடுந்திண்டேர்
பூட்டு விடாஅ நிறுத்து.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன் *தனது ஆற்றமையே வாயிலாகத் தலைவியுழைச் சென்றுற்ற, அவன்முன்பு வதுவையயர்ந்ததூஉம்அப்பொழுது புனலாடியதூஉம் இப்பொழுது துணங்கையாடியதூஉங் கூறிப் புலந்தாள் † தலைவி, அவள் புலந்தவாறுகண்டு சென்றுசார்ந்த தலைமகனுடன் ஊடல் தீர்கின்றள் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)வீங்குநீ ரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட

ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த (உ)வரிவண்

க. கலியடி பதினென்கெழுத்தான்வந்ததற்கு, "வீங்குநீரவிழ்நீலம் பகர்பவர் வயற்கொண்ட" என்பது மேற்கோள். தொல். செய். சூ. கரு. 'அளவடி' இளம். ('வீங்கு' என்பதிலுள்ள குற்றியலுகரம் அலகுபெறாது.)

உ. (அ) "சுரும்புணக் களித்த புகர்முக வேழம்" ஐங். உங௬. (ஆ) "வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப், பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றொருத்தல்" அகம். எஅ: ங-ச. (இ) "மிஞிறார்க்கும் கமழ் கடாஅத்து..................மழகளிறு" (ஈ) "வரிஞிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத், தண்ணல் யானை" புறம். உஉ. சு-அ, கஙு: கஉ-ங. (உ) "வரிவண் டார்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்த, வண்ணல்யானை" தொல். களவி. சூ. கக. நச். 'எண்ணியது' மேற்கோள். (ஊ) "அந்தணாற்றத்து, மதக்களி சுவைக்கு மணிநிறப் பறவை..............குஞ்சரம்" பெருங். (க) ௫அ: கஉ-அ. (எ) "கரிமதத் தளியைப் போன்றும்.....................தெரிவின்றி நுகர்ந்ததெல்லாம்" மேரு. அ: சு௦. (ஏ) "வேழத்தின், வண்ணோர் நறுமதமழையும்" (ஐ) "மூசு வண்டின மும்மத யானையி, னோசை கொண்டன போற்றொடர்ந் தாடின, வோசையொண்கடற் குன்றொடவைபுக, வேசை மங்கைய ராமென மீண்டவே" கம்ப. பம்பை. கஉ. சேதுபந்தன. ௫அ. (ஓ) "மடந்தைய ரளகமு மாந்தர் மாலையு, முடைந்திரு கடகரி மதமு முன்னியே, தடந்தொறு முரலளி தமரி னண்புறத், தொடர்ந்துடன் வரவரச் சோலையெய்தினர்" (ஔ) "தும்பி மேன்மதத் திடைவிழும் தும்பிபோல்" (ஔ) "வண்டின மொய்க்க (பிரதிபேதம்) * தன்னாற்றுணை, † தலையானை புலர்தயாறு.

மூன்றாவது மருதம் க.

டோங்குய ரெழில்யானைக் கனை(௧)கடாங் கமழ்நாற்ற
(௨) மாங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான்
வீங்கிறை வடுக்கொள வீழுநர்ப் புணர்ந்தவர்
தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறு*முல்லை
பாய்ந்(௩)தூதிப் (௪)படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய
பூம்பொய்கை மறந்துள்ளாப் புனலணி நல்லூர

எ - து: பெருகுகின்றநீரி லவிழ்ந்த கருங்குவளையைக் கொண்டுவந்து விற்பார் வயலிடத்தே பறித்துக்கொண்டவை சுமத்தலிற் றலையிடத்தனவாகிய மலரைச் சூழ்தலைச்செய்து ஊரிடத்தே புகுந்த பாட்டினையுடைய வண்டுக்கு † உத்தமவிலக்கணங்கள் ஓங்குஞ் சிறந்த அழகினையுடைத்தாகிய யானையினுடைய நாறுகின்ற நாற்றத்தையுடைய செறிந்த மதத்தை அம்மதத்தில் முன் படிந்திருந்த (௫)வண்டுகள் விருந்துசெய்ய ‡அப்பூவொடு வந்த வண்டுகள், பகற்பொழுதெல்லாந் தங்கிக் கங்குலிடத்து வீங்கின இறையிற் கிடந்த (௬) தொடியாலே தங் கணவர் மேனி வடுக்கொள்ளும்படியாகத் தாம் விரும்பின

மதம்பொழி கரியும்" (ஃ) "இகலி யளிமுர லிருகவு ளினுமுடனிழியு மதமழை குமிழிக ளெழவெழ...............மூடுகின் கரிகளே" வில்லி. சூதுபோர். ௧௧. எட்டாம்போர். ௫. பதினாறாம்போர். ௪, ௨௦. (அஅ)"வண்டு, மூசண்ட தான முகமா" திருவிளை. வரகுணனுக்கு. ௧௦. என்பவைகளும் (ஆஆ) "தன்மதந் திவண்ட வண்டு தங்கிய காட்டுள் வேழம், பின்மதஞ் செறித்திட் டஞ்சிப் பிடிமரந் திரிந்து போகும், வென்மதக் களிற்று வெய்ய வசனிவே கத்தின் மேலான்" சீவக. ௨௩௧௩. என்பதும். (இஇ) "நீலயானை...............,வண்டுபடு, பூநாறு கடாஅஞ் செருக்கி" மணி. ௧௧. ௨௦-௨௨. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௧. யானைமதம் கமழுமென்பதனை, "கமழ்கடாஅத் திணம்பிரி யொருத்தல்" (கலி. ௩௧: ௨.) என்பதனாலும் அதன் குறிப்பாலும் உணர்க.

௨. "விருந்து அஃறிணைக்கு வருமென்பதற்கு "ஆங்கவை விருந்தாற்றப் பகலல்கி" என்பது மேற்கோள்; தொல். களவி. சூ. ௯. நச்.

௩. "ஊதுதல் – நுகருதல்" அகம். ௧௩௨: ௧௧; புறம். ௭௦: ௧௨.

௪. "படரே யுள்ளல்" தொல். உரி. சூ. ௪௨.

௫. "இரிந்ததேன் குவளையி னெற்றி தைவர, மூரிந்துபோ தவிழ்ந்து கொங் குயிர்க்கு முல்லையி, னரும்புசேர்ந் தணிஞிமி றூர்ப்ப வாய்பதம், விருந்தெதிர் கொண்மெனத் தழுவி வீழ்ந்தவே" சீவக. ௪௮.

௬. "தொடி யுற்றவடு" (கலி. ௭௮: ௨௨.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * முல்லைப்பாய் † தம உடலிலக்கணங்கள் ‡ பூவோடு.

கணவரைக் கூடின மகளிருடைய தேன் நாறுகின்ற மயிரினுள்ளே கிடந்து அரும்பார்தன்மை முற்றி விரிந்த நறிதாகிய முல்லைகளைப் பாய்ந்து நுகர்ந்து வேறுசில பூக்களை *நுகரவேண்டுமென்னும் நினைவின்றிப் பண்டுதாம் விரும்பின பூக்களையுடைய பொய்கையை மறந்து அதனை ஒரு காலத்தும் நினையாத புனல் அணிந்த நல்ல ஊரனே; எ – று.

கடாம் – மதம்படுதுளை; ஆகுபெயர். வீங்கிறை, பிரிந்து வருந்தாமையின் மெலியாவிறை.

(க) வீங்குநீர் பரத்தையர்சேரியாகவும், அதன்கணவிழ்ந்தநீலம் காமச் செவ்வி நிகழ்ந்த பரத்தையராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத்தேரேற்றிக் கொண்டுவரும் பாணர்முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானையின் கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டிற்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் தமது நலத்தை அத்தலைவனை †நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலில் வண்டு முல்லையை ஊதுதல் இற்பரத்தையருடன் இரவுதுயிலுதலாகவும், பண்டு மருவிய பொய்

கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும் பொருள் தந்து ஆண்டுப் புலப்படக்கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக்கூறாத மருதத்திணைப்பொருட்கு உள்ளுறையுவமமாயவாறுகாண்க. இது "கிழவோட்குவமம்(உ)ஈரிடத்துரித்தே" (ங.)என்பதனான் மருதத்துக்கண் உவமப்போலி ‡கூறினான்.

இது சீர்வகைக்கலியாகலின் வரிவண் டோம்புயரென நேரீற்றியற்சீரும் வந்தது.

க. (ச)அணைமென்றோள் யாம்வாட வமர்துணைப் புணர்ந்துநீ
மணமனையா யெனவந்த மல்லலின் †மாண்பன்றோ
பொதுக்கொண்ட ||கவ்வையிற் பூவணிப் பொலிந்தநின்
வதுவையங் கமழ்நாற்றம் ÷வைகறைப் பெற்றதை

க. தொல். அகத். சஅ - ஆம் சூத்திரத்தினுரையில் இவ்வுரையாசிரியர் உள்ளுறை யுவமத்திற்கு 'வீங்குநீர்.....................நல்லூர' என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டி, இக்குறிப்பையும் சிறிது வேறுபடக் குறித்துள்ளார். இ - வி. சூ. ருஅக. உரையில் இ - வி. உரைகாரரும் அதனையே எழுதினர்.

உ. ஈரிடம் - மருதமும் நெய்தலும்.

ங. தொல். உவம. சூ. உக.

ச. (அ) "அணைமென்றோள்" (கலி. க: க, ங0:க,கஉச: கஉ.) (ஆ) "அணைமென்றோளாய்" (கலி. கக: க) (இ) "அணைத்தோளாய்" (கலி. ருச.ங., அஎ: க) என்பவைகளும் (ஈ) இந்நூற்பக்கம் ஙசங: ச - ஆம் குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

பிரதிபேதம்! * தகாவேனு மென்றும், † நகர்வித்த தாகவும். ‡ கூறியது இது; ||கவ்வையுள், ÷ வைகறை பெற்றதை.

எ-து: ஆரவாரத்தாற்*பொலிவுபெற்ற (க)சிறப்பில்லாமையைக்கொண்ட(உ) பரத்தையரைப் பூப்பேசிக்கொள்கின்ற †கலியாணத்திலுண்டான நின்னுடைய அழகினையுடைய ‡நாறுகின்ற மணத்தினை விடியற்காலத்தே யாங்கள்பெற்றது யாம் ||அணைபோலும் மெல்லியதோள் மெலியும்படியாக நின் நெஞ்சிற்கு அமர்ந்த பரத்தையரைக் கூடி மணமனையிடத்தா யென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான வளப்பத்திலும் மாட்சிமையுடையதொன்றன்றோ ? எ-று.

÷கௌவையிற் பொலிந்த பொதுக்கொண்ட பூவணி வதுவையென மாறுக.

(ங)மருதத்திற்குச் சிறுபொழுது வைகறையென்பதுதோன்ற × வைகறைப்பெற்றதை என்றாள்.

கரு கனலுநோய்த் தலையுநீ கனங்குழை யவரொடு

புனலுளா யெனவந்த பூசலிற் பெரிதன்றோ
(ச)தார்கொண்டா டலைக்கோதை தடுமாறிப் பூண்டநின்
னீரணி சிதையாதெம் மில்வந்து நின்றதை

க. (அ) பொதுவென்பது சிறப்பென்பதற்கு எதிர்மொழியாக வழங்குதலும், (ஆ) "ஏதின் மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது" (புறம். ருஅ: உஎ) என்புழி, பொதுமொழியென்பதற்குச் சிறப்பில்லாதமொழியையென்றும் (இ) "புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்,.........பொதுமக்கட் காகாதே" (பழ.ரு) என்புழி, பொதுமக்கட்கென்பதற்குச் சிறப்பில்லாத மக்கட்கென்றும் முன்னோரால் உரை எழுதப்பெற்றிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "ஊறுபத் தடுக்கி யெட்டுக்கடை நிறுத்த, வீறுயர் பசும்பொன் பெறுவ திம் மாலை, மாலை வாங்குநர் சாலுநங் கொடிக்கென" சிலப். ௩: கசுச - கசுசு.

ந.

தொல். அகத். சூ. அ. நச். உரையிலும் மருதத்திற்கு வைகறை வந்ததற்கு, "அணைமென்றோள்........பெற்றதை" என்னும் பகுதி மேற்.

௪. (அ) "ததைந்தகோதை தாரொடுபொலியப், புணர்ந்துடன் றுடுமிசையே" (மது. ௨௬௫-௨௬௬.) (ஆ) "தாருங்கோதையும் - மைந்தர்தாரும்மகளிர் கோதையும்" (இ) "மகளிர் கோதை மைந்தர் புனையவு, மைந்தர் தண்டார் மகளிர் பெய்யவும்" (பரி. ௬: ௪௬.உரை, ௨௦: ௨௦-௨௧.) (ஈ) "கோதையுந் தாரும் பிணங்கக் கொடுங்குழைக், காதன் மகளிரு மைந்தருங் காணிய" (சீவக. ௨௧௧௬.) எனவும் (உ) "மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு, மகளிர் கோதை மைந்தர்மலையவும்" (பட். ௧௦௯-௧௧௦.) எனவும்

(பிரதிபேதம்) * பொலிபெற்ற. † கல்லியாணத்தி லுண்டான ‡ நூறுமணத்தினை || அணிபோல மெல்லிய ÷ கௌவையுட்பொலிந்த. × வைகறைபெற்றதை.

எ - து: நின் மார்பின் மாலையை வாங்கிக்கொண்டவளுடைய நெற்றிக் கட்டை வைகறையிலேவருதலின் மனந்தடுமாறிப் *பூண்ட இரண்டுஅணியுங் கெடாமல் எம் இல்லிடத்தே வந்துநின்றது எம் மேனி கனலுதற்குக் காரணமான காமநோய்க்கு மேலேயும் நீ (க) பொன்னாற்செய்தமகரக்குழையையுடைய (௨) பரத்தையருடனே புனலிடத்தே விளையாடுகின்றாயென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான ஆரவாரத்திலும் பெரியதொன்றன்றோ? எ - று.

ஆடவர் கோலமும் மகளிர் கோலமுங்
கொண்டு, வந்துநிற்றலின் இரண்டணியென்றாள்.

௧௭ தணந்ததன் றலையுநீ (௩) தளரிய லவரொடு
(௪) துணங்கையா யெமர்வந்த கவ்வையிற் (௫) கடப்பன்றே

வொளிபூத்த நுதலாரோ டோரணிப்

பொலிந்தநின்

களிதட்ப வந்தவிக் கவின்காண வியைந்ததை

எ - து: ஒளி பொலிவுபெற்ற நுதலினையுடையாரோடே கூடுதலாலுண்டான (கூ)பூணின்வடுக் கிடத்தலின் அவர்க்கும்நினக்கும் ஓரணியாகப் பொலிவு பெற்ற நின் செருக்குப் பிறர்பாற் செல்லாமல் அமைதி பிறப்பித்துத் தடுக்கையினாலே வந்த இவ்வழகை யாங்கள் காணும்படி பொருந்தினது நீ! எங்களைப்பிரிந்த இதற்குமேலேயும் நின்னைப் பெறாது தளர்ந்த இயல்பினையுடையாரோடே துணங்கைக்கூத்தாடினாயென்று பிறர்சொல்ல நினக்கு உண்டான ஆரவாரத்திலும் மிகுதியானதொன்றன்றோ? எ - று.

†எனவாங்கு

(கூ) "தாரு மாலையு மயங்கிக் கையற்று" (சிலப். உ: ௩ரு.) எனவும் வருவன ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

க.

கனங்குழை யென்பதற்கு, பொன்னாற்செய்த மகரக்குழை யென்றே பலவிடத்தும் இவர் பொருள் கூறினும் இந்நூல். கக: எ. இல். பொன்னாற்செய்த கனவியகுழை என்று எழுதியிருத்தலால் பொன் மற்றைய உலோகங்களினும் கனமுடையதென்பது பற்றி இவ்வாறு பொருள் கொண்டனர்போலும்; குறள் கoஅக. பரி. உரையும் பார்க்க. கனமென்பது பொன்னின் பரியாயநாம மென்பாரு முளர்.

உ.

"கூடியார் புனலாடப் புணையாய மார்பினில்" (கலி. எஉ: கரு) என்பதும் அதன் குறிப்பும்பார்க்க.

ஙு.

(அ) "தளரியால்" கலி. ககங: சு. (ஆ) "தளரியலாய்" கார். எ. (இ) "தளரியல்பொருட்டின்வந்தசீற்றமும்" கம்ப. இராவணவதை. உ0சு.

சு. "துணங்கை யுளரவம்" கலி. எ0: கசு என்பதன் குறிப்புப்பார்க்க.

ரு. "கடப் பன்றோ கனங்குழாய்" கலி. ருஎ: கரு.

சு. "பொன்னனும் புக்கொளிப்பப் புல்லுவன்" நள. சுயம். அசு.

(பிரதிபேதம்) * பூண்டவிரஞ்டினையுங் கெடாமல், † எனவாங்கு - ஆங்கசை அளிபெற்றே யெம்மை,

எ-து: என்று யாங்கள் காணும்படியாக; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

உஉ அளிபெற்றே மெம்மைநீ யருளினை விளியாது
(க)வேட்டோர் திறத்து விரும்பிய*நின் பாகனு
நீட்டித்தா யென்று கடாஅங் கடுந்திண்டேர்
பூட்டு விடாஅ நிறுத்து

†எ - து: நீ ஈண்டு வருதலாலே நினது அளியைப்பெற்றேம்; நீயும் எம்மை அருளினை; இதுவே அமையும்; இனி நீ விரும்பியோர்திறத்தே நீ செல்லுதலை விரும்பிய நின்பாகனும் பூட்டுதலைவிடாத கடிய திண்ணியதேரை நீ இவ்விடத்தே தாழ்த்தாயென்று கருதி அது நிற்கும் நிலையிலே செலுத்தும்; அதற்கு முன்னே சென்று அப்பரத்தையர் அன்பு கெடாமல் அவ்வன்பை ‡நிறுத்துவாயாக; எ - று.

விளியாது நிறுத்து எனக் கூட்டுக.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (க)

(ஆஎ.) கார்முற்றி யிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந்
தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன்
னீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னேராதார்
போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்;

ரு நலத்தகை யெழிலுண்க ணல்லார்தங் கோதையா
லலைத்தபுண் வடுக்காட்டி யன்பின்றி வரினெல்லா
புலப்பேன்யா னென்பேன்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கலப்பே னென்னுமிக் கையறு நெஞ்சே;

க. "காம நிலையுரைத்தலும்" என்னும் தொல். கற்பியல், ௯௬-ஆம் சூத்திரத்தின் இவருரையில் "பாங்கன் கூறுவன நோய்மருங் கறிநரு ளடக்கிக்கொண்டு எடுத்து மொழியப்படுதலன்றிக் கூற்று அவணின்மை உணர்க;" அது: 'வேட்டோர்................கிறுத்து' என[வும்] வரும்" என்பது காணப்படுகிறது; அதனை நோக்கப் பாங்கனே இங்குத்தேர்ப் பாகனு யிருந்தனனென்றுகொள்ள வேண்டுமென்று தோற்றுகிறது. இஃது ஆராய்தற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * கின்பாகனீ கேட்டித்தாயென்று † எ - து என்று யாங்கள் கரணம்படியாக நீ யீண்டு ‡கிறுத்துவாயென்றுன் விலியாது கிறுத்தெனமாறுக இதனுல்,

க0 கோடெழி லகலல்குற் கொடியன்னார்
முலைமூழ்கிப்

பாடழி சாந்தினன் பண்பின்றி வரினெல்லா
ஊடுவே னென்பேன்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கூடுவே னென்னுமிக் கொள்கையி னெஞ்சே;

கச இனிப்புணர்ந்த வெழினல்லா ரிலங்கெயி
றுறுஅவி

னனிச்சிவந்த வடுக்காட்டி நாணின்றி

வரினெல்லா

துனிப்பேன்யா னென்பேன்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
றனித்தே தாழுமித் தனியி னெஞ்சே;

எனவாங்கு;

கூகூ பிறைபுரை யேர்நுதா றமெண்ணி யவையெல்லாந்
துறைபோத லொல்லுமோ தூவாகா தாங்கே
யறைபோகு நெஞ்சுடை யார்க்கு.

இது வாயின்மறுத்த தலைமகள்
ஆற்றாமைவாயிலாகப் புக்குக்கூடிய
தலைமகனது நீக்கத்துக்கட் புக்க தோழிக்குக்
கூறியது.

இதன் பொருள்.

கார்முற்றி யிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட
(க)மலர்வேய்ந்து

சீர்முற்றிப் (உ)புலவர்வாய்ச்
சிறப்பெய்தி யிருநிலந்

க. (அ) "மலரு, நா றுபு நிகழும் யா றுவர லா று" (ஆ) "மா றுமென் மல - ருந் தாருங் கோதையும்.........
மண்டி.........வேறு கின்றிவ் விரி
புனல் வரவென" (இ) "மலையி னிழியருவி
மல்கிணர்ச் சார்ச்சார்க்,

கரைமாஞ் சேர்ந்து கவினிமடவார், நனைசேர் கதுப்பினுட் டண்போது மைந்தர், மலர்மார்பிற் சோர்ந்த மலரிதழ் தாஅய், மீனூரம் பூத்த வியன்கங்கை நந்திய, வானம்பெயர்ந்த மருங்கொத்த லெஞ்ஞான் றுந், தேனிமிர் வையைக் கியல்பு" பரி. கூ: சக - உ, கூ: சகூ - ருO, கசு, ஙஉ-ஙஅ. (ஈ) "வையையென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி,........புண் ணிய நறுமல ராடை போர்த்து..........புனல்யா றன்றிது பூம்புனல்

யாறென" சிலப். கங: கஎO - கஎச. என்பவையும்

(உ) "பூரி ரைத்து

மென் ளுது பொருந்தியும்,.........வான வில்லை நிகர்த்தது வாரியே" கம்ப. ஆற்று. அ. (ஊ) "கொங்கு லாமலர்க் கொன்றைக விளைகுர வுழிஞை, பொங்குமாசுணந் தாதகிபாடலம் புன்னை, துங்க மார்திருத்

தலைமிசைக் கொண்டுறுந் தொடர்பா, லெங்க

ளையகன் றன்னையு

மொத்ததவ் விருநீர்" கந்த. ஆற்றுப். கக

என்பவையும் ஒப்புநோக்குக.

. (அ) "வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப, செய்யபரி பாடற்

திறம்" (ஆ) "புலவர் நாவிற் பொருந்திய

பூங்கொடி, வையை

மூன்ருவது மருதம் உ.
சா0ரு

(க) நார்முற்றி யதுபோலத்
தகைபூத்த(உ)வையைதன்
(ங)னீர்முற்றிமதில்பொரூஉம்
பகையல்லா னேராதார்
போர்(ச)முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ்
*புனலூரன்

யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" சிலப். கங:
ககசக - கஎO. என்பன
ஈண்டறிதற் பாலன.
க. (அ)"மாநில மடந்தை..................ஆரம்
போலச், செல்புன லுழந்த
சேய்வரற் கான்யாற்று" சிறுபாண். க - ங. (ஆ)
"ஆரப் பேரியாற்று
.... மண்ணக மடந்தை"

சிலப். ௫: ௧ – ௩. (இ)

"காவிரி, மாதர்மண் மடந்தைபொன் மார்பிற்
ருழ்ந்ததோ, ரோதநீர்
நித்திலத் தாம மொக்குமால்" பெரிய.
திருநாட்டுச். ௨.

௨. (அ) "அமிழ்த வெண்டிரை வையையு
மொருபுறத் தகழாம்" (ஆ)
(வையை) "கல்லென் றதிர் சும்மைப்புனல்
கடிமாமதிற் புறம்போய்,
.................புல்லும்புரி சையுந் தள்ளியுள்
புகுகின் றதை யன்றே"
திருவிளை. திருநகரப். ௧எ. பரிகரி. ௫௭ – அ.
என்பனவும் (இ) "புனல்
பொரு புதவி னுறந்தை" அகம். ௨௩எ: ௧௪.
(ஈ) "புல்லிலை வஞ்சிப்
புறமதி லலைக்கும், கல்லென் பொருநை"
புறம். ௩அஎ: ௩௩ – ௩௪.

என்பனவும் (உ) "கவர்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச், சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇய, குவலை சூடி புருத்துவரு மூலிர்நிறைச், செந்நீர்ப் பூச லல்லது, வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே" பதிற். ௨அ: ௧௦ – ௧௪. என்பதும் (ஊ) "ஒருகொம் பானையு

மொராயிரத் திரட்டிவெண் கோட்டுச், செருவின் வேழமுந் திளிமிற் றருமவெள் ளேறும், பொருவி லோகையிற் பொருதி[ய](டப்) படுவ தல் லாது, மருவ லார்களிற் பொருதிடப் படாததவ் வரையே" திருவானைக். புராணவரலாற்றுப். க. என்பதும் (எ) "கோற்றொடிப்

புரிசை முற்றிக் குளிர்நிழற் படப்பை
சாய்த்துத், தோற்றிடு நாட்டி
லுள்ள பல பொருள் சூறை யாடி, யேற்றம
ருடற்றும் வேந்தர் நாட்

டினி லிகலி ஞேடும், வேற்றர சிறுத்தா லென்ன மேவும்வவ் வரணி யாறும்" கூர்ம. நவகண்டத். நடு. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ந.

"அதிராச்சிறப்பின்மதுரைமூதூர்" என்பதற்கு, 'பகைவரால் நடுக்க மில்லாத சிறப்பினையுடைய மதுரையாகிய மூதூர்' என்று பொருள் கூறி அதற்கும், "முதிர்கடன் ஞாலம்" என்புழி 'முதிர்தல்' என்பதற்கு, 'முற்றுதல், சூழ்தலுமாம்' என்று பொருள்கூறி அதற்கும், "நீர்முற்றி மதில்பொரூஉம்" என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டினர், அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். பதிகம். நக, உ: நO.

௬. "முற்று - வளைத்தல்" பு - வெ. உழிஞை. உ௫.

(பிரதிபேதம் *புனலூரான்

எ - து: கார்காலம் முதிர்கையினாலே பூங்கொத்துக்கள் அலர்ந்த கமழ்கின்ற இதழ்களையுடையனவாகிய மலர்களைச் சூடித் தலைமைமுதிர்ந்து புலவர் வாயிற் கவிகளைத் தான்பெற்று, ஊரைச் சூழ்ந்து வருதலிற் பெரிய நிலமடந்தைதான் ஒரு பூமாலையைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த தன்மைபோல அழகு பொலிவுபெற்ற வையையாற்றினது நீர் சூழ்ந்து மதிலைப்பொரும் பகையன்றிப் பகைவர் போரால் *வளைத்தலைச் சிறிதும் அறியாத புரிசை சூழ்ந்த புனலையுடைத்தாகிய மதுரையை யுடையவன்; எ - று.

புனலூரனென்றது பாண்டியனையாதலிற் பாட்டுடைத் தலைவனை கிளவித்தலைவனாகக்கூறிய அகப்புறமாயிற்று. இதற்கு விதி "காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா, ரேனோர் பாங்கினு மென்மனார் புலவர்" (௧)என்பதனுள் 'ஏனோர்பாங்கினும்' என்பதனாற் கூறினோம்.

௯ நலத்தகை யெழினுண்க (௨)ணல்லார்தங் கோதையா
லலைத்தபுண் வடுக்காட்டி யன்பின்றி வரினெல்லா
(௩)புலப்பேன்யா னென்பேன்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கலப்பே னென்னுமிக் கையறு நெஞ்சே

---

௧. தொல். புறத். சூ. ௨௮. (அ) இதனுரையிலும் இவரால், குறிப்பினாற் பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித் தலைவனாகக் கூறியதற்கு, "சீர்முற்றி ....புனலூரன்" என்பது மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது; (ஆ) முன்னோர்கூறிய குறிப்பினு மென்பதற்கு,

முதலாசிரியர் கூறிய
காமக்குறிப்பினு மென்று பொருள்கூறி, அஃது
இயற்பெயர் சார்த்தி
வருதற்கு "வையைதன் னீர்முற்றி ....
.....புனலூரன்" என்
பதை மேற்கோள்காட்டி, இது குறிப்பினாற்
பாட்டுடைத் தலைமகனைக்
கிளவித் தலைமகனாகக் கூறியதென்பர்,
இளம்பூரணரும்; தொல். புறத்.
சூ. உஉ. 'வழக்கியன்'

உ. (அ) "குறுகவென் றொள்ளிழை கோதைகோ
லாக, விறுகிறுக யாத்துப்
புடைப்ப" (ஆ) "கமழ்கோதை கோலாப் புடைத்து" பரி. க: நக-சo, கஉ: ருஅ. (இ) "கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற, ஊதையஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்" கலி. கஉஅ: கஅ - க. (ஈ) "மகளி ரோச்சு, மட்டவிழ் மாலை போல மகிழ்ந்துபூண் மார்பத் தேற்று" (உ) "சந்தனத் தளிர்நன் மாலை, யோக்கினார் கண்ணி சுண்ண மூடற்றினார்" சீவக. உஉகக. உகுகுக. (ஊ) "நீர்தலைக் கொண்ட நெடும்பெருந் துறைவயிற், போர்தலைக் கொண்டு பொங்குபு மறலிக், கொங்கவர்
கோதை கொண்டுபுறத் தோச்சியும்" பெருங்.
(க) சஉ: கஅச - கஅரு.
(எ) "கோதைகொண் டோச்சு வாரும்" கம்ப.
நீர்விளை. ரு. ந.

"புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சம், கலத்த லுறுவது கண்டு" குறள். ககூடுக.

(பிரதிபேதம்) * வினைக்கே,

மூன்றாவது மருதம் உ.

சுOஎ

எ-து: எட ! எழிலையுடையவாகிய மையுண்கண்ணினையுடைய பரத்தையர் தங் கோதைகளாலே அடித்தகலத்தினையுடைய அழகினையும் (க) நகத்தாலும் எயிற்றாலும் அலைத்தபுண்களையும் (உ) பூண்கள்பொறித்த வடுக்களையுங்காட்டி என்னிடத்து அன்பின்றி வருவாயாயின் யான் புலப்பேனென்றிருப்பேன், அதனாற் பெற்றதென் ? இச்செயலற்ற நெஞ்சு அவனைக்காணில் அத்தவறுக ளோடு கூடிய அந்நிலைதன்னிலே யான் கூடுவேனென்று கூறாநிற்கும்;

எ-று. கO கோடெழி லகலல்குற் (ந.)கொடியன்னார் முலைமூழ்கிப்

பாடழி சாந்தினன் பண்பின்றி வரினெல்லா
வூடுவே னென்பேன்ம னந்நிலையே யவற்காணிற்
கூடுவே னென்னுமிக் கொள்கையி னெஞ்சே

எ - து: ஏடீ! பக்கமுயர்ந்த
எழுச்சியையுடைய அகன்ற வல்குலேயுடைய
கொடியையொக்கும் பரத்தையர் முலேகள் அழுந்திப்
பூசின பாடழிந்த சந்த
னத்தையுடையனுய்நன்மக்கள்குணமின்றிவருவனுயின்
ஊடியிருப்பேனென்று
கூறுவேன், அதனுற் *பெற்றதென் ? யான் கூறியதனேக்
கொள்ளுதலில்லாத
இந்நெஞ்சு அவனேக் காணில்
அத்தவறுகளோடுகூடிய அந்நிலேதன்னிலே
யான்கூடுவேனென்று கூறுநிற்கும் ; எ - று.

கச இனிப்புணர்ந்த வெழினல்லா ரிலங்கெயி
றுாறு அவி
னணிச்சிவந்த வடுக்காட்டி நாணின்றி
வரினெல்லா
ஞணிப்பேன்யா னென்பேன்ம னந்நிலேயே
யவற்காணிற்
றணித்தே தாழுமித் †தனியி னெஞ்சே

எ-து: ஏடீ! இப்பொழுது புதிதாகக் கூடிய அழகினையுடைய பரத்தையருடைய விளங்குகின்ற எயிறுகள் அழுந்துகையினாலே மிகுதியையுடைத்தாய்ச் சிவந்த உதடுகளைக் காட்டி நாணமின்றியே வரின்; துணித்திருப்பேன் யான் என்று கூறுவேன், அதனாற் பெற்றதென்? ‡இத்தனிமையான மனத்தைத் தனக்கு ||உரித்தாக்குதலில்லாத நெஞ்சு அவனைக்காணில் அத்தவறுகளோடு கூடிய அந்நிலைதன்னிலே என்னை நீக்கித் தான் அவனிடத்தேதாழும்; எ - று.

உறுதல், விகாரம்.

க. "பேணுனென் றுடன்றவ ருகிர்செய்த வடுவினான், மேனுணின் றோள்சேர்ந்தார் நகைசேர்ந்த விதழினை" கலி. எஉ: கக-உ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. "தொடி வடுக்காணிய" கலி. எக: கசு. என்பதும் அதன் குறிப்பும்

ஈண்டறிதற் பாலன.

ங. "அலமர லுண்கண்ணு ராய்கோதை குழைத்தநின், மலர்மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம்வந் துரையாக்கால்" கலி. எங. கஉ-ங. என்பதும் அதன் குறிப்பும் ஈண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) *பெற்றதென் இந்தயான், †தனிநெஞ்சே, ‡இத்தனிமனத்தை, || உரித்தாக்குதலில்லாத.

௪௦அ கலித்தொகை கூஎ.

இத்தாழிசைமூன்றும்(க)மறுத்துரைப்பதுபோல்உவகைபற்றிக்கூறியன.

"உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு, மென்னுற்றனகொ லிவையெனி னல்லது, கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை" (உ) என்பதனால் இந்நெஞ்சிற்குத் தன்றன்மை*யென்பதொன்றன்றியது என்னென்றவாறுகாண்க.

†எனவாங்கு

எ - து. என்று ; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

கக பிறைபுரை ‡யேர்நுதலா (ரு)யெண்ணியவை யெல்லாந்
துறைபோத லொல்லுமோ தூவாகா தாங்கே
(ச)யறைபோகு நெஞ்சுடை யார்க்கு

எ-து: பிறையையொத்த ||அழகினையுடைய நுதலினையுடையாய்! தமக்கு வலியாகாதே அவனிடத்தே கீழ் அற்றுச் செல்லும் நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்குத் தாம் நினைத்தவையெல்லாம் முடிவுபோதல் பொருந்துமோ? பொருந்ாதன்றே! என்றாள் ; எ - று.

இதனால், தலைவிக்கு இளிவுபிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தால் இற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உ)

க. மறுத்துரைப் பதுபோல் உவகைபற்றிக் கூறியதற்கு, "கோடெழில் ....கொள்கையி னெஞ்சே" என்பது (தொல். பொருளி. சூ. உ. நச்.) மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

உ. "தொல். பொருளியல். சூ. க. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையில்" இனிப் புணர்ந்த.............நெஞ்சே" என்பது மேற்கோளாக "இதனுள் யான் துணித்தல் வல்லேன் என்னெஞ்சிற்குத் தன்றன்மை யென்பதொன் றில்லை; ஈதென் னென்றலின் அவ்வாறு காண்க" என்னும் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

௩. (அ) "நின்மார்பு தோயல மென்னு, மிடையு நிறையு மெளிதோநிற் காணிற், கடவுபு கைத்தங்கா நெஞ்சென்னுந் தம்மோ, டுடன்வாழ் பகையுடை யார்க்கு" கலி. ௭௭: உக - ௪. (ஆ) "நின்றீமை, பொறை யாற்றே மென்றல் பெறுதுமோ யாழ, நிறையாற்றா நெஞ்சுடை யேம்" கலி. ௯௦: உ௭ - ௯.

௪. (அ) "நெஞ்சறை போகிய வறிவி னேற்கே" அகம். உ௬: உ௯. (ஆ) "அறைபோய் நெஞ்ச மவன்பா லணுகினு, மிறைவளை முன்கை யீங் கிவன் பற்றினும், தொன்று காதலன் சொல்லெதிர் மறுத்த, னன்றி யன்றென நடுங்கினண் மயங்கி" மணி. க௮: க௩௦-க௩௩. (இ) "நின்ற

(பிரதிபேதம்) *என்பதொன்றின்றியது. †எனவாங்கு ஆங்கசை, ‡ ஏர்தரலாய்தாமெண்ணிய வெல்லாம், ஏர்தாருமெண்ணியவையெல்லாம்; ||அழுகியழுதலினே.

மூன்றாவது மருதம் ௩.

௪௦௯

(௬௮.) (க)பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு
மதிமொழி யிடன்மாலை வினைவர்போல் வல்லவர்
செதுமொழி சீத்த செவிசெறு வாக
முதுமொழி நீராப் புலனா வுழவர்
புதுமொழி கூட்டுண்ணும் புரிசைசூழ்

புனலூர;

௬ ஊரன்மன் னூரனல்ல னமக்கென்ன
வுடன்வாளா
தோளூர்தொக் கிருந்தநின் பெண்டிரு
ணோராகிக்
களையாநின் குறிவந்தெங் கதவஞ்சேர்ந்
தசைத்தகை
வளையின்வாய் விடன்மாலை மகளிரை
நோவேமோ
கேளல னமக்கவன் குறுகன்மி னெனமற்றெந்
தோளொடு பகைபட்டு நினைவாடு
நெஞ்சத்தேம்; ௧௨ ஊடியார் நலந்தேம்ப
வொடியெறிந் தவர்வயின்
மாறீர்க்கு மவன்மார்பென் றெழுந்தசொன்
னோவேமோ
முகைவாய்த்த முலைபாயக் குழைந்தநின்
றாரெள்ள
வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்;

௧௬ சேரியாற் சென்றுநீ சேர்ந்தவில் வினையினன்

நெஞ்ச, மறைபோன தன்றிங் கவன்வழியே" அம்பிகா. ருகஉ. (ங)" "மகிழ்நர் தம்மே, லன்போடு நன்னெஞ் சறிவறை போக" தஞ்சை. ௩௭அ. என்பவைகளும் (உ) "மொய்கொண் டெழுந்த !வ்மரகத்து மாற்றார் வாய்ப், பொய்கொண் டறைபோய்த் திரிபவர்க்கு" பழ. உ௪௧. (ஊ) "அறிவறை போகிய பொறியறு நெஞ்சத் திறை"

சீலப். உ0: உரு. (எ) "அறைபோக் கமைச்சின் முறைபோக் கெண்ணினும்" பெருங். (ரு) ௧௭: ருரு. (ஏ) "கீழ்ந்தறை போகிய கிளைஞராமென" கந்த. மார்க்கண்டேய. அசு. (ஐ) "காசுண்ட பூணு னறை போய கருத்த ஞனன்" (ஒ) "நானறைபோய மனத்தோ டிங்குப், பரிவுறலும்" திருவிளை. வரகுணனுக்குச். க0; வன்னியுங். உஉ என்பவைகளும் (ஓ) "ஓட்டை நெஞ்சின ராய்" (சீவக. ௬௪௨) என்பதற்கு, 'அறைபோய நெஞ்சினராய்' என்றெழுதியிருக்கும் உரையும் இங்கு ஒப்புநோக்கற் பாலன.

௧. புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக்கண் காமக்கிழத்தியர் கூற்று:நிகழ்தற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி, இது மூவகை யார்க்கும் பொது வென்பர், இளம்; தொல். கற்பி. ௬. அ. 'புல்லுதன் மயக்கும்'

வொலிகொண்ட சும்மையான் மணமனை

குறித்தெம்மிற்

பொலிகெனப் புகுந்தநின் புலையனைக்

கண்டயாம்;

எனவாங்கு;

உக கனவினுள் வேறுகும் வேளா முயக்க
மனைவரிற் பெற்றுவந்து மற்றெங்தோள் வாட
வினைய ரெனவுணர்ந்தா ரென்றேக்கற் றாங்குக்
கனவினு னெய்திய செல்வத் தனையதே
யைய வெமக்குநின் மார்பு.

இது பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த

தலைவனொடு ஊடிய காமக்

கிழத்தி தன்காதன்மிகுதி கூறி ஊடியவாறு கண்டு சென்று சார்ந்த தலைமக னுடன் ஊடல் தீர்கின்றள் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி

முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு

மதி*மொழி

யிடன்மாலை (உ)†வினைவர்போல் (ங)வல்லவர்

க. (அ)"வையங்காவலர்வழிமொழிந்தொழுகப், போகம்வேண்டிப்பொதுச் சொற்பொறுஅ, திடஞ்சிறி தென்னு மூக்கந்துரப்ப, வொடுங்கா வுள்ளத்து..................சேரலாதனை" (ஆ) "வழுதி, தண்டமிழ் பொது வெனப் பொறுஅன்" புறம். அ: க-டு; ருக: ச – டு. (இ) "பெருநில முழுதாளும் பெருமகன்" சிலப். க: ஙக. (ஈ) "ஞாலம் பொதுவெனப் பொறுவரசர்" குறள். சகஉ. பரி. (உ) "கோச்செங்கட் செம்பியர் கோன், பூவலயம் பொதுநீக்கி யாண்டருளி" பெரிய. கோச்செங்கட். கஎ. (ஊ) "உலகம்பொது வறநான்முறை யோராழி செலுத்தி" கூர்ம. இந்திரத்துய்மன். உஉ. (எ) "நிலமுழு தாண்டநேமி, நாவிரிகீர்த்தியாள னளனெனு நாமவேந்தன்" வில்லி. அருச்சுனன்றவ. உச. (ஏ) "முழுதுலகம் பொதுநீக்கி முழுச்செங்கோல் செலுத்துநாள்" உத்தரகோச. அரித்துவசன் சாபந்தீர்த்த. உ. (ஐ) "கொடியு முரசுங் கொற்றவெண் குடையும், பிறர்கொளப் பொறுஅன் றனே கொண்டு, பொதுநீங்கு திகிரி திசை திசை போக்கி" சிதம்பரமும்மணி. உடு.

உ. (அ) "கொலையஞ்சா வினைவரால்" (ஆ) "நட்பாக்கும் வினைவர் போல்" கலி. கo: சு, சக: அ. (இ) "வேந்துபிழைத் தகன்ற வினைவ ராயினும்" பெருங். (க) ஙஅ: கூச.

ங. "வல்லவர் செதுமொழி சீத்தசெவி" என்பது மூன்றும்வேற்றுமைத் தொகைக்குமேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. கஎ: நச்.

(பிரதிபேதம்) *மொழிவிடன்மாலை; †வினையர்

மூன்ருவது மருதம் ௩.

௪௧௧

(௧)செதுமொழி சீத்த (௨)செவி(௩)செறு வாக
முதுமொழி *நீராப் (௪)புலனு வுழவர்
(௫)புதுமொழி கூட்டுண்ணும் (௬)புரிசைசூழ்
புனலூர

எ–து: பிறக்கும் இம் மண்ணுலகம்
பொதுவென்னும் மொழி இன்றாக
–மண்ணுலகமுழுதையும்ஆளுஞ்†சக்கரவர்த்திகளுக்கு(எ)அறிவாகிய
சொல்லைச்
சொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய அமைச்சரைப்போல, நூல்வல்ல ஆசிரிய
ராலே பொல்லாவாகியசொற்கள் இடையிற் புகுதாமற் போக்கப்பட்ட தஞ்

---

௧. (அ) "செதுகாற் குரம்பை"(ஆ)"செதுகாழ்
சாய்ந்த" அகம். ௬௩: ௧௪;
௩௭௩: ௪; (இ) "புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்க
ணர" புறம். ௨௬௧: ௬.
(ஈ) "செதுமதித்தக்கன்" தே. திருஞான. அம்பர்.
'படியுளார்' ௫. (உ)
"செதுமதிச்சமண்" திருவிசைப்பா. ௧௭.(ஊ)
"செதுமகப் பெற்ற"

சீவக. கக௨௪. (எ) "செதுவன் மரத்தில்" பெருங்.
(ஈ) கழி: ௨௦. (ஏ)

"செதுநெறி நிலையினாரே" (ஐ) "செதுகைப் பெருந்தானவர்" கம்ப.

இலங்கைகாண். ௬; நாகபாசப். ௨௨. (ஒ) "செதுவதட்டு" தணிகை.

திருநாட்டு. ககo. என்பவற்றால் செதுவென்பதன் பொருள் துணிக.

௨.

(அ) "வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தா, முள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து....................பரிசிலர்க்கு" (ஆ) "பொய்த்த லறியா வுரவோன் செவிமுதல், வித்திய பனுவல் விளைந் தன்று நன்றென" புறம். ௨௦௬: ௨ - ௫. ௨௩௭: ௪ - ௫. (இ) "மறையோன் மறைநா வுழுது வான்பொரு, ளிறையோன் செவிசெறு வாக வித்தலின்" சிலப். ௨௮: க௮எ - க௮௮.

௩. செய்யைச் செறுவென்பது அருவா நாட்டு வழக்கு; தொல். எச்ச.

௬. ௪. நச்.

௪. "புலனுழு துண்மார்" புறம். ௪௬: ௩.

௫. (அ) "புதுமொழிகூட்டுணத்தமிழ்ப் புனைதல் செய்தான்" நைடதம். சிறப்புப். (ஆ) "எண்ணெவல் தருதல் வேண்டிப் பாண்டியர், பரதெமிழ் வளர்த்த கூடலின்" ஆசிரிய. 'சிறுசெவி யன்னே'

௬. "புரிசைசூழ் புனலூரன்" கலி. ௬௭: ௫.

௭. (அ)"தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச், சொல்லலும், வல்ல தமைச்சு" (ஆ) "அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந், திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை" (இ) "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம், யாவுள முன்னிற் பவை" (ஈ) "அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி, யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்." (உ) "சொலல் வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை, யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது" குறள். ௬௩௪, ௬௩௫, ௬௩௬, ௬௩௮; ௬௪௭. (ஊ)"செறிந்தவர் தெளிந்த

(பிரதிபேதம்) *நீராற்புலன், † சக்கிரவர்த்திகளுக்கு.

செவிகள் (க) செய்யாக, முன்னுள்ளசான்றோர்கூறிய செய்யுட்கள் தஞ்சொல்லை
வளர்க்கும் நீராக, அறிவினையுடைய நாவாகிய ஏராலே
உழுதுண்ணும் புலவ
ருடைய புதிய கவிகளைக் கொள்ளைகொண்டு உண்ணும்
மதில் சூழ்ந்த புனலை யுடைத்தாகிய
மதுரையையுடையவனே ; எ - று.

இதுவும் பாட்டுடைத்தலைவனைக்
கிளவித்தலைவனாகக் கூறியது.

௬ ஊரன்மன் னுரனல்ல *னமக்கென்ன

வுடன்வாளா

தோளூர்தொக் கிருந்தநின் பெண்டிரு

ணோராகிக்

களையாநின் குறிவந்தெங் கதவஞ்சேர்ந்

தசைத்தகை

வளையின்(உ)வாய் விடன்மாலை மகளிரை

நோவேமோ

கேளல னமக்கவன் குறுகன்மி

னெனமற்றெந்

தோளொடு பகைபட்டு †நினைவாடு

நெஞ்சத்தேம்

எ - து: நமக்கு ஊரன் மிகவும்

பற்றுக்கோடல்லனெனச் சொல்லிப்

பின்னர் ஒருவர்கூறியது ஒருவர்கூறுதே ஓரூர்

குடியேற்றவேண்டுவோராய்த்

திரண்டிருந்த நின் சேரிப்பரத்தையருடனே

யாங்களும் ஒப்பாகி, நமக்கு

‡அவன் உறவல்லன் அவனை முயங்காதேகொள்ளுங்கோளெனச் || சொல்லி முயங்கக்கருதின எந்தோள்களுடனே மாறுபட்டுப் பின்னை முயங்கக்கருதின

நூலார் சிறந்தவை தெரிந்து சொன்று,

லறிந்தவை யமர்ந்து செய்யு

மமைதியா,னரச ஞவான், செறிந்தவர் தெளிந்த நூலார் சிறந்தவை தெரிந்து கூறி, யறிந்தவை யியற்றுகிற்கு மமைதியா ரமைச்சுராவார்"

சூளா. மந்திரசாலை. ௯. (எ) "தம்முயிர்க்குறுதி

யெண்ணார் தலைமகன்

வெகுண்ட போதும்; வெம்மையைத் தாங்கி நீதிவிடாதுநின் றுரைக்கு மெய்யர்" கம்ப. அயோத்தி. மந்திரப். ௯. (ஏ) "மன்னவர் செவியழன் மடுத்த தாமென, நன்னெறி தருவதோர் நடுவுநீதியைச், சொன்னவ ரமைச்சர்கள்" கந்த.................(ஐ) "மதிநுட்பீகு மாகிச் சோர்வில், சொல்லா லுடையார் மனமுங்களி தூங்கச் சொல்லிப், பல்லார் பிறர்சொற் பயனுய்ந்து கவர வல்லார்" திருவிளை. பன்றிக்

குட்டிகளை. ௧௬. (ஒ)"செவிசுடச் சென்றுங்

கிடித்தறிவு மூட்டி, வெகு

ளினும் வாய்வெரீஇப் போா..........

.யமைச்சு" நீதிநெறி. ௬௫. (ஓ)

"சுருக்கிமெய் விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லார்மொழிக் கிடையாத், திருக்கிளர் மொழியைச் சோர்வற வவைக்கட் ,செல்லுமா

றஞ்சுத லின்றி, யுரைக்கவல் லவரே

யமைச்சர்க ளாவர்" விநாயக.

அரசியற்கை. ௧0௬.

௧.

"பன்றி நாட்டார் செறுவைச் செய்யென்று வழங்குவர்" நன். பெயரி. ௬. ௧௬. மயிலை.

௨. "வாய்விடேஉந் தாவெனன்ப" கலி. ௪௬: ௧௫.

(பிரதிபேதம்) *எமக்கென்னவுடன்வாராது, †நினையாகு, ‡இயலுறமயல்லன், ||சொல்லமுயங்க,

மூன்றாவது மருதம் ௩.

நினைவு கெடுகின்ற நெஞ்சத்தினையுடைய யாங்கள் நின்பெண்டிருள் நோாகி ஊரன் உரனல்லனென்ற வார்த்தையைக் களைந்து நின்குறியிடத்தே வந்து ஆண்டுக் காணாமையின் எம்மிடத்தே வந்தாயென்று கருதி எங் கதவத்தைச் சேர்ந்து தட்டின கையின் வளையினாலே தம் வரவினைச் * சொல்லுதலை இயல்பாகவுடைய அப்பரத்தையரை நோவேமோ ? அதற்கு யாங்கள் உரியேமல்லேமே; எ - று.

இது †"வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை, புணர்ந்த போல‡வுறுப்பினைக் கிழவி, புணர்ந்த வகையிற் புணர்க்கவும் பெறுமே"(௧)என்பதனான் உறுப்பினை உணர்வுடையதுபோற் கூறிற்று.

௧௨ ஊடியார் நலந்தேம்ப வொடியெறிந் தவர்வயின்
மாதீர்க்கு மவள்மார்பென் றெழுந்தசொன் னோவேமோ
முகை||வாய்த்த (௨)முலைபாயக் குழைந்தநின் றாரெள்ள
(௩)வகைவரிச் (௪)செப்பினுள் வைகிய கோதையேம்

எ-து: முகையின் றன்மை வாய்த்த முலைகள் முயங்குகையினாலே ÷ செவ்வி குலைந்த நினது மாலை எம்மை இகழ்ந்து கூறக், கூறுபாட்டினை × யுடைத்தாகிய ∴ வரியினையுடைய ¹பூச்செப்பிலே பயன்படாது தங்கிய மாலைத்தன்மையை யுடைய யாங்கள் இற்பரத்தையர் ஊடினமகளிர் ஊடலைத்தீர்த்து முயங்காதே

க. தொல். பொருளி. சூ. அ. இச்சூத்திரத்தினுரையிலும் இவர், தலைவி தன்மேனி பசந்து தனிப்படருறும் காலத்துத் தனது உறுப்பினை உணர்ந்ததுபோலக் கூறினதற்கு, "கோலை..........நெஞ்சத்தேம்" என்பதை மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார்.

உ. "ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றூரே" புறம். எங: கசு.

ங. "வகைவரிச் செப்பினுள் வைகிய மலர்போற், றகைநலம் வாடி மலர் வனம் புகூஉ, மாதவி பயந்த மணிமே கலையொடு" மணி. ௫; சுடு-சுஎ.

௪. (அ) "பெய்யாது வைகிய கோதை போல, மெய்சா யினையவர் செய்குறி பிழைப்ப" நற்.கக:க-உ. (ஆ) "மடைமாண் செப்பிற் றமிய வைகிய, பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே" குறுந். கூ. (இ) "பீர்தங்கிப் பெய்யா மலரிற்பிறி தாயி ளூளே" சீவக. ககசு௦ என்பவையும் (ஈ) "பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர், நறுமோரோடமொ டேனெறிந் தடைச்சிய, செப்பிடந்தன்ன நாற்றம்" நற். நஙஎ:௫-சு. (உ) "செப்புவாயவிழ்ந்த தேம்பொதி நறுவிரை, நறுமலர்" சிலப். உஉ: கஉக - கஉஉ. (ஊ) "பித்திகைக் கோதை செப்புவாய் மலரவும்" பெருங். (க) நங: எசு. (எ) "கற்பக

(பிரதிபேதம்) * சொல்லுதலையுடைய பரத்தையரை † வண்ணத்திரிந்து புலம்புறுகாலை ‡ உறுப்பினைக்கிளவி புணர்ந்த; || வாய்ந்த, ÷ செவ்விகுலைந்த மாலையெம்மை, × உடைத்தாகிய வச்செப்பிலே ∴ வரியினையுடையசெப்பிலே

அவர்கள் நலங்கெடும்படி அவரை (க)

இடையன்கொன்ற *மரமாக்கிவைத்து

அச்சேரிப்பரத்தையரிடத்து வேட்கையைத்தீர்க்கும், அவனுடையமார்பென்று ஊரிற்பிறந்தசொல்லேனோவேமோ; அதற்கு யாங்கள்உரியேமல்லேமே; எ - று.

ஒடியவெறிந்தென்பது,

(உ)†ஒடியெறிந்தெனவிகாரமாயிற்று.

ககூ சேரியாற் சென்றுநீ சேர்ந்தவில் ‡வினையினன்

றேரொடு திரிதரும் பாகனைப் பழிப்பேமோ

||வொலிகொண்ட சும்மையான் மண ÷மனை குறித்தெம்மிற்

பொலிகெனப் புகுந்தநின் புலையனைக் கண்டியாய்

எ - து: ஆரவாரத்தை மாறுமற் றன்னிடத்தேகொண்ட ஆரவாரத்தாலே நீ மணஞ்செய்கின்ற மனையாகக் கருதி எம்முடைய ×மனையிலே பொலிக பொலிகவென்று கூறிப் **புகுந்த நின்னுடைய புலைத்தொழிலையுடைய பாண னைக் கண்ட யாங்கள் சேரிதோறுஞ் சென்று நீ ††சேர்ந்த இல்லை வினையின னைத் தேரோடே கூடத் திரிதலைச்செய்யும் பாகனைக் குறைகூறுவேமோ? அதற்கு யாங்கள் ‡‡உரியேமல்லேமே; எ - று.

சேரியான் என்றது "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்றாற்போல் நின்றது. சும்மையை ஒலி விசேடித்து நின்றது. |||புலையன், செறற்சொல்.

× ×எனவாங்கு, அசை.

மாலையுஞ், சேம மணிநகைச் செப்பினு ளோந்துபு" சூளா. மந்திர. ௫௬. என்பவையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௧. (அ) "இடைய னெறிந்த மரம்" பழமொழி. ௩௧௪. (ஆ) "இடைய னெறிந்த மரமேயொத் திராமே" பெரியதிருமொழி. (௧௧) ௮ : ௯. (இ) "இடைமகன் கொன்ற வின்னா மரத்தினேன்" சீவக. ௧௧௧௪. (ஈ) "பொதுவனோர்மகன், கொன்றிடுமூலவையின்கொள்கையாயினேன்" கந்த. மூவாயிரர்வதை. ௭௧. (உ) "நன்றாகும் கேள்வ னருளென வெண்ணி நாப்புலர்ந் துள்ளழிந் தாயன், கொன்றநீண் மரம்போ லெழினலம்வாடிக் குற்றுயி ரோம்பதை பதைத்தாள்" கூர்ம. இராமன் வைகுந்த. ௩௧. (ஊ) "ஆயன் கொன்ற மரம்பொர, முரண விந்தொரு பற்று மின்றி முடிந்த பாணியின்" தணிகை. இந்திர னருள். ௧௨.

௨. (அ) "ஓடியெறியத் தீரா பகை" பழமொழி. ௩௮௭. (ஆ) "நெறியினை யொடியெறி கிற்பவ ரொத்து" கலிங்க. ௪௧௧. (இ) "ஓடியெறிந்து மூரிவா ரொழுக்கினர்" விநாயக. சிந்தாமணி. ௭௮.

(பிரதிபேதம்) * மரமாக்கிளைத்துச் சேரிப்பரத்தை † ஓடியெறிந்ததெனவிகாரம் சேரியாற் சென்று ‡ வினவினன் || வலிகொண்ட ÷ மனைக்குறித், × மனையிலேபொலிக வென்று ** புகுந்த தம்முடைய †† சேர்வில்லை ‡‡ உரியமல்லேமே ||| புலையன் செற்றச்சொல் × × எனவாங்கு ஆங்கவை கனவினான்;

மூன்றாவது மருதம் ௪.

௪௧௫

௨௦ நனவினான் வேறாகும் வேளா முயக்கம்
*மனைவரிற் பெற்றுவந்து மற்றெந்தோள் வாட

வினைய ரெனவுணர்ந்தா ரென்றேக்கற் றாங்குக்
(௩)கனவினு ளெய்திய செல்வத் †தனையதே
(௨)ஐய வெமக்குநின் மார்பு

எ - து: எம்மனைக்கண்ணே நீ ஒருகாலத்தே ‡ வந்தாயாயின் நின்னைப் பெற்று மகிழ்ந்து நீ நீங்கிய பின் எந் தோள் மெலிகையினாலே அதனை உணர்ந்தவர்கள் இக்காலத்து இவளும் ‖இவரும் இத்தன்மையராயினரென்று புறங்கூறுதலின் அக்கூற்றை யாம் ஏற்றுக்கொண்டு பழையநிலையைப் பெறுதற்கு ஏக்கற்று முயங்குமாறுபோலே வியக்கத்தக்க நின் மார்பினிடத்தே முயங்கினும் உண்மையிடத்து வேறாயிருக்கும் நீ விரும்பாத முயக்கம் எமக்குக் கனவின்கண் வரப்பெற்ற செல்வத்தையொப்ப தோன்றாய் இருக்கும்; எ-று.

இதனாற் பயனின்றென ஊடினாள். × நனவினான் கனவினானென்பன, இடப்பொருள. நனவு - உண்மை; கனவு - பொய்.

/ ஐயென்னும் உரிச்சொல், ஐயவென ஈறு திரிந்தது.

இது மெய்யன்றிப்பொய்யாகக்கோடலிற் (௫)பொய்யாக்கோடலென்னு மெய்ப்பாடு.

இஃது ÷ ஈரடிமிக்க தாழிசையும் வருதலிற்கொச்சகம்.

(௫) (சூ 9ஜ.)போதவிழ் பனிப்பொய்கைப்
புதுவது தளைவிட்ட
தாதுசூழ் தாமரைத் தனிமலர்ப் புறஞ்சேர்பு
காதல்கொள் வதுவைநாட் கலிங்கத்து
ளொடுங்கிய
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடந்தைதன்
றுணையாக

க. (அ) "கனவுகண்டது னனவினெய்துத, தேவர் வேண்டினு மிசைதல் செல்லாது, காவ லாள கற்ரோர் கேட்பிற், பெருநகை யிதுவெனப் பேர்த்துரை கொடாஅ" பெருங். (௪) எ: ககo -

ங. (ஆ) "செம்பொன் கனவினுற் காண்டல் கைப்புகுமோ" இருசமய. (ங) க: க, க. (இ) "கண்டகனவின் பொருள்போல யாவும் பொய்" திருவாங்கத். ௬௨.

உ. "ஐவியப்பாகும்" தொல். உரி. சூ. அஎ.

ங. பொய்யாக்கோடலென்பதற்கு மெய்யைப் பொய்யாக்கோடலென்று பொருள்கூறி அம்மெய்ப்பாட்டிற்கு "கனவினு னெய்திய.......... மார்பு" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. இ - வி. உரைகாரரும் இதனையே பின்பற்றினர்; இ - வி. சூ. ௫அ௦.

(பிரதிபேதம்) * மனைவயிற்பெற்று † இனேஇடிதே ‡ வந்தாயினிலின்னே || இவனுயித்தன்மை × கனவினு னென்பன இடப்பொருட்டு ளைவுகனவுண்மைபொய் = திரிந்தது மெய்யன்றிப்பொய்யாகக்கொண்டலிற்பொய்யாகக்கொண்டலெனும் மெய்ப்பாடு ÷ ஈரடித்தாழிசை

ரு வோதுடை யந்தண னெரிவலஞ் செய்வான்போ
லாய்தூவி யன்னந்தன் னணிநடைப் பெடையொடு
மேதகத் திரிதரூஉ மிகுபுன லல்லூர ;

அ தெள்ளரிச் சிலம்பார்ப்பத் தெருவின்கட் டாக்கிநின்
னுள்ளங்கொண் டொழித்தாளைக் குறைகூறிக் கொளநின்றாய்
துணிந்தது பிறிதாகத் துணிவில ளிவளெனப்
பணிந்தாய்போல் வந்தீண்டுப் பயனில மொழிவாயோ ;
கஉ பட்டுழி யறியாது பாகனைத் தேரொடும்
விட்டவள் வரனோக்கி விருந்தேற்றுக் கொளநின்றாய்
நெஞ்சத்த பிறவாக நிறையில ளிவளென
வஞ்சத்தான் வந்தீங்கு வலியலைத் தீவாயோ;
கங இணர்ததை தண்காவி னியன்றநின்
குறிவந்தாள்
புணர்வினிற் புகன்றாங்கே புனலாடப்
பண்ணியாய்
தருக்கிய பிறவாக்த் தன்னில ளிவளெனச்
செருக்கினால் வந்தீங்குச் சொல்லுகுத் தீவாயோ;
எனவாங்கு;
உக தருக்கேம் பெருமநின் னல்கல் விருப்புற்றுத்
தாழ்ந்தாய்போல் வந்து தகவில செய்யாது
சூழ்ந்தவை செய்துமற் றெம்மையு
முள்ளுவாய்

வீழ்ந்தார் விருப்பறக் கால்.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

போதவிழ் பனிப்பொய்கைப் புதுவது

தளைவிட்ட

தாதுசூழ் தாமரைத் தனிமலர்ப் புறஞ்சேர்பு

காதல்கொள் (க)வதுவைநாட் கலிங்கத்து

*ளொடுங்கிய

க. (அ) "சாணிடை நெடிய வாட்கண் டளையவிழ் குவளை பூப்பப், பூணுடை

முலையின் பாரம் பொறுக்கலாச் சுளிவின்

மேலு, நாணுட நடுங்கிக்

கையா னகை முகம் புதைத்த தோற்றஞ், சேணிடை யரவு சேர்ந்த திங்களை யொத்ததன்றே" சீவக. உசகக. (ஆ) "கைம்மலரின் வீரனவள் கைம்முகிழ் பிடிப்ப, மெய்ம்மயி ரெறிந்துமணி வேர்நுத லரும்பிச் செ...........சீறடிகள் செவ்வனிட மாட்டா, வம்மயிலி னுணதளை

(பிரதிபேதம்) * ஒங்கிய.

சுகள்

(க) மாதர்கொண் மானோக்கின் மடந்தைதன் றுணையாக
(உ)*வோதுடை யந்தண(ங)னெரிவலஞ் செய்வான்போ

(ச)லாய்தூவி யன்னந்தன் னணிநடைப்

பெடையொடு

மேதகத் திரிதரூஉ மிகுபுன னல்லூர

எ-து:†உத்தரீயத்துள்ளேகாணலொடுங்கிநோக்குகின்ற(ரு) காதல்கொண்ட (சு)மான்போலுநோக்கினையுடையமடந்தை தனக்கு (எ)இம்மை மறுமைக்குத்

யாவரறை கிற்பார்" சூளா. கல்யாண. உஎஎ. என்பவைகளும் (இ) "வதுவையயர்தல் வேண்டுவலாங்குப், புதுவை போலுநின்வரவுமிவள், வதுவைநா ணொடுக்கமுங் காண்குவல் யானே" (கலி. ௫உ: உரு - இ.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

க.

"மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய்" கலி. ருசு: கஎ.

உ.

(அ) "அந்தண ரோத்துடைமை யாற்ற மிகவினிதே" இனியது. அ.
(ஆ) "ஒத்துடை யந்தணர்க்கு" மணி. கரு: உரு.

ந. (அ) "சாலி யொருமீன் றகையாளைக் கோவலன், மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத், தீவலஞ் செய்வது காண்பார்க ணோன் பென்னை" சிலப். க: ருக - ருந. (ஆ) "இட்ட வுத்தரியமின்னு மெரி மணிப்பருமுத்தார, மட்டவிழ்கோதை வெய்ய வருமுலைதாங்கலாற்ரு, நெட்டிருங் கூந்த லாட னேர்வளை முன்கை பற்றிக், கட்டழல் வலங் கொண்டாய் பொற் கட்டிருனேறினனே" (இ) "குளிர்மதி கொண்ட னர்கங் கோள்விடுக் கின்றதேபோற், றளிர்புரை கோதைமாதர் தாமரை முகத்தைச்சேர்ந்த. வொளிர்வளைக் கையைச் செல்வன் விடுத்தவ ளிடக் கைபற்றி, வளரெரி வலங்கொண் டாய்பொற் கட்டிரு னேறி னனே", சீவக. அநரு, உசசுஅ. (ஈ) "தங்கழல் வேள்விமுற்றித் தையலக் காளை யோடும், பொங்கழல் வலஞ்செய் போழ்தில்" சூளா. சுயம்வர. உஎஅ. (உ) "இடம்படு தோளவ ளொடியை வேள்வி, தொடங்கிய வெங்கனல் சூழ்வரு போதின், மடம்படு சிந்தையண் மாறு பிறப்பி, னுடம்புயி ரைத்தொடர் கின்றதை யொத்தாள்" கம்ப. கடிமண. கக. (ஊ) "தன்மங் கலந்த மனத்தோனையத் தைய லோடுந், தொன்மங் கலச் செஞ் சுடர்த்தீவலஞ் சூழுவித்தார்" வில்லி. திரௌபதிமாலை, கூசு. (எ) "பொங்கு செந்தழல் சூழ்வந்து" நைடதம். மணம். உ௦.

சு. "ஆய்தூவி யனமென" கலி. ருசு: கரு.

ரு. "மாதர் காதல்" என்பது தொல். உரிச். சூ. ந௦. இச்சொல் ஈறு திரிந்து மாதென்றும் வரும்.

சு. மான் போலும் நோக்கு - மானேக்குப் போலும் நோக்கு.

எ. "இம்மை மாறி மறுமை யாயினு, நீயா கியரெங் கணவனை, யானா கியர்நின் னெஞ்சுநேர் பவளே." குறுந். சக. •

(பிரதிபேதம்) *ஒத்துடையந்தணன், † உத்தரீயத்துள்ளே,

துணையாகக் காதலித்தலைக்கொள்கின்ற *கலியாணநாளிலே ஒத்திணையுடைய
'அந்தணன் அங்கியங்கடவுளை வலஞ்செய்வான்போலே
(க) மெல்விதாகியசூட்டு
மயிரினையுடைய அன்னம் தன்னுடைய அழகிய
நடையினையுடைய பேட்
டோடே கூடிப் பூக்கள் அலர்ந்த குளிர்ச்சியினையுடைய பொய்கையிடத்தே நின்ற தாமரையினது புதிதாக முறுக்கு நெகிழ்ந்த தாது சூழ்ந்த தனித்த மலரைப் புறத்தே சேர்ந்து பெருமை தரும்படி திரிதரும் பரந்த புனலை யுடைய நல்ல ஊரினையுடையவனே; எ - று.
வலஞ்செய்வான் போலென்ற எனையுவமம்
பயவுவமமின்றி வினையுவம
மாத்திரையை மேல்வருகின்ற கருப்பொருட்குக்
கொடுத்து †அதனைச் சிறப்
பித்துநின்றது,
‡அன்னத்திற்கு அங்கியங்கடவுள் அறிகரியாக
மந்திர‖விதியாற்
சூழுங் கருத்தின்றித் தாமரையைச் சூழவருகின்ற தொழின்மாத்திரையே கோடலின். அந்தணன் எரிவலஞ்செய்வான் = போல அக்கருத்தில்லாத அன்னம் பெடையோடே தனிமலரைச் சூழத் திரியும் ஊரவென்றதனுன் நீயும் அக்
கருத்தின்றிக் குலமகளிரைத்
தீவலஞ்செய்துவரைந்துகொண்டு பாதுகா
வாது ஒழுகுகின்ற நினக்கு எம்மைப்
பாதுகாத்தலுளதாமோவெனக் காமக்
கிழத்தியும் உள்ளுறையுவமங் கூறினளாகவுரைக்க. இதனை, "ஏனோர்க் கெல்லா மிடம்வரை வின்றே"(உ)என்று உவமப்போலியிற் கூறிய விதியாற் கொள்க.

அ (௫)தெள்ளரிச் சிலம்பார்ப்பத் தெருவின்கட் ÷டாக்கிநின்
னுள்ளங்கொண் ×டொழித்தானைக் குறைகூறிக் கொள்ளநின்றாய்
துணிந்தது பிறிதாகத் துணிவில ளிவளெனப்
ப்ணிந்தாய்போல்
வந்தீண்டுப் (௬)பயனில மொழிவாயோ

எ - து: தெளிந்த உள்ளிடுமணியையுடைய சிலம்பு ஆரவாரிப்ப வந்து தெருவிடத்தே (௫) தாக்கணங்கு போலத் தாக்கி நின்னெஞ்சை அகப்படுத்திக்

க. "ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ,
யாவயி னான்கு முள்ளத னுணுக்கம்"
தொல். உரி. சூ. ௩௨.

உ. தொல். உவம. சூ. உஎ.

௩. "தெள்ளரிப் பொற்சிலம்பு" மது. ௬௬௬.

௬. குறள். 'பயனில சொல்லாமை' என்னும் உ௦-ஆம் அதிகாரப்பாலது.

௭. தாக்கணங்கென்பதற்கு, தாக்கி வருத்துவதோரணங்கு (குறள் ௧௦௮௨. பரி) தீண்ட வருத்தஞ்செய்யுந் தெய்வம்; ஸ்ரீதேவியுமாம் (சிலப். ௧௪: ௧௬௦. அரும்பத) தீண்ட வருத்துந் தெய்வமகள் (சிலப். ௧௪: ௧௬௦ அடியார்க்கு) தீண்டி வருத்துந்தெய்வம் (மணி.௩:௩௪. உரை) வருத்துந்

(பிரதிபேதம்) * கல்லியாண நாளிலே, † அதனைப்பிறப்பித்தாநின்றது, ‡ அன்னத்திற்றங்கிய. கடவுள், || விதியிற்குழும் = போசக்கருத்தில்லாத, ÷ தாக்குமின் × ஓளித்தானே,

மூன்றாவது மருதம் ௪.

௪௩௬

கொண்டபின்னர்க்கைவிட்டவளை நின் (௧) வருத்தத்தைச்சொல்லி அழைத்துக் கொள்ளக் கருதிநின்ற நீ அறுதியிட்டு வந்த காரியம் வேறொன்றாயிருக்க இவள் தனக்கென ஓர் (௨) அறுதியுடையளல்லளென்று கருதி இவ்விடத்தே தாழ்ந்தாயைப்போல வந்து பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ - று.

௧௨ (௩) பட்டுழி யறியாது பாகனைத் தேரொடும்

விட்டவள் வரனோக்கி விருந்தேற்றுக் கொளநின்றாய்
(௪) நெஞ்சத்த பிறவாக * நிறையில ளிவளென
வஞ்சத்தான் † வந்திங்கு வலியலைத் தீவாயோ

எ-து: ‡நீ செல்லாதே அகப்பட்ட (ரு)பாத்தையரது நெஞ்சு வலிதென்று ||அறியாது பாகனைத்தேரொடும்போகவிட்டு அவள் உன்னைவிருந்தாக எதிர் கொள்ள அவள் வரவினைக் கருதிநின்ற நீ அவள் வரக்காணாமையினாலே நின்னெஞ்சத்திடத்தன வேறுசிலவாயிருக்க இவள் (சு) நிறையென்கின்ற

தெய்வம் (அகம். எ:ச. உரை)என்று பொருளெழுதப்பெற்றிருத்தலால் அவ்வுரைகாரர் பலரும் பெரும்பாலும் ஒரு கொள்கையர்; நச்சினார்க் கினியர் "வேய்நெடுந் தோளியோர், தாக்கணங் கோமக ளோவெனத் தாழ்ந்தான்" (சீவக. கசஎஙு) என்புழியும் இச்சொற்குத் திருவென்றே பொருள் கூறியுள்ளார். இவர் கொள்கைக்கு, "தாக்கணங்குறை யுந்தடந்தாமரை" (சீவக. அஎக) என்பதும் சிலப். அரும்பத. இரண் டாவதுரையும் நிகண்டுகளும் ஒத்தனவாம்.

க. குறை - ஆகவேண்டிய காரியமுமாம்.

உ. அறுதி - வரையறை; நிச்சயம்.

ங. "உள்ளது வர்த்தல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு, "பட்டுழி .... கொள நின்றாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. உச. பேர்

ச. தோழிக்குந் தலைவிக்கும் உரித்தாகிய வெளிப்படக் கூறுதலுள், :ஆற்றாமை வாயிலாகத் தலைவன் வந்துழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறிய தற்கு, "நெஞ்சத்த பிறவாக...................ஈவாயோ" என்பது மேற் கோள்; தொல். பொருளி. சூ. சஎ. நச்.

ரு. "இரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை" (அகம். ருசு: ங.) என்பதற்கு, 'இரும்பு போன்ற நெஞ்சினை யுடையராகிய பரத்தையர்' என்று எழுதி யிருக்கும் உள்ளுறை இங்கே அறிதற்பாலது.

அ. நிறையென்பதற்கு 'மறை பிறரறியாமை'

என்று நவ்வந்துவனும்,

'ஐம்பொறிகளையும் அடக்குதல்' என்று பேராசிரியரும், 'காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகு மொழுக்கம்' என்று மணக்குடவரும்,

'காப்பன காத்துக் கடிவன கடிந்தொழுகு மொழுக்கம்' என்றும் 'கற்பு' என்றும் பரிப்பெருமாளும், 'நெஞ்சைக்கற்புநெறியில் நிறுத்துதல்' என்றும் 'மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை அடக்குதல்' என்றும் 'மறை

(பிரதிபேதம்) * நிறைவில ளியவெனை † வந்தீண்டு வலிதொலைத் தீவாயோ. ‡ நீசொல்லா தெய்தப்பட்ட || அறியாதபாகனை;

குணமுடைய னல்லனென்று கருதிப் பொய்வன்மையாலே இவ்விடத்தே வந்து உன் (க)வராண்மையாலே அலைக்கக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ - று.

நெஞ்சத்தவென்ற பன்மை தன்வயத்த னாக்கிக்கொள்ளக் கருதிய தொழில்களை.

கசு. (உ)இணர்ததை தண்காவி னியன்றநின் குறிவந்தாள் புணர்வினிற் புகன்றுங்கே புனலாடப் பண்ணியாய்

தருக்கிய பிறவாகத் தன்னில னிவளெனச்
செருக்கினல் வந்தீங்குச் (௩)சொல்லுகுத்

தீவாயோ

எ-து: பூங்கொத்து நெருங்கின குளிர்ந்த பொழிலிலே நீ செய்த குறியிடத்தே வந்தவளைப் புணர்ச்சியிடத்தே கொண்டாடி அப்பொழுதே கூடப் புனலாடும்படி பண்ணின நீ நின்னெஞ்சின் மிக்குநடக்கின்றவை வேறொன்றுமிருக்க இவள் (௪) தனக்கென *ஒரு நெஞ்சுடையளல்லளென்று கருதி மனச் செருக்காலே இவ்விடத்தேவந்து பரத்தையர்க்குக்கூறும் பயன்படுசொற்களைப் பாழே †போக்கக்கடவையோ? அது நின்னை வருத்தாதோ? எ - று.

"வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்த, றாவின் றுரிய தத்தங் கூற்றே" (௫)என்பதனுல், துணிவிலன் நிறையிலளென ஆற்றுமைவாயிலாகத் தலைவன் வந்துழி வெளிப்படக்கூறினுள்.

எனவாங்கு, அசை.

உக (௬)தருக்கேம் பெருமநின் னல்கல் விருப்புற்றுத்
தாழ்ந்தாய்போல் வந்து தகவில செய்யாது

பிறரறியாமை' என்றும்பரிமேலழகரும், 'மனத்தைநிறுத்துதல்' என்றும் 'மறைபிறரறியாமை' என்றும் நச்சினர்க்கினியரும் பொருள் கூறுவர்.

௧. "ஊராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" (கலி. அக: ௨) என்பதும் அதன் உரையும் குறிப்பும் பார்க்க.

௨. "இணர் ததையும் பூங்கானல்" சிலப். ௭: ௩௧.

௩. (அ) "கானலந் துறைவற்குச் சொல்லுகுப்போயே" ஐங். ௧௩௬. (ஆ) "பருகுபா லன்னவென் சொல்லுகுத் தேனே"

௪. "அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே, நீயெமக் காகாதது" குறள். ௧௨௯௧. என்பதும் கலி. ௬௭: தாழிசைகளின் ஈற்றடிகளும் இந்நூற்பக்கம் ௪௦௮: ௩ - ஆம் குறிப்பும் நோக்குக.

௫. தொல். பொருளி. சூ. ௪௭.

௬. "தருக்கேம் பெரும..........விருப்பற்றக்கால்" என்பது ஊடலுக்கு மேற்கோள். தொல். அகத்திணையியல். சூ. ௧௪. நச்.

(பிரதிபேதம் * ஓர்நெஞ்சு; † போகக்கடவையோ வாயிற்சிலவி.

மூன்ருவதுமருதம் ௫. ௬௨௩

சூழ்ந்தவை செய்துமற் றெம்மையு முள்ளுவாய்
வீழ்ந்தார் விருப்பற்றக் கால்

எ-து: பெருமா! நின்னருளால் யாங்கள் *மனஞ்செருக்கேம்;எம்மிடத்தே விருப்பமுற்றுக் (௧) குறைத்தாய்போலேவந்துநின்று நினக்குத் தகுதிப்பாடில்லாதவற்றைச் செய்யாதே நீவிரும்பினாரிடத்து நுகரக்கருதியவற்றைச் செய்துமுடித்து ஆண்டுள்ள விருப்பமற்றஇடத்துப் பின்புஎம்மையும் நினைப்பாயென ஊடல் தீர்கின்றாள் கூறினாள்; எ - று.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(௭) (௭௦.) மணிநிற மலர்ப்பொய்கை மகிழ்ந்தாடு

மன்னர்தன்

னணிமிகு சேவலை யகலடை மறைத்தெனக்
கதுமெனக் காணாது கலங்கிடம் மடப்பெடை
மதிநிழ னீருட்கண் டதுவென வுவந்தோடித்
துன்னத்தன் னெதிர்வரூஉந் துணைகண்டு

மிகநாணிப்

பன்மல ரிடைப்புகூஉம் பழனஞ்சே

ரூரகேள்;

ஏ நலநீப்பத் துறந்தெம்மை நல்காய்நீ விடுதலிற்

பலநாளும் படாதகண் பாயல்கொண் டுயைபவாற்
றுணைமலர்க் கோதையார் வைகலும் பாராட்ட

மணமனைத்

ததும்புநின் மணமுழவந் தெடுப்புமே;

கக அகலநீ துறத்தலி னழுதோவா வுண்கணெம்

புதல்வனை மெய்தீண்டப் பொருந்துத

லிளைபவா

ன்னிக்கொத்த நல்லாரை நெடுநகர்த்

தந்துநின்

றமர்பாடுந் துணங்கையு
ளரவம்வந் தெடுப்புமே;

வாராய்நீ துறத்தலின் வருந்திய வெம்க்காங்கே
நீரிதழ் புலாக்கண் ணிமைகூம்ப விடைபவா
னேரிழை நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
றேர்பூண்ட நெடுநன்மான் றெண்மணிவந்
தெடுப்புமே;

எனவாங்கு;

---

௧. தாழ்தலென்பது குறைதலென்னும் பொருளில் வருமென்பதை, "தாழ்ந்தான்" "தாழ்ந்து" (சிவக. ௧௪௭௩, ௨௯௫௧) என்பவற்றிற்கு இவர் எழுதியிருக்கும் உரையாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * மணர்செருக்கேம்.

௬௨௮

கலித்தொகை ௭0.

மெல்லியான் செவிமுதன் மேல்வந்தான்
காலைபோ

லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண்டி
ரில்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப்

பாணன் புகுதராக் கால்.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவன்
தோழியை வாயில்வேண்ட
அவள் வாயினேர்வாள் நெருங்கிக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)மணிநிற மலர்ப்பொய்கை மகிழ்ந்தாடு
(உ)மன்னந்தன்
னணிமிகு சேவலை யக(ங)லடை
மறைத்தெனக்
கதுமெனக் காணாது கலங்கியம் மடப்பெடை
மதி(ச)நிழ னீருட்கண் டதுவென
வுவந்தோடித்
துன்னத்தன் னெதிர்வரூஉந் துணைகண்டு
மிகநாணிப்
(ரு)பன்மல ரிடைப்புகூஉம் பழனஞ்சே
(சா)ரூரகேள்

எ - து: பலமணிகள் போலும்
நிறங்களையுடையவாகிய மலர்களையுடைய
பொய்கையிலே சேவலோடு மகிழ்ந்து விளையாடும்
அன்னப்பெடை தனது
அழகுமிக்க சேவலன்னத்தை அகன்ற தாமரையிலை
மறைத்ததாக அதனைக்
காணமற் (எ) கதுமெனக்கலங்கி
அந்தஅறியாமையையுடையபெடை மதியி
னுடைய நிழலை நீருக்குள்ளே கண்டு
அச்சேவலென்றுஉவந்து ஓடிச்சென்று

க. "மணிநிற மலர்ப்பொய்கை:வளர்தருஞ
மயிலோனை" தொல். செய்.
சூ. கூஉ. நச். மேற். "மணிநிற நெய்தல்" ஐங்.
கூசு; ஐந் - எழு. கூO.

உ. "அன்னச் சேவ லயர்ந்துவிளை யாடிய,
தன்னுறு பெடையைத்
தாமரை யடக்கப், பூம்பொதி சிதையக் கிழித்துப் பெடைகொண்,
டோங்கிருந் தெங்கி னுயர்மடல் வேற" மணி. இ: கஉரு-கஉசு.

ந. இந்நூற்பக்கம் உசு: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ச. "வண்சிறைப் பவளச் செவ்வாய்ப்

பெடையன்ன மடமை கூரத், தண்
கய நீருட் கண்ட தன்னிழல் பிறிதென்
றெண்ணிக், கண்டனங் கள்வ
மற்றுன் காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப்,
பண்டைய மல்லம் வேண்டா
படுக்கவென் றாடிற் றன்றே" சீவக. கசுஉரு.

ரு. "பன்மலர்ப் பழனத்த" கலி. எஅ: க.

சு. 'ஊரகேள்' கலி. எஎ: எ; எக: சு. அண்மைசுட்டிய விளிநிலைக்கிளவியின் முன் வல்லெழுத்து இயல்பாய் வந்ததற்கு இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். உயிர்மயங். ரு. அ. நச்.

எ. கதுமென – விரைய. (அ) "கதுமெனச், சிறுகுடி துயிலெழூஉம்" (ஆ) "கதுமென வெரீஇ" (இ) "கதுமெனக் கண்டவர்க், குண்ணின்ற நோய்

மூன்றாவது மருதம் ரு.

சுஉரு

தன்னைச் சேருதற்கு எதிரேவருகின்ற சேவலைக்கண்டு மிகவும் நாணிப் பல் பூக்களின் *செறிவுக்குட் புக்கு ஒளித்திருக்கும்(க)பழனநிலஞ்சூழ்ந்த ஊரனே! யான் கூறுகின்றதனைக்கேள்; எ – று.

பரத்தையர்சேரியிலே இருந்து நின்னோடே புணர்ந்து விளையாடுகின்ற பரத்தை வேறொரு பரத்தை களவொழுக்கத்தாலே மறைத்துக் கொண்டு போனாளாக நின்னைக் காணாது கதுமெனக் கலங்கி அந்தப் பரத்தையை வேறோர் தலைவன் வதுவையயர்கின்றதனை நீ வதுவையயர்கின்றாயென்று கருதி உவந்து சென்று தன்னைக் கூடுதற்கு எதிரேவருகின்ற நின்னைக் கண்டு இவன் தானே வருகின்றதனை அறியாது நாம் †தேடிவந்தோமேயென்று அதற்குநாணித் தன் சுற்றத்திடத்தேயிருந்து நின்னை வருத்துகின்றாளென்று உள்ளுறை யுவமங்கூறித் தலைவனைத் தோழிநெருங்கினாள்.

எ நலநீப்பத் (உ)துறந்தெம்மை நல்காய்நீ
விடுதலிற்
பலநாளும் படாதகண் பாயல்கொண்
டியைபவாற்
றுணைமலர்க் கோதையார் வைகலும் பாராட்ட
மணமனைத் (௩)ததும்புநின் மணமுழவந்
தெடுப்புமே

எ - து: நீ எம்மை நலம்போம்படியாக நீங்கிப் பின்னர் ‡ஒருகாலத்தும் அருளாயாய்க் கைவிடுகையினாலே பலநாளுந் துயிலாத கண்கள் வருத்தமிகுதியால் யாங்கள் இருத்தலாற்றாது ஒருநாட் (௪) படுக்கையையும் இடமாகக்

மிகி வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்" (ச) "கதுமென நோக்கி" (உ) "கது மெனத்தாம்வந்தார்"(ஊ) "கதுமெனவந்து" (எ)"கதுமெனநோக்கன் மின்வந்து" என்று இந்நூலுள் வருவனவும், (ஏ) 'கதுமென' விரை

வுணர்த்துமென்று (தொல். இடை. சூ. ௬அ. நச்.)

எழுதப்பெற்றிருத்த

லும் நோக்குக. (ஐ)

"கதுமென் விரைவில்" என்றார் சேக்கிழாரும்.

க.

(அ) பழனம் பொதுநிலமென்பர் ஐங்குறு நூற்றுரைகாரர்; ஐங். ௬.
(ஆ) நீர்நிலைச்செறுவென்பர் அடியார்க்குநல்லார் சிலப். ௧௦: ௧௧௩.

உ. "நல்காது துறந்த காதலர்" அகம். ௧௧௩: ௯.

௩.

ததும்புதல் - ஒலித்தல்; (அ) "அருவி, முதுவாய்க் கோடியர் முழவிற் றதும்பி" குறுந். ௭அ. (ஆ) "வெண்ணெ லரிநர் பின்றைத் ததும்புந், தண்ணுமை" அகம். ௬௦: ௩ - ௬. (இ) "அருவி, தாழ்ந்து வீழ்ந்தவை முழவிற் றதும்பின" சீவக. ௧௫௯௦. (ச) "இமிழ்முழாத் ததும்பு, மரங்கம்" (உ) "முழவொடு பல்லிய முன்றிற் றதும்ப" பெருங். (க) ௩௪: ௧௪௦-௧௪௧; (ங) ௯: ௬. என்பவை இங்கே ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

௪. பாயல், உறக்கமென்னும் பொருளிலும் வரும்; இதனை இந்நூற்பக்கம் ௧௫௯: ௩-ஆம் குறிப்பால் உணர்க.

(பிரதிபேதம்) *செறிவுக்குள்ளே புக்கு † தேடிவந்தேமோ ‡ ஒருகாலும்

கொள்கையினாலே *இமைபொருந்துதலுங் கூடும், அதனை இணைந்த மலராற் செய்த கோதையினையுடைய (௧) கலைகளெல்லாம் முற்றக்கற்று † முதிர்ந்த பரத்தையர் நன்றென்று கொண்டாடும்படி நாடோறும் மணஞ் செய்யும் ‡மனைகளிடத்தே நின்று முழங்கும் நின் மணத்தை எமக்கு உணர்த்தும் முழவோசை வந்து போக்கும், அதுவே குறை; எ - று.

இயைய, அகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர். ஆல், ஐயப்பொருட்டு.

௧௧ (உ)அகலநீ துறத்தலி னழுதோவா வுண்கணெம்

‖புதல்வனை மெய்தீண்டப் பொருந்துத

÷லியைபவா

---

௧. கலைகளென்றது. (அ) "வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக், கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும், பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந், தண்ணுமைக்

கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங், கந்துகக்

கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ், சுந்தாச்

சுண்ணமுந் தாநீ ராடலும்,

பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங், காயக்

கரணமுங் கண்ணிய

துணர்தலுங், கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும், வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங், கோலங் கோடலுங்கோவையின்

கோப்புங், காலக் கணிதமுங்கலைகளின் றுணிவு,

நாடக மகளிர்க்கு நன்

கனம் வகுத்த, வோவியச் செந்நூ லுரைநூற் கிடக்கையும்" (மணி. உ: கஅ – ங௩.) எனக் கூறப் பட்டனவும் பிறவுமாகிய மகளிர்க் குரிய அறுபத்துநான்கு கலைகளை; இவை 'பரத்தையர்க்கு' இன்றி

யமையாதவை யென்பது (ஆ) "எண்ணெண் கலையு மிசைந்துடன்... ....பசந்த மேனியள்" (இ) "எண்ணெண் கலையோர்" (ஈ) "எண்ணான் கிரட்டி யிருங்கலை பயின்ற, பண்ணியன் மடந்தையர்" சிலப். அ: சுசு-சுஅ, கச: கசு, உஉ: கஙௌ – கஙக. (உ) "கலையுணர் மகளிர்" (ஊ) "கலைவலார்" சீவக. கசுஉ௫, உகOஎ. (எ) "கலையுணர் மகளிர்" பெருங். (க) சO: கஅச. (ஏ) "கலையுணர் நெஞ்சிற் கூத்தி யர்" கூர்ம. நவகண்டத். ௫O. என்பவற்றாலும் அறியலாகும்; (ஐ) இக்கலைகளை, "யாழ்முதலாகஅறுபத்தொருநான்கு" என்பர், கொங்கு

வேளிர்; பெருங். (க) நுடு: அச.

உ. (அ) கிழவோன் விளையாட்டும் காமத்தின் மிகுதியைக் காட்டு மென்பதற்கு, "அகலநீ .... வந்தெடுப்புமே" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி, விளையாட்டாற் காமமிக்கு உறங்காமை கண்டு கொள்க வென்பர்; இளம்; தொல். கற்பி. சூ. உ௦. "கிழவோன்விளை" (ஆ) இப்பகுதியை வாயிலாய் வந்தார்க்கு மறுத்துத் தலைவனது பழிகளைத் தலைவி

(பிரதிபேதம்) *இமைப்பொருந்த தலுங்கூடுமதனை நின்மணத்தை..............முழவோசை வந்து பொருதுமதுவேகுறை இணைந்த. † முதிர்ந்துபரத்தையர், ‡ மனைக விடத்தே நின்றுமுழங்கு முழவென்று முழவிற்கடையாக்குக: இயைபஅகரவீற் றுப்பிணைத்தொழிற்பெயர் ‖ புகல்வினை, ÷ இயைவதால்.

மூன்றாவதுமருதம் ரு.

சஉரு

ணினக்கொத்த நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
றமர்பாடுந் (க)துணங்கையு ளரவம்வந் தெடுப்புமே

எ - து: நீ எம்மை நீங்கத் தாம் துயிலைத் துறக்கையினாலே அழுது மாறாத மையுண்கண் * எம்மெய் புதல்வனைத்தீண்டுகையினாலே பொருந்துதலுங் கூடும்; அதனை நின் இளமைமைப்பருவச்செவ்விக்கொத்த பரத்தையரை அவர்க்கென்று சமைத்த நெடிய மனையிலே கொண்டுவந்து (உ) நின்சுற்றமாகிய பரத்தையர் நின்று பாடுந் துணங்கைக்கூத்தில் எழுந்த ஆரவாரம் வந்து போக்கும்; அதுவே குறை. எ - று.

கடு வாராய்நீ துறத்தலின் வருந்திய வெமக்காங்கே
*நீரிதழ் புலராக்கண் ணிமைகூம்ப வியைபவா

வெளிப்படையாகக் கூறியதற்கு, மேற்கோள்

காட்டுவர் நச்சினியார்க்

கினியர் ; தொல். பொருளி. சூ. சுஎ.

௪. "துணங்கை, இங்கே மகளி ராடுங் துணங்கைக் கூத்து; சிங்கிக் கூத்தென் றும் சொல்லப்படும்; இது மகிழ்ச்சிக்காலத்தில் தமருடன் ஆடப்படுவது; இதற்கு முழவு முதலிய வாச்சியத்தானும் பாட்டானும்

ஒலியுண்மையின் 'துணங்கையுளரவம்' என்றார்.

(அ) "துணங்கையந்

தழூஉவின் மணங்கமழ் சேரி" மது. ௩௨௯. என்பதும் (ஆ) "இலங்கு வளை மடமங்கையர், துணங்கை யஞ்சீர்" மது. ௧௫௯-௧௬0. (இ) "மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்" குறுந். ௩௧. (ஈ) "கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்" (உ) "முழா அவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழூஉப்புணை யாகச், சிலைப்புவல்லேற்றிற் றலைக்கைதந் துநீ, நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி" பதிற். ௧௩: ௫; ௫௨: ௧௪ - ௧௬. (ஊ) "தளரிய லவரொடு, துணங்கையாய்" (எ) "நிரைதொடி நல்லவர்

துணங்கையுட் டலைக்கொள்ளக், கரையிடைக்

கிழிந்தநின் காழகம்வந்

துரையாக்கால்" கலி. ௬௬: ௧எ - ௧அ; எ௩: ௧௬ - ௧எ. (ஏ) "முழ விமிழ் துணங்கைதூங்கும் விழவின்" அகம். ௩௩௬: ௧௬. என்பவையும் ஈண்டு அறிதற்பாலன; இதற்கு இலக்கணம் (ஐ) "பழுப்புடையிருகை முடக்கி யடிக்கத், துடக்கிய நடையது துணங்கையாகும்" என்பது; வீரர் வென்றாடு துணங்கையும் பேய்கள் ஆடும் துணங்கையும் இதனின் வேறு.

உ. 'நின் றமர்பாடும்' என்றதொடரை 'நின்று அமர்பு ஆடும்' எனச் சொற்பிரிவுசெய்து, நின்று விரும்பி யாடுகின்றவெனப் பொருள் கொண்டனர், இளம்பூரணர்; தொல்.

(பிரதிபேதம்) * எம்மெய்ப் புதல்வனை, † ஈரிதழ்,

(க)னேரிழை நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்
றேர்பூண்ட நெடுநன்மான் றெண்மணிவந்
தெடுப்புமே

ள் - து: நீ ஈண்டு வாராயாய் யாந் துயிலைத் துறக்கையினாலே வருந்திய எமக்கு நீர் வீழ்கின்ற இதழ்போல் நீர் மாறாத கண்கள் பாயலிலே இமை பொருந்துதலுங் கூடும்; அதனை ஒத்த இழையினையுடைய பரத்தையரைத் தமக்குச் * சமைத்த நெடிய இல்லிலே கொண்டுவருகையினாலே பிறந்த நின் தேரிலே பூண்ட உயர்ந்த நல்ல குதிரையிற் கட்டின தெளிந்த மணியோசை

வந்து போக்கும்; அதுவே குறை. எ - று.

எனவாங்கு, †அசை.

உ௦ (உ)மெல்லியான் செவிமுதன் மேல்வந்தான் காலைபோ
லெல்லாந் துயிலோ வெடுப்புக நின்பெண்டி
ரில்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப்
பாணன் புகுதராக் கால்

எ - து: நாற்படையாற்குறைந்த (ங)அகத்துழிஞையான் செவியிடத்தே மேலே வந்துவிட்ட புறத்துழிஞையானுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசுபோல மூற்கூறியவெல்லாம் அரிதிற்பெற்றதுயிலையோபோக்குக. பரத்தையரில்லிலே வாசித்த யாழைத் தழுவிக்கொண்டு வாயிலாய்த்திரிகின்றதொழியப்பாட்டைத் திருத்தக்கல்லாத வாயினையுடைய பாணன் நம் இல்லின்கண் வாராதவிடத்து; அவன்வரவேகாண் எமக்கு வருத்தமென நெருங்கிக்கூறினாள். எ - று.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

"வாயிற்கிளவி வெளிப்படக் கிளத்த, றாவின் றுரிய தத்தங் கூற்றே" (ச) என்பதனால், தோழி தாழிசைகளில் வெளிப்படக் கூறினாள்.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (ரு)

க. "நேரிழை மகளிர்" பட். உஉ.

உ. கலிப்பாவி னிறுதி வெண்பாவியலினாற் பண்புற வந்ததற்கு, "மெல்லியான் செவிமுதல்.................புகுதராக்கால்" என்பது மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. ளஎ. பேர். நச்.

ங. அகத்துழிஞை புறத்துழிஞை யென்னும் வழக்கினை, தொல். புறத். சூ. கூ - கங. நச். உரைகளானுணர்க. அகத்துழிஞையை நொச்சி யென்பர் பிறநூலார்.

ச. தொல். பொருளி. சூ. சஎ.

மூன்றாவது மருதம் கீர.

சூஉள்

(எக.) விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்சூழும் வளங்கெழு
பொய்கையுட் · டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ
ரறல்வார
ரு வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண்
முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடூஉந் தண்டுறை நல்லூர;
கூ ஓருநீ பிறரில்லை யவன்பெண்டி
ரெனவுரைத்துத்
தேரொடுந் தேற்றிய பாகன்வந் தீயான்கொ

லோரிற்ருன் கொணர்ந்துய்த்தார் புலவியுட் பொறித்தபுண்
பாரித்துப் புணர்ந்தநின் பரத்தைமை காணிய;

கசு. மடுத்தவன் புகுவழி மறையேனென்
றியாழொடு
மெடுத்துச்சூள் பலவுற்ற பாணன்வந்
தீயான்கொ
லடுத்துத்தன் பொய்யுண்டார்ப் புணர்ந்தநின் னெருத்தின்க
ணெடுத்துக்கொள் வதுபோலுந் தொடிவடுக் காணிய;

கஎ தணந்தனை யெனக்கேட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின்
குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன்வந் தீயான்கொல்
கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி
யணங்குபோற் கமழுநின் னலர்மார்பு காணிய;

என்றுநின்;

உஉ. தீரா முயக்கம் பெறுநர்ப் புலப்பவர்
யார்நீ வருநாட்போ லமைகுவம்யாம் புக்கீமோ
மாரிக் கவாவுற்றுப் பீள்வாடு நெல்லிற்காங்
காராத் துவலை யளித்தது போலுநீ
யோர்யாட் டொருகால் வரவு.

இது பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைவனது வரவுகண்டு ஊடிய காமக் கிழத்தி ஊடியவாறுகண்டு சென்று சார்ந்த தலைவனுடன் அவள் ஊடல் தீர்கின்றள் கூறியது.

இதன் பொருள்.

கலித்தொகை ௭௧.

(௧)விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் *பூர்தரப்
புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி
வரிவண்டு வாய்சூழும் †வளங்கெழு
பொய்கையுட்
டுனிசிறந் திழிதருங் கண்ணினீ ரறல்வார
௫ வினிதமர் (௨)காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு
நனி(௩)விரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம்போலப்
பனியொரு திறம்வாரப் (௪)பாசடைத் தாமரைத்
தனிமலர் தளைவிடூஉந் (௫)தண்டுறை நல்லூர

எ - து: மேல் விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு அகற்சியையுடைய விசும்பிலே பரவா நிற்க விடியற்காலத்தே இதழ்கள் முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்து அழகியதேனை(௬)வரியினையுடைய வண்டுகள் அனைத்துங் கூடி நுகர்ந்து அதனாலும் அமையாது (௭) பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியுஞ் செல்வம் மிக்க‡பொய்கையிடத்தே (௮)துனிமிகுதலாலே பெருக்கு மாறாது வீழ்கின்ற கண்ணினுடைய நீர் காமத்

௧. "உள்ளுறையுவமம்" என்னும் தொல்.அகத். சக-ஆம் சூத்திரவுரையில் "விரிகதிர்.........நல்லூர" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி, இதனிற் சிறிது வேறுபடப் பொழிப்புரையும் விசேடவுரையுமெழுதி இது சிறப்பென்னு முள்ளுறையுவமம் என்று கூறி, தொல். பொருளி. ௬அ-ஆம் சூத்திரவுரையினும் "விரிகதிர் மண்டிலமென்னும் மருதக் கலியுட் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது காட்டினும்" என வலியுறுத்தினர்; நச். காரிரத்ன கவிராயரும் "இச்சிறப்பென்ற உள்ளுறை, 'விரிகதிர் மண்டிலம்' என்னும் மருதக்கலியுள்ளும் வந்தமை காண்க" என்பர்; மாறனலங். உ௮௧. மேற்கோளுரை.

௨. "மறங்கொள் வெங்கதிர் வேலவன் வார்கழல், கறங்க வேகித்தன் காதலியூடலை, யுறைந்த வொண்மலர்ச் சென்னியி னீக்கினு, னிறைந்த தின்ப நெடுங்கணிக் கென்பவே" சீவக. ௬௦௩௪.

௩. "துனிகொ ளெயர்திரக் காதலர் துனைதர" கலி. ௬௨௦: ௨௧.

௪. "பாசடைத் தாமரை" கலி. ௯௩: ௧; ௭௩ - ௨; ௭௮: ௧.

௫. "தண்டுறை யூரன்" ஐங். ௧௩, ௨௧, ௮௩, ௮௮; கலி. ௭௧: ௪.

௬. 'வரிவண்டு' கலி. ௬௬: ௨; ௭௪: ௧; ௬௨: ௨௧. முன்பு இத்தொடர்மொழியில் வரியென்பதற்குப் பாட்டென்று பொருள்கூறியுள்ளார்; கோடிகளுமாம்.

௭. கலி. ௭௪: தாவும், அதன் முதலாவது குறிப்பும் பார்க்க.

௮. துனி - கையிகந்த வூடல்.

(பிரதிபேதம்) * வளாதாமபுரிதலை, † வயங்குகெழு,‡ பொய்கையிடத்தே பரியவிலைக்குள்ளே.

பொ-ள்.

தீயாற் சுவறி அறுதலையுடைத்தாய் ஒழுக அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு இனிதாக அமர்ந்த கணவன் தன் அடியைச் சேர்ந்து இறைஞ்சி மிகவிரைந்து அளித்தலாலே சிறிது மகிழ்பவள் முகம்போலப் பசிய இலைக்குள்ளே நின்ற தாமரையின்து தனித்த மலர் தனக்கு வருத்தத்தைச்செய்யும் பனி ஒருகூற்றிலே வடியாநிற்கத் தான் மிகச் செவ்வியின்றி அலருங் குளிர்ந்த துறையினையுடைய நல்ல ஊரனே ! எ - று.

இதனுல் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையரைப் புணர்ந்து விளையாடி அதனினும் அமையாது பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்துதிரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நின்னைப் பெறுது சுற்றத்திடத்தேயிருந்து *கண்ணீர் வாராநிற்க, நீ ஒருகாலத்து அளித்தலிற் சிறிது செவ்வி பெற்றுளாயிருக்கும்படி தலைவியை வைத்தாய்; என்னை வருத்துதல்கூறவேண்டுமோவெனக்காமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங்†கூறினுள்.

முகம்போலவென்ற ஏனையுவமம் தாமரைமலர் பனிவாரத் தளைவிடுமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது. இஃது உவமப்போலி. "இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு, முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப" (க) என்பதனுன் இரண்டுந் தோன்ற‡நின்றது.

க ஒருநீ பிறரில்லை யவன்பெண்டி ரெனவுரைத்துத்
||தேரொடுந் தேற்றிய பாகன்வந் தீயான்கொ
லோரிற்றுன் கொணர்ந்துய்த்தார் புலவியுட் பொறித்தபுண்
பாரித்துப் புணர்ந்தநின் ÷பரத்தைமை காணிய

ஈ - து: அவன்பெண்டிர் நின்னையொழியப் பிறர் இல்லை; அதனை ஓர்ந்து பாரெனக் கூறித் தனக்குத் தெய்வமாகிய தேரைத் தொட்டுச் சூளுற்ற பாகன் ஈண்டு வாரானோ? தான் கொண்டுவந்த பரத்தையரெல்லாரும் வருதற்குச் ×சமைத்ததோர் இல்லிலேவிட்ட பரத்தையர்புலவியாலே அழுந்தின வடுக்கள் காணமின்மையின் இவைகிடக்க **வேண்டுமென் றுபரப்பிஇட்டுவைக்கையினால் அவை மறையாமற் கூடிக்கிடந்த நின் ††பரத்தைமையைக் காண்டற்கு. எ-று.

உம்மை, சிறப்பு. வந்தியான், ‡‡ வினைத்திரிசொல். ஓர் என்னுஞ்சொல், உகரம் பெற்று வந்தது.

---

௬. தொல். உவம. சூ. ௨௮.

(பிரதிபேதம்) * கண்ணீரால் வாரார்நிற்க, † கூறினுள் துனிமிகுதலாலே............சிறிது மகிழ்பவன் முகம்போலவென்ற வேணியுவமம். ‡ நின்றது ஓரென்னுஞ் சொல்லுகரம் பெற்றமரூஉ ஒருசீ. || தேரொடு தேற்றிய, ÷ பரத்தமை. × சமைத்தவோரில்லிலே, ** வேணுமென்றதுபரப்பி, †† பரத்தமையை, ‡‡ வினைத்திரிசொல் ஓரென்னுஞ் சொல்லுகரம் பெற்று வந்தது மடுத்தவன்,

ச௫0 கலித்தொகை ௭௧.

௧௩ (க)மடுத்தவன் புகுவழி மறையேனென் றியாழொடு
மெடுத்துச்சூள் பலவுற்ற பாணன்வந் தியான்கொ
லடுத்துத்தன் பொய்யுண்டார்ப் புணர்ந்தநின் னெருத்தின்க
ணெடுத்துக்கொள் வதுபோலுந்(௨)தொடிவடுக் காணிய

எ - து: அப்பரத்தையர் உடன்பா டின்றித் தானே செல்லுமிடத்து நின்னை மறையேனென்று கூறி யாழாகிய தெய்வத்தோடும் பல தெய்வங்

களையுங் கூட்டிப் பலகுளுஞ் சூளுற்ற பாணன்
வாரானோ? இவன்செய்தி பொய்யென்று
அறிந்துவைத்தும் மருண்டு அப்பொய்யைப் பலகாலும்
அனு

பவித்தவர்களைக் கூடின நின் கழுத்தின்கண்ணே அள்ளிக்கொள்ளலாவ தொன்றுபோலும் மறையாமற் கிடக்கின்ற தொடித்தழும்பைக் காண்டற்கு. எ – று.

கீள

தணந்தனை யெனக்கேட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின்

குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன்வந் தீயான்கொல்
(௩)கணங்குழை நல்லவர் (௪)கதுப்பற லணைத்துஞ்சி
(௫)யணங்குபோற் கமழுநின் னலர்மார்பு காணிய

எ – து: நின் தீயகுணங்களை உணர்ந்திருக்கின்ற எமக்கு நீ எங்களை நீங்கினையென்று பிறர்கூறக் கேட்டிருந்து நின் தவறுகளை ஓராதே நினக்கு நற்குணங்கள் உளவாகக் கொண்டாடுந் தோழன் வாரானோ? திரட்சியுடைத் தாகிய குழையினையுடைய மகளிருடைய புணர்ச்சியாற் குலைந்து வீழ்ந்த அறலையுடைய கதுப்பாகிய அணையிலே துஞ்சுகையினாலே தெய்வம்போல மணக்கும் நின் அலர்ந்த மார்பைக் காண்டற்கு. எ – று.

இது காற்றச்செவ்வி குலையாமல் வந்தமைகூறலின் (௬)மருதத்து விடியற் காலங் கூறிற்றாம்.

---

௧. (அ) "ஈனுத்தாயர் மடுப்பவு முண்ணான்" அகம். ௬0௫: ௬. (ஆ) "மடுத் தவா யெல்லாம்" குறள். ௬௨௪.

௨. (அ) "தொடியுற்ற வடுக்காட்டி" (ஆ) "தொடியு மூகிரும்படையாக நுந்தை, கடியுடைமார்பிற் சிறுகண்ணுமுட்டாள், வடுவுங்குறித்தாங்கே செய்யும்" (இ) "செறிதொடியுற்ற வடுவும்" கலி. எ௮: ௨௨, ௮௨: ௨௮ – ௩0, ௬௬: ௬௬.

௩. "தணங்குழை" என்பதற்கு, 'பலவாய்த் திரண்ட குழை' என்று பொருள் கூறுவர், பிறர்; குறள். ௧௦௮௧. பரி. உரைபார்க்க.

௪. "கூந்தற் றுயில்பெறும்" கலி: ௧௦௪: ௨௦; என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௫. "மண்கமழ் தெய்வத் திளநலம்" முருகு. ௨௯௦.

௬. "மருதத்துக் காலைவந்ததற்கு, "தணந்தனை..........மார்பு காணிய" என்பது (தொல். அகத். சூ. ௮. நச். உரையிலும்)மேற்கோள்.

மூன்றாவது மருதம் எ. ௪௩௧

என்றுநின்

௨௨ தீரா முயக்கம் பெறுநர்ப் புலப்பவர்
யார்நீ வருநாட்போ லமைகுவம்யாம் புக்கிமோ
(௧)மாரிக் கவாவுற்றுப் (௨)பீள்வாடு நெல்லிற்காங்
காராத் *துவலை யளித்தது போலுநீ
யோர்யாட் டொருகால் வரவு

எ - து: இவ்வணம் நின்னன்புநீங்காதமுயக்கத்தை என்றும் பெறுகின்ற பரத்தையரை வெறுப்பார் யார்? நீ ஓர் யாண்டிடத்து ஒருகால் வருகின்ற வரவு எமக்கு மழைக்கு அவாவுற்றுத் தோன்றின †கதிர் உலரும் நெல்லிற்கு அப்பருவத்தே நிறையப்பெய்யாதே ஆராத சிறுதுவலையைப் பெய்த தன்மைபோல மிக்க வருத்தத்தைத் தரும்; ஆதலான் நீ வருநாட்போல யாம் ஆற்றியிருப்பேம்; நீ அவர் வருந்தாமல் அவர்மனைக்கட் செல்வாயாக. எ - று.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை தோன்றிற்று.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(எஉ.) இணைபட நிவந்த நீலமென் சேக்கையுட்
டுணைபுண ரன்னத்தின் றூவிமெல் லணையசைஇச்
சேடியல் வள்ளத்துப் பெய்தபால் சிலகாட்டி
யூடிமென் சிறுகிளி யுணர்ப்பவண்
முகம்போலப்
புதுநீர புதலொற்றப் புணர்திரைப் பிதிர்மல்க
மதிநோக்கி யலர்வீத்த வாம்பல்வான் மலர்நண்ணிக்
கடிகயத் தாமரைக் கமழ்முகை கரைமாவின்
வடிதீண்ட வாய்விடூஉம் வயலணி நல்லூர;

கூ கண்ணிநீ கடிகொண்டார்க் கனைதொறும் யாமழப்
பண்ணினாற் களிப்பிக்கும் பாணன்காட் டென்றாளே

க. (அ) "சாலிகள் வளரு மெல்லைத் தடம்புனல் வறுமைத் தாக, வாலிது குரல் வாங் காது வருத்தொடு மாய்வதே போன், மேலவ னருளாற் போகம் வெறுத்தலிற் கருமல் லின்றி, ஞாலமன் னுயிர்கண் முற்று நாடொறுங் குறைந்த வன்றே" கந்த. மேருப். உஅ. என்பதும் (ஆ) "உலகங், கயங்க ணற்ற வைபதறு காலைப், பீளொடு திரங்கிய நெல் விற்கு, நள்ளென் யாமத்து மழைபொழிந் தாங்கே" நற். உஉ: அ-கக. என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. (அ) "பீள்விரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிர்க் [1]கழனி" அகம். உசங: சு.
(ஆ) "பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியொடு பீள்வாட" நாலடி. உசுக.

(பிரதிபேதம்) *திவலை, † கதிரலரும்.

பேணானென் றுடன்றவ ருகிர்செய்த வடுவினான்
மேனாணின் றோள்சேர்ந்தார் நகைசேர்ந்த விதழினை;

கரு நாடிநின் றூதாடித் துறைச்செல்லா ளூரவ
ராடைகொண் டொலிக்குநின் புலைத்திகாட் டென்றாளோ

கூடியார் புனலாடப் புணையாய மார்பினி
லூடியா ரெறிதர வொளிவிட்ட வரக்கினை;

கஎ வெறிதுநின் புகழ்களை வேண்டாரினெடுத்தேத்து
மறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானோ
களிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேற்
குறிபெற்றார் குரற்கூந்தற் கோடுளர்ந்த துகளினை;

எனவாங்கு;

செறிவுற்றே மெம்மைநீ செறிய வறிவுற்

றழிந்துகு நெஞ்சத்தே மல்ல லுழப்பக்
கழிந்தவை யுள்ளாது கண்ட விடத்தே
யழிந்துநிற் பேணிக் கொளலி னிழிந்ததோ
வின்னோ யுழத்த லெமக்கு.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

(க) இணைபட நிவந்த நீலமென் சேக்கையுட்
டுணைபுண ரன்னத்தின் றூவிமெல் லணையசை இச்

க. (அ) "மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி, யிணையணை மேம்படப் பாயணையிட்டு" (நெடுநல். கங்க - கங்ங) என்பதும் (ஆ) 'என்புருகி மிக்க அன்போடு புணர்த லிற் சூட்டிற்கு மென்மை பிறக்குமென்பது தோன்றத் துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி யென்றார்' என்னும் அதன் விசேடவுரைப் பகுதியும், (இ) "துணைபுண ரன்னத் தூவியிற் செறித்த, வணை யணை" (சிலப். ச: கக-எ.) என்பதும் (ஈ) 'தன் சேவலோடு புணர்ந்த அன்னப்பேடை அப்புணர்ச்சியான் உருகியுதிர்த்த வயிற்றின் மயிர் எஃகிப் பெய்தபலவகை அணை' என்னும் அதன் விசேடவுரைப் பகுதி யும்,(உ) "ஆதரம் பெருகு கின்ற அன்பிஞ லன்ன மொத்தும்" (சீவக. கஅக) என்புழி, "ஆதரம் பெருகுமன்பாவது: புணர்வதன் முன்னும் பின்னும் ஒருதன்மைத்தாய்ச் செயற்கையால் மிகுமன்பு. அன்னம், புணர்ச்சியால் மெய்யுருகு மென்மைக்கு உவமம். பலரும், 'துணைபுண ரன்னத்தின் றூவி' என்று புணர்ச்சியால் தூவிக்கு மென்மை பிறக்கு

சேடியல் வள்ளத்துப் பெய்தபால் சிலகாட்டி
யூடுமென் (௯)சிறுகிளி யுணர்ப்பவண்
முகம்போலப்
*புதுநீர புதலொற்றப் புணர்திரைப் பிதிர்மல்க
மதிநோக்கி †யலர்வீத்த வாம்பல்வான்
மலர்நண்ணிக்
கடிகயத் தாமரைக் கமழ்முகை கரைமாவின்
வடிதீண்ட வாய்விடூஉம் வயலணி நல்லூர

எ - து: (௨)ஐந்துவகைப்படப் படுத்தலால் உயர்ந்த நீலப்பட்டாற்செய்த மெல்லிய படுக்கையிடத்துக்கிடந்த துணையோடேகூடிய அன்னத்தின்(௩)தூவியாற் செய்த மெல்லிய அணையைச் சார்ந்திருந்து பெருமையின்ற வெள்ளி வட்டியிலே வார்த்த பாலைச் சிறிது‡காட்டி அப்பாலையுண்ணாது வெறுத்திருந்த கிளி அதனை உண்டற்கு வேண்டும் மொழிகளைக் கூறி உண்ணப்பண்ணுவித்து அவ்வுணவினான் மகிழ்ந்து முத்தங்கொள்பவள் || முகம்போல மிகுதியுடைய கயத்திடத்துநின்ற புதிய நீரிடத்தனவாகிய பசிய தூறுகளின்மேலே இடைவிடாது வருகின்ற திரைகள் மோதுகையினாலே அதன் துவலை மிகாநிற்க இடைநின்ற தாமரையினது கமழாநின்ற முகை தனக்குரிய வண்டு தூதர அலராமல் நின்று கரையில் நின்ற மாவினது வடு மதியைநோக்கி அலர்ந்த ஆம்பலினது வெள்ளிதாகிய மலரை முதற் றீண்டிப் பின்னர்த் தன்னைத் தீண்ட அலரும் வயலணிந்த நல்ல ஊரனே! எ - று.

மென்றூர்" என்றுஇதனை மேற்கோள்காட்டி எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ) "கோங்கலர் சேர்ந்த மாங்கனி தன்னைப், பாங்குற விருந்த பல் பொறி மஞ்ஞையைச், செம்பொற் றட்டிற் றீம்பா லேந்திப், பைங்கிளி யூட்டுமோர் பாவையா மென்றும்" மணி. கக: சுஎ – எ0. (ஆ) "வண்டளிர் மாஅத்துக், கிளிபோல் காய கிளைத்துணர்" அகம். ௩௭: எ-அ.

உ. (அ) "ஐந்துமூன் றடுத்த செல்வத் தமளி" சீவக. அ௩அ. (ஆ) "பதிளை தலைமைத்த படையமை சேக்கையுள்" பெருங். (௪) ௫: ௫௧. (இ) "தூயமென் பஞ்சி யன்னத் தூவியூ றினிய செய்பு, மாய்மயிர் முதல மூவைந் தடுக்கிய வமளி" நைடதம். மணம். உ௬.

௩. தூவியென்றது சிறகினை; இச்சொல் அன்னத்தின்சிறகிற்குப் பெரும்பான்மையாயும் கிளி வெள்ளாங்குருகு நாரை காக்கை மயில் முதலியவற்றின் சிறகிற்குச் சிறுபான்மையாயும் வரும்.

(பிரதிபேதம்) *புதாரிப்புதல், †அலர்வித்தவாம்பல், ஆவித்த வாம்பல், ‡காட்டிப் பாகே, || முகம்போல வென்ற வேனையுவமம்,

முகம்போலவென்ற எனையுவமம் மேல்வருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. "சிறுபூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேண,(க)முறு *தாவி தாமிவையோ ரைந்து." (உ)துணையைப் புணர்ந்த காலத்து மெய்புருகி உதிர்ந்த தூவிதானும் மிக மெல்லிதாயிருக்குமென்பது உணர்தற்குத் துணை புணரன்னமென்றூர். பாலேச் சிறிதென்றது (௩)சிலவென்றல்†மரூஉ.

தாமரை வண்டுநுகர்வதற்குப்பயன்கொடாது வடுத்தீண்ட ‡ அலருமென்பதனால் நின் தலைவி நீ நுகர்ந்த செவ்விபெருமற் || சேக்கை யிடத்தே இருந்து

பால் உண்ணுத புதல்வன் பால் உணப் பெற்றதற்கு
அவனை முத்தங் கொண்டு
மகிழ்ந் திருக்குமா றுபோல(சு) ஆற்றியிருக்குந் தன்மை
எமக்கின்றெனக் ÷ காமக்
கிழத்தி உள்ளுறையுவமங் கூறினள்.

௬ (ரு)கண்ணிநீ கடிகொண்டார்க் கனைதொறும்
யாமழப்
பண்ணினுற் களிப்பிக்கும் பாணன்காட்
டென்றுனே

க. "உறுதுவி சேக்கையோ ரைந்து" நெடுநெல். ௬௩௧.
௩ – உரை. சீவக.
அ௩அ. உரை.

உ.

பறவைகள் போகத்தால் அவசமாகி மெய்யுருகுமென்பதை, "அருந்
தளிர் நயந்து நல்கி யலகுட னலகு சேரப், பொருந்துமுன் னவச
மாகிப் போகமென் குயிலும் பேடு,
மிருந்துமெய் யுருகுங் காவில்"

என்பதும் வலியுறுத்தும். வில்லி. சம்பவச்சருக்கம். ௯௯. இந்நூற் பக்கம் ௨௩௨: ௧ - ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

௩. இந்நூற் பக்கம் ௭௩: ௬-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௪. (அ) "அகலநீ துறத்தலி னழூதோவா வுண்கணெம், புதல்வனை மெய் தீண்டப் பொருந்துத லியைபவால்" (கலி. ௭௦: ௧௧ - ௧௨) என்பதும்,

(ஆ) "ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய, வள்ளி முதலரிந் தற்று" (குறள். ௧௩௦௪) என்பதன் விசேட வுரையில் பரிமேலழகர் "நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக்கண்டு ஆற்றியிருக்கற்பால மாய யாம் நும்மோடு ஊடுதற் குரியமல்லம்; அன்மையின், எம்மை யுணர்த்தல் வேண்டா; உரியராயூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல் வேண்டுவது; அதனால் ஆண்டுச்சென்மி னென்பதாம்." என்று எழுதி யிருப்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௫. பாணன் முதலியோர் வாயிலாயதற்கு, "கண்ணிநீ........துகளினை" என்னும் பகுதிகள் மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. ௬. நச்.

(பிரதிபேதம்) * தூவி வைையயோ ரைந்த, † மரு மிகுதியையுடைய..................தாமரை வண்டு, ‡ அலரும் என்பதிதன்கருத்து இதனால் நின்தலைவி, || செங்கையிடத்தே, ÷ காமக்கிழத்தியு முள்ளுறை.

மூன்றுவ் துமருதம் எ.

சஙரு

(க)பேணுனென் றுடன்றவ ருகிர்செய்த வடுவினுன்
மேனுணின் ருேள்சேர்ந்தார் நகைசேர்ந்த விதழினை

எ - து: நம்மைப் பேணுகின்றிலனென்று கோபித்தவர் தம்மைப் பேணுதற்காக உகிராற்செய்த வடுக்காரணமாக அவர்க்குப் பின்னுள்ள நாளிலே நின் தோளைச் சேர்ந்த பரத்தையருடைய எயிறு அழுந்தின இதழைத் தங் கூட்டத்திற் பிறந்த இன்பத்தைக் கருதி நீ காவல்கொண்ட பரத்தையரைச் செறியுந்தோறும் யாம் அழும்படி நின்னைப் பண்ணலேகளிப்பிக்கும் பாணன்எனக்குக் காட்டென்று சொன்னுனே? எ - று.

மேனுளென்றது, பின்னுள். யாம்அழப் பண்ணினுற் களிப்பிக்குமென்றது, இல்லறம் நிகழ்த்துவதற்கு உரியனவற்றைப் பாடிக்காட்டி யாம் வருந்தாதபடி பண்ணுது (உ) பரத்தையரிடத்தே ஒழுகுதற்குவேண்டுவனவற்றைப் பாடிக் காட்டிக் களிப்பிப்பனென்றவாறு.

கங (ங)நாடிநின் ,றா(ச)தாடித் துறைச்செல்லா ளூரவ
ராடைகொண் டொலிக்குநின்
புலைத்திகாட் டென்றுளோ

க. (அ) "தொடியுமுகிரும் படையாக நுந்தை,

கடியுடை மார்பிற் சிறு

கண்ணு முட்காள், வடிவுங் குறித்தாங்கே செய்யும்" (ஆ) "புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல், வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் "வாளெயி றுற்றனவும்" (இ) "கூருகிர் சாடிய மார்பும்" கலி. அஉ: உ௪ - ௩ப. அஅ: கO - கக. ககா கஉ. (ஈ) "கள்ளுயிர்க்குமென் குழ லியர் முகிழ் விரற் கதிர்வாள், வள்ளுகிர்ப் பெருங் குறிகளும் புயங் களின் வயங்க" (உ) "மடந்தையர்....................தங் கூருகிர்ப் பெருங் குறி தோண்மேற், கவச நீங்கினர்க் கண்டுகண் டாருயிர் கழித்தார்" கம்ப. பிணிவீட்டு. ௩க; படைத்தலைவர். சுசு. (ஊ) "அகனமர் கணி கைய ரடிகள் சூடியே, முகனுறு முவகையான் முயங்கி யன்னவர், நகனுறு குறிகொளீஇ நாளுங் காமநூற், றகைமைசெய் காளையர் தொகுதி சான்றதே" (எ) "ஆறறி முனிவர னங்க நூன்முறை, வீறுடு புணர்தலும் வெய்ய மாயவள், கீறின ணகத்தினுல்" கந்த. திருநாட்டுப். ௫௩. அசுரர்தோற்று. கரு.

உ. "நிறைநீ ரூரர் நெஞ்சகம் பிரிக்கும், பிணிமொழிப் பாணன்" கல்.௫க.

௩. ஆடை கழுவுவாளை வாயிலென்றதற்கு "நாடிகின்........அரக்கினை" என்பது மேற்கோள்; தோல். கற்பியல். ௬. சு. நச்.

ச. "கண்ணுடி வென்று" (சீவக. உஉ௪எ) என்பதற்கு, 'கண் எல்லாரிடத் திலும் உலாவி வென்று' என்று பொருள் கூறி, "காவாடு போழ் தின்" (நாலடி: கக௩) 'என்றாற்போல' என இவ்வுரையாசிரியர் பொருள் விளக்கியிருப்பதும், "வாளாடு கூத்தியர் கண்போல்" (நாலடி: கக௪) என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

[illegible] கலித்தொகை ௭௨.

(க) கூடியார் புனலாடப் புணையாய மார்பினி

லூடியா ரெறிதர வொளிவிட்ட வரக்கினை

எ - து: கூடினமகளிர் புனலாடுதற்குத் தெப்பமாகிய மார்பிலே அப்

புனலாட்டுப்பெறுது ஊடியமகளிர் சாதிலிங்கம்இருந்த(உ)செப்போடேஅதனை எறிதலைச் செய்கையினாலே விளக்கம் மிக்க சாதிலிங்கத்தை நினக்குக் கூடலாம் பரத்தையரைத் தேடித் திரிந்து துறையிற் செல்லாள் ஊரிலுள்ளாருடைய ஆடைகளை இடுவித்துக்கொண்டு ஒலியாமற் றிரியும் நின்னுடைய புலைத்தி எனக்குக் காட்டென்று

சொன்னளோ? எ - று.

ஒலிக்கும், * இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.
† செறற்சொல்.

ஒளிக்குமென்றும் பாடம். (௩) புலைத்தி,

௧௭ வெறிதுநின் ‡புகழ்களை வேண்டாரி லெடுத்தேத்து
(௪)மறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றானோ

---

௩. "தாழ்நீ ரிமிழ்சுனை நாப்பட் குளித்தவண், மீநீர் நிவந்த விறலிழை கேள்வனை, வேய்நீ ரழுந்துதன் கையின் விடுகெனப், பூநீர்பெய் வட்டமெறியப் புணைபெறு, தருநிலை நீரி னவடுயர் கண்டு, கொழுநன் மகிழ் தூங்கிக் கொய்பூம் புனல் வீழ்ந்து, தழுவுந் தகைவகைத்துத் தண்பரங்

குன்று" பரி. உக: ௩௬-௪௫.

உ. (அ) "வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவோரும்" (ஆ) "புல்லா ளூடிப் புலந்து நின்றவள், பூவெழில் வண்ணநீர் பூரித்த வட்டெறிய" பரி. கக: ருகு; கஉ: சுஎ - அ. (இ) "குலிகநீர் நிறைந்த பந்திற் கொம்பனா ரோச்சமைந்தர், மெலிவுகண் வெந்து மாதோ விருப்பொடு மறலி னாரே" சீவக. கசுஅ. (ஈ) "காதன் மங்கைய ராகத் தெறியுஞ், சாதிங் குலிகமுஞ் சந்தனத் தேய்வையும்" (உ) "அஞ்செஞ் சாந்த மாகத் தெறிந்தும்" பெருங். (க) சக: கஉக - ௩௦; சஉ: கஅஎ.

௩. (அ) "அறனில்புலைத்தி யெல்லித் தோய்த்த, புகாப்புகா(க்) கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு" நற். கூ௦: ௩ - ச. (ஆ) "கலத்தகைப் புலைத்தி பசைதோய்த் தெடுத்துத், தலைப்புடைப் போக்கித் தண்கயத் திட்ட, நீரிற் பிரியாப் பருஉத்திரி" குறுந். ௩௩௦. (இ) "பசைகொள் மெல் விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி" (ஈ) "பசைவிரற் புலைத்தி நெடிது பிசைந் தூட்டிய, பூந்துகில்" அகம். ௩ச: கக. ௩அஎ, சு - எ. என்பவையும் (உ) "களர்ப்படு கூவற் றோண்டி நாளும், புலைத்தி கழீஇய தூவெள் ளறுவை" புறம். ௩கக: க-உ. என்பதும் ஈண்டுஅறிதற்பாலன.

ச. (அ) "தவ்வையைக் காட்டி" என்புழி, தவ்வைக்குக்காட்டி யென்று பொருள்கூறி, "தவ்வையைக் காட்டியென்பது 'அறிவுடை யர்தண (பிரதிபேதம்) *இகட்சிக்குறிப்பு. † செற்றச்சொல். ‡ புகழினை வேண்டாரின்.

மூன்றாவது மருதம் எ.

சீ.ந.ள்

(க) *களிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட

வுருவின்மேற்

குறிபெற்றார் குரற்கூந்தற் கோடுளர்ந்த

துகளினை

· எ - து: கூட்டத்தாற் களித்தல் பிறந்தவருடைய

கமழ்கின்ற மாலை

முயக்கத்தான் மென்மைபடுதற்குக் காரணமான வடிவின்மேலே அதற்குப் பின்பு நின்றாற் குறியிடம்பெற்றாருடைய பற்றத்தினையுடைத்தாகிய மயிரினுடைய முடியை †நீ வகிர்ந்து கைசெய்து முடிக்கையினாலே வீழ்ந்துகிடந்த பூந்துகளைநின்புகழ்களைக்கேட்கவேண்டாதஎங்கள்இல்லிலே(உ)ஒருபயனின்றி மிகுத்துக்கொண்டாடும்அறிவில்லாத அந்தணன் அவளைக்காணப்பண்ணென்று சொன்னானோ? எ - று.

(௩)கயம் - மென்மை; ஈண்டுத் திவட்சியை உணர்த்திற்று. அறிவுடையந்தணன், இகழ்ச்சி. அவட்கு என உருபு ‡மயக்கமாம்.

|| எனவாங்கு, அசை.

௨௨ ÷செறிவுற்றே மெம்மைநீ செறிய வறிவுற்
றழிந்துகு நெஞ்சத்தே மல்ல லுழப்பக்
கழிந்தவை யுள்ளாது கண்ட விடத்தே

னவனைக் காட்டென்றனே' என்பதுபோல உருபுமயக்கம்" என்று இலக்கணமுங் கூறி, (ஆ) "களித்தானைக் காரணங்காட்டுதல்" என்புழி, "களித்தானையென்னும் இரண்டாவது, 'அறிவுடை.......... என்றனே' என்புழிப்போல நின்றது" என்றும் எழுதினர், பரி, நுறள். கசுஎ; கூஉக. (இ) உருபுமயக்கத்திற்கு இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டி, ஐயைக்குவ்வாகக்கொள்கவென்றனர் மயிலை; நன். பெயரி. சூ. சுO. (ஈ) சம்பிரதானம் வடநூலார்கூறுத இரண்டனுமெ் வந்ததென்று இவ்வடியை யெடுத்துக் காட்டுவர் சுப்பிரமணிய தீக்ஷிதர்; பிரயோக. கரு. (உ) "யாரே யாயினு மிவன்மக ளொருத்தியைச், சீர்கெழு வீணை சிறப்பொடு காட்டி" என்பது, பெருங். (க) ௬௪: அO - அக.

க: "வெறிது" பெருங். (௩) ௨: ௨௮. கம்ப. மாயாசீதை. எ.

௨. "களிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்மேல்" என்பது; கூழைமோனைக்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. கூ௨. நச்.

௩. கயவென்பது உரிச்சொல்லாதலின், அது விகாரவகையாற் கயமென நின்றது; "வயவென்னுமுரிச்சொல் விகாரவகையால் வயமென நின்றது; சிறுபான்மை மெல்லெழுத்துப் பெற்றதெனினும் அமையும்" (கோவையார். ௩O. கொளு. உரை) என்று பேராசிரியர் எழுதியிருத்தல் இங்கு அறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * கழிபட்டார், † வகிர்ந்து வகைசெய்து, ‡ மயக்குமுடிாம், || எனவாங்கு ஆக்கை, ÷ செறிவுற்றேயெழ்மை,

யழிந்துநிற் பேணிக் கொளலி னிழிந்ததோ
விந்நோ யுழத்த லெமக்கு

எ - து: முன்பு எம்மை நீ செறிகையினாலே யாமும் நின்னோடு செறிதலை யுற்றேம்; இக்காலத்து நீ செய்யுங் குறைகளை அறியலுற்று அதனானே அழிந்துகெடுகின்ற நெஞ்சத்தினையுடையேம்; அதன்மேலே வருத்தத்திலே தங்கும்படியாக நீ செய்து கழிந்த இக்குறைகளைக் குறையென்று நினையாதே நின்னைக் கண்டவிடத்தே நெஞ்சு அழிந்து நின்னைப்பேணிக்கொள்ளுதலின், இக்காமநோயிலே தங்குதல் எமக்குத் தாழ்ந்ததொரு * தொழிலோ? இஃது இழிந்ததன்றுகாண். எ - று.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.
இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(௭)

(௭௫.) அகன்றுறை யணிபெறப் புதலொடு தாழ்ந்த
பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத் தாமரை
கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய
வள்ளத்தாற்
றண்கமழ் நறுந்தேற லுண்பவண்
முகம்போல

வண்பிணி தளைவிடூஉம் வயலணி நல்லூர ;

௬ நோதக்கா யெனநின்னை நொந்தீவா ரில்வழித்
தீதிலேன் யானெனத் தேற்றிய வருதிமன்
ஞெகிழ்தொடி யிளையவ ரிடைமுலைத்
தாதுசோர்ந்
திதழ்வனப் பிழந்தநின் கண்ணிவந்
துரையாக்கால்;

௧௦ கனற்றிநீ செய்வது கடிந்தீவா ரில்வழி
மனத்திற்றீ திலனென மயக்கிய வருதிம
னலமர லுண்கண்ணா ராய்கோதை குழைத்தநின்
மலர்மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம்வந் துரையாக்கால்;

௧௨ என்னைநீ செய்யினு முரைத்தீவா ரில்வழி
முன்னடிப் பணிந்தெம்மை யுணர்த்திய
வருதிமன்
னிரைதொடி நல்லவர் துணங்கையுட்
டலைக்கொள்ளக்
கரையிடைக் கிழிந்தநின் காழகம்வந் துரையாக்கால்;

எனவாங்கு;

கஅ மண்டுநீ ராரா மலிகடல் போலுநின்
றண்டாப் பரத்தை தலைக்கொள்ள நாளும்

(பிரதிபேதம்) * தொழிலோர்வித இழிந்ததன்ழு காணொன லூடமீர்ந்தான் இதனால்.

மூன்றாவது மருதம் அ.

சூஅ.கூ

புலத்தகைப் பெண்டிரைத் தேற்றிமற் றியாமெனிற்
றோலாமோ நின்பொய் மருண்டு.

து "தங்கிய வொழுக்கத்துக் கிழவனை
யன விரத்தந்கண்" (க)தலைவி கூறியது.

வணங்கி, யெங்கையர்க்

இதன் பொருள்.

அகன்றுறை யணிபெறப் புதலொடு தாழ்ந்த
(உ)பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாச்சடைத் தாமரை
கண்பொர வொளிவிட்ட வெள்ளிய வள்ளத்தாற்
(ந)றண்கமழ் நறுந்தேற லுண்பவன் முகம்போல
வண்பிணி தளைவிடூஉம் வயலணி நல்லூர

எ-து: அகன்ற நீருண்ணுந் துறை அழகுபெறும்படி சிறுதூறேடே வந்து தாழ்ந்து கிடந்த பகன்றையினது பூவைச்சேரும்படி வளர்ந்த பசிய இலையினையுடைய தாமரைமுகை கண்வெறிகொள்ளும்படி ஒளிவிட்ட (ச) *வெள்ளி வள்ளத்தாலே குளிர்ந்த நறிய கள்ளை உண்பவள் முகம்போல வளவிய முறுக்குநெகிழும் வயலணிந்த நல்ல ஊரனே! எ-று.

க. தொல். கற்பி. சூ. சு. இச்சூத்திரவுரையில் "அகன்றுறை யென்னு மருதக்கலியுள் 'நோதக்காய்.....................உரையாக்கால்' எனவும் 'மண்டுநீ ராரா.....................மருண்டு' எனவும் கூறுதலால், தலைவி தான் தாழ்ந்தவாறும் பின்னர் எங்கையர்க்கு உரையெனக் கூறிய வாறும் காண்க" என்றனர் இளம்பூரணர்; நச்சினார்க்கினியரும் இதனையே தழுவினர்.

உ. (அ) "பகன்றைப்பூ வுறநீண்ட பாசடைத்தாமரை" என்பது, பகன்றை கிலுகிலுப்பையன்று; சிவதையென்பதற்கு மேற்; குறிஞ்சி. அஅ. உரை. (ஆ) "பாண்டிலொப்பிற்பகன்றைமலருங், கடும்பனியற்சிரம்" நற். அசு. (இ) "வெள்ளிதழ்ப், பகன்மதி யுருவிற் பகன்றை மாமலர்" ஐங்குறு. சஙசு. (ஈ) "பாசிலை பொதுளிய புதலொறும் பகன்றை, நீலுண்...... ....தோலெறி பாண்டிலின் வாலியமலர" (உ) "பகன்றை வான் மலர் பனிநிறைந்ததுபோற், பால்பெய்வள்ளஞ் சால்கைபற்றி" அகம்.

உகஎ: சு - அ. உகக: ச - ரு.

ந. (அ) "தண்கமழ் தேறல்" புறம். உச. நஉ. (ஆ) "தண்ணற வுண்களி நீ" கோவையார். கஉஉ. (இ) "மணங்கமழ் தேறல்" மது. எ௮௦. (ஈ) "தேங்கமழ் தேறல்" பெருங். (உ) கச: சுக.

ச. "வள்ளத் துறைநறவு வாக்குநரரவுசெறி யுவவுமதியென வங்கையிற் றாங்கி, யெறிமகர வலய மணிநிகழ் நுதலியர், மதியுணர மகனென வாம்பல்வாய் மடுப்ப" பரி. க௦: எரு - எஅ.

(பிரதிபேதம்) * வெள்ளிய வள்ளத்தாலே.

வெள்ளியவள்ளமென்பது அம்முச்சாரியையின் மகரங் கெட்டு அகரம் யகரவுடம்படு மெய்பெற்று நின்றது; "மென்மையு மிடைமையும் வரூஉங் காலை, யின்மை வேண்டு மென்மனார் புலவர்" (க) என்பதனால்.

அகன்றதுறை பரத்தையர்சேரியாகவும், அழகுபெறும்படி புதலொடு வந்து தாழ்ந்த(உ)மணமில்லாத பகன்றைப்பூப்பாணர்முதலியவாயில்களோடே வந்து தங்கின அன்பில்லாத பரத்தையராகவும், அதனை உற நீண்ட தாமரை அப்பரத்தையரிடத்தே சேர்ந்த தலைவனாகவும், அத்தாமரை கள்ளைத் தீதென்று உணர்ந்துவைத்தும் அதனை உண்டு களிக்கின்றவள் முகம்போலத் தளைவிடுதல் அன்பில்லாத மகளிரிடத்துப் பெறுகின்ற இன்பநுகர்ச்சி தீதென்று உணர்ந்துவைத்தும் அதனை நுகர்ந்து மகிழ்கின்ற தலைவனாகவும் உள்ளுறை யுவமங் கொள்க. முகம்போல வென்னும் ஏனை யுவமம் கருப் பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது.

௬ (௩)நோதக்கா யெனநின்னை நொந்தீவா ரில்வழித்
தீதிலேன் யானெனத் தேற்றிய வருதிமன்
னெகிழ்தொடி யிளையவ (௪)ரிடைமுலைத் தாதுசோர்ந்

திதழ்வனப் பிழந்தநின் (௫)கண்ணிவந் துரையாக்கால்

எ - து: நீ நீங்குதலான் நெகிழ்ந்த தொடியினையுடைய பரத்தைய ருடைய முலையிடையிலே தாதுகள் உதிர்ந்து இதழ்கள் அழகிழந்த நின் கண்ணி நினக்கு உட்பகையாய்வந்து நின் பரத்தைமையை எமக்கு உரையாத பொழுது நீ யாங்கள் வெறுக்கத்தக்க பரத்தைமையை*யென்றுமொருகாலத்தும் நின்னை வெறுப்பார் இல்லாத இடத்தே யான் தீதிலேனென்று தேற்றுதற்கு வருவாய்; அதனாற் பெற்றதென் ? எ - று.

கனற்றிநீ செய்வது கடிந்தீவா ரில்வழி
†மனத்திற்றீ திலனென மயக்கிய வருதிமற்

க. தொல். புணரியல். சூ. உ௮.

உ. "பேரிலைப் பகன்றைப் பொதியவிழ் வான்பூ, வின்கடுங் கள்ளின் மணவில் கமழும், புன்கண் மாலையும்" என்று (குறுந். ௩௩௦.) காணப்படுவது ஆராயத்தக்கது; பகன்றை, பெருங்கையா லென்னும் கொடியென்பர் அடியார்க்கு நல்லார். சிலப். க௩: க௫௭. உரை.

௩. "நின்னணங் குற்றவர் நீ செய்யுங் கொடுமைக, ளென்னுழை வந்து நொந் துரையாமற் பெறுகற்பின்" கலி. எஎ: க௪ - ௫.

௪. "இடைமுலை" கலி, க௨: க௩.

௫. "கரிகூறுங் கண்ணியை யீங்கெம்மில் வருவதை" கலி. எ௮: க௪.

(பிரதிபேதம்) * என்று மொருகாலத்து நின்னை, † மனத்தினிற் றீதில னென்மயக்கி வருதிமன்.

மூன்றுவது மருதம் ௮. ச

(க)னலமரு ஞண்கண்ணா ராய்கோதை
குழைத்தநின் ஃஃஃ
மலர்மார்பின் மறுப்பட்ட சாந்தம்வந்
துரையாக்கால்

எ-து: தம்வயத்தராதற்கு உரியாரைத் தேடிச்(உ)சுழல்கின்றமையுண்கண் ணினையுடைய பரத்தையருடைய அழகிய மாலைகள் முயக்கத்தாற் குழைவித்த நின் மலர்ந்த மார்பிற் பூசின பாடழிந்த சந்தனம் நினக்கு உட்பகையாய் வந்து நின் பரத்தைமையை எமக்கு உரையாதபொழுது நெஞ்சைக்கனலப்பண்ணி உழுகுகின்ற பரத்தைமையை வெறுப்பாரில்லாதஇடத்தே யான்றீதுடையே லேனென்று எங்கள் மனத்திடத்தே ஊடலுணர்த்துதற்கு வருவாய்;

ஞற் பெற்றதென் ? எ - று.

என்னைநீ செய்யினு *முரைத்தீவா ரில்வழி
(ங)முன்னடிப் பணிந்தெம்மை யுணர்த்திய
வருதிம
னிரைதொடி நல்லவர் (ச)துணங்கையுட்
டலைக்கொள்ளக்
கரையிடைக் கிழிந்தநின் காழகம்வந்
துரையாக்கால்

எ - து: நிரைத்த தொடியினையுடைய
பரத்தையர் ஆடுந் துணங்கைக்
கூத்திடத்தே நீ சென்று (ரு) தலைக்கைகொடுத்தற் றொழிலை நின்னிடத்தே கொள்கையினாலே அவர் †சிலம்பு தொடக்கிக் கரையிடத்தே கிழிந்த நின்னுடைய நீல ஆடை நினக்கு உட்பகையாய் வந்து நின்பரத்தைமையை எமக்கு உரையாதபொழுது எப்படிப் பெரிய குறைகளை நீசெய்யினும் இக்குறைகளைச்

க. (அ) கலி. கஎ: க௦-கக; (ஆ) கலி. கஉ: கங. (இ) பு-வே. பெருந். கஉ.

உ. (அ) "அலமர லமருண்க ணைக்கல்லார்" கலி. ககங: உ. (ஆ) "மண்ணிற் பாய்வன மாதிரஞ் சூழ்வன, விண்ணிற் றாவுவ வீதியிற் செல்வன, வெண்ணிற் பல்பொரு ளிச்சைகொள் வேசியர், கண்ணிற்கொப்பன கந்துக ராசியே" கந்த. அக்கினி முகாசுரன்வதை. உச. (இ) "கூற்ற மோகொடும் பகழியோ வெனக்குளிர் முகத்துத், தோற்ற வாள்விழி கொட்புறு தொழிலினை நோக்கி, யாற்றல் சான்றதன்னெஞ்சமு மலமர முனிவன், மாற்றினானெழு விழைவினை மாற்றிடு முன்னர்" விநாயக. அங்காரக. ங.

௩. (அ) "முன்னடி யொல்கி யுணர்த்தினவும்" (ஆ) "தலையுற முன்னடிப் பணிவான் போலவும்" (இ) "மணங்கம ழைம்பாலா ருடலை யாங்கே, வணங்கி யுணர்ப்பான் றுறை" கலி. ௧௨: ௫௬; ௧௨௮: ௧௭; ௧௩௧: ௩௯ - ௪௦.

௪. இந்நூற்பக்கம் ௪௨௫: ௧-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௫. "மெல்லிணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த, ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தரூஉந்து" புறம். ௨௪: ௮ - ௯.

(பாடபேதம்) * உணர்ந்தீவார், † சிலம்புதுடக்கி.

௬ ஐய யாரின்றுமென்று கூறுவாரில்லாத இடத்தே அடிமுன்னே பணிந்து எம்மை யூடலுணர்த்துதற்கு வருவாய்; அதனாற்பெற்றதென்? எ - று.

"பயங்கெழு*துணையணை புல்லிய புல்லா, துயங்குவனள் கிடந்த கிழத்தி யைக் குறுகிப், புல்லென முன்னிய நிறையழி பொழுதின், மெல்லென் சீறடி புல்லிய விரவினும்" (௧)என்பதனான் முன்னடிப்பணிந்தென்றார்.

†எனவாங்கு, அசை.

௧௧ மண்டுநீ ராரா மலிகடல் போலுநின்

றண்டாப் பரத்தை தலைக்கொள்ள நாளும்

புலத்தகைப் பெண்டிரைத் தேற்றி‡மற்

றியாமெனிற்

றோலாமோ நின்பொய் மருண்டு.

எ - து: யாற்றினின்று மிக்குச்சென்றுவீழ்கின்ற நீரால் நிறையாத மிகு கடல்போலும் நின் அமையாத ||பரத்தைமை மேவிடுகையினாலே நாடோறும் நின்னொடு புலக்குந் தகுதியையுடைய பெண்டிரைத் தெளிவிப்பாய்; பின்னை யாமாயின் நின்பொய்யை மெய்யாக நினைந்து நினக்குத் தோலாதிருப்பேமோ? தோற்பேமன்றோ? என்று எங்கையர்க்கு உரையென்றாள். எ - று.

இதனால்; தலைவிக்கு முனிவு பிறந்தது.

இது வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(அ) (எசு.) பொய்கைப்பூப் புதிதுண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தற்றா தமர்ந்தாடிப் பாசடைச் சேப்பினுட்
செய்தியற்றி யதுபோல வயற்பூத்த தாமரை
மைதபு கிளர்கொட்டை மாண்பதிப் படர்தரூஉங்
கொய்குழை யகைகாஞ்சித் துறையணி நல்லூர;
சு அன்பில னறனில னெனப்பட்டா னெனவேத்தி
நின்புகழ் பலபாடும் பாணனு மேமுற்றான்;

அ நஞ்சுயிர் செகுத்தலு மறிந்துண்டாங்
களியின்மை
கண்டுநின் மொழிதேறும் பெண்டிரு
மேமுற்றூர்;
முன்பகற் றலைக்கூடி நன்பக லவணீத்துப்
பின்பகற் பிறர்த்தேரு நெஞ்சமு மேமுற்றாய்;

---

௧. தோல். கற்பி. சூ. ௫. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையில் மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினைத் தலைவிகூறியதற்கு 'என்னை நீ செய்யினும் ....வந்துரையாக்கால்' என்னும் இப்பகுதி மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * தனையனைப் புல்லிப் புல்லா, தயக்குயன்.........குறுகி, யலகன முன்னிய நிறை, † ஆங்கசை மண்டு, ‡ மற்றியாமேற், || பரத்தமை,

மூன்றுவது மருதம் ௩.

எனவாங்கு;
கிண்கிணி மணித்தாரோ டொலித்தார்ப்ப
வொண்டொடிப்
பேரமர்க் கண்ணார்க்கும் படுவலை யிதுவென
வூரவ ருடனகத் திரிதருந்

தேரே முற்றன்று நின்னினும் பெரிதே.

இது பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைவனோடு ஊடிய காமக்கிழத்தியை
அவன் இவ்வகையன கூற நீ ஏழற்றயோவென்றற்கு அவள் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)பொய்கைப்பூப் புதிதுண்ட(உ)வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தற்றா தமர்ந்தாடிப் பாசடைச் *சேப்பினுட்
செய்தியற்றி யது†போல வயற்பூத்த தாமரை
‡மைதபு கிளர்கொட்டை மாண்பதிப் படர்தரூஉங்
(ங)கொய்குழை யகைகாஞ்சித் துறையணி நல்லூர

எ - து: பொய்கையிடத்துப் பூவினுடைய தேனையுண்ட வரியினையுடைய
வண்டு கழியிடத்துப் பூத்த நெய்தற்பூவிற்றாதை மனம்பொருந்தி நுகர்ந்து

க. (அ) "வெறிகொ ளினச்சுரும்பு மேய்ந்ததோர்

காவிக், குறைபடுமே தன்

வேட்டுங் குறுகும்-நிறைமதுச்சேர்ந், தண்டாடுந்

தன்முகத்தே செவ்வி

யுடையதோர், வண்டா மரைபிரிந்த வண்டு"

தொல். அகத். சூ. ருக

இள. மேற். (ஆ) "முழுநீர்ப் பொய்கையுட்

பொழுதொடு விரிந்த,

செழுமலர்த் தாமரைச் செவ்விப் பைந்தாது,

வைக லூதா வந்தக்

கடைத்து, மெவ்வந் தீராது நெய்தற்

கவாவும், வண்டே யனையர்

மாந்த ரென்பது, பண்டே யுரைத்த

பழமொழி மெய்யாக், கண்டே

னொழிகினிக் காமக்கலப்பென" பெருங். (உ)

கசு: ருஉ - ருஅ (இ)

"செங்கதிர் விரித்தசெங் திருமலர்த் தாமரைப், பெருந்தே னருந்தி யெப் பேரிசை யனைத்தினு, முதலிசைச் செவ்வழிவிதிபெறப் பாடித்,

தாதுடறுதைந்த மென் றழைசசிறை வண்டினம், பசுந்தாட்புல்லிதழ்க் கருந்தா ளாம்பற், சிறிதுவா யதவமுங் குறைபெற வருந்தியப், பாசடைக் குலகவர் பயிலாத்தாரிபை, மருளொடு குறிக்கும் புனலணி யூர" கல். கஅ: கசு - உரு. (ஈ) "கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தின், மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு, பின்னையும் போய், நெய்தற் கவாவு நெடுநாடா" நள. கலிநீங்கு. சக.

௨. இந்நூற்பக்கம் ௬௨௮: ௯ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௯. குழை யென்னு முறைப்பு மாத்திற்கு வருதற்கு "கொய்குழை........ நல்லூர" என்பது மேற்கோள்; தொல். மரபி. ௬. அ. பேர். நச்.

(பிரதிபேதம்) *செப்பினுள், † போலும் வழித், ‡ மைதயழ்புகினர்,

வயலிடத்துப் பசிய இலையினையுடைய தான்றோன்றும் கிழங்கிடத்தைக்கை செய்து பண்ணினதுபோலப் *பூத்த, கரிய இதழ்பொதிந்த, நீங்குகின்ற தாமரைப்பூவினது விளங்குகின்ற கொட்டையாகிய மாட்சிமையையுடைய பதியிடத்தே மீண்வெரும் (க)மகளிர்கொய்யுத் தழை தளிர்க்கின்றகாஞ்சிமரத் தினையுடைய துறையணிந்த நல்ல ஊரனே ! எ - று.

மைதபுதாமரையெனக் †கூட்டுக. தேரேற்றிக்கொண்டுவந்த பரத்தையரை

முற்படநுகர்ந்து பின்னர்ச் சேரிப்பரத்தையரை நுகர்ந்து விடியற்‡காலத்துத் தலைவிமனைவயிற் செல்கின்ற ஊரனென்று காமக்கிழத்தி புலந்துகூறினள்.

௬ (௨)அன்பில னறனில னெனப்படா

னெனவேத்தி

நின்புகழ் பலபாடும் பாணனு மேமுற்றான்

எ-து: அவன் அன்புடையனல்லனென்றும்

அறனுடையனல்லனென்றும் நீ சொல்லப்படானென்று

நின்னைப் புகழ்ந்து நின் புகழ் பலவற்றையும் பாடிக்காட்டும் பாணனும் பித்தேறினன். எ - று.

அ (௩)நஞ்சுயிர் செகுத்தலு மறிந்துண் டாங்
களியின்மை
கண்டுநின் மொழிதேறும் பெண்டிரு மேமுற்றார்

எ - து: நஞ்சு தன்னை நுகர்ந்தாருயிரைப் போக்குதலையும் அறிந்து வைத்து உண்டாற்போல நின் மனக்கருத்து அருளின்றி வருத்துதலைக்கண்டு ||வைத்தும் பின்னும் நின்பொய்மொழியை மெய்யாகத்தெளியும்பரத்தையரும் பித்தேறினர். எ - று.

÷ செகுத்தலுமென்ற உம்மை, சிறப்பு.

க. தழைதந்த காஞ்சி யென்பதற்கு "விளையாட்டுமகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக்கிடக்கின்ற காஞ்சி" என்று எழுதியிருக்கும் விளக்கம் இங்கே அறியத்தக்கது; பதிற். ௨௩: ௧௯-உரை.

உ. (அ) "அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து, பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோராயி, னுரவோ ருரவோ ராக, மடவ மாக மடந்தை நாமே." குறுந். ௨௦. (ஆ) "அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை, பண்பும் பயனு மது" குறள். ௪௫.

௩. (அ) “முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி, னஞ்சு முண்பர் நனி நா கரிகர்” நற். ௩௫௫: ௬ - எ. (ஆ) “பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க, நாகரிகம் வேண்டு பவர்” குறள். ௫அ௦.

(பிரதிபேதம்) * பூத்த தாமரைப்பூவினது, † கூட்டிக கரியவிதழ் பொதிந்த நீங்குகின்ற தாமரையென்க. தேறேற்றி. ‡ காலத்துத் தலைத்தலைவி, || வைத்துப்பின்னும் ¶ செருத்தலுமென வும்மை சிறப்பு.

(க) முன்பகற் றலைக்கூடி (உ) நன்பகலவணீத்துப்
பின்பகற் பிறர்த்தேரு நெஞ்சமு மேமுற்றாய்

எ - து: நாட்காலமெல்லாம் ஒருத்தியிடத்தே கூடியிருந்து உச்சிக்காலமெல்லாம் அவளைக்கைவிட்டுப் பலரிடத்தே சென்று அந்திக்காலத்திற் கூடுதற்கு வேறுசிலரை ஆராயும் நின்னெஞ்சமும் பித்தேறினாய். எ - று.

அவளையென்னும் இரண்டாவது *“ஒழியாதுவருதலும்” (௩) என்றதனாற் சிறுபான்மை ஒழிந்துநின்றது. நெஞ்சமுமேமுற்றாயெனச் சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. உம்மைகள், எண்ணும்மை.

†எனவாங்கு, அசை.

கிண்கிணி மணித்தாரோ டொலித்தார்ப்ப வொண்டொடிப்
பேரமர்க் ‡கண்ணார்க்கும் படுவலை யிதுவென
வூரவ ருடனகத் திரிதருந்

(ச)தேரே முற்றன்று நின்னினும் பெரிதே

எ - து: ||சதங்கை தண்டை சிறுமணிகள்

கோத்த தாருடனே ஒலி யெழுந்து ஆரவாரிப்ப

ஒள்ளிதாகிய தொடியினையுடைய பெருத்து (ரு) அமர்த்த

க. "முற்பகல் பிற்பக லென்பன, பின்

முன்னாகத் தொக்க ஆறும்

வேற்றுமைத்தொகை" என்பர், பரி; குறள். ௩ ௧௯.

உ. உச்சிப்பொழுது என்னும் பொருளில்

நண்பகலென்பதே யன்றி நன்

பகலென்பதும் வருமென்பதை, "நன்பகலந்தி" (பொருந. ௭௯.) "நன்பகலுங் கூகை நகும்" (பு - வெ. வஞ்சி. ௭.) என்புழி நன்பக லென்பதற்கு எழுதப்பெற்றிருக்கும் உரையும் "பைங்கறுங் காலிச் செங்களி யளைஇ, நன்பகற் கமைந்த வந்துவர்க் காயு, மிருங்கண் மாலைக்குப் பெரும்பழுக் காயும், வைகறைக் கமையக் கைபுனைந் தியற்றிய, வின்றே னளைஇப விளம்பசுங்காயும்" (பெருங். (௩) ௧௭: ௮௧ - ௮௫) என்று வரும் பகுதியும் வலியுறுத்தும்.

௩. தொல். தொகை. சூ. ௧௫.

௪. (அ) எமுறுதல் என்பதற்கு மயக்கமுறுதலென்று பொருள்கூறி, "தேரே முற்றன்று நின்னினும் பெரிதே" என்பதனை மேற்கோள் காட்டினர் நச்; தொல். களவி. சூ. ௧௮. சீவக. உ௮௭௧. (ஆ) பித்துறுதலென்று பொருள்கூறுவர், பரி; குறள் ௮எ௩.

ரு. அமர்க்கணென்பதற்கு, (கலி. எரு: எ) போரைச்செய்யுங் கண் ணென்று எழுதியிருக்கும் உரை இங்கே அறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * ஒழியா தென்றதனாற் சிறுபான், † எனவாகத் தூங்கசை, ‡ கண்ணார்க்குப் படுவலை, || சதங்கைத்தண்டை.

கண்ணினையுடைய *பரத்தையர்க்கும் ,அவர்கள் அகப்படுத்தற்குக் காரணமான வலை இதுவென்று சொல்லி ஊரிலுள்ளார் சேரச் சிரிக்கும்படி திரிதரும் தேர் நின்னினும் பெரிதாகப் பித்தேறிற்று; யான் † பித்தேறிலேனென்று ஊடினாள். எ - று.

தேரென்றது, ‡ஆகுபெயராய்ப் பாகனையுணர்த்திற்று.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது சிறுமைக்கெல்லைகூறிய ஈரடித்தாழிசையான்வந்த ஒத்தாழிசைக்கலி

(எரு.) (க) நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய
நேரித ழாம்ப னிரையிதழ் கொண்மார்
சீரார் சேயிழை யொலிப்ப வோடு
மோரை மகளி ரோதை வெரீஇயெழுந்
தார லார்கை யஞ்சிறைத் தொழுதி
யுயர்ந்த பொங்க ருயர்மர மேறி
யமர்க்கண் மகளி ரலப்பிய வந்நோய்

தமர்க்குரைப் பனபோற் பல்குரல் பயிற்று
முயர்ந்த போரி னொலிகல் லூரன்
௧௦ புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்ய னாயின்
வதுவை நாளால் வைகலு மஃதியா
னோவேன் றோழி நோவாய் நீயென
வெற்பார்த் துறுவோய் கேளினித் தெற்றெ

ன ;

௧௪ எல்லினை வருந்தி யெவன்குறித் தனையெனச்
சொல்லா திருப்பே னாயி னொல்லென
விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த
விருந்தெதிர் கோடலின் மறப்ப லென்றும்

௧௮ வாடிய பூவொடு வாரலெம் மனையென
வூடி யிருப்பே னாயி னீடா

தச்சா ருக வுணரிய வருபவன்
பொய்ச்சூ ளஞ்சிப் புலவேவ னூதுவல் ;

க. இச்செய்யுள் கற்பின்கண் தலைவிகூற்றுப் பெட்பின்கண் வந்ததற்கு மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. சு. இளம். நச்.

(பிரதிபேதம்) * பாத்தையர்க்கவர்களாகப், † பித்தேறிற்றிலே னென்று, ‡ அதுபெயராற் புரகனே, இதனுல்.

மூன்றாவது மருதம் க0.

சசள

உஉ பகலாண் டல்கினை பரத்த வென்றியா
னிகலி யிருப்பே னாயிற் றோன்றன்
முதல்வன் பெரும்பெயர் முறையுளிப் பெற்ற
புதல்வற் புல்லிப் பொய்த்துயி றுஞ்சும் ;
ஆங்க;
உஎ விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ ளஞ்சவு
மரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவு

மாங்கவிந் தொழியுமென் புலவி தாங்கா
தவ்வவ் விடத்தா னவையவை காணப்
பூங்கண் மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கு
மகிழ்நன் பரத்தைமை
வன் றோழி கடனமக் கெனவே.
க. தி

ல லைவன் நாடோறும் வதுவையயர்ந்து வந்தால் யான் அதற்குப்
நீ ஊடலின்றி அவன் வந்தபொழுதே எதிர் கொள்ளுதியென்ற
தே தலைமகள் அதற்குக் காரணங் கூறியது.

ஆ இதன் பொருள்.

(க)*நீரார் செறுவி னெய்தலொடு நீடிய
நேரித ழாம்ப னிரையிதழ் †கொண்மார்
சீரார் சேயிழை யொலிப்ப வோடு
மோரை மகளி ரோதை ‡வெரீஇபெழுந்
ரு தார லார்கை யஞ்சிறைத் தொழுதி
யுயர்ந்த பொங்க ||ருயர்மர மேறி
யமர்க்கண் மகளி ÷ரலப்பிய வந்நோய்
தமர்க்குரைப் பனபோற் பல்குரல் பயிற்று

முயர்ந்த =போரி னெலிநல் லூரன்

க. (அ) தரவு தனக்குப் பேரெல்லையாகிய பன்னிரண்டடியை யிகந்து பதின்மூன்றடியான் வந்ததற்கு, "நீரார்..........தெற்றன" என்னும் இப்பகுதி மேற்கோள்; தொல். செய். சூ. கங்ங. நச். பன்னிரண்டடியின் இகந்தன துள்ளலோசையான் வாராமையின் இலேசினாற் கொண்டாரெனன்பர் பேர்.

(ஆ) "நீர்ச்செறுவி னீணெய்தல்" பட். கக. இந்நூற்பக்கம் சகக: ங-ஆம் குறிப்பும் சஉங: க-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) *நீரோர் செறுவின், †கொய்ம்மார், ‡வெரீஇயரால். || ஊர்மரம், ÷ அலைப்பிய, = போர்வினெலி,

புதுவோர்ப் புணர்தல் வெய்ய னாயின்
வதுவை நாளால் வைகலு மஃதியா
னோவேன் றோழி நோவாய் நீயென
வெற்பார்த் துறுவோய் கேளினித் தெற்றென

எ – து: நீர் நிறைந்த செய்யில் வளர்ந்த ஒத்த இதழையுடைய செய்தற் பூவோடே ஆம்பலினது *நிரைத்த இதழையுடைய பூக்களைப் பறித்துக்கோடற்குத் தலைமை நிறைந்த சிவந்த சிலம்புமுதலியன ஒலிப்ப ஓடுகின்ற விளையாட்டினை யுடைய மகளிருடைய ஆரவாரத்திற்கு வெருவியெழுந்து ஆரல்மீனை யு[illegible]ண்டலை யுடைய அழகிய சிறகினையுடைய பறவைத்திரள் உயர்ந்த மரத்தில் உயர்ந்த கொம்பிலே ஏறியிருந்து போரைச்செய்யுங் கண்ணினையுடைய மகளிர் தம்மை † அலைத்த அந்நோயை அம்மகளிருடைய சுற்றத்தார்க்குக் [illegible]றுவன போலப் பலகுரலாலே பலகாலுஞ் சொல்லும் உயர்ந்த பே[illegible]ர்களா[illegible] உண்டாகிய ஆரவாரத்தினையுடைய நல்ல ஊரினையுடையவன் புதிய[illegible] யரை மணஞ்செய்தலை எக்காலமும்விரும்புவனாயின், அதற்கேற்ப(க) வதுவைக்கு உரிய நாளாயிருக்குமாயின், அவ்வொழுக்கத்திற்குத்தே[illegible] வருந்துவேன்; நீ அதற்கு ஒருகாலமும் வருந்தாயெனச் சொல்லி[illegible] பார்த்து வருத்தமுறுகின்றவளே! இனி அவன் செய்தியை நீ[illegible] ச தெளியும்படியாகக் கேள். எ – று.

உயர்ந்தாரோடு இழிந்தாரையும் தத்தம் மனைகளினின்று[illegible] ண்டு போந்து வருந்த விடுதற்கு விறலி முதலிய வாயிலோர் செல்கின்ற ஆரவாரத்தைக் கேட்டு வெருவி அவனை அரிதிற்பெற்றுழி நுகர்ந்து வருந்தியிருக்கின்ற சேரிப்பரத்தையர் பின்பு அவன் செலுத்துகின்ற வாயில்கட்கு எய்தாத இடங்களிலே புலந்திருந்து அவன் வாயில்கள் தம்மை வருத்தின நோவை அவர் சுற்றத்தார்க்குப் பலகாலும் முறைப்பட்டுக்கூறும் ஊரனென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

கச (உ) ‡எல்லினை வருதி யெவன்குறித் தனையெனச்
சொல்லா திருப்பே னாயி ||னெல்லென

க. நல்ல நாளில் வதுவை செய்தல் மரபென்பதை, கலி. கூ: கஉ – ச – ஆம் அடிகளின் குறிப்பாலுணர்க.

உ. "இடைநிலைப்பாட்டே தரவகப்பட்ட மரபினது" என்புழி அகப்படுதல் என்பதற்கு அகம்புறமென்றிரு கூறு செய்தவழி முற்கூற்றினுட்படுதல்; முன், காலமுன்னும்; எனவே ஆறடிமுதல் இரண்டடிகாறும் வரப்பெறுமென்று கொள்க......................பன்னீரடி யிகந்த "நீரார் செறுவின்" என்ற தாவிற்கும் "எல்லிவருதி...............மறைப்ப

(பிரதிபேதம்) * நிரைந்தவிதழை. † அலைக்க, ‡ யெல்லினைவருதி, [illegible]ல்லியருதி, || எல்லெனா.

மூன்றுவது மருதம் க0.

ுுக (க) *விரியுளைக் கலிமான் றேரொடு வந்த

(உ) விருந்தெதிர் †கோடலின் மறப்ப லென்றும்

எ - து: வதுவை அயர்ந்த‡பின்பு விளக்கத்தினையுடையையாய் வாராநின்றாய், எம்மை எத்தன்மையாகக் கருதினுயெனப் புலந்துகூறிப் பின்னர் ஒரு மொழியைக் கூறுதிருப்பேனுயின் அது||நீங்கப் பரந்த கழுத்தின்மயிரினையும் மனச்செருக்கினையுமுடைய குதிரை பூண்ட தேரிலே ஆரவாரிப்பக் கொண்டு வந்த விருந்தினரை எதிர்கொள்ளுகையினுலே எந்நாளும் புலவியை(ங) +மறப்பேன். எ - று.

கஅ வாடிய பூவொடு வாரலெம் மனையென

ஊடி யிருப்பெ ணுயி னீடா

லென்றும்" எனத் தரவுகப்பட்ட தாழிசை வருதல் கொள்கவென்பர்,

நச்; தொல். செய். சூ. கந௬.

௧. தனக்கொத்த இல்லறம் இன்னதென்று தலைமகள் மனத்துட்படுத
லாகிய "புரையறந் தெளிதல்" என்பதற்கு,"விரியுளை..........மறப்ப
லென்றும்" என்னும் பகுதியை மேற்கோள் காட்டி, இது அவனொடு
சொல்லாடாது ஊடியிருப்பேனாயின் விருந்து கொண்டு புகுதரும்;
அதனால் ஊடலை மறப்பே னென்றமையிற் புரையறந்தெளிதலாயிற் றென்பர், பேர்; தோல். மெய்ப். சூ. உச; இ - வி. நூலாரும் இத
னையே எழுதுவர்; இ - வி. சூ. ருஅ௦.

உ.

"உருவிலாள னொருபெருஞ் சேனை, யிகமல ராட்டி யெதிர்நின்று விலக்கியவ, ரெழுதுவரி கோல முழுமெயு முறீஇ, விருந்தொடு புக்க

பெருந்தோட் கணவரொ, டுடனுறைவு மரீஇ யொழுக்கொடுபுணர்ந்த, வடமீன் கற்பின் மனையுறை மகளிர், மாதர்வாண் முகத்து மணித் தோட்டுக்குவளைப், போது புறங்கொடுத்துப் போகிய செங்கடை, விருந்திற் றீர்ந்தில தாயின் யாவது, மருந்துந் தருங்கொலிம் மாநில வரைப்பெனக், கையற்று நடுங்கு நல்வினை நடுநாள்" சிலப். டு: உ௨௪ - உரு௪.

௩. "மறைப்ப லென் றும்" என்று தொல். செய். சூ. கஙச. நச். உரை மேற்கோளிற்காணப்படு மூலமும் மறைப்பேனென்று ஒரு பிரதியிற் காணப்படும் உரையு மாகிய பிரதிபேதம், 'விருந்து கண்டொளித்த வூடல் பள்ளியிடத்து வெளிப்படல்' என்னும் கோவைக்கிளவியை நோக்கப் பொருத்தமுடையதாய்த் தோற்றுகிறது; கலித்தொகை ஏடு எல்லாவற்றின் மூலமும். பலவற்றினுரையும் அவ்வாறு இல்லை.

(பிரதிபேதம்) *விரியுழைக்கலிமான் தேரொடும் வந்த, † கொண்டவின் மறைப்பல். ‡ பின் விளக்கத்தினை, || நீக்கத்தேரிலே கொண்டுவந்த, ¶ மறைப்பேன் பரந்தகழுத் தின் மயி......கொண்டு வந்தவிருந்து. வாடிய பூவொடு.

௨௫௦ கலித்தொகை ௭௫.

(க) தச்சா றூக *வுணரிய வருபவன்
பொய்ச்சூ ளஞ்சிப் புலவே னாகுவல்

எ - து: முயக்கத்தால் வாடிய பூவோடே எம்மனையிடத்து வாராதே
கொள்ளென்று கூறி யான் ஊடியிருப்பேனாயின் † நீடியாமல், (உ) தன்பொய்ச்
சூளுக்கு நாம் அஞ்சும் அச்சமே தான் ‡ ஊடலுணர்த்தும் வழியாக ஊட
லுணர்த்துதற்கு வருபவனுடைய பொய்யாகிய சூளுக்கு அஞ்சிப் புலவேனா
யிருப்பேன். எ - று.

"அஞ்சியச்சுறுத்தலும்" (௩)என்றாற்போல
(௪)அச்சம் அச்சு என விகார
மாய் நின்றது.

௨௨ பகலான் டல்கினை பரத்த வென்றியா
ணிகலி யிருப்பே ஞயிற் றுன்றன்
(௫)முதல்வன் பெரும்பெயர் ||முறையுளிப் பெற்ற
புதல்வற் புல்லிப் பொய்த்துயி றஞ்சும்

---

௧. "தெய்வ மஞ்சல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு, "அச்சாறாக.......... ஆகுவல்" என்பது மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. ௨௪. பே. இ - வி. சூ. ௫அ௦.

௨. "என்னை யருவி யருண்முருகு சூள்சூளி, னின்னை யருளி லணங்காண் மெய் வேறின்னும், விறல்வெய்யோ னூர்மயில் வேனிழ ஞெக்கி, யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல், குறவன் மகளானை கூறேலா கூறே, லைய சூளி னடிதொடு குன்றோடு, வையைக்குத் தக்க மணற்சீர் சூள் கூறல்." பரி. அ: ௬௫ - ௭௧.

௩. தொல். கள. சூ. ௨௩. இதனுரையில் இவர் 'அஞ்சுதல் அச்சென்றா யிற்று' என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

௪. (அ) "அச்சற் றேம மாகி" (பதிற். ௯௦: ௨.) என்புழி, அச்சமென்பது கடைக்குறைந்த தென்று எழுதியிருத்தலும். (ஆ) "நகையச் சாக நல்லமிர்து கலந்த" பரி. ௩: ௩௩. (இ) "அச்சிடை யிட்டுத் திரியின்" பழ. ௨௧௧. என்பவையும் ஈண்டறிதற்பாலன.

௩. "புதல்வன் பொன்மகுடம் பொறுத்தலான், முதல்வன் பேருவகைக்கு முந்துவா, னுதவும் பூமகள் சேர வொண்மலர்க், கதவஞ்செய்ய கரத்தி னீக்கினன்" கம்ப. அரசியற். உக. என்பதனல் முதல்வனென்பது தக[illegible]ப்பனர் பெயராய் வருதலையும் "அறைதரு மாந்தா தாமுன மூயி[illegible]த்தோ ரம்பரீ டன்புரு குச்ச, னெறிபுறு புகழ்சார் தருமுச[illegible] குந்த னிகழ்த்துமிம் மூவரின் முன்ஞேன், குறைவறு குணஞ்சா[illegible]லாருமகவென்னக்குலவி.....பிதாமகனுகு, முறைமையின் புவனச் சுவ[illegible]னனு நாம மூதுல கிற்பெறீஇச் சிறந்தான்" பாக. பிரதிபேதம்) * புனரிய, † [illegible]டியாமல், ‡ ஊட்டூண் ராததும் வழி. || முறையுளிபெற்ற.

எ - து: *பரத்தைமையையுடையவனே! பகற்பொழுதெல்லாம் பரத்தையர் மனையிலே தங்கினையென்று கூறி யான் அவனுடனே மாறுபட்டிருப்பே

னுயின், தான் தன்னுடையதந்தையுடையபெரியபெயரைப்பெறு(க)முறையாற் பெற்றபுதல்வனைத்

தழுவிப்(உ)பொய்யாகிய துயிலைக்கொண்டுவருந்தும். எ-று

துஞ்சுதல் - இறந்துபடுதல். 'பகலாண்டல்கினை' எனவே உண்டிக் காலத்தும் வந்திலையென்றாள்.

†ஆங்க, அசை.

உஎ (ரு)விருந்தெதிர் கொள்ளவும் பொய்ச்சூ

ள்ஞ்சவு

மரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவு
‡மாங்கவிந் தொழியுமென் புலவி தாங்கா
‖தவ்வவ் விடத்தா னவைபவை காணப்
பூங்கண் மகளிர் புனைநலஞ் சிதைக்கு
(சு)மாய ÷மகிழ்நன் பரத்தைமை
நோவேன் றோழி (ரு)கடனமக் கெனவே

(கூ) அரிச்சந்திரன்கதையுரைத்த. க. என்பதனாலும் "எந்தை பெயரனை
யாங் கொள்வேம்" கலி. அக: ருடு. எனப் பின்பு இந்நூலுள்ளே
வருதலாலும் ஒருவன் தன்தகப்பனார்பெயரைத் தன்பிள்ளைக்கு இடு
தல் மரபென் பதையும் அறிக.

க. உளியென்பது
மூன்றும்வேற்றுமைப்பொருள்படுவதோ ரிடைச்சொல்.

உ.

(அ) "சிந்தையெய்த் திரு வினைகப், பூவிய லமளி மேலாப் பொய்யுறக் குறங்குவானை" கம்ப. ஊர்தேடு. உகங. (ஆ) "பொலங்கொடி நாணி ஞேடும் பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே" நைடத. மணம். சஉ.

ந.

கற்பென்னுங் கைகோளில் உணர்தலுக்கு "விருந்தெதிர்........புலவி" என்னும் இப்பகுதி மேற்கோள். தொல். செய். சூ. ௧௮௯. பேர். நச்.

௬.

(அ) "அன்புடைக் கணவ ரழிதகச் செயினும், பெண்பிறந் தோர்க்குப் பொறையே பெருமை" பெருங். (௬) ௧௬: ௬௮-௬௯. (ஆ) "சிறுமையும் பெருமையுந் தெரிந்தி லாவெனப், பொறுமையொன் றின்றியே பொங்குங் கங்கையை, யறமல குலமினூர்க் கன்பர் பாற்செயுந் திறமல கிளமென வருணன் றேற்றுவான்" திருக்கழுக்குன்றத் தீர்த்தச்சருக்கம். ௨௩.

௫. புரையறந் தெளிதலாவது: தனக்கேற்ற அறம் இன்னதெ[ன்று தெளி]தல்; "கடனமக்கெனவே யென்றவழி, 'பரத்தைமைத[்...] *அதனைப்பொறுத்தல்[*]இதனைப் பொத்துவது [...]

(பிரதிபேதம்) * பரத்தையையுடையவனே, † எனவாங்கு ஆங்கு[...]விடு தலந் தொழியும் || அவ்வவிடத்தான், ÷ மகி[...]

எ - து: தோழீ! பூப்போலுங் கண்ணையுடைய மகளிருடைய கைசெய்த நலத்தைக் கெடுக்கும் பொய்யைவல்ல மகிழ்நன தூசுபரத்தைமையாலேவதுவை யயர்ந்து வந்த மனைதோறும் அவர் புலவியாற் செய்த வடுக்களைக் கண்டிருக்க நமக்கு முறைமையாயிற்றென்று கருதி யான் பொறுத்திருப்பேன்; ஆயின் யான் இங்ஙனமாகவும் விருந்தினரை எதிர்கொள்ளுதலைச் செய்கையினாலும் அவன் பொய்யாகிய சூளால் நமக்கு வருத்தம் வருமென்று அஞ்சுகையினாலும் பெறுதற்கரிய புதல்வனை முயங்கிக்கொண்டு வருந்தக்காண்கையினாலும் என் னெஞ்சு புலவியை முழுக்கத் தாங்காது; † தாங்காதபடியாலே அவ்விடத்துப் புலவி கெட்டுப்போகாநிற்கும்; இதுகாண் யான் உறுகின்ற துன்பமென்றாள். எ - று.

இதனால், பிறர் இகழ்ந்தமைபற்றித் தலைவிக்கு எள்ளல் பிறந்தது.

இது "தரவே தானு நாலடி யிழிபா,யாறிரண்‡டியர வேறவும் பெறுமே" (க)என்றதனில் ஏறவுமென்ற உம்மையாற் சிறுபான்மை பதின்மூன்றடியும் வருமென்றலிற் பதின்மூன்றடியான் வந்த தரவும் ‖ தாழம்பட்ட ஓசையின்றித்தரவகப்பட்ட இடைநிலைப்பாட்டும்ஆங்கவென்னுங் X தனிச்சொல்லும் எழடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (சo)

(எகூ.) புனையிழை நோக்கியும் புனலாடப் புறஞ்சூழ்ந்து
மணிவரி தைஇயுநம் மில்வந்து வணங்கியு

நினையுபு வருந்துமிந் நெடுந்தகை திறத்திவ்வூ
ரினையபெண் றெடுத்தோதற் கனையையோ நீயென
வினவுதி யாயின் விளங்கிழாய் கேளினி;
சு செவ்விரல் சிவப்பூரச் சேட்சென்று யென்றவன்

பௌவநீர்ச் சாய்க்கொழுதிப் பாவைதந் தனைத்தற்கோ
கௌவைநேர யுற்றவர் காணாது கடுத்தசொல்
லொவ்வாவென் றுணராய்நீ யொருநிலையே யுரைத்ததை;

கூ ஒடுங்கியாம் புகலொல்லேம் பெயர்தர

வவன்கண்டு

நெடுங்கய மலர்வாங்கி நெறித்துத்தந் தனைத்தற்கோ
விடுத்தவர் விரகின்றி யெடுத்தசொற் பொய்யாகக்
கடிந்தது மிலையாய்நீ கழறிய வந்ததை;

இல்லுறைமகளிர்க்கு இயல்பென்னும் அறத்தினானே' எனக்கூறிய
வாறு கண்டுகொள்க" என்பர், இளம்; தொல். மெய்ப். சூ. உச.
உ... ல்: செய். சூ. கஙங. இந்நூற்பக்கம். சசஎ: க-ஆம் குறிப்புப்
படு...
வரப்பிலைமயாலே, † நீங்காத படியாலே, ‡ உயர்பேற்பவும் படுமே, உயர்
செறுவின் ...றுமே, உயர்வென்றறையவும் படுமே, || தாழப்பட்ட, ✕ தணி
(பிரதிபேதம்) * நிறைந்த...

ரு

கச வரிதேற்றாய் நீயென வணங்கிறை யவன்பற்றித்

தெரிவேய்த்தோட் கரும்பெழுதித்
தொய்யில்செய்தனைத்தற்கோ
. புரிபுநம் மாயத்தார் பொய்யாக வெடுத்தசொல்
லுரிதென வுணராய்நீ யுலமந்தாய் போன்றதை;
எனவாங்கு;
கக அரிதினி யாயிழா யதுதேற்றல் புரிபொருங்
கன்றுநம் வதுவையு ணமர்செய்வ தின்றீங்கே
தானயந் திருந்த திவ்வூ ராயி னெவன்கொலோ
நாஞ்செயற் பால தினி.

இஃது "அச்ச நீடினும்" (க) என்றதனுற் கூட்டமுண்மை உணர்ந்த தோழிக்கு உண்மைகூறுதற்கு அஞ்சிய அச்சம் நீட்டித்துத் தலைவி கூறியது. இது "திணை*மயக்
குறுதலுங்கடிநிலையிலவே"என்னும்(உ)சூத்திரவிதியான் மருதத்துக் குறிஞ்சி வந்தது.

இதன் பொருள்.

புனையிழை நோக்கியும் புனலாடப்
புறஞ்சூழ்ந்து
மணிவரி தைஇயுநம் மில்வந்து வணங்கியு
நினையுபு வருந்துமிந் நெடுந்தகை திறத்திவ்வூ

நினையளென் றெடுத்தோதற் கனையையோ
நீயென

(ந)வினவுதி யாயின் விளங்கிழாய் கேளினி

எ - து: கைசெய்த பூண்களைக் கிடக்கும்
முறைமையிலே கிடக்கத்

திருத்தியும், நாம் நீரிலே 'விளையாட நமக்கு ஓரேதம் வாராமற் புறத்தே சூழ்ந்து திரிந்தும் அழகிய தொய்யிலெழுதியும் நம்முடைய சிற்றிலிலே வந்து

எவற்றொழிலைச் செய்தும் கூட்டத்தை † நினைந்து வருந்துகின்ற, இந்தப் பெரிய தகுதிப்பாட்டையுடையவனிடத்தே கூட்டத்தையுடையளென்று இவ்

வூரிலுள்ளார் பலகாலுங் கூறுதற்கு
யோவென்று கேட்கின்றாயாயின்,

நீ அங்ஙனம் ஒருகூட்டத்தையுடையை
விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்!

இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக்கேள். எ - று.

க. தொல். கள. சூ. உ௦. இச்சூத்திர வுரையிலும் இச்செய்திக்கே இக் குறிப்போடு இச்செய்யுளை இவர் மேற்கோள் காட்டியிருக்கின்றார்.

உ. தொல். அகத். சூ. கஉ. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் மருதத்துக் குறிஞ்சி மயங்கியதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்.

ந. "வினவுதி யாயிற் கேண்மதி" ஆசிரிய. 'ஒளிவிடு'

(பிரதிபேதம்) * மயங்குறுதலும், † நினைக்கும் நின்ற.

ஊதுந் துணையைப்புணர்ந்த கரிய தும்பி பலரும் நீர் உண்ணுந் துறையில் அலர்ந்த பூவைப் பெருகிவந்த நீர்சாயப்பண்ணுகையினாலே அப்பூவிலிருத்தலை வெறுத்து * அப்புனலுடனே ஊடி நற்குணங்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு உரிய பகை தம்மிடத்தே வந்ததாக அந்நாட்டை † இருப்பல்லவென்று கை

விட்டு நீங்கிப் போய்த் தன்னாட்டைக்

காக்கின்றவனுடைய குடைநிழலி

லூர்களை இருப்பாக நினைத்துத் தங்குதல் கொள்ளுங் குடிமக்களைப்போல வேறுமொரு பொய்கையைத் தனக்கு இருப்பாக ஆராய்ந்திருந்து பழைய பொய்கையை நினைத்துச் சுழல்கின்ற காலத்தே ‡ அவ்விறைவன் வந்தபகையின் வலிகெடும்படியாக அப்பகையைப்போக்க அக்குடிமக்கள் பதியிடத்தே

மீண்டு சென்றாற்போல அந்நிலத்துள்ளார் போக்க

அப்பெரும்புனல் நீங்கு

கையினாலே || மீண்டுவந்து அத்தும்பி அந்தத் 1 தாமரைப்பூவின்மேல் பறத்தலைத் தவிர்ந்து இளைப்பாறும் பரந்த புனலையுடைய நல்ல ÷ ஊரனே ! எ - று.

பகைதலைவந்தென இறைகொள்ளுங் குடிபோலத்

தும்பி ஊடித்தேர்ந்து

அலமரும்பொழுதிலே அவ்விறை பகைதணிப்ப அக்குடி பதிப் × பெயர்ந் தாற்போலே புனனீங்க மீண்டுவந்து அத்தும்பி அம்மலரிலே அசைவிடும் ஊர என்றதனாற் பல பரத்தையரையுடைய பரத்தையர் சேரியிலே சிலநாள் ஒரு பரத்தையை ஆரவாரத்துடனே நீ வதுவைபயர அவளை நின் காதற்பரத்தை வந்து கோபித்துத் தீங்கு கூறுகையினாலே வதுவையயர்ந்தவளிடத்துக் கூட்டத்தையும் வெறுத்துக் காதற்பரத்தையொடும் ஊடி வேறோர் பரத்தையர் சேரியிலே சென்றிருந்து நீ வதுவையயர்ந்தவளை நினைத்து + வருந்துகின்ற காலத்தே அவள் சுற்றத்தார் காதற்பரத்தை கோபத்தை ! நீக்க மீண்டு சென்று அவளிடத்தே தங்குகின்றாயெனக் காமங்கிழத்தி புலந்து கூறினாள். இது வினையுவமப்போலி. ஏனையுவமமும் வினையுவமம்.

கக (க)நீங்குங்கா ணிறஞ்சாய்ந்து புணருங்காற் புகழ்பூத்து
நாங்கொண்ட குறிப்பில ளாலமென்னுந் தகைமியோதா
னெரியிதழ் சோர்ந்துக (உ)வேதிலார்ப் புணர்ந்தமை
கரிகூறுங் கண்ணியை மீங்கெம்மில் வருவதை

'ஞெமர்தலும்' தெய். (ஆ) வினையியலுள் ஒதாமையாற் பெயரெச்ச உம்மை இடைச்சொலென்று கொள்ளப்படும். பாயும் புனலென்பது பாய்புனலெனத் தொக்குழி வேற்றுமைப்பொருட்கண் உருபு பெயர் நிற்பத்தொக்க வாறுபோல வினை நிற்ப உருபு தொகுதலானும் செய்யு மென்பது வினையு முருபுமாகிய இரு நிலைமைத்தென்று கொள்க. என்பர் தெய்; தொல். இடை. கு. எ. 'எச்சஞ்'

க. கலி. ௩அ. இன்தாழிசைகள் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

உ. கலி. எக: கள – கஙி. அடிகள் ஒப்புநோக்குக.

(பிரதிபேதம்) * அப்புனலுடனே நற்குணங்களை. † விருப்பல்ல, ‡ அவ்விறைவந்த || மீண்டு வந்தவத்தும்பி. ÷ ஊரவென்க பகை × பெயர்ந்தாய்போலே + வருகின்றகாலத்தே.

மூன்றாவது மருதம் கங.

எ - று: எரிபோலும் நிறத்தையுடைய இதழ்கள்
வாடி உதிரப் பரத்தை
யரைப் புணர்ந்தபடியைச் சான்றாய் எமக்குக் கூறுங்
கண்ணியையுடையை
யாய் எம்முடைய இல்லில் யாமிருக்கின்ற இடத்தே
வருகின்ற நிலைமை
இவளுடைய *நலம் யாம் பிரியுங்காலத்து
நிறங்கெட்டுப் புணருங்காலத்துப்
பிறர் புகழ்தல் பொலிவுபெற்று நாம் மனத்திற்
கொண்ட கருத்தாயிருக்கு
மென்று நீ குறித்திருக்குந் தகைமைப்பாடோதான். எ
- று.

கடு (க)சுடர்நோக்கி மலர்ந்தாங்கே படிற்கூம்பு
மலர்போலென்
றொடர்நீப்பிற் றொகுமிவ ளலமென்னுந்
தகைபோதா னலர்நாணிக் கரந்தநோய்
கைம்மிகப் பிறர்(உ)கூந்தன்
மலர்நாறு மார்பினை யீங்கெம்மில் வருவதை

எ - து: பிறர் கூறும் அலருக்கு நாணி மறைத்த

காமநோய் ஒழுக்கத்

தெல்லையைக் கடவாதிற்கப் பிறர் கூந்தலின் மணம் நாறுகின்ற மார்பினை

யுடையையாய் எம்முடைய இல்லிலே †யாமிருக்கின்ற இடத்தே வருகின்ற

‡நிலைமை இவள் நலம் ஆதித்தனைக் கண்டு அலர்ந்ததாமரைப்பூ அந்தஆதித்தன்

அடங்குமளவிற் குவிந்தாற்போல ||எனது தொடர்ச்சி நீங்கின் வறிதுபட்

டிருக்குமென்னுந் தகைமைப்பாடோதான். எ - று.

கசூ (ந)பெயினந்தி வறப்பிற்சாம் புலத்திற்குப் பெயல்போல்யான்

செலினந்திச் செறிற்சாம்பு மிவளென்னுந் தகையோதான்

க. (அ)"கொழுநனைக் காணு,.........அவன் வடிவெலா நோக்கித், தெள்ளு தெண் டிரைசூழ் பொலக்கிரி முகட்டிற் சேட்டிளம்பரிதிகண்டாங்கே, முள்ளரை முளரி முறுக்கவிழ்ந் தென்ன முகமலர்ந் தகமலர்ந் தனளே" பிரமோத்தர.|உமாமகேசுவரபூசாபல. டுஉ. (ஆ) "தணந்த வென் கணவன் வல்லே சார்தர வருளு கென்னுப், பணந்தழை யரவ மாலைப் பகவனைக் கரங்கள் கூப்பு, மணந்தவழ் கமல மென்றாழ் வருதலுந் தழுவி மார்பம், புணர்ந்திடக் கூப்புங் கைகள் .பொருக் கென,விடுத்து நின்ற" பேநர்ப். குழகன் குளப்புச் சுவடுற்ற. டுடு.

உ. (அ)"சாந்த நாறு நறியோள், கூந்த ஞறுநின்|மார்பே தெய்யோ" ஐங். உசுO. (ஆ) "வேந்த, னெரிமணி யார மார்பி னின் றுயில் பொருந்தி ஞளே" நைடதம். மண. சுசு.

ங.

(அ) "வறனுழக்கும்பைங்கூழ்க்கு வான்சோர்வினிதே" இனியது. கசு.
(ஆ) "துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த, னளியின்மை வாழுமுயிர்க்கு" குறள். ருடுஎ. என்பவையும்.(இ)"மைபெயிற் றெய்யா மகளிர் திறமினிப், பெய்ய வுழக்கு மழைக்காமற் றைய" பரி. க: ஙங-ஙசு. என்பதும்அதனுள் 'மழைக்கா'என்பதனை விளக்குமிடத்து,

(பிரதிபேதம்) * கலம்பிரியுங் † யானிருக்கின்றவிடத்தே, ‡ கிளைமை ஆகித்தனைக். ||கினது.

கலித்தொகை எஅ.

(க)முடியுற்ற கோதைபோல்
யாம்வாட வேதிலார்

(உ)தொடியுற்ற வடுக்காட்டி யீங்கெம்மில்
வருவதை

எ – து: முடியிலே பொருந்தும் மாலைபோல யாம் வாட நின் பரத்தைய ரது தொடியினூற்ற வடுவினைக் காட்டி இவ்விடத்து எம் இல்லிலே *யாமிருக்கின்ற இடத்தே வருகின்றநிலைமை இவள் மழைபெய்யிற் செருக்கி அது பெய்யாதொழியிற் புலர்கின்ற நிலத்திற்கு (க) † அப்பெயல் பெய்து விளைவித்தும் பெய்யாது கெடுத்தும் போமாறுபோல யான் சென்றேனாயிற் செருக்கிச் செல்லாமல் வருத்திற் கெடுமென்று நீ குறித்திருக்குந் தகைமைப் பாடோதான். எ – று.

‡ஆங்க, அசை.

உச ஐய வமைந்தன் றனைத்தாகப் புக்கீமோ
(ச)வெய்யாரும் ||வீழ்வாரும் வேறாக்க் கையின்
முகை × மலர்ந் தன்ன = முயக்கிற் றகையின்றே
தண்பனி வைக லெமக்கு

"காவையொத்தலாவது: கா, தனக்கு இன்றி யமையாத மழையை வருவித்துக்கொள்ள மாட்டாது அது தானேவந்துழிப் பொலிந்து வாராதவழியும் ஆமளவும் ஆற்றி ஆகாதஎல்லைக்கண் இறந்துபடுதல்" என்றெழுதி யிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ)"சேக்கை யாகி மலர்ந்தசெந் தாமரைப், பூக்கள் பட்டதப் பூவையும் பட்டனள்" (ஆ) "அரக்தர்,......................புறத்திறேடின ரோடிய குருதியேபோல" (இ) "கரைவித்தா னுயிரைக் கண்போல்" கம்ப. மிதிலைக். எக: கும்பகருணப். உஉசு. நாகபாச. உகo. (ஈ) "நின் னிடை யெனத்தா, மெய்வண்ணம்வாடி" தஞ்சை. கஉo. (உ) "மாலை யென வேதுவளுறும்" விநாயக.

உ. "தொடிவடு" கலி. எக:

கசு. இன் குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை" குறள். கரு. என்பதும் அதன் பரி உரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

சு. உள்ள துவர்த்த லென்பதற்கு உள்ளதனை 'உவர்த்துக்கூறுதலென்று பொருள் கூறி 'வெய்யாரும்..........லெமக்கு' என்பதை மேற்கோள் காட்டி இது தலைவன் செய்கின்ற தலையளியை வெறுத்த லென்பர் இளம்; தொல். மெய்ப்பாட். சூ. உசு.

(பிரதிபேதம்) *யாணிருக்கின்றவிடத்தே, † அப்பெயல்கள்பெய்த, ‡ ஆங்கசை. || வின்வாரும். × அலர்ந்தன்ன, =மூயங்கிற்.

மூன்றுவது மருதம் கசு.

ஈசுள்

எ - து: நும் பரத்தைமையாற் பலரும் வியக்கத்தக்கனஎல்லாம்நுமக்குப்

பொருந்திற்று; (க) நும்மைவிரும்புவாரும் நீர்தாம்விரும்புவாருமாகியபரத்தைய

ரும் உமக்கு வேறுபடும்படியாக ஈண்டு நில்லாதே அவர் மனைக்கண்ணே

செல்வீராக; தன் செவ்வியான் அலராது கையினாலே வலிய அலர்த்துதலின்

முகையலர்ந்தாற்போல இனிதல்லாத முயக்கத்தில் எமக்குக் குளிர்ந்த பனிக்

காலம் அப்படிக் கொடிதாயிருக்க நும்மையின்றித்
தங்குதல் தகைமையில்லை
யோ அது தகைமையுண்டோவென
ஊடல்தீர்கின்றாள் *கூறினள். எ - று.

தண்பனி அனைத்தாகவென்க.
இது கைம்மிகலும் †இழிவுமென்னும்
மெய்ப்பாடுகள் உணர்த்திற்று. இது தரவும்
தாழிசையும் ‡அசைநிலையாகிய அடைநிலைக்கிளவியும்,
வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.
(கந)

(எகூ.)

(உ)புள்ளிமி ழகல்வய லொலிசெந்நெ லிடைப்பூத்த
முள்ளரைத் தாமரை முழுமுதல்
சாய்த்ததன்
வள்ளித ழூறநீடி வயங்கிய வொருகதி
ரவைபுக ழரங்கின்மே லாடுவா ளணிநுதல்

வகைபெறச் செரீஇய வயந்தகம்
போற்றோன்றுந்
தகைபெறு கழனியந் தண்டுறை யூரகேள்;

எ அணியொடு வந்தீங்கெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி
மணிபுரை செவ்வாய்நின் மார்பகல நனைப்பதாற்
றோய்ந்தாரை யறிகுவேன் யானெனக் கமழுநின்
சாந்தினாற் குறிகொண்டாள் சாய்குவ ளல்லளோ;
கக புல்லலெம் புதல்வனைப் புகலக னின்மார்பிற்
பல்காழ்முத் தணியாரம் பற்றினன் பரிவானான்
மாணிழை மடநல்லார் முயக்கத்தை நின்மார்பிற்
பூணினாற் குறிகொண்டாள் புலக்குவ ளல்லளோ;
கரு கண்டேயெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி நின்சென்னி
வண்டிமிர் வகையிணர் வாங்கினன் பரிவானா

க. "நின்வெய்ய னாயி னவன்வெய்யை நீயாயின்" கலி. கOஎ: உக.

உ. ஏனையவாயில்களை மறுத்தவழி இன்னகைப் புதல்வனைத்தழீஇ இழையணிந்து அவன் வாயிலாக வந்ததற்கு, இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. கO. இளம்.

(பிரதிபேதம்) * கூறியது தண்பனி † இழுவழிமென்னும், ‡ இசைநிலையாகிய இடைநிலைக்,

னண்ணியார்க் காட்டுவ திதுவெனக்
கமழுநின்

கண்ணியாற் குறிகொண்டாள் காய்குவ
ளல்லளோ;

எனவாங்கு;

உ௦ பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி
நீங்கா யிகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
யாங்கே யவர்வயிற் சென்றீ யணிசிதைப்பா
னீங்கெம் புதல்வனைத் தந்து.

இது செல்லாக் காலைச்*செல்கெனக்கூறிவிடுத்த
து.(க)அது தலைவன்
இனிச் செல்லானென்பது இடமுங் காலமும்பற்றி
அறிந்த காலத்து ஊட
லுள்ளத்தாற் கூடப் பெறுதாள் செல்கெனக் கூறி
விடுத்தாற்றுதலாம்.

இதன் பொருள்.

புள்ளிமி ழகல்(உ)வய லொலிசெந்நெ லிடைப்பூத்த
முள்ளரைத் தாமரை முழுமுதல் சாய்த்ததன்
வள்ளித ழுறநீடி வயங்கிய வொருகதி

ரவைபுக ழரங்கின்மே லாடுவா ளணிநுதல்
வகைபெறச் செரீஇய †வயந்தகம்
போற்றோன்றுந்
தகைபெறு கழனியந் தண்டுறை யூரகேள்

எ - து: பறவைகள் ஒலிக்கின்ற
அகன்ற வயலிடத்து(௫)ஒலிக்கின்றசெந்
நெலிடையிலே பூத்த முள்ளை அரையிலேயுடைய
தாமரையை ஒன்றாகிய
செந்நென் முதல் ‡சாய்க்கையினாலே
அதனுடைய வள்ளிய இதழையுறும்படி

வளர்ந்து அப்பூவிலே கிடந்து விளங்கின ஒரு கதிர் அவையினுள்ளார் புகழப்பட்ட அரங்கின்மேலே ஆடுகின்றவளுடைய தலைக்கோலத்தினின்று நுதலிலே

க. தோல். கற்பி. கு. சு. இதனுரையில் இளம்பூரணரும் நச்சினார்க்
கினியரும் செல்லாக்காலைசெல்கென
விடுத்தற்கு, "பூங்கட் புதல்வனை
.................தந்து" என்பதனை

மேற்கோள் காட்டி யுள்ளார்.

௨. (அ) "செந்தா மரைப்பூ வுறங்கிமிர்ந்த செந்நெலின், பைந்தார்ப் புனல் வாய்ப்பாய்ந் தாவொ-ளந்தார், வயந்தகம்போற் றோன்றும் வயலூரன்" திணைமாலை. ௧௨அ. (ஆ) "கரும்பணி வளவயற் காமர் தாமரை, வரம்பணைந் ததனுதற் கிடந்த வார் செநெ, லரங்கணி நாடக மகளி ராய் நுதற், சுரும்புசூ ழிலம்பகத் தோற்ற மொத்ததே." சீவக. ௧௪௪௨.

௩. ஒலித்தல் – தழைத்தல்.

பிரதிபேதம்) *செல்கென விடுத்தது. † வயந்தகமேபோற்றோன்றும் ‡ சாய்கையினாலே யிதனுடைய.

மூன்றாவது மருதம் ௧௪.

சா கா கூ

தாழும்படி ஒரு வடமாகச் செருகி வைத்த வயந்தகமென்னும் அணிபோலத் தோன்றும் அழகு பெறுகின்ற கழனியையுடைத்தாகிய அழகினையுடைய – குளிர்ந்த துறையினையுடைய ஊரனே! கேள். எ – று.

சாய்த்துவயங்கியவென முடிக்க. அணி – தலைக்கோலம். பரத்தையர் சேரியிற் பரத்தையரிடத்தே பொலிவுபெற்ற நின்னை அவர்கள் தம்வசமாகக் கொள்கையினாலே அவர்களில் ஒருத்தி நின்னிடத்தே விடாமற் றங்கி நினக்கு அணியாய்த் தோன்றாநின்றாளென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

எ அணியொடு வந்தீங்கெம் புதல்வனைக்
கொள்ளாதி
(க)மணிபுரை செவ்வாய்நின்
(உ)மார்பகல *நனைப்பதாற்
(ங)றேய்ந்தாரை †யறிகுவேன் யானெனக்
கமழுநின்
சாந்திஞற் குறிகொண்டாள் சாய்குவ
ளல்லளோ

எ - து: பரத்தையரிடத்து அணிந்த அணியுடனே இவ்விடத்தே வந்து எம்புதல்வனைஎடாதேகொள்; அவனுடையமணியை ஒக்கின்ற சிவந்த(ச)வாயினீர் நின் மார்பினுடைய பரப்பையெல்லாம் நனைக்கப்படுவதொன்றாய் இராநின்றது ; அஃது அங்ஙனம் நனைத்தால் யான் நின் மார்பின் முயங்கினாரை அறிவேனெனச் சொல்லிக் கமழ்கின்ற நின்னுடைய சந்தனத்தாலே பிறர் முயக்கத்தைத் தான் கருதுதலை மனத்தாற்கொண்டவள் வருந்துவ ளல்லளோ ? எ - று.

கக புல்லலெம் புதல்வனைப் ‡புகலக (ரு)னின்மார்பிற்
பல்காழ்முத் தணியாரம் பற்றினன் பரிவானன்

க.

(அ) மணிபுரை செவ்வாய்" அகம். சுசு: கச. (ஆ)"மணிமருளவ் வாய்" (கலி. அக - க.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. (அ) "மலைமாதமரும்திருமார்பகலத், தீசன்" தேவாரம். (ஆ) "உற்றவா யம்புதம் பரிசையுங் கருவியும், முருவிமார் பகலமு முருவிவீழ் செருநர்" கலிங்க. ௬அ௨.

௩. நற். ௫௫: ௩-௪௨.

௪. (அ) "மணித்தகைச் செவ்வாய் மழலையங் கிளவி, புலர்த்தகைச் சாந்தம் புலர்தொறு நனைப்பக், காணு யாகலோ கொடிதே." தொல். கற்பி. ௬. ௯. நச். மேற்கோள். (ஆ) "மைவார் குழன்மட மங்கையர் தங்கள் வதுவை யுன்னிக், கைவார ணங்கட வும்பெரு மானைக் கலுழ்ந்தழைத்தன், செவ்வா யமுத மளைந்து செஞ் சாந்தஞ் சிதையப்புல்லி, யிவ்வாறு செய்ததெல் லாமவர் மேனியி லேறவே" அம்பிகா. ௰௩.

௫. "தந்தை வியன்மார்பிற்,........கோதை பரிபாட" கலி. அ௦: உ௪-௯.

(பிரதிபேதம்) *நனைப்பவால். †அறிகுயல், ‡பூகலலர் கின்.

மாணிழை மடநல்லார் முயக்கத்தை நின்மார்பிற்

(க்)பூணினுற் குறிகொண்டாள் புலக்குவ ளல்லளோ

எ — து: எம் புதல்வனை நீ தழுவாதேகொள்;

தலையுடைத்தாகிய நின்னுடைய அகன்ற மார்பிற் கிடக்கின்ற பல வடங்களை யுடைத்தாகிய முத்து அணிந்த ஆரத்தைப் பிடித்து அறுப்பானொருவனாய் இராநின்றான்; அவன் அறுத்தால் மாட்சிமைப்பட்ட இழையினையும் மடப்பத்தினையுமுடைய மகளிர் முயங்கின முயக்கத்தை நின் மார்பிற் கிடக்கின்ற பூணாலே கருதுதலை மன த்தாற்கொண்டவள் புலப்பளல்லளோ? எ - று.

கண்டேயெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி நின்சென்னி
வண்டிமிர் வகையிணர் வாங்கினன் பரிவானு
(௨)னண்ணியார்க் காட்டுவ திதுவெனக் கமழுநின்
கண்ணியாற் குறிகொண்டாள் காய்குவ ளல்லளோ

எ - து: எம் புதல்வனைத் தேடி எடுத்துக்கொள்ளாமல் அவன்தானேவரக் கண்டு எடாதேகொள்;நின்னுடையத்தலையில்வண்டுகள்ஒலிக்கின்ற கூறுபாட்டை யுடைய பூங்கொத்திற் பூக்களை வாங்கி' அம்மாலையை அறுப்பானொருவனாய் இராநின்றான்; அவன் அறுத்தால் நின்னை' முயங்கினவர்களை அறிவிப்பது இக்கண்ணியென்று கூறி மணக்கின்ற ,நின்கண்ணியாலே பிறர்முயக்கத்தைத் தான் கருதுதலை மனத்தாற்கொண்டவள் கோபிப்பளல்லளோ? எ - று.

*எனவாங்கு, அசை.

(௫)பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி
நீங்கா யிகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி
யாங்கே யவர்வயிற் †சென்றீ யணிசிதைப்பா
னீங்கெம் புதல்வனைத் தந்து

எ - து: பூப்போலுங் கண்ணினையுடைய புதல்வனைப் பல பொய்களைச் சொல்லிப்பாராட்டிப்புதல்வனைவிட்டுப்போகாயாய்ப்பரத்தையர்குறிக்கொண்ட நிலைமையைக் கடவாயாய்ப் பெரிய வாயிலில் நில்லாதேகொள்; நின்றால்

௬. "ஒளிபூத்த நுதலாரோ டோரணிப் பொலிந்தநின், களிதட்ப" (கலி. ௬௬: ௧௧ – ௨௦.) என்பதும் அதனுரையும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௨. கலி. எஅ: ௧௩ – ௧௪.

௩. (அ) வாயிலின் வருஉம் வகைகளுட் புதல்வனைவாயிலாக்கொண்டு சென்றதற்கு, "பூங்கட்......பாராட்டி" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. ௯. நச்.(ஆ) "பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி" அகம். ௬௬: ௧௨. (இ) "பூங்கட் புதல்வன்"ஐந் – யெழு. ௪௭.

(பிரதிபேதம்) * ஆங்கவை பூங்கட், † சென்றி.

அவன் அணியைச் சிதைப்பானொருவனாயிருப்பான்; ஆதலால் எம்புதல்வனை (௧)இங்கேதந்து அப்பரத்தையர்சேரியிலே அங்ஙனங்குறிக்கொண்டபரத்தையரிடத்தே செல்வாயாக. எ – று.

'ஈங்கெம் புதல்வனைத் தந்து' என்றது (௨) தலைவனிடத்தினின்றும் புதல்வனைச் சிறைத்தது.

(இதனால்) தலைவற்குக்கைம்மிகலுந் தலைவிக்கு இளிவாலும் பிறந்தது.
*இது தரவும் தாழிசையும் அசைநிலைத் தனிச்சொல்லும் கட்டளையாகிய வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.

(௧௪)

(அO.) (ங)நயந்தலை மாறுவார் மாறுக மாறாக்
கயந்தலை மின்னுங் கதிர்விடு முக்காழ்ப்
பயந்தவெங் கண்ணா ரயாங்காண நல்கித்
திகழொளி முத்தங் கரும்பாகத் தைஇப்
பவழம் புனைந்த பருதி சுமப்பக்
கவழ மறியாநின் கைபுனை வேழம்
புரிபுனை பூங்கயிற்றிற் பையப வாங்கி
யரிபுனை புட்டிலி னாங்கணீர்த் தீங்கே
வருகவெம் பாக மகன்;

கிளர்மணி யார்ப்பார்ப்பச் சாஅய்ச்சாஅய்ச்
செல்லுந்

தளர்நடை காண்ட லினிதுமற் றின்னாதே
யுளமென்னா நுந்தைமாட் டெவ்வ முழப்பார்
வளைநெகிழ் பியாங்காணுங் கால்;

கச ஐய, காமரு நோக்கினை யத்தத்தா வென்னுநின்
றேமொழி கேட்ட லினிதுமற் றின்னாதே

க. இவ்வுரைகாரர் "ஒழிககாம மீங்கென" சீவக. எஉ என்பதன் விசேடவுரையில் "ஈங்கு: தன்மையை உணர்த்துதல், 'செலவினும் வரவினும்' என்னும் (தொல். கிளவி. உஅ) சூத்திரத்துக் கூறினும்" என்று எழுதி யிருத்தலும், அச்சூத்திரத்தின் உரையில், "ஈங்கு முதலியன தன்மைக்கண்ணும் ஆங்குமுதலியன படர்க்கைக்கண்ணும் அடக்கப்பட்டன" என்று எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. தலைவனிடத்தினின்றும் புதல்வனைச் சிறைத்ததற்கு "அணியொடு வந்தீங்கெம்................புதல்வனைத் தந்து" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்பியல். ௬. சு.

௩. பல்வேறு புதல்வர்க்கண்டு நனியுவந்து கூறினதற்கு இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. ௧௦.

(பிரதிபேதம்) * இது அசைநிலைத்.

யுய்வின்றி நுந்தை நலனுணச்
சா அய்ச்சா அய்மா
ரெவ்வநோ யாங்காணுங் கால்;
கஅ ஐய, திங்கட் குழவி வருகென யானின்னை
யம்புலி காட்ட வினிதுமற் றின்னாதே
நல்காது நுந்தை புறமாறப் பட்டவ
ரல்குல்வரி யாங்காணுங் கால்;
உஉ ஐயஎங்; காதிற் கனங்குழை வாங்கிப்
பெயர்தொறும்
போதில் வறுங்கூந்தற் கொள்வதை
நின்னையா
னேதிலார் கண்சாய நுந்தை வியன்மார்பிற்
றுதுதேர் வண்டின் கிளைபாடத் தைஇய
கோதை பரிபாடக் காண்கும்.

இது பாத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைவன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவி
மகனுக்கு உரைத்தது.

இதன் பொருள்.

நயந்தலை மாறுவார் மாறுக மாறுக்
(க)கயந்தலை மின்னுங் கதிர்விடு *முக்காழ்ப்
பயந்தவெங் கண்ணார யாங்காண நல்கித்
†திகழொளி முத்தங் கரும்பாகத் தைஇப்
ரு (உ)பவழம் ‡புனைந்த பருதி சுமப்பக்
கவழ மறியாநின் (ந)கைபுனை வேழம்
புரிபுனை ||பூங்கயிற்றிற் பைபய வாங்கி

க. (அ) "கைபுனை முக்காழ் கயந்தலை தாழ" கலி.
அசு: உ. (ஆ) "மயிர்ப்
புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ், பொலம்பிறைச் சென்னி
பெறத் தாழ" மணி. ந: கரு - கசு.

நலம்

உ. (அ)"கவழக் களியியன்மால் யானைசிற் றுளி,
தவழத்தா னில்லாதது

போற் - பவழக், கடிகை யிடைமுத்தம் காண்டொறு நில்லா" திணை மாலை. சஉ. (ஆ)"பவழமே யனையன பன்மயிர்ப் பேரெலி, யகழுமிங் குலிகமஞ் சனவரைச் சொரிவன, 'கவழயா னையினுதற் றவழுங்கச் சொத்தவே" சீவக. கஅகஅ. (இ)"பவழவரை யன்னதிர டோட்பரவை மார்பன், றவழுமணி யாரமொடு தார்மணி தயங்கக், கவழமனை மேவு களி யானையென வந்தாங்கு" சூளா. துறவுச். கககக. என்பவற்றால், பவழம் கவழமென்னும் வழக்குண்மை அறியலாகும்.

ரு. "கை புனைவேழம்...............வந்தீக" கலி. அசு: எ - கO.

(பிரதிபேதம்) *முக்காழ்பயந்த, †திகளொளி; ‡புனைந்து, ||பூங்கையிற்புடையுடையவாங்கி,

மூன்றுவது மருதம் கரு.

சஎரு

பரிபுனை புட்டிலி *ணங்கணீர்த் தீங்கே
வருகவெம் பாக மகன்

எ - து: நின்னிடத்து அன்பு ஒழிவார் ஒழிந்தேபோக; நின்னைப் பெற்ற எம்முடைய கண்ணிறைய அன்பு மாறாத † யான் நின் வரவைக் காணும்படி அருளி மென்மையையுடைய தலையிடத்தே கிடந்து மின்னும் ஒளிவிடுகின்ற மூன்று வடத்தையுடைய பாகனாகிய மகன்! விளிம்பிடத்தே விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய முத்தை

அரும்பாக அழுத்திப் பவழத்தாற்செய்த வட்டப் பலகை சுமந்துநிற்ப நின்ற கவழத்தைக் கொள்ளுதலறியாத கையாற் புனைந்த வேழத்தை ‡நின்னுடையகாலிற் கட்டினஉள்ளிடுமெண்ணியாற் புனைந்தகெச்சை யாலே (யாரவாரிப்ப) நீ வளைத்து முப்புரியாக முறுக்கினகயிற்றாலே ||பையப் பைய ஈர்த்து இங்கே வருவாயாக. எ - று.

கயந்தலை, வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடுதோன்றியது. (க)மக னென்றது, இயல்புவிளி.

க0 கிளர்மணி யார்ப்பார்ப்பச் சாஅய்ச்சாஅய்ச் செல்லுந்
(உ)தளர்நடை ÷ காண்ட லினிதுமற் றின்னுதே
யுளமென்ன நுந்தைமாட் டெவ்வ முழப்பார்
.
வளை + நெகிழ் பியாங்காணுங் கால்
எ - து: விளங்கின மணிகள் ஆரவாரிப்ப ஆரவாரிப்ப அசைந்தசைந்து
நடக்கும் தளர்ந்த நடையைக் கண்டு மகிழ்ந்திருத்தல்

எமக்கு இனிது; அஃது
தொழிந்து நுந்தையிடத்து எங்கள்உள்ளமென்றுகூறி
வளைநெகிழாநின்றவருத்
த்திலே தங்கும் மகளிரை யாங் காணுமிடத்து
அக்காட்சி இன்னது. எ - று.

மற்று, வினைமாற்று. இது(௩)நின்
தந்தையாலுற்ற வருத்தம் நீங்குதற்கு
நின்னைக்கொண்டு பொழுதுபோக்குவேமென்பது
போதர நின்றது. மேல்
வருவனவும் அன்ன.

---

௧. தொல். தொகை. சூ. ௧௫. கயந்தலை,
பண்புத்தொகையென்பது சிலர்
கருத்து.

௨. (அ) "தேரோடு, தளர்நடைப் புதல்வனை யுள்ளி" (ஆ) "சிறுதே ருருட்டுந் தளர்நடை" ஐங். ௬௬, ௪௦௩. (இ) "குழவி தளர்நடைகாண்ட லினிதே" இனியது. ௧௫. (ஈ) "தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரை" மணி. ௩: ௧௪௧.

௩. இந்நூற்பக்கம் ௪௩௪: ௪-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * ஆங்கணிந்திங்கே, † யானினி ‡ நின்காலிற், || பெயரவிழுத்த இங்கே ÷ கண்டலினிது, + நெகிழ்ப்பியாம்.

௧௪ ஐய, காமரு நோக்கினை (க)யத்தத்தா வென்னுநின்
றேமொழி கேட்ட லினிதுமற் றின்னாதே
*யுய்வின்றி நுந்தை நலனுணச் சாஅய்ச்சாஅய்மா
ரெவ்வநோ யாங்காணுங் கால்

எ - து: †ஐயனே! விருப்பமருவுகின்ற அழகினையுடையையாய் அத்தா அத்தாவென்று கூறும் (உ)நினது இனிய மொழியைக்கேட்டு மகிழ்ந்திருத்தல் இனிது; அஃதொழிந்து நுந்தை மகளிர் நலஞ் சாய்தற்கு அவர் நலத்தை உண்கையினாலே உய்வின்றிச் சாய்ந்துற்ற எவ்வத்தைத் தரும் நோயை யாங் காணுமிடத்து அக்காட்சி இன்னாது. எ - று.

(௩.)‡காமர் கடைக்குறைந்து நின்றது. மருவும் ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங்கெட்டு மவ்வீறு சந்தியாற் கெட்டது. அத்தா கடைக்குறைந்து நின்றது. சாய்மார், ||மாரீற்றுமுற்று எதிர்காலமுணர்த்திற்று. அது நலனுண வென்னும் வினையோடு முடிந்தது.

க. "ஓவா தடுத்தடுத்தத் தத்தாவென் பான்" கலி.

அக: ௧௧.

உ.

(அ)" யாழொடுங்கொள்ளா பொழுதொடும்புணரா, பொருளறி வாரா

வாயினுந் தந்தையர்க், கருள்வந் தனவாற்

புதல்வர்தம் மழலை" புறம்.

கஉ: க – ௩. (ஆ) "அவர்மழலை கேட்ட லமிழ்தி

னினிதே" இனியது.

கரு. (இ) "குழலினி தியாழினி தென்பதம்

மக்கண், மழலைச்சொற்

கேளா தவர்" குறள். சுசு. (ஈ) "எழுத்தி னுறழாது வழுத்து பொரு ளின்றிக், குறிப்பொடு படாது வெறித்த புன்சொல்லே, யாயினும் பயந்ததஞ் சேயவர் சொலுமொழி, குழலினும் யாழினு மழகிதாம்" திருக்கழுமலமும். உஅ: உ – ரு. (உ) "குழலும் யாழு மினியவெனக்

கூறு வண்ண மென்கனிவாய், மழலை

மொழிந்து" பிரபு. மாயையின்

ருஉ. (ஊ) "குழலினும் யாழினுங் குழைந்த

செவ்வியாய், மழலையஞ்

சிறுவர்சொன் மருந்தி லின்பமாம்" தீர்த்தகிரி.

கந்ததீர்த்த. உஎ.

௩. காம ரென்பதற்கு, விருப்பமென்ற பொருளே (புறம். ககூஅ: அ. மது. உஅஉ.) உரைகளிற் காணப்படுகின்றது; (ஆ)"காமர் கண்டிகை" சிலப். சு: அகூ. என்புழி, 'காமம், காமரென விகாரமாயிற்று' என்று அடியார்க்கு நல்லாரும் எழுதியிருக்கிறார். இவ்வுரையாசிரியரோ பல விடத்து (முருகு. எ௫. சிறுபாண். எஎ. மது. சஉஉ.) அதற்கு விருப்ப மருவின என்றும் எழுதியிருக்கிறார். அடியார்க்கு நல்லார் (ஆ) "காமரு குவளை" (சிலப். ச: சO.) என்புழி, 'காமம்வருமென்பது விகாரத்தாற் காமருவென நின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வருமென்ப

தாயிற்று' என்று எழுதியிருக்கிறார். இவை ஆராய்தற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * எய்வின்றி, † ஐயெனவிருப்பம், ‡ காம்கடைக்குறைந்து. || மாரீற்று எதிர் காலமுற்றுணர்த்திற்று.

மூன்றாவது மருதம் கறி.

சஎ௫

இஃது (க)ஒப்புவழியுவத்தல்; காமருநோக்கு இனிதென்றலின்.

கஅ ஐய, திங்கட் குழவி வருகென யானின்னை

(உ)யம்புலி காட்ட லினிதுமற் றின்னுதே
(௩)நல்காது நுந்தை புறமாறப் பட்டவ

*ரல்குல்வரி யாங்காணுங் கால்

எ-து: ஐயனே! திங்களாகிய குழவீ! நீ இவனுடனே விளையாடும்படி வருவாயாகவென்று கூறி அவ்வம்புலிக்கு யான் நின்னைக் காட்டி மகிழ்தல் எமக்கினிது. அஃதொழிந்து நுந்தை அருளாதே தனக்குப் புறஞ்சொல் உண்டாக அருளைக்கைவிடப்பட்ட மகளிருடைய அல்குலிற் பசப்பொழுங்கை யாங் காணுமிடத்து அக்காட்சி இன்னாது. எ-று.

(ச)உயர்திணைமருங்கின் ஒழிந்துஞ்சிறுபான்மைவருமென்றலின் † எவ்வ

முழப்பார் நலனுணப்பட்டாரென இரண்டாவது

விரியா தூமின் றது.

உஉ. ஐயனங்;

காதிற் கனங்குழை வாங்கிப் பெயர்தொறும்
(ரு)போதில் வறங்கூந்தற் கொள்வதை நின்னையா
மேதிலார் கண்சாய(சூ)நுந்தை வியன்மார்பிற்

க. (அ) "காமரு நோக்கினை யத்தத்தா வென்னுநின், றேமொழி கேட்ட லினிதுமற் றின்னுதே, என்பது ஒப்புவழி யுவந்தது; என்னை? காமரு நோக்கினை யென்றமையின்" என்ற குறிப்பு தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. பேராசிரிய ருரையிற் காணப்படுகின்றது. (ஆ) இ - வி. நூலாரும் இதனையே பின்பற்றுவர். இ-வி. சூ. ருஅ௦. (இ) "தந்தைய ரொப்பர் மக்கள்" (தொல். கற். சூ. சு.) (ஈ) "நின்னோ ரன்ன நின் புதல்வர்" புறம். ககஅ: கச. என்பவையும், (உ) "புதல்வனை...... ......செத்தனள்பேணி" (அகம். கசு: ரு-அ.) என்புழி, 'செத்து, ஒப்பு மாம்; ஒப்பு - தலைவனை யொப்பு' என்று எழுதியிருக்கும் உரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. (அ) நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம் பெரியாழ்வார் திருமொழி. முதற்பத்தில் ரு-ஆம் 'தன்முகத்து' என்னும் தொடக்கத்த பாசுர முதலானவை இங்கே அறிதற்பாலன. (ஆ) "அங்கண் விசும்பி னகனிலாக் காண் பினிதே" இனியது. க௦. (இ) "பிள்ளை களைமருட்டுந் தாயர்போ லம் புலிமே, லொள்ளிய காட்டு" பழ. [illegible].

ஙு. "நல்காள்கண் மாறி விடின்" கலி. சுக: உச.

ச. தொல். தொகை. மரபு. சூ. கு. இள. நச். உரைபார்க்க.

ரு. இந்நூற்பக்கம் சசு௦: ச-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க. "பூவில் வறுந்தலை"

துறுந். கக.

௬. "புல்லவெம் புதல்வனைப் புகலக னின்மார்பிற், பல்காழ்முத் தணி யாரம் பற்றினன் பரிவானுல்" கலி. ௭க: கக - கஉ.

(பிரதிபேதம்) *அல்குவாயாங், † எவ்வமுழப்பாரை நலனுணப்பட்டாரையென,

ஊதுதேர் வண்டின் *கிளைபாடத் தைஇய
கோதை பரிபாடக் †காண்கும்

எ - து: ஐயனே! எம்முடைய காதிற் பொன்னாற்செய்த மகரக்குழையை

வாங்கிக்கொண்டுபோய் எம்மிடத்தே மீண்டுவருந்தோறும் எம்முடைய பூ இல்லாத வறுவிய கூந்தலிலே நின்னை யாங்கள் வைத்துக்கொள்வது நூந்தை

அகற்சியையுடைய மார்பிற் கோதையை அறுத்து நீ விளையாடுதற்கு; நீ அங்

ஙனம் விளையாடினால் ‡ யாமும் எமக்குப் பகையாயவரிடத்து அவன் வைத்த

அன்பு தேயக் || காண்போம், எ - று.

இனி, ஏதிலார் இடஞ்சாயக் ÷காண்போமென்றுமாம்.

தாதைத் தேடும் வண்டின் சுற்றம் விரும்படி

கட்டின +கோதை.

(இதனுல்) தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்குக் கைம்மிகலும் பிறந்தது.

இது தரவு ,வெண்பாவாய் ஏனைவெண்பாக்கள் ஐயவென்பதனேடுங் கூடி ஐஞ்சீரடுக்கிவருதலிற் கலிவெண்பாட்டு. "தரவும்போக்கும்" எனப் போக்கினைத் தரவோடு கூறியவதனுல், தரவிறுதி போல இது ×காண்கும் எனத்(க)தேமாவாலிற்றது.

(கரு)

(அக.) மையற விளங்கிய மணிமருளவ்வாய்தன்
மெய்பெறு மழலையின் விளங்குபூ
ணணைத்தரப்
பொலம்பிறை யுட்டாழ்ந்த புனைவினை
யுருள்கல
னலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையொடு
துயல்வர
ரு வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு முடைகழ
லந்துகி
லரிபொலி கிண்கிணி யார்ப்போவா
வடிதட்பப்

பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
கால்வறேர் கையி னியக்கி நடைபயிற்றா
வாலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல்
போல வருமென் னுயிர் ;

௧. வெள்ளைச்சுரிதகம் ஓரோவழிச் சேராநிறுமென்றுகூறி அதற்கு "ஐய, எங்..........காண்கும்" என்பதை நச்சினார்க்கினியரும் "தாதுதேர் வண்டின்........காண்கும்" என்பதைப் பேராசிரியரும் மேற்கோள் காட்டிச் சிறிதுவேறுபட இக்குறிப்பையுமெழுதியுள்ளார். தொல். செய். சூ. ௧௫௪.

(பிரதிபேதம்) * கிளைபட. † காண்கு, ‡ யானும், || காண்பேனெனக் கூறினன் இனி, ÷ காண்பே னென்றுமாம். தாதைத்தேடும், + கோதை தலைவிக்கு இனிவும் × காண்குவெனத்தேமாவால்.

மூன்றாவது மருதம் ௧௧.

சூள் ௭

௧௧ பெரும, விருந்தொடு கைதூவா வெம்மையு
முள்ளாய்
பெருந்தெருவிற் கொண்டாடி ஞாயர் பயிற்றத்

திருந்துபு நீகற்ற சொற்கள்யாங் கேட்ப
மருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்த மயின்றற்றுப்
பெருந்தகாய் கூறு சில ;

கசு எல்லிழாய், சேய்நின்று நாங்கொணர்ந்த
பாணன்சிதைந்தாங்கே
வாயோடி யேனுதிப் பாடிய மென்றற்று
நோய்நாந் தணிக்கு மருந்தெனப் பாராட்ட
வோவா தடுத்தடுத்தத் தத்தாவென் பான்மாண
வேய்மென்றோள் வேய்த்திறஞ் சேர்த்தலு
மற்றிவன்
வாயுள்ளிற் போகா னரோ ;

உஉ உள்ளி யுழையே யொருங்கு படைவிடக்
கள்ளர் படர்தந் ததுபோலத் தாமெம்மை
யெள்ளுமார் வந்தாரே யீங்கு ;

உரு ஏதப்பா டெண்ணிப் புரிசை வியலுள்ளோர்
கள்வரைக் காணது கண்டேமென் பார்போலச்
சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவனின்

ஞானை கடக்கிற்பார் யார்;

உகூ அதிர்வில்

படிநெருக்கி வந்தென் மகன்மேன்
முதிர்பூண் முலைபொருத வேதிலாண் முச்சி
யுதிர்துக ளுக்கநின் னாடை யொலிப்ப
வெதிர்வளி நின்றாய்நீ செல்;

ருரு இனியெல்லாயாம், தீதிலே மென்று
தெளிப்பவுங் கைந்நீவி
யாதொன்று மெங்கண் மறுத்தர வில்லாயின்
மேதக்க வெந்தை பெயரனை யாங்கொள்வேந்

தாவா விருப்பொடு கன்றியாத் துழிச்செல்லு
மாபோற் படர்தக நாம்.

இது தலைவன் பரத்தையிற்பிரிந்து வந்துழித் தலைவி தன் மகனைத் தழீஇ விளையாடுகின்ற விளையாட்டின்கண், தன்வரவு அறியாமைச் சென்று நின்ற தலைவன் அவள் ஊடலுணர்வனவும் உறழ்ந்து சொல்லி மகன்வாயிலாக ஊடறீர்ந்தது.

(க)மையற விளங்கிய (உ)மணிமரு (ந)ளவ்வாய்தன்
(ச)மெய்பெறு(ரு)மழலையின் விளங்குபூ ணணைத்தரப்
பொலம்பிறை யுட்டாழ்ந்த புனைவினை *யுருள்கல
னலம்பெறு கமழ்†(சா)சென்னி நகையொடு துயல்வர
ரு வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு முடைகழ லந்துகி
லரிபொலி (எ)கிண்கிணி யார்ப்பபோவா வடிதட்பப்

க. மெய்ப்பாடென்னும் செய்யுளுறுப்பிற்கு, "மையற...............என்னுயிர்" என்பது (தொல். செய். சூ. உ0ச. நச். உரையிலும்) "மையற...........பூணணைத்தர" என்பது (தொல். செய். சூ. உ0ச. பே. இ – வி. சூ. ருஎஅ. உரையிலும்) மேற்கோள்.

உ. (அ) "மணிமருளவ்வாய்......புதல்வனை" அகம். கசு: ந–ரு. (ஆ) "மணிமருளவ்வாய்க் கிண்கிணிப்புதல்வர்" புறம். ககஅ: ச – ரு. (இ) "மணிபுரை செவ்வாய்" கலி. எக: அ; அகம். சுசு: கச.

ந. (அ) "மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடைமுக்காழ், பொலம்பிறைச் சென்னி நலம்பெறத் தாழச், செவ்வாய்க் குதலை மெய்பெறா மழலை, சிந்துபு சின்னீ ரைம்படை நனைப்ப, வற்றங் காவாச் சுற்றுடைப் பூந்துகி,

றுடுத்தமணிக் கோவை யுடப்பொடு துயல்வரத், தளர்நடை தாங்காக் கிளர்பூட் புதல்வரைப், பொலந்தேர்மீமிசைப் புகர்முக வேழத், திலங்கு தொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி, யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள், காண்மி னோவெனக் கண்டுநிற் குநரும்" மணி. ௩: ௧௩௫ - ௧௪௫. (ஆ) "அழகியவாயி லமுத வூற றெளிவுறு, மழலை முற் றாத விளஞ்சொல்லால்" நாலா: பெரியாழ்வார். (௧) ௫: ௫.

௪. "மெய்பெறு வெழுத்துயிர்க்கு மழலை" சீவக. ௧௮௧.

௫. மழலை - இளஞ்சொல்; (அ) "விளையா மழலையின்" சிலப். ௮: ௬௭. (ஆ) "விளையா மழலை விளைந்து" மணி. ௪: ௬௬.

௬. "மத்தக நித்திலம்" பரி. ௧௬: ௫.

௭. (அ) "செல்வச் சிறுஅர் சீறடிப் பொலிந்த, தவளைவாய பொலஞ்செய் கிண்கிணி" குறுந். ௧௪௮. (ஆ) "காலவை, சுடுபொன் வளைஇய வீரமை சுற்றுடு, பொடியழற் புறந்த செய்வுறு கிண்கிணி" (இ) "கிண்கிணி யார்ப்ப வியலுமென், போர்யானை" கலி: அ௫: ௧-௨. அ௬: ௬-௧௦; (ஈ) "கிண்கிணி களைந்தகா லொண்கழ றொட்டு" (உ) "கிண்கிணிப் புதல்வர்" புறம். ௭௭: ௧. ௧௬அ: ௫) (ஊ) "தாளரிச் சதங்கை யார்ப்பத் தவழ்கின்ற பருவந் தன்னில்" கம்ப. இராவணன்

(பிரதிபேதம்) * உருள்கலகலம், † கண்ணிகைபொடு.

மூன்றுவது மருதம் ௧௬.

௪௭௯

(௧)பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
(௨)கால்வறேர் கையி னியக்கி நடை பயிற்று

(௫)வாலமர் செல்வ னணிசால்(௬)பெருவிறல் போல வருமென் னுயிர்

எ - து: மாசற விளங்கிய (௫)மணியை ஒக்கின்ற அழகினையுடைய வாய் தன்னுடைய எழுத்துவடிவு பெறாத (௬)மழலைச்சொல்லைக் கூறுதலாற் பிறந்த நீராலே விளங்குகின்ற பூணை நனைத்தலைச்செய்யாநிற்க, நன்மை பெறுகின்ற கமழுந்தலையிற் கிடந்த பொன்னாற்செய்த பிறையுட் சேர்த்த முத்துவடத் தோடே நெற்றியிலே ஞான்ற சுபுனைந்த வினையினையுடைய உருண்ட சுட்டி விளக்கத்தோடே அசைய, நிறத்தை ஒழியாமல் தன் நடுவே தோற்றுவிக்கும்

சோக. ௬௯. (எ) "கிண்கிணிக்கான் மைந்தர்" கூர்ம. தக்கனைச்சபித்த.

அ. (ஏ) கிண்கிணிக்காற் புதல்வன்" காசீ. அமுதேசன். எ.

க. "காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போ லெம்மூலை, பாலொடு வீங்க"

கலி. அ௨: ௨ - ௫.

௨. "வைக, லெண்டேர் செய்யுந் தச்சன்,

ஞேனே" (புறம். அஎ: உ - ச) என்பதும் 'தேர்க்காலோடு உவமை விரைவுந் திண்மையுமாகக்கொள்க' என்னும் அதன்பகுதியின் விசேடவுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

௩. (அ) சிறப்புச்சொல், உயிர்போற் சிறந்தானை உயிரென்றல் என்பர். சேனாவரையர்; தொல். கிளவி. சூ. ருசு. (ஆ) நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறுகூறி, "ஆலமர்.........உயிர்" என்பதை மேற்கோளும் காட்டுவர். (இ) உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் சிறப்பின்கண் திணைமயங்கி வந்ததற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டுவர். இ-வி. நூலார்; இ-வி. சூ. உகக. (ஈ) "ஆலமர் செல்வன் மகன்" கலி. அங: கச என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௪. 'பெருவிறல்' விறற்சொல்லென்பர் சேனாவரையரும். நச்சினார்க்கினியரும். தொல். கிளவி. சூ. ருசு. ருஎ.

௫. மணி - பவளம்; மாணிக்கமுமாம்.

௬. (அ) "பொன்னொடு குயின்ற பன்மணித் தாலித், தன்மார்பு நனைப்பதன் றலையு மிஃதோ, மணித்தகைச் செவ்வாய் மழலையங் கிளவி, புலர்த்தகைச் சாந்தம் புலர்தொறு நனைப்ப" தொல். கற். சூ. கூ. நச். மேற்கோள்; (ஆ) "செந்துகிர்வா, யூறு நீரனை மார்பிஞெ டிளமகாருந்தி, யேறு மின்பமுள் ளதனையே புட்டும்பென விசைப்பார்" சீகாளத்தி. கண்ணப்பர். கO.

பிரதிபேதம்) * புனைந்த விழையினை.

உடுத்துதல் கழன்ற அழகினையுடைய(க) துகில்(உ) உள்ளிடுமெணியாற்பொலிந்த சதங்கையொலிக்கும் ஒலிமாறாத அடியைத் தடுக்க, பாலாலே விம்மின முலையைமறந்து முற்றத்தே உருளையோடுதல்(௩) வல்ல(௪) தேரைக் கையாலே செலுத்தி நடத்தலைக் கற்று ஆலின்கீழ் அமர்ந்த இறைவனுடைய அழகமைந்த முருகனைப்போல வரும் என்னுயிரே ! எ – று.

கால்வரேர் வினைத்தொகையாதலின் "மருவின்பாத்திய' வாய் நின்றது. *நனைத்தரத் துயல்வரத் தட்ப மறந்து †இயக்கிப் பயிற்றுப் பெருவிறல்போல வரும் என்னுயிரே ! பெருமா ! பெருந்தகாய் ! யான் கேட்பச் சில கூறென மேலுறுப்போடுமுடிக்க.

கக (ரு) பெரும, விருந்தொடு கைதூவா
வெம்மையு முள்ளாய்
பெருந்தெருவிற் கொண்டாடி (சு) ஞாயர்
பயிற்றத்
திருந்துபு நீகற்ற சொற்கள் ‡யாங் கேட்ப
மருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்த மயின்றற்றுப்
பெருந்தகாய் கூறு சில

||எ – து: பெருமா ! பெருந்தகாய் ! நினது
(எ) மழலைச்சொல்லைக்கேட்டு
அவ்வினிமை மாறாத மனத்திற்கு, அமுதத்தை
உண்டாற்போல இன்னும்
இனிதாக, விருந்தினர் வருதலாற் கையொழியாத
எம்மையும் நினையாயாய்த்

க. துகில், சிறந்த உடைவகையுள்ஒன்று; "பட்டுந் துகிலுமுடுத்து" நாலடி.

உசுச. "அரையது துகிலே மார்பினதாரம்" ஆசிரிய. "வண்ணத்துகி

லுடுப்பின் வாய் விட்டழுவதுபோல் வருந்துமல்குல்" சீவக. உசுஉரு.

இது பலவகைப்படுமென்பர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். கச: கOஅ.

விசேடவுரை. கலி. சுரு: ச. அரு: ரு.

உ. அரியென்பதற்கு, தவளையென்று பொருள்கொள்ளலுமாம்; "தேரை

வாய்க் கிண்கிணி" கலி. அசு: கூ. என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ந.

'கால்வரேர், வினைத்தொகை' என்பதை நோக்க வல்லினவென்றுவது வல்லுமென்றுவது இருக்கவேண்டுமென்று தோற்றுகிறது.

ச. ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்களில் சிறுதேர்ப்பருவமெனப்படும்.

ரு.

தலைவியும் காமக்கிழத்தியைப் போலத் தன்மகனைக்கொண்டு விளையாடியவழி, தலைவிமாட்டுக் கூற்றுநிகழ்ந்ததற்கு, "பெரும, விருந்

தொடு கைதுவா...............எள்ளுமார் வந்தாரே யீங்கு" என்னும் பகுதிகள் மேற்கோள். தோல். கற்பி. சூ. கூ. இளம்.

கூ. ஞாயர் – நின்ருயர்; என்றது, ஐவகைத்தாயருள் கொடி பயிற்றுவாளை.

எ. "அவர் மழலை கேட்ட லமிழ்தி னினிதே" இனியது கடு.

(பிரதிபேதம்) * கணைக்தத், † இயக்கம் இயற்றிப்பெருவிறல், ‡ யான் கேட்பவருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்தமின்றுற்ருற், || எ – து: நினதமழலை.

மூன்ருவது மருதம் கரு.

ச அக

தாய்மார் பெரிய தெருவிலே நின்னைக் *கொண்டாடிக் கற்பிக்கக் கற்பிக்க நீ அவர்பால் திருந்திக்கற்றசொற்களை யாங் கேட்கும்படி அதிலே சிலவற்றைக் †கூறு. எ – று.

இது புதல்வனை நோக்கிக் கூறியது. மேல் தோழியை நோக்கிச் செய்தி கூறுகின்ருள்.

கரு எல்லிழாய்

எ – து: ஒளியுடைத்தாகிய பூணினையுடையாய்! ‡எ – று.

சேய்நின்று || நாங்கொணர்ந்த பாணன்
சிதைந்தாங்கே
வாயோடி யேனுதிப் ÷ பாடிய மென்றற்ரு
நோய்நாந் தணிக்கு மருந்தெனப் பாராட்ட

வோவா + தடுத்தடுத்(க)தத் தத்தாவென்
பான்மாண

×வேய்மென்றோள் வேய்த்திறஞ் சேர்த்தலு
மற்றிவன்

வாயுள்ளிற் போகா னரோ

எ - து: நாம் பழக்கங்கொண்டு போந்த பாணன், நீ இப்பொழுது எவ் விடத்தாயென்று வினவ, பரத்தையர் கூற்றிலே மனந் தங்கி நமக்குச் சேயனுய்நின்று=வாயிற்கூறும் மொழிசிதைந்து எனதிப்பாடியிடத்தேமென்ற தன்மைத்தாக, நாம் நம்முடையநோயைத்தணித்தற்குக்காரணமாகிய மருந்தென்று கருதிப், ஃ பாராட்டாநிற்க, மாருமல் அடுத்தடுத்து அத்தா அத்தா வென்று கூறுகின்றவனை அவன் தவறு பாராது நம்முடைய !வேய்போலும் மெல்லிய தோள்களிலே மாட்சிமைப்பட ஏறட்டுக்கொள்ளுங் கூற்றிலே ஏறட்டுக்கொண்ட அளவிலும், பின்னையும் இவனுடைய வாயிடத்தினின்றும் . போகானுயிராநின்றான்; இதற்குக் காரணமென்னென்றாள். எ - று.

வாய்சிதைந்தென்க. எனதிப்பாடி-(உ)எனதிப்பட்டங் கட்டினனொருவன் ஏற்றிய பரத்தையர்சேரி. தான் இல்லறமே பூண்டு புதல்வனைக்கொண்டு

க. "அத்தத்தாவென்னு நின், றேமொழி" கலி. அ௦: கச - கரு.

உ. ராஜ பதத்திற்கு அடுத்தபதம் சேனுபதிபதமென்றும் அது மந்திரி

பதத்தினும் சிறந்ததென்றும் தெரிகிறது. ஏனுதி யென்னுஞ் சொல், 'பாண்டியன் ஏனுதி நெடுங்கண்ணனுர்' அகம். ௩௭௩. 'ஏனுதி திருக்கிள்ளி', 'மலையமான் சோழியவேனுதி திருக்கண்ணன்', 'சோழிய ஏனுதி திருக்குட்டுவன்' புறம். ௧௬௭, ௧௭௪, ௩௬௪. என உரை நடையிலும், "சோழிக வேனுதி தன் முக நோக்கி" மணி. ௨௨: ௨௦௫.எனச் செய்யுணடையிலும் பயின்றுவருகிறது. இதனை ஈறுகுறைந்த சொல்

(பிரதிபேதம்) * கொண்டாடிக்கற்பிக்கநீ, † கூறெனப் புதல்வனை 'நோக்கிக்கூறினுள் எல்லிழாய். ‡ னத்தோழியைநோக்கிப் பின்னைச்செய்திகூறினுள் சேய். || தாங் கொணர்ந்த, ÷ பாடியோ மென்றுக. + எடுத்தெடுத்து, × லையமென் றேனதிறஞ். = வாயாற்கூறுக்கூற்று மொழிந்து, ∴. பாராட்டிநிற்க.

விளையாடுதலே * இனிதென்று இருந்தமை தோன்ற நோய்தணித்தற்குப்

பிள்ளையை மருந்தென்றாள். "சிறந்த செய்கை யவ்வழித் தோன்றி, யறம்புரி

யுள்ளமொடு தன்வா வறியாமைப், புறஞ்செய்து †பெயர்த்தல் வேண்டிடத்

தானும்" (க)என்பதனுல், தலைவன் இவள் புதல்வனோடு விளையாடுகின்ற மனை

லென்றும் நன். பத. சூ. கஉ. சிறப்புப் பெயரென்றும் நன். பொது. சூ. சஉ. கூறுவர் மயிலைநாதர். இவனைத் தளவீரருக்கு மேலதிகாரி என்பர் நீலகேசி யுரையாசிரியர். நீலகேசீ. ந. குண்டல. சஅ.

இவனுக்கு அரசன் தன் பேரவையில் தன்கையினுலே "நெற்றிக்கு ஏனுதிப்பட்டமும், விரலுக்கு ஏனுதிமோதிரமும் அணிவது மரபு.

இதனை, "போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக், கார்க் கடல் பெற்ற கரையன்றே - போர்க்கெல்லாந், தானுதி யாகிய தார் வேந்தன் மோதிரஞ்சேர், ரேனுதிப் பட்டத் திவன்" என்னும் (தொல். புறத். சூ. அ. மேற்கோள்), செய்யுளும் 'உவகையின் மகிழ்ந்தாண் ணேடுங் காலை, யுயர்பெருந் தொல்சீ ருருமண் ணுவாவிற், கெழுநா ேடோறு முழுநகர் புகழப், படிவ முத்தீக் கடிகைக் கணுனு,' மைம் பெருங் குழுவு மத்தி கோசமு, மன்பெருஞ் சிறப்பின் மனைப்பெருஞ் சனமுந், தேனேர் தீஞ்சொற் றேவி மார்களுந், தானையுஞ் சூழத் தானே யணிந்துதன், ஞம மோதிர நன்னுட்கொண்டு, சேனு பதியவ னுகெனச் செறித்துப், பன்னூருயிரம் பழுதின்று வருவன, மன்னூர் வேண்டுவே மற்றவற் கித்துக், குதிரையுந் தேருங் கொலைமருப்

பியானையு, மெதிரிய சிறப்போ
டேனைப்பலநல்கி" பெருங். (௪) கூ:

க-கச. என்னுஞ் செய்யுட்பகுதியும், "ஆழிதொட்டான்" என்பதற்கு ஏனாதிமோதிரஞ்செறித்த சேனாபதி என்றும் "ஆழ்கடல் வையத்தில்லா வருநிதி யரசு நல்க, சூழ்மணி யாழி செம்பொற் சூட்டொடு கண்ணி காதற், றோழற்கட் கருளி" என்பதற்கு, 'மன்னவன், காதற்றோழர் கட்கு உலகில் வேறுசிலர்க்கில்லாத பழைய அரசையும் ஏனாதி மோதிரத்தையும் செம்பொனாற் செய்த பட்டத்தையும் கண்ணியை யும் நிதியையும் அருளி' என்றும் எழுதியிருக்கும் உரைகளும். சீவக. உகசுஎ. உ௫சுக. "மன்பட்ட வர்த்தனரு மணிமகுட வர்த்தனரு முறையால்வணங்க வொளிகா, னன்பட்டமுந்தனது கையா லணிந்து படை நாலுக்கு நாயகமெனா, மின்பட்ட வோடைநுத லிபராசன் வன்பிடரின் மிசைவைத் திகந்தன னரோ, வென்பட்ட தப்பொழுது குருசேனை மெய்ப்புளக மெழவொண்கண் மூத்த மெழவே." வில்லி. பதினெட்டாம்போர். சு. என்னுஞ் செய்யுளும் வலியுறுத்தும். கந்த. திருவிளையாட்டுப். கஉ௦-கஉக - ஆம் செய்யுட்களும் இங்கே அறிதற் பாலன.

௪. தொல். கற்பி. ரூ. ௬. இப்பகுதியினுரையில் இச்செய்திக்கு இச் செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர் நச்சினார்க்கினியர்.

(பிரதிபேதம்) * மருந்தென்று; பெரிதென்று, † பொய்த்தல்.

மூன்றாவது மருதம் கசு.

௪ அரு

யறத்தினைக் காணவேண்டி மறைந்து

இவள்பின்னேநிற்ப, எதிராக நின்ற
தலைவனைக் கண்டு பிள்ளை அத்தா அத்தாவெனவும், எதிர்நின்ற தோழி
முதலியோர் தன்னைக் கண்டு (க) ஆசாரஞ்செய்தாற் றலைவி அறிவளென்று
அவர்களை ஆசாரஞ்செய்யாமற் கைகவித்தலிற் றோழி ஆசாரஞ்செய்யா திருத்த
லின், தலைவன் அவள் பின்னின்றதை உணராமல் தோழியை வினவினள்.

உஉ உள்ளி யுழையே யொருங்கு படைவிடக்
*கள்ளர் படர்தந் ததுபோலத் தாமெம்மை
(உ)யெள்ளுமார் வந்தாரே யீங்கு

எ-து: அங்ஙனம் வினவின தலைவி
தோழிகுறிப்பானும் புதல்வன் அத்தா அத்தாவென்றதனானும் தலைவன் வந்தவாறு (ங) கண்டு பகைவரைநினைத்து
அவரிடத்தே படைக்கலங்களைச் சேர விடுதற்குக் கள்வர் வருதலைச் செய்தல்
போல இவ்விடத்தே தாம் எம்மை இகழ்தற்கே வந்தார்; நம்மேல் அன்பாக
வந்தாரல்லரெனத் தலைவன் கேட்பத் தோழியைநோக்கிக்

கூறினுள். எ - று.

தலைவி துனி போக்குதற்கு, தலைவன் இங்ஙனம் வந்தான்.

உடு ஏதப்பா டெண்ணிப் புரிசை வியலுள்ளோர்
கள்வரைக் காணுது
கண்டேமென் பார்போலச்
சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச்
சினவ(உ)னின்
ஞூண கடக்கிற்பார் யார்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் மதிலையுடைய ஊரிற் காவலாளர் கள்வரைக் கண்ணுற் காணுதிருக்கவும் அவரால் வருங் குற்றத்தைக்கருதி இங்கே கள்வரைக் கண்டேமென்று கூறுவாரைப்போலே முன் நில்லாது ஒருசிறைப்

க. எழுந்து வணங்குதல் முதலிய ஒழுக்க முறை.

உ. மாரீற்று வினைமுற்றுச்சொல் பல்லோர்படக்கையாய்ப் பெயர்கொள்ளாது வினைகொண்டு முடிதற்கு, "எல்லுமார் வந்தார்" என்பது மேற்கோள்; தொல். வினை. சூ. கo. சேனு. நச்சினுர்க்கினியரும் இ - வி. உரையாசிரியரும் இதற்கு இவ்வடியை மேற்கோள் காட்டி, மார் உகரத்தை அடுத்துநின்றது என்பர். தொல். வினை. சூ. கo. இ-வி. சூ. உஙஉ. "சாய்மார்" (கலி. அo: கசு.) என்பதற்கு நச்சினுர்க்கினியர் எழுதியிருக்கும் இலக்கணக்குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலது.

௫. காணல் - விளங்க அறிதல்.
௬. தலைவன் தன்றவறு பெரிதாகிய இடத்துத் தலைவிமுன் பணிந்து கூறுங் கூற்றிற்கு, "நின், ஆணை கடக்கிற்பார் யார்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. ௧௧. நச்.

(பிரதிபேதம்) * கள்வர் படைதந்தது.

பேரய் நின்று யான் செய்யாத குறைகளைக்கூறிச் சினவாதேகொள்; நின் ஆணைவழி ஒழுகுதலன்றி ஈண்டு நின் ஆணையைத் தப்புவார் யாரென்றான்.

எ - று.

'சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவல்'

என்றது(௧)புலவிபொருளாக அச்சம்பிறந்தது. அது "நின்றுநனி பிரிவி னஞ்சிய பையுளும்" என்னும்(௨) விதியான் உணர்க,

௨௬ அதிர்வில் படிறெருக்கி வந்தென் மகன்மேன்
முதிர்பூண் முலைபொருத (௩)வேதிலாண் முச்சி

யுதிர்துக ளுக்கநின் ளுடை யொலிப்ப
வெதிர்*வளி நின்ருய்நீ செல்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி நடுக்கமில்லாத
வஞ்சனையாலே வருத்தி என் மகன்மேல்
வேட்கைநிகழ்†நினையாயாய் வந்து, பூணினையுடைய
முதிர்ந்த

முலைகளால் நின் மார்பொடு பொருத பரத்தைமுடியினின்றும் உதிர்ந்த துகள் சிந்திக்கிடந்த நின்னுடையது துகளை விளக்கக் காற்றின் எதிரே நின்ருய்; இங்ஙனம் நில்லாதே போவென்ருள். எ - று.

படிறெருக்கி - வஞ்சனையைப்போக்கியென்றுமாம்.
ஆடையெதிர்ப்பவும்

பாடம்.

௩௩ இனியெல்லாயாம், (ச)தீதிலே மென்று
தெளிப்பவுங் கைந்நீவி
யாதொன்று மெங்கண் மறுத்தர வில்லாயின்

க.

புலவிபொருளாக அச்சம் பிறந்ததற்கு, "சேய் நின்று......யார்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர், பேராசிரியரும்; தொல். மெய்ப். சூ. அ.

௨. தொல். கற்பி. சூ. ௫. இச்சூத்திரப் பகுதியின் உரையில், "எதப்பா டெண்ணி..........கடக்கிற்பார்யார்" என்பதனை மேற்கோள்காட்டி, சேய் நின்று என்றதனால் துனித்து நின்றவாறும் சினவலென்றதனாற் பிரிவுநீட்டித்தவாறும் நின்னை கடக்கிற்பார்யா ரென்(றதனால்) அஞ்சியவாறு கூறியவாறுங் காண்க. என்றனர், இவ்வுரைகாரர்.

௩. "ஒரூஉக், கொடியிய னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற, முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத், தொடிய வெமக்குநீ யாரை" கலி. அஅ: க-௩.

௪. கற்பிடத்துத் தலைவி ஊடியவழித் தலைவன்தேற்றத் தேறுமெல்லை இகந்த பொழுது தலைவன் ஊடுதற்கு, "நீதிலே மென்று.............. மறுத்தர வில்லாயின்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. க௫. ௩௪.

(பிரதிபேதம்) * வளியேயின்றுய்; † வினையாய்வந்து.

மூன்றுவது மருதம் ஆசிர.

ச அரு

மேதக்க (க)வெந்தை பெயரனை யாங்கொள்வேந்
தாவா (உ)விருப்பொடு கன்றியாத் துழிச்செல்லு
*மாபோற் படர்தக நாம்

எ - து: அது கேட்ட தலைவன், எடி! யாம் தீங்குடையேமல்லேமென்று சூளுறவும், அச்சூளுறவைக் கைகடந்து ஈம்மிடத்துச் சிறிதும் துனித்தநிலைமை மீட்சியில்லையாயின், தன்கன்றைக்கட்டினஇடத்தே கெடாதவிருப்பத்தோடே செல்லும் பசுப்போலத் †தாம் இனி நம்பாற் படர்தல் தரும்படி, மேம்பாடுதக்க எந்தை பெயரனை யாம் எடுத்துக்கொள்ளுவேம். ‡எ - று.

(க.)நாமென்றது இடவழு||வமைதி. தாமென்றும் பாடம். "முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ, னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே" (ச) என்பதனால் எல்லா ÷ வென்றாள். புதல்வனை வாங்கவே துனிதீர்ந்தா

க.

"அகன்பெருஞ் சிறப்பிற் றந்தை பெயரன்" ஐங்குறு. ச0௯. என்பதும், கலி. எடு: உச-இன் குறிப்பிலுள்ள பாகவதச்செய்யுளும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

உ.

(அ) "கன்றமர் கறவை மான,..............வருமே." (ஆ) "கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே" (இ) "கன்றுகாண் கறவையிற் சென்றவட் பொருந்தி" (ஈ) "தனிக்கன் றுள்ளிய புனிற்றுப் போல, விரைவிற் செல்லும் விருப்பின னாகி" (உ) "கன்றுபிரி கற்றுப்போற் கதறுவித்தி" (ஊ) "கன்றுகாண் கறவை யன்னான்" (எ) ""கன்று பிரிந்துழிக், கறவையொப்பக் கரைந்து கலங்கினான்" (ஏ) "தாயருக் கன்று சார்ந்த கன்றெனுந் தகைய னானான்" (ஐ) "கனைத்ததன் கன்றை நோக்கிக் கரைந்துசெல் புனிற்றுப் போல,...

.........எதிரே போந்தான்" என்பவைகளும் (ஒ)

"கறவைதம் பதி

வயிற், கன்றமர் விருப்பொடு மன்று நிறை புகுதர" (கலி. கககூ: கூ - க0.) (ஓ) "கொடுந்தொழுவி னுட்பட்ட கன்றிற்குச் சூழும், கடுஞ்சூலா" கலி. கக0: கங-கச. (ஔ) "கன்றுசேர்ந் தார்கட் கதவிற் றாய் சென்றாங்கு, வன்கண்ண ளாய்" (கலி. ககசு.) என்பவைகளும் அவற்றின் குறிப்புக்களும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ங. தலைவன், நாயென் றது தலைவியை ஆகலின் இடவழுவமைதியென்றார்.

"நங்கையிவ ரெனநெருந

னடந்தவரோ நாமென்ன" (கம்ப. சூர்ப்ப.

ககஅ) என்பது இங்கே அறிதற்பாலது.

ச. தொல். பொருளி. சூ. உசு. இதனுரையில்

.இவ்வுரைகா:ர், "அதிர்

வில்............நீ செல்; இனியெல்லா" என்ற பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி, தலைவன் தலைவியை எல்லாவெனவிளித்துக்கூறலின் வழுவா யமைந்ததென்பர்.

பிரதிபேதம்) * ஆபோல் படர், † நாம் இனி, தான் இனி. ‡ என்று புதல்வனை வாங்கவே, || அமைதி முறைப்பெயர். ✣ என்றான் சென்றமை,

ளாயிற்று. மறுத்தர வில்லாயி னெனவே

இறந்துபடுவெனென்று * துனி

தீர்ந்தாள். "கரணத்தி னமைந்து" என்னும் (க)

சூத்திரத்தில், "சென்றுகை

யிகந்து பெயர்த் துள்ளிய † வழியும்" என்பதனான் உணர்க.

இதனால்,

தலைவிக்கு எள்ளலும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

இது "வெளிப்பட" (உ)என்றதனால்,

இயற்சீர்நிரையொன்றிப் பாவேறு

பட்ட தரவும் போக்கும் ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த யாட்டும் வந்த கலிவெண்பா. (கரு)

(அஉ.) ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் குணக்கேர்பு
காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போ லெம்முலை
பாலொடு வீங்கத் தவநெடி தாயினை

புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய் திவனொடு

புக்க வழியெல்லாங் கூறு;

கூ கூறுவேன், மேயாயே போல வினவி

வழிமுறைக்

தாயாமை வேண்டுவல் யான் ;

காயேம்;

கூ மடக்குறு மாக்களோ டோரை யயரு
மடக்கமில் போழ்தின்கட் டந்தைகா முற்ற
தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற் கவளு
மருப்புப்பூண் கையுறை யாக வணிந்து
பெருமா
னகைமுகங் காட்டென்பாள் கண்ணீர்
சொரிமுத்தங் காழ்சோர்வ போன்றன

மற்றும்

கடு வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்காற் கவளு
மயங்குநோய் தாங்கி மகனெதிர் வந்து
முயங்கினள் முத்தின ளுேக்கி நினைந்தே

க. தொல். கற்பியல். சூ. ௯. இச்சூத்திரப் பகுதிக்கு, தலைவன் ஆற்ரு
ஞய்த் துனியைத்தீர்த்தற்கு அவளை அணுகச்சென்று, அவன் மெய்க்

கட்கிடந்த தவறுகண்டு தலைவி ஆற்றாளாய் நீக்கிநிறுத்தலானே அவன் ஒருவாற்றான் அவளாற்றாமையைச் சிறிது மீட்கையினாலே அவள் கூடக்கருதிய விடத்தும் தலைவன் கூற்று நிகழும் என்று பொருள் கூறி, "அதிர்வில்.................நாம்" என்ற பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டினர்; இவ்வுரைகாரர்.

உ. தொல். செய். சூ. கஉஉ.

(பிரதிபேதம்) * துனிதீர்ந்தாள் நாமென்றது. † யகையாலுணர்க.

மூன்றாவது மருதம் கஎ. சஅஎ

நினக்கியாம் யாரே மாகுது மென்று
வனப்புறக் கொள்வன நாடி யணிந்தன
வாங்கே, யரிமத ருண்கண் பசப்பநோய் செய்யும்
பெருமான் பரத்தைமை யொவ்வாதி யென்று
ளவட்கினி தாகி விடுத்தனன் போகித்
தலைக்கொண்டு நம்மொடு காயுமற் றீதோர்
புலத்தகைப் புத்தேளில் புக்கா னிலைக்கொரு
கோறா நினக்கவள் யாராகு மெல்லா
வருந்தியா நோய்கூர நுந்தையை யென்றும்
பருந்தெறிந் தற்றாகக் கொள்ளுங்கொண் டாங்கே

தொடியு முகிரும் படையாக நுந்தை
கடியுடை மார்பிற் சிறுகண் ணூ முட்காள்
வடுவுங் குறித்தாங்கே செய்யும் விடுவினி
யன்ன பிறவும் பெருமா னவள்வயிற்
றுன்னுதலோம்பித் திறவதின் முன்னிநீ
யையமில் லாதவ ரில்லொழிய வெம்போலக்
கையா றுடையவ ரில்லல்லாற் செல்ல
லமைந்த தினிநின் றெழில்.

இது புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய்வித்துக்கொண்டு வருதற்குச் சேடியருடன் மகற் போக்கிய தலைமகள் அவன் நீட்டித்து வந்தவழித் "தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை, மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழி" (௧)யால், தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

இதன் பொருள்.

(௨)ஞாலம் வறந்தீரப் பெய்யக் (௩)குணக்கேர்பு
காலத்திற் றோன்றிய கொண்மூப்போ(௪)லெம்முலை

---

௧. தொல். கற். ௬. ௯.

௨. "நாடுவறங் கூரினுமிவ் வோடுவறங் கூராது" மணி. ௧௪: ௧௩.

௩. (அ) "குணகடல் கொண்டு......வான்றெழுமிர்ந்து, சிதரற் பெரும்பெயல் சிறத்தலின்" மது. ௨௩௮ - ௨௪௪. (ஆ) "குணகடன் முகந்த கொள்ளை வானம்...............பெருமலை மீமிசை முற்றின வாயின" அகம். ௨௭௮: ௧ - ௯.

௪. "சென்று, புனைவிலை, யூட்டலென் றீம்பால் பெருகு மளவெல்லா, நீட்டித்த காரணமென்" கலி. அங். ௪, - ௬.

(க) பாலொடு வீங்கத் தவநெடி தாயினை
(உ) புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய் திவளொடு
புக்க வழியெல்லாங் கூறு

எ - து: உலகம் வற்கடம் நீங்கும்படி பெய்தற்குக் கிழக்கே எழுந்து கூதிர்க் காலத்தே தோன்றிய மேகம்போல எம்முடைய முலை பாலாலே விம்மும்படி நீபோனகாலம் மிகவும்நீட்டித்ததெனக் கூறும்நிலையிலே யாயினை; ஆதலால், தேவர்கோயில் வலம்வந்து பின்னர் இவளோடே நீ சென்ற இடங் களையெல்லாம் எமக்குச்சொல்லென்றாள். எ - று.

௬ கூறுவேன், மேயாயே போல வினவி
வழிமுறைக்
காயாமை வேண்டுவல் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தோழி, யான்கூறுவேன்; கூறுகின்றதனை மேவி னையேபோலக் கேட்டு அதன்பின்னாகக் கோபியாதிருத்தலை யான் நின் னிடத்தே பெற வேண்டுவே னென்றாள். எ - று.

காயேம்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, யான் நின்னைக்

கோபியேன் நீ கூறுகின்ற

வற்றையெல்லாங் கூறென்றாள். எ - று.

கூ மடக்(ங)குறு மாக்களோ (ச)டோரை

யயரு

(ரு)மடக்கமில் போழ்தின்கட் டந்தைகா முற்ற

க. "பாலோ டலர்ந்த முலை மறந்து" கலி. அக: எ.

உ. (அ) "சாந்தியா னரக்கவுங், கைநில்லா வீங்கிச், சுரந்தவென் மென்முலைப் பால்பழு தாகநீ, நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினா னெல்லா, கடவுட் கடிநகர்தோ றுமிவனை, வலங் கொளீஇ வாவெனச் சென்றாய் விலங்கினை, யீர மிலாத விவன்றந்தை பெண்டிருள், யாரிற் றவிர்ந்தனை கூறு" கலி. அச: ங - கூ. (ஆ) "குன்றே யனைய கடவுட் குலம்வலங் கொண்டு வ[ந்த, தெ](ரு, கெ)ன்றே விடுதத்திருவினை யேயினி யெங் கையர்பாற், சென்றே வருக மறக்கவின் றேசெம்ம லூரன்செல்வக், கன்றே யுனக்குங் கசந்தன வோவிக் கனதனமே" அம்பிகா. ரு0ரு.

ங. (அ) "ஒண்குறுமாக்கள்" மது. சகூக. (ஆ) "சிறுகுறுமாக்கள்" நற். உஉ0: ச. (இ) "ஊர்க்குறு மாக்கள் வெண்கோடு கழாலின்" (ஈ) "ஊர்க்குறு மாக்க ளாட" (உ) "பல்குறு மாக்கள்" புறம். கூச: க, கOச: உ, கருகூ: எ. (ஊ) "அடர்க்குறு மாக்களொடு" (எ) "ஊர்க்குறு மாக்களும்" மணி. கங: ச0; கரு: ருகூ.

ச. "கற்றறிந்தார் கண்ட தடக்கம்"

ரு. "பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனி யுவப்பினும்" என்னுஞ் சூத்திரப் பகுதியுரையில், "ஞாலம் வறந்தீர வென்னும் மருதக் கலியுள்,

தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற் கவளு
மருப்புப்பூண் கையுறை யாக வணிந்து
. பெருமா னகைமுகங்
காட்டென்பாள் (௧)கண்ணீர்
சொரி(௨)முத்தங் காழ்சோர்வ போன்றன
மற்றும் கடு வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்காற் கவளு
மயங்குநோய் தாங்கி மகனெதிர் வந்து

'அடக்கமில்...........போன்றன' என்பது முதிர்ந்தாள் உண்ணயர்ந்து கூறியது. 'மற்றும், வழிமுறை...........அணிந்தனன்' இதனுள் நோய் தாங்கின ளென இளமைப்பருவத்து மகிழ்ச்சியும் முதிர்ந்த பருவத்து மறவியுந்தோன்றக் கூறுமை'யினானும் வழிமுறைத்தாய் என்றமையானும் இஃது இடை நிலைப்பருவத்தாள் கூற்று. 'அவட்கினிதாகி ....புக்கான்' என்றவழி, புத்தேளென்றதுவும் தலைநின்றொழுகு மிளையோளைக் கூறியது'' என்று (தொல். கற்பி. சூ. ௧௦.) நச்சினார்க்கினியரும், "முதலொடு புணர்ந்த" என்பதனுரையில், "ஞாலம்வரந்தீர வென்னு மருதக்கலியுள், 'அடக்கமில்...........புக்கான்' எனவும் 'வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்கான்' எனவும் 'புத்தவளில் புக்கான்' எனவும் வருவனவற்றுள், தொடக்கத்துத்தாய், வழிமுறைத்தாய், புத்தவள் இவ்வாறு வகுத்துக் கூறக் கேட்கின்ற காமக்கிழத்தியென்ன மனைவியர் நால்வருளரன்றே! அவரெல்லாரையும் கூறுது

மனைக்கிழத்தியர் இருவரென்றதனாற் பயனின்றேலெனின், அவ ரெல்லாரும் இற்கிழத்தி காமக்கிழத்தியென்ற இரண்டுபெகுப்பினுள் அடங்குப என்க" என்றும். (தொல். களவி. சூ. சசு.) "புல்லுதன் மயக்கும்" என்பதனுளாயில், 'பிறவும்' என்றதனால், தலைமகட்குரித் தாகச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் ஒப்பன கொள்ளப்படும் என்று கூறி, "ஞாலம் வறந்தீரவென்னு மருதக்கலியுள், 'அடக்கமில்.............. புக்கான்' எனவும்..'வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்கான்' எனவுங் 'தலைக் கொண்டு...............புக்கான்' எனவும் கூறுதலிற் புதல்வனை ஈன் றாள் மூன்றும் காமக்கிழத்தி யாயினவாறும் இவன் மாட்டுத் தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை, மாயப்பரத்தை யுள்ளிக் கூற்று நிகழ்ந்த வாறும் கண்டுகொள்க" என்றும் (தொல். கற்பி. சூ. க௦.) இளம்பூரணரும் எழுதியிருப்பவை இங்கே ஆராய்தற்பாலன.

க. "கலங்காவுள்ளங் கலங்கக் கடைசிவந்து, விலங்கி நிமிர் நெடுங்கண் புலம்புமுத் துறைப்ப" சிலப். ௬: எ௦ - எக.

உ. "முத்து நேர்பு புணர்காழ்" பரி. கசு: ரு.

முபங்கினன் *முதுதினை ஞெக்கி நினைந்தே
†நினக்கியாம் யாரே மாகுது மென்று
வணப்புறக் கொள்வன நாடி யணிந்தன
ளாங்கே, யரிமத ருண்(க)கண் பசப்பநோய்

செய்யும்

பெருமான் ‡பரத்தைமை யொவ்வாதி

யென்று

(உ)ள்வட்கினி தாகி விடுத்தனன் போகித்

தலைக்கொண்டு நம்மொடு காயுமற் றீதோ
புலத்தகைப் ‖புத்தேளில் புக்கா(ரு)னலைக்கொரு
கோறு நினக்கவள் யாராகு மெல்லா
வருந்தியா நோய்கூர நுந்தையை யென்றும்
(ச)பருந்தெறிந் தற்றுகக் கொள்ளுங்கொண் டாங்கே
(ரு)தொடியு முகிரும் படையாக நுந்தை
÷கடியுடை மார்பிற் சிறுகண் ணு முட்காள்
வடுவுங் குறித்தாங்கே செய்யும் விடுவினி
யன்ன பிறவும் பெருமா னவள்வயிற்
றுன்னுத லோம்பித் × திறவதின் முன்னிநீ
யையமில் லாதவ ரில்லொழிய வெம்போலக்
கையா றுடையவ ரில்லல்லாற் செல்ல
(கூ)லமைந்த தினிநின் றொழில்.

க. இந்நூற் பக்கம் உஎகூ: ச, ரு. ஆம்

குறிப்புக்கள் பார்க்க,

௨. தலைவனிலும் தான் புதல்வற்குச் சிறந்தாளாகி அவன் காதலித்த பரத்தையர் மாட்டுச்செல்லாமல் புதல்வனைத் தன்பாற் சிறைசெய்த தற்கு "அவட்கினிதாகி............நின்றெழில்" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்பியல். ௫. ௬. நச்.

௩. "மகனொடு, தானே புகுதந் தோனே யானது, படுத்தனெ னாகுத லுணி யிடித்திவற், கலக்கினன் போலுமிக் கொடியோ னெனச்சென், றலைக்குங் கோலொடு குறுகத் தலைக்கொண்டு" அகம். ௬௬: ௧௭-௨௪.

௪. "பாருங்கெனப் புகப்பாய்ந்தவ னெடுவில்லினைப் பறித்தான்" கம்ப. அதிகாயன். ௧௬௮.

௫. இந்நூற்பக்கம் ௪௩௦: ௨-ஆம் குறிப்பும் ௪௩௫: ௧-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

௬. "அமைதல்" என்பது தவிர்தலென்னும் பொருளில் வருதற்கு இவ் வடி மேற்கோள். சீவக. ௬௮௨.

(பிரதிபேதம்) * முகத்தினிறைக்கி. † கிளைக்கியாரேம், ‡ பரத்தமை, || புத்தலைனிற் புக்கான். ÷ கடியுண்ட × நறவதன்முன்னினி.

மூன்றாவது மருதக்கலி.

சாக்க

எ - து: அதுகேட்டசேடி, மடப்பத்தையுடைய சிறிய(௧)அறிவில்லாத மகளிரோடே (௨)ஓரைப்பாவையைக் கொண்டு விளையாடும், வேண்டியவாறு ஒழுகும் பொழுதிலே இவன் தந்தை விரும்பின * பரத்தைமை தொடங்குகின்ற காலத்துள்ளாகிய தாயிடத்தேசென்றவனுக்கு அவளும்(௩)இடப இலைச் சினையைக் (௪)கைக்காணியாக இட்டு, பெரியோனே! நினது சிரிப்பினையுடைய

முகத்தை யான் முத்தங்கோடற்குக் காட்டென்று கூறுகின்றவளுடைய சொரிகின்ற கண்ணீர்கள் முத்துவடங்கள் முத்தங் கழன்று விழுவனபோலே இருந்தன; பின்னை அவட்குப் பின்னர்வந்த தாயிடத்தே சென்றவனுக்கு அவளும் மனம் மயங்குதற்குக் காரணமான காமநோயைப் பொறுத்துத் தன்

மகனெதிர்வந்து தழுவிக்கொண்டு பின்னர்

முத்தங்கொண்டு இவனைப்பார்த்து,

தலைவன் தன்னைக் கைவிட்ட தன்மையை

நினைந்து நினக்கு யாங்கள்

தாயாகின்ற முறைமை எம்மிடத்தின் நீங்கினமையின்

இனி எம்முறையே

மாவேமென்று கூறி இவனுக்கு அழகு மிகும்படி இவன்

வடிவு தாங்கும்படி

யான(ரு)பிள்ளைப்பணிகளை ஆராய்ந்து

அணிந்தபொழுதே, மகளிருடைய செவ்

க. (அ) "மாவு மாக்களு மையறி வினவே" "மக்க டாமே யாறறி வுயிரே"

தொல். மரபு. சூ. உஉ, உங. (ஆ) "அவமதிப்பு மான்ற மதிப்பு மிரண்டு, மிகைமக்களான்மதிக்கற் பால-நயமுணராக்,கையறியா மாக்க

ளிழிப்பு மெடுத்தேத்தும், வையார்

வடித்தநூ லார்" நாலடி. கசுங. என்

பனவும்(இ)"தவஞ்செய் மாக்க டம்முடம் பிடாஅ, ததன்பயமெய்திய வளவை மான" பொருந. கக - கஉ என்புழி, 'மக்களென்னாது மாக்க

ளென்றார்; வீடுபேறு குறியாது செல்வத்தைக்

குறித்தலின்' என்றும்

(ஈ) மூவறு பாடைமாக்களால்" சீவக. கரு, என்புழி, 'மிலேச்ச ராத வின், ஐயறிவிற்குரிய மாக்களென்னும் பெயராற் கூறினர்' என்றும், (உ) "கோயின் மாக்கள் மடைதிறந்திட்ட தொத்தார்" சீவக. கஉஎஅ. என்புழி, 'மக்கட்குரிய மனனின்றி அறிவுகெட்டமையின், ஐயறிவுடை யாரென்று மாக்களென்றார்' என்றும் இவ்வுரையாளர் எழுதியிருக்கும் விசேடவுரைகளும் (ஊ) 'கையறியா மாக்கட்கன்றி நாலியற்றும் அறி வினையுடைய மக்கட்கு' என்னும் நன். வி. சூ. ககஎ. விசேடவுரையும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. ஓரை - மகளிர் விளையாட்டு.

ங. "பூண்டவை, எறியா வாளு மெற்று மழுவுஞ், செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த, பெய்புல மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிரின், மையற விளங்கிய வானேற் றவிர்பூண்." கலி. அறு: அ - கக.

ச. தெய்வத்துக்கு நேர்ந்த பொருளென்ற பொருளிற் காணிக்கை யென இக்காலத்து வழங்குமொழி, கைக்காணியின் நிலை மாறுதல் போலும்.

௫. "என்பெறு மென்று பிள்ளைப் பணிகளுங் கவர்ந்தார்" திருவிளை. மாமனுக. உ௫.

(பிரதிபேதம்) * பரத்தமை தடைக்கு.

வரியினையும் செருக்கினையுமுடைய மையுண்கண்கள் பசக்கும்படி அவர்க்கு நோவைக் கொடுக்கும் நின் தந்தையுடைய *பரத்தைமைக்குணமொன்றையும்

ஒவ்வாதே கொள்ளென்றாள்: அங்ஙனங் கூறினவளுக்கு
இனிதாயிருக்கும்படி

சில மறுமொழிகளைக் கூறிப் போய்ப் பின்னை
நம்மோடு ஒப்பாளாகத்

தலைமைப்பாடுகொண்டு நம்மைக் காய்ந்திருக்கும்
இந்தப் புலக்குந் தகைமை
யினையுடைய புதியவள் இல்லிலேசென்றானென்றாள்;
அதுகேட்ட தலைவி,
எடா! யான் வருந்தி நோய்மிக உன் தந்தையை
எந்நாளும் தான் குறித்த
தொன்மை நினைவறப் பருந்தெடுத்துக் கொண்ட
தன்மைத்தாக நினைவறக்
கைக்கொண்டுபோம்; கைக்கொண்ட அப்பொழுதே
தொடியும் உகிரும் அவைபோல் வனபிறவும் தனக்குப்
படைக்கலமாகக் கொண்டு உகிராலே நுந்

தையுடைய புதுமையையுடைய †மார்பின் கண்ணும் அனையவற்றாலே ஒழிந்த சிறிய இடங்களிலும் தான் குறித்தபடியிலே வடுக்களையும் அஞ்சாளாய் நிகழ்த்தும்; ஆதலால் நினக்கு அவள் என்ன உறவுடையாள்? இவனை அடித்தற்கு ஒரு கோல் ‡தருவாயாகவென்றாள்; அதற்கு அஞ்சி அவன் அழுதமைகண்டு இனி அழுகையை விடுவாயாகவென்று கூறி, நின் தந்தையுடைய காதற்பரத்தையிடத்து நீ சேர்தலைப் பாதுகாத்து நீ செல்லுதற்குத் ||திறவதாகிய இல்லினும் மனத்தாற் கருதி அவன் நீங்குவனோ நீங்கானோவென்று ஐயப்படாமல் ஒருதலையாக நீங்கானென்று துணிந்த பரத்தையர் இல்லினும் நின் செலவொழிந்தது கிடக்க எம்மைப்போலே கையாற்றையுடையவர் இல்லிற் சேறலன்றி வேறோர் இல்லில் நீ செல்லாதேகொள்; இனி நின்னுடைய புறத்துப் போக் தொழில்தான் முடிந்ததெனக் கூறினாள். எ - று.

(க) ÷ தொடக்கத்துத்தாயென்றமையான் அவள் முதிர்ந்தமையும்வழிமுறைத் தாயென்றமையான் அவள் இடைநிலைப்பருவத்தாளானமையும் புத்தேளென்றமையான் அவள் இளமைப்பருவத்தாளானமையுங் கூறினாள். நகைமுகங் காட்டென்பாள் கண்ணீர்வீழ்ந்தது இப்புதல்வனாலுள்ள பயனை நுகர்ந்து இனிமையுறாது பயனில்லாப் புறத்தொழுக்கம் நிகழ்த்துகின்றமைகருதி.

இது பரத்தையரில்லிற் புதல்வன் செல்லாமற் சிறைத்தது.

இதனால், தலைவிக்கு இளிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கித் தனிச்சொற்பெற்று வந்த கலிவெண்பா. (கஎ)

(அ௲)பெருந்திரு நிலைஇய வீங்குசோற் றகன்மனைப்
பொருந்துநோன் கதவொற்றிப் புலம்பியா முலமர
விளையவர் தழூஉவாடு மெக்கர்வாய்
வியன்றெருவின்
விளையாட்டிக் கொண்டு வரற்கெனச் சென்று

க. இந்நூற்பக்கம் ௬அ௮: ௫-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * பரத்தமை யென்றையும். † மார்பின்கண்ணே யினைய, ‡ கொண்வோ வென்றுல். || துறையாகிய ÷ துடைக்கத்துத்.

மூன்றாவது மருதம் கஅ.

சூக்க

யுளைவிலை, பூட்டலென் றீம்பால் பெருகு மளவெல்லா
நீட்டித்த காரண மென்;

கேட்டை;

பெருமடற் பெண்ணைப் பிணர்த்தோட்டுப் பைங்குரும்பைக்
குடவாய்க் கொடிப்பின்னல் வாங்கித் தளரும்
பெருமணித் திண்டேர்க் குறுமக்க ளுப்ப
ணகனகர் மீடருவா ளாகப் புரிஞெகிழ்பு
நீல நிரைப்போ துறுகாற் குலைவனபோற்
சாலகத் தொல்கிய கண்ண ருயர்சீர்த்தி
யாலமர் செல்வ னணிசான் மகன்விழாக்
கால்கோளென் றாக்கிக் கதுமென நோக்கித்
திருந்தடி நூ புரமார்ப்ப வியலி விருப்பினாற்
கண்ணு நுதலுங் கவுளுங் கவவியார்க்
கொண்மை யெதிரிய வங்கையுந் தண்ணெனச்
செய்வன சிறப்பிற் சிறப்புச்செய் திவ்விரா
வெம்மொடு சேர்ந்துசென் றீவாயாற் செம்மா
னலம்புதி துண்டுள்ளா நாணிலி செய்த
புலம்பெலாந் தீர்க்குவே மன்னென் றிரங்குபு
வேற்றுனைத் தாய ரெதிர்கொள்ள மாற்றாத

கள்வனாற் றங்கிய தல்லாற் கதியாதி
யொள்ளிழா யான்றீ திலேன்;
௨௬ எள்ளலான், அம்மென் பணைத்தோ
ளுமர்வேய்ந் தகண்ணியோ
டெம்மில் வருதியோ வெல்லாநீ தன்மெய்க்க
ணந்தீஞ்சொ னல்லா ரணிந்த கலங்காட்டி
முந்தை யிருந்து மகன்செய்த நோய்த்தலை
வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால் வடுவொடு
தந்தையும் வந்து நிலை.

இது விளையாட்டிக்கொண்டு வரற்தச்
சேடியரோடு மகற்போக்கிய

தலைவி அவன் நீட்டித்துவந்தவழி, "தாயர் கண்ணிய * நல்லணிப் புதல்வனை, மாயப் பரத்தை †யுள்ளிய வகை"(க)சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வந்த தலைவனைக் கண்டு அவள் தன்னுள்ளே புலந்தது.

க. தொல். கற்பியல். ௬. ௬.

(பிரதிபேதம்) * நல்லிசை. † உள்ளியவழி, உள்ளியவனை.

இதன் பொருள்.

பெருந்திரு நிலைஇய வீங்குசோற்
றகன்மனைப்
பொருந்துநோன் கதவொற்றிப் புலம்பியா
மூலமர
விளையவர் தழூஉவாடு மெக்கர்வாய்
வியன்றெருவின்
விளையாட்டிக் கொண்டு வரற்கெனச்
(க)சென்று
யுளைவிலை, யூட்டலென் றீம்பால் பெருகு
ளவெல்லா
நீட்டித்த காரண மென்

எ - து: பெரிய செல்வம் நிலைபெற்ற, மிகுகின்ற சோற்றையுடைய அகன்ற மனையிடத்து இரட்டையாய் வந்து சேரும் பலகைகள் தம்மிற் பொருந்தின கதவைத் தீண்டிநின்று பிள்ளையைக் கைவிட்டுத் தனித்து யாம்வருந்தப் பிள்ளைகள் தம்மிற்கூடி விளையாடும் * இமெணலை இடத்தேயுடைய அகற்சியையுடைய தெருவிலே பிள்ளையை †விளையாடுவித்துக்கொண்டு வருதற்கென்று போன நீ, இனிய பாலை யான் பிள்ளைக்கு ஊட்டாமல் அப்பால் பெருகச்சுரக்கும் அளவெல்லாம் பிள்ளை பாலுண்ணுதிருத்தற்கு நின்மனத்தில் வருத்தமிலையாய்த் தாழ்த்த காரணம்யாது?

அதனைக்கூறு. ‡எ - று.

கேட்டு,

அ பெருமடற் பெண்ணைப் பிணர்த்தோட்டுப்

பைங்குரும்பைக்

குடவாய்க் கொடிப்பின்னல் வாங்கித் தளரும்
பெருமணித் திண்டேர்க் குறுமக்க ளுய்ப்ப

ணகனகர் மீடருவா ளுகப் புரிஞெகிழ்பு
நீல ||நிரைப்போ துறகாற் குலைவன போற்
சாலகத் தொல்கிய கண்ண ருயர்சீர்த்தி
(உ)யாலமர் செல்வ னணிசான் மகன்விழாக்

க. "எம்முலை, பாலொடு வீங்கத் தவநெடி தாயினை, புத்தேளிர் கோட்டம் வலஞ்செய் திவளொடு, புக்கவழியெல்லாங் கூறு" கலி. அஉ: உ - ௬.

உ. (அ) "ஆலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல், போல வருமென் னுயிர்" கலி. அக: கூ-க௦. (ஆ) "புதல்வரைப், பொலந்தேர் மீமிசைப் புகர்முக வேழத், திலங்குதொடி நல்லார் சிலர்நின் றேற்றி, யாலமர் செல்வன் மகன்விழாக் கால்கோள், காண்மி னோவெனக் கண்டுநிற் குநரும்" மணி. ந: கசக - கசஎ. எனவும் (இ) "ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ" முருகு. உ௫௬. (ஈ) "ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்" சிலப். உச. "வேலனார்" எனவும் (உ) "ஆலமர் செல்வற்கு" சிறுபாண். கூஎ. (ஊ) "ஆலமர்கடவுள்" புறம். ககஅ: க. எனவும் வருதல் காண்க.

(பிரதிபேதம்) * என்மேனவே. † விளையாட்டு வித்து. ‡ என்றுள், || நீலப்போது.

கடு காலகோளென் றாக்கிக் கதுமென நோக்கித்
(க)திருந்தடி நூ புரமார்ப்ப வியலி விருப்பிறை
கண்ணு நுதலுங் கவுளுங் கவவியார்க்
கொண்மை யெதிரிய வங்கையுந் தன்னெனச்
(உ)*செய்வன சிறப்பிற் சிறப்புச்செய் திவ்விரா
வெம்மொடு சேர்ந்துசென் றீவாயாற் செம்மா
(௩)னலம்புதி துண்டுள்ளா நாணிலி செய்த
புலம்பெலாந் தீர்க்குவே மன்னென் றிரங்குபு
வேற்ருனுத் தாய ரெதிர்கொள்ள மாற்ருத
கள்வனுற் றங்கிய தல்லாற் கதியாதி
யொள்ளிழா யான்றீ திலேன்

எ – து: அதனைக்கேட்பாய்; பெரிய மடலையுடைத்தாகிய பனையினுடைய குடம்போலத் திரண்ட இடத்தையுடைத்தாகிய சர்ச்சரையையுடைய முகிழையுடைய பசியகுரும்பையைக் கொடியாற் கட்டிப் பின்னின பின்னலை இழுத்து அதனல் இளைக்குஞ் சிறிய

பிள்ளைகளுக்குநடுவே பெரிய மணி

யழுத்தின திண்ணிய தேரிலேயிருந்து அகன்ற மனையை நோக்கி மீளுதலைச் செய்வானாகாநிற்க, நீலத்தினுடைய முறுக்குநெகிழ்ந்து நிரைத்த பூக்கள் மிக்க காற்றுக்கு அசைவனபோலே சாளரங்களிலே ஒதுங்கிப் பார்த்த கண்ணினை

யுடையார் பரந்த மிக்க புகழையுடைய ஆலின்கீழ் இருந்த

இறைவனுடைய

மகனாகிய(ச)பிள்ளையார் திருநாளுக்கு அடிக்கொள்ளுகின்ற நாளென்று கருதி, †வாவிலே முயன்று கடுகிவந்து பார்த்து, இவனுதலாற் றிருந்தின அடியிற் சிலம்பொலிப்ப அணுகி, நின் கண்ணாலும் ‡நுதலாலும் கதுப்பாலும் நின்னைத் தழுவிய தாயர்க்கு விளக்கத்தைக்கொடுத்தலை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அழகிய கையினாலும் நின் தந்தைக்குத் ||தண்ணென நீ செய்யுஞ் சிறப்புக்கள் போலே எமக்குஞ் சிறப்புக்கள் செய்து இவ்விராக்காலத்து எம்மோடே தங் கிப்போதலைச் செய்யவேண்டும்; [சிறப்பாலே] தலைவா! எங்கள் நலத்தின்

க. இதனை ஐஞ்சீரடியாக்கலுமாம் உரையின் பிரதிபேதத்தால் 'கவுளும்' என்பதை நீக்கி விருப்பினுலென்பதை அடுத்த அடி ஆக்கலுமாம்.

உ. தலைவன்றமரைக் கண்டவழி உவத்தலாகிற "அவன்றம ருவத்தல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு 'செய்வன சிறப்பிற்................தீர்க்கு வேமன்' என்பது மேற்கோள்; தொல்; மெய்ப்பாடு. சூ. ௨௨. இளம்.

௩. "மாண மறந்துள்ளா நாணிலிக்கு" கலி. அக: கஉ.

௪. பிள்ளையாரென்றது, முருகவேளை; 'பிள்ளையார் அயனைச்சபித்தலின்' 'சித்தனென்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம்' 'பிள்ளையார் வேலைத்

பிரதிபேதம்) * செல்வன. † வாயிலே. ‡ நுதலைனு நின்னை, || கண்ணெனச்.

*புதுமையை நுகர்ந்து பின்னர் எம்மை நினையாத நாணில்லாதவன் தந்த

தனிமையெல்லாம் மிகவும் போக்குவேமென்று கூறி, இவனிடத்து விருப்பத் தாலே அமையாத வேற்றுத்தாயர் எதிர்கொள்ள, அதனை*மாற்றாத இக்கள்வ

னாலே ஆண்டுத் தாழ்க்க நின்றதன்றி, யான் வேறோர் தீதுடையேனல்லேன்;

ஒள்ளிழாய் ! என்னைக் கோபியாதேகொள்ளென்றாள் சேடி. எ - று.

உகூ எள்ளலான், அம்மென் பணைத்தோ ளுமர்வேய்ந்த கண்ணணியோ

டெம்மில் வருதியோ வெல்லாநீ தன்மெய்க்க

ணாந்தீஞ்சொ(க) னல்லா ரணிந்த கலங்காட்டி

முந்தை யிருந்து மகன்செய்த நோய்த்தலை
(உ)வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால் வடுவொடு
தந்தையும் வந்து நிலை

எ - து: அதுகேட்டுப்

†புதல்வனை நோக்கி, ஏடா! அழகையுடைய மெத்

தென்ற ‡மூங்கில்போலுந் தோளினையுடைய நும்முடைய தாய்மார் சூடின

கண்ணியோடே எம்முடைய இல்லிலே நீ வருவையோவாராயோவென வெறுத்

துக்கூறி, தலைவன்வந்தமைகண்டு, முன்னேயிருந்து மகன் எமக்குச் செய்த

நோய்க்குமேலே எம்மைமனத்தால் இகழ்ந்திருத்தலாலே தம் மெய்யிடத்துக்

கிடந்த அழகிய இனியசொல்லையுடைய நல்ல மகளிர் அணிந்த கலங்களில்

வடுவைக்காட்டி ஏனை வடுக்களோடே தந்தையும் வந்து நிற்றல், வெந்ததொரு

புண்ணிலே வேலால் எறிந்த தன்மைத்தாயிருந்ததென அவனோடு புலந்து கூறினாள். எ - று.

தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின் வேலனென்றார் 'நகர் - பிள்ளையார் கோயிலென்றுமாம்' முருகு. கசஉ, எகூ, உஉஉ, உ௩அ; 'பிள்ளையாரால் வந்ததென முற்கூறி' மது. கூகக. என்ப

வற்றாலும் இவ்வழக்கு அறியலாகும்.

க. "ஒளிபூத்த நுதலாரோ டோரணிப் பொலிந்த"

கலி. கூகூ: ககூ - உ0'

(அ) "வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால்" (ஆ) "வெந்ததோர் புண்ணின் கண் வேல்கொண்டு நுழைப்பான் போல்" கலி. அச:உகூ. கஉ0: கஎ. (இ) "வெந்துயர்க் கண்ணின் வேலிட்டதுபோல்" (ஈ) "தழலுறு புண்மேற் கருவி பாய்ந்தென" பெருங். (க) ஙங: கடு; (ச) கங: கங0. (உ) "புண்செய் நோவில் வேலெறிந்தாற் போலும்" பெரிய. சிறுத்தொண்ட. ரு0. (ஊ) "தீநுழை புண்ணில் வேல் செறித்த தென்ன" கந்த. குமார. சகூ. (எ) "வெந்த புண்ணிடை வேல்பட்ட வெம்மையான்" கம்ப. இராவணன்சோக. க0. (ஏ) "வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டும் வெதுப்பியதோர், செவ்வேனுழைப் பவர் சிலமன்றே" தஞ்சை. ககங. (ஐ) "புண்ணி னூடெரி, யயி னுழைந் தாலென வலமந் தேங்கினன்" நைடதம். நகர்நீங்கு. அ.

(பிரதிபேதம்) * மாருத, † அப்புதல்யனை, ‡ இணைபோலும் தோளினையுடைய தாய்மார.

மூன்றாவது மருதம் கக.

சகஎ

இதனால், தலைவிக்கு இளிவும் தலைவற்குக் கைம்மிகலும் பிறந்தது.

இது தளைவிரவி ஐஞ்சீரடியும் வந்த வெள்ளைத்தரவும் தனிச்சொல்லும் தளைவிரவின வெண்பாவும் ஐஞ்சீரடுக்கிய வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்ற கலி வெண்பா.

(கஅ)

(அச.) உறுவளி தூக்கு முயர்சினை மாவி
னறுவடி யாரிற் றவைபோ லழியக்

கரந்தியா னரக்கவுங் கைநில்லா வீங்கிச்
சுரந்தவென் மென்முலைப் பால்பழு தாகநீ
நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினா னெல்லா
கடவுட் கடிநகர் தோறு மிவனை
வலங்கொளீஇ வாவெனச் சென்றாய்
விலங்கினை
யீர மிலாத விவன்றந்தை பெண்டிருள்
யாரிற் றவிர்ந்தனை கூறு ;
நீருள், அடைமறை யாயிதழ்ப்
போதுபோற் கொண்ட
குடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மலைக்
காணூஉ
விவன்மன்ற யானோவ வுள்ளங்கொண்
டுள்ளா
மகனல்லான் பெற்ற மகனென் றகனகர்
வாயில்வரையிறந்து போத்தந்து தாயர்
தெருவிற் றவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன் மற்றவர்
தத்தங் கலங்களுட் கையுறை யென்றிவற்
கொத்தவை யாராய்ந்

தணிந்தார் பிறன்பெண்டி

ரீத்தவை கொள்வாறு மிஃதொத்தன்

சீத்தை

செறுதக்கான் மன்ற பெரிது;

௨0 சிறுபட்டி, ஏதிலார் கையெம்மை யெள்ளுபு

நீதொட்ட

மோதிரம் யாவோயாங் காண்கு ;

௨௨ அவற்றுள், நறுவிதழ் கண்டன்ன

செவ்விரற் கேற்பச்

சுறுவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள்

குறியறிந்தேன் காமன் கொடியெழுதி

யென்றுஞ் செறியாப் பரத்தை

யிவன்றந்தை மார்பிற்

பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வ லென்பது

தன்னை

யறீஇய செய்த வினை;

*அன்னையோ இஃதொன்று,

உகூ முந்தைய் கண்டு மெழுகல்லா தென்முன்னர்
வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றா லிஃதொன்று
தந்தை யிறைத்தொடி மற்றிவன்
றன்கைக்கட்
டந்தாரியா ரெல்லாஅ விது;

௩௩ இஃதொன்று, என்னொத்துக் காண்க பிறரு
மிவற்கென்னுந்
தன்னலம் பாடுவி தந்தாளா நின்னை
யிதுதொடு கென்றவர் யார் ;

௩௬ அஞ்சாதி, நீயுந் தவறிலை நின்கை யிதுதந்த
பூவெழி லுண்க ணவளுந் தவறிலள்
வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை நோவார்யார்
மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன் கைத்தந்தா

டான்யாரோ வென்று வினவிய நோய்ப்பாலேன்
யானே தவறுடை யேன்.

இது கடவுட் கடிநகர்தோறும் வலங்கொளீஇ வாற்துச் சேடியரோடு
மகற்போக்கிய தலைவி அவன் நீட்டித்து வந்துழி, "தாயர் கண்ணிய †நல்லணிப் புதல்வனை-மாயப் பரத்தை யுள்ளிய‡வழி"(க)யின்கண், தந்தை தோடி மகன்கைக்கண்டு புலந்தாள் தன்னுள்ளே அழிந்து கூறியது.

இதன் பொருள்.

க. தொல். கற். சூ. ரு. இச்சூத்திரப் பகுதிக்கு, 'தாயரைக்கிட்டிய நல்ல அணியையுடைய புதல்வனை மாயப்பரத்தை குறித்த வழியும் கூற்று நிகழும்; புதல்வனைப பரத்தைமை குறித்தலாவது தலைவன் புறப் பெண்டிர் மாட்டுப்போகிய வழி வெகுளுமாறுபோலப் புதல்வனையும் அவரிடைச் சென்றவழி வெகுளல்; கண்ணிய நல்லணி யெனவே அவர்கொடுத்த நல்லணியென்பது பெறுதும்; பரத்தைமை உள்ளாத வழி இவண்மாட்டுக் குறிப்புநிகழாதாம்; மாய மென்பது பரத்தை மைக்குப் பண்பாகி இனஞ் சுட்டாது வந்தது' என்று கூறி, அதற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டினர் இளம்பூரணர்; நச்சினார்க்கினிய ரும் இச்சூத்திரப்பகுதியில்,"அவருள் (தாயருள்) தனியாலே வருந்திய பரத்தையர் தம் வருத்தத்தினை உணர்த்தியும், தலைநின்றொழுகும் பரத்தையர் தம் சிறப்புணர்த்தியும் அணிவ ரென்றற்கு, 'கண்ணிய' என்றார்" என விசேடவுரை எழுதி, இச்செய்யுளை இதற்கே மேற் கோள் காட்டியுள்ளார்.

* 'அன்னையோ முந்தையன்' என, தொல். கற். சூ.ரு.இள.உரையிலுள்ளது. (பிரதிபேதம்) † நல்லிசைப், ‡ வகையின்கண்.

மூன்றாவது மருதம் கக.

௬௱கக

(க)உறுவளி தூக்கு முயர்சினை (உ)மாவி
னறுவடி யாரிற் றவைபோ லழியக்
,, கரந்தி*யா(ந)னரக்கவுங் கைநில்லா வீங்கிச்
சுரந்த (ச) வென் மென் † முலைப் பால்பழு தாகநீ
ரு நல்வாயிற் போத்தந்த‡பொழுதினா னெல்லா
கடவுட் கடிநகர் தோறு மிவனை
வலங்கொளீஇ வாவெனச் சென்றாய் விலங்கினை
யீர மிலாத விவன்றந்தை பெண்டிருள்
யாரிற் றவிர்ந்தனை கூறு

எ - து: எடீ! நீ நல்||வாயிலினின்றும்
போதலைச்செய்த காலத்தின் கண்ணே
தெய்வங்களையுடையதாகிய மிகுதிகளையுடைய
கோயில்கடோறும் இவனை வலஞ்செய்வித்து வாவென்று
யான் கூறச் சென்ற நீ யான் கூறிய கூற்றினைத் தப்பினாய்;
இனி மாவினுடைய உயர்ந்த கொம்புகளினின்றமிக்க
காற்றால் அசைக்கும் நறிய(ரு)வடுக்கள் காம்பு

முறிந்தனபோலே பால் மிகக்
குதிக்கையினுலே அதனைமறைத்து ÷யான் அங்கையால் அமுக்கித் தேய்க்கவும் அந்தக் கையினெல்லையில் நில்லாவாய் விம்மிச் சுரந்த என்னுடைய மெல்லிய முலையிற் பால் பிள்ளை உண்ணுமற் பாழேபோம்படி அருளில்லாத இவன் தந்தையுடைய பரத்தையர்களுள் யாருடைய இல்லிலே தங்கிஞய்; சொல் லென்ருள். ஏ - று.

க. உறு என்னு முரிச்சொல் மிகுதியென்னும் பண்புணர்த்தி வருதற்கு இவ்வடி மேற்கோள். நன். உரி. சூ. கஙு. மயிலை; விருத்தி. இரா.

உ. "நறுவடிமாவின்" (கலி. சுக: கச) என்பதும் அ.தன் குறிப்பும்பார்க்க.

ங. "அரக்க நில்லா கண்ண நீர்கள்" நாலாயிர. நாச்சியார். ங: சு.

ச. (அ) "எம்முலை, பாலொடுவீங்கத்தவகெடிதாயினை,புத்தேளிர்கோட்டம் வலஞ்செய் திவனெடு, புக்க வழியெல்லாம் கூறு" (ஆ) "சென்ரு, யுளைவிலை, யூட்டலென் றீம்பால் பெருகு ;மளவெல்லா, நீட்டித்த காரணமென்" கலி. அஉ: க - ரு. அங: சு - சு.

ரு. "முனித்தலைக் கண்ணி நெற்றிச் சிறார்முலை முழாவிற் பில்கிப், புனிற்றுப்பால் பிலிற்றித் தேமா வடுவிறுத் தாங்குப் பாய, நுனித்துக் கண் ணரக்கி நோக்கா தொசிந்துநின் ருர்க ளன்றே, கனிப் பொறை மலிந்து நின்ற கற்பகப் பூங்கொம் பொத்தார்" சீவக. உருசக.

(பிரதிபேதம்.) *யான்காக்கவும். †முலைபால் பழுதாக. ‡போழ்கிஞன், ||வாசலிலே நின்றுய்.
÷ யாக்கையால்.

கo நீருள், (க)அடைமறை
*யாயிதழ்ப்(உ)போதுபோற் கொண்ட
குடைநிழற் றோன்றுநின் செம்மலைக்
காணூஉ
இவன்மன்ற யாநோவ வுள்ளங்கொண்
டுள்ளா
மகனல்லான் பெற்ற மகனென் றகனகர்
வாயில் வரையிறந்து போத்தந்து தாயர்
கடு தெருவிற் றவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன் மற்றவர்
தத்தங் கலங்களுட் கையுறை யென்றிவற்
கொத்தவை †யாரரய்ந் தணிந்தார்
பிறன்பெண்டி
ரீத்தவை ‡கொள்வான (ந)மிஃதொத்தன் (ரு)சீத்தை
||செறுதக்கான் மன்ற பெரிது

எ - து: நீரிடத்தே (௫) இலையின்கீழே மறைந்துநின்ற அழகிய இதழை யுடைய தாமரைப்பூப்போலே எடுத்த பச்சைக்குடையின் நிழலிலே !தோன்று கின்ற நின்பிள்ளையைக்கண்டு தாய்மார் யான்

நோம்படி மனத்தைக்கைக்
கொண்டு பின்னர் என்னை நினையாத நன்கு மதிக்கும் மகனல்லாதவன் பெற்ற மகன் அறுதியாக இவனென்று கருதி அகன்ற மனையினுடைய ÷வாயிலி

னெல்லையைக் கைவிட்டுப்புறப்பட்டுத் தெருவிலேவந்து

தடுப்ப அவரிடத்தே

க. இந்நூற்பக்கம் உசு: க-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) "திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை, யோம்பினர்த் தழீஇத் தாம்புணர்ந்து முயங்கித், தாதணிதாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத், தாமு மவரு மோராங்கு விளங்க" மதுரை. சசுக - சசுசு. (ஆ) "போதவிழ் தாமரை யன்னநின், காதலம்புதல்வன்" ஐங். சஉச. (இ) "வழுவில் பொய்கையுண் மலரென வளர்ந்துமை யாடி" சீவக.உஎடுசு.

(ஈ) "இவர்பெரி தளவி லாற்றலைப்,

பொருந்தின ராயினும் பூவின்
மெல்லியர்" கம்ப. தாடகை. கஎ. எனவும்(உ) "பொய்கைப் பூவினும் நறுந்தண்ணியளே" ஐங். கூஎ. (ஊ) "பதுமப் போதனுள்" கம்ப. மீட்சி. எகூ. எனவும் (எ)"புள்ளிதழ்த் தாமரைப் போதுறழு மூரனை" ஐந்-எழு. ௰௦. எனவும் வருதல்காண்க.

ங. "இஃதொத்தன்" இந்நூற்பக்கம் ஙஅசு: ங-ஆம்

குறிப்புப்பார்க்க.

ச. சீத்தை. கலி. கூச: உஉ குறிப்புப்பார்க்க.

(அ) "தாமரை, தேமரு குடையிலை கவிப்பத் தேவியர், பூமரு மடந்தையர் போன்று தோன்றினர்" சூளா. சுயம்வர. கநுக. (ஆ) "பாசடை கவிகை யாக..............பொய்கை சேய்க்கு வளம்பட
* 'அணிவாழுகிற் றன்றே" கந்த. திருவவதார. ககഠ.

(பிரதிபேதம்) * ஆயிடட்போத். † ஆய்பாய்ந்து,‡ கொள்வாணிஃதொத்தன், || செறுத்தக்கான், ÷ வாசலின்,

மூன்ருவது மந்தம் ௬௬.

௫0௧

தங்கினன்; அதனாலே பின்னை அவர்கள் தம்முடைய
தம்முடைய அணிகளில் இவன்வடிவிற்கு ஒத்தவையிற்றை
* ஆராய்ந்து (க) கைக்காணியென்று
அணிந்தாரென்றுள்சேடி; அதுகேட்டதலைவி தனக்குஅயலாயிருக்கின்ற தந்தையுடையபரத்தையர்கொடுத்தவையிற்றை இவனொருவன் †வாங்குவா (உ)னும்,
இனி இவன் கைவிடப்படுமவன் அறுதியாக மிகவும்
நம்மாற்கோபித்தல் தக்கானென நெஞ்சொடுகூறினள். எ - று.

'அடைமறை..............செம்மல்' என்றது:
இலையும்பூவும், குடைக்கும்
புதல்வற்கும் உவமையாய் (ங)விரவிநின்றது.

இதுசினைக்கு முதல்வந்தது.

உ௬ (௪)சிறுபட்டி

எ-து: காவலின்றி வேண்டியவா றொழுகுவாய். எ-று.

ஏதிலார் கையெம்மை யெள்ளுபு நீதொட்ட
மோதிரம் யாவோயாங் காண்கு

எ-து: நீ எம்மை இகழ்ந்து இட்ட பரத்தையர் கையின் மோதிரங்கள்
யாவை? யாம் அவற்றைக்காண்பேன். எ-று.

யாங் காண்கு, பன்மையொருமை மயக்கம். யானும் ‡பாடம்.

உஉ அவற்றுள், (௫)நறுவிதழ் கண்டன்ன
செவ்விரற் கேற்பச்
(௬)‖சுறுவே றெழுதிய (எ)மோதிரந் தொட்டாள்

க. இந்நூற்பக்கம் ௨௯௧: ௬-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ. "ஒருவனு மானுட னேதை மாநகர், வருவனும் விறன்மணி மாறெ னுஞ்சமர், பொருவனு மவனுயிர் பொன்ற வென்றிடர், தருவனும்" வில்லி. மணிமான். ௮௦: என்பது முதலியவற்றில் ஆமென்பது இவ்வாறே செறற்குறிப்பில் வந்திருத்தல் காண்க.

௩. "அடைமறை.........காஹுஉ" என்பது உவமை பலபொருள் விரவி வந்ததற்கும் தோல். உவம. சூ. உ. இளம். முதற்குச் சினையுவமமாய் வந்ததற்கும் மேற்கோள்; தோல். உவம: சூ. ௬. இளம்: பேர்; இ - வி.

௪.

ரு. ௬௪௧.

"சிறுபட்டி" கலி. ருக: ௪ என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௫. "நறு அவவிழ்ந் தன்னவென் மெல்விரற் போது"

கலி. ௫௪: ௬.

௬. "அவ்வாய் மகரத் தணிகிளர் மோதிரம்"

௭. (அ) "மணிநாம மோதிரந் தொட்டு" சீவக. ௧0௪௦. (ஆ) மாதிரத்தம ரேனையோரையும் வல்லே வென்றுதன் முத்திரை, மோதிரச்சுவ டேற்றிறைஞ்ச முடித்து" விநாயக. சிந்தாமணிவிநாயகர். ௭௧.

(பிரதிபேதம்) * ஆய்ந்தாய்ந்த, † வாக்குவாளுயினிவன், கைவிட்டிப்படும்இவன் அறநியாக, ‡ பாடம் நகைதழ், || சுறுவேறெழுதிய.

௫0உ கலித்தொகை அ௪.

குறியறிந்தேன் காமன் (க)கொடியெழுதி யென்றுஞ்
செறியாப் பரத்தை யிவன்றந்தை மார்பிற்
பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வ லென்பது தன்னை
* யறீஇப செய்த வினை

எ - து: அம்மோதிரங்களுள் †நறும்பூவைக் கண்டாற்போன்ற சிவந்த விரலுக்குப் பொருந்தச் சுறவிலேற்றைக் குழித்த மோதிரத்தை இட்டவனுடையகருத்தை அறிந்தேன் ; காமன்கொடியாகியமகரத்தை மோதிரத்தே ‡குழித்தாற்போல வேறொன்றிலே அழுத்தி அதனை எந்நாளும் அடங்காத பரத்தைமைக்குணத்தையுடைய இவன் நங்கைமார்பிலே பொறியாக ஒற்றி அடிமைக்கொண்டு ஆண்டுபோதுவேனென்று சொல்கின்ற வார்த்தை தன்னை எனக்கு அறிவித்தற்குச் செய்ததொரு தொழிலெனப் புலந்து அவனொடு கூறினாள். எ - று.

"கடல்வாழ் சுறவு மேறெனப்படுமே" என்றதனாற்(உ)||சுறவேறென்றார். பரத்தைமை பரத்தை யென÷நின்றது; "தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையும்" (ங)என்றார் ஆசிரியராகவின்.

அன்னையோ

எ - து: நீயும் அத்தன்மையையோ ! எ - று.

புதல்வனாகிய நீயும் எம்மை இகழுந்தன்மையையோ × என்றதாம். இது புதல்வனை நோக்கிக்கூறியது.

இஃதொன்று,

எ - து: இவ்விகழ்ச்சியும் நாமே செய்துகொண்டதொன்றென நெஞ்சொடு கூறினாள். எ - று.

உகூ †முந்தைய கண்டு மெழுகல்லாதென்முன்னர்

(ச)வெந்தபுண் வேலெறிந்

தற்கு விஃதொன்று!

க. (அ) "வில்லா னிடுகொடி யகலம்" (ஆ) "ஆடுகொடி யணிந்தவுய ரலங்கல்வரை மார்பன்" சீவக. உ௬௭௭, உ௬அ௩.

உ. தொல். மரபி. சூ. ௬௦. பேர். ௩௪. நச். இதனுரையில் சுறுவின் ஆண் ஏறெனப்படுதல் மரபென்பதற்கு, "சுறுவே றெழுதிய மோதிரந்தொட்டாள்" என்பது மேற்கோள்.

௩. தொல். களவு. சூ. உ௦.

௪. "வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால்" (கலி. அ௩: ௩௦) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) *' அறியிய, † நீராம்பூவை. ‡ குறித்தாற்போல. || சுறுயேறென்றார், ÷ சிற்கும், × என்றதாம் புதல்வனோக்கி இஃதொன்று. ┼ மூன்றைத யனகண் டெழு.

மூன்றுவது மருதம் கக.

௫௦௩

(க) தந்தை யிறைத்*தொடி மற்றிவன் றன்கைக்கட்
டந்தாரியா ரெல்லாஅ விது

எ.- து: பின்னை

என்முற்பட்டனவற்றைக்†கண்டும் தலையெடுக்கமாட்டாத என்முன்னே வெந்தேதோர் புண்ணிலே வேலாலே எறிந்த ‡தன்மைத்தாக இஃதொன்று இவன்றந்தையுடைய முன்கையிற் றொடியை இவன் கை யிடத்தே || இட்டவர் யார்தான் ? கூறென்றாள். எ - று.

௩௩ இஃதொன்று, என்னைத்துக் காண்க பிறரு
மிவற்கென் னுந்

தன்னலம் பாடுவி × தந்தாளா நின்னை
யிதுதொடு ┼ கென்றவர் யார்

எ - து: அவன் = கூருமையின், எடா! இத்தொடி என்னைஒழிந்தவர்களும் இத்தலைவற்கு என்னையொழித்த வனப்பை வழிபடும்படியைக் காண்பார்களாக(?)வென்று கூறுந் தன் நலத்தை மிகுத்துப் புகழ்கின்றவளாயிருக்குந் தந்தவள். இவ்விகழ்ச்சியும் நாமே செய்துகொண்டதொன்றென நெஞ்சொடு கூறினள்; கூறி, 'புதல்வனை நோக்கி நின்னை இத்தொடியை இடுகவென்று சொன்னவர் யார்தானென்று கூறினள். எ - று.

௩௪ அஞ்சாதி, (உ)நீயுந் தவறிலை நின்கை யிது தந்த
பூவெழி லுண்க ணவளுந் தவறிலள்

(ரு)வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை

நோவார்யார்

மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன் கைத்தந்தா

க.

"தந்தை யிறைத்தொடி..............எல்லாவிது" என்பது, 'பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனியுவப்பினும்' என்புழி, தாயர்கொடுப்பப்புதல்வன் கொண்டமைக்கு மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. கO. நச்.

உ. "நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப், போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர், நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்கவென்னா, விறையே தவறுடையான்" (கலி. டுசு: ௩O-௩௪.) என்பதும் அதன் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் நோக்குக.

௩. வாளாதே யுவமஞ்செய்து உற்றது உணர்த்தாத வழியும் [illegible]யு மாறு உண்டென்பதற்கு, "வேனிற் புனலன்ன நுந்தையை நோவார் யார்" என்பது மேற்கோள்; தொல். உவம. சூ. உO.

(பிரதிபேதம்) * தொடீஇமற்றிஃதியன், † கண்டுதலை, ‡ தன்மைத்தாக வியன், || இட்டவன் யார் தானெனக் கூறென்றான், × தந்தாளோனின்னை, ┼ என்றவன்யார். = கூருமையின் இத்தொடி.

டான்யாரோ வென்று வினவிய
நோய்ப்பாலேன்
யானே தவறுடை யேன்.
எ - து: அவன் அதற்கு அஞ்சினமை கண்டு
அஞ்சாதேகொள்; இதனைத்
தொட்டுவந்த நீயுந் தவறுடையையல்லை; நின் கையிலே
இத்தொடியையிட்ட
பூவினது அழகையுடைய மையுண்கண்ணையுடைய
பரத்தையுந் தவறுடைய
ளல்லள்;(க)வேனிற்காலத்துப் புதுப்புனல்போல
எல்லார்க்கும்பயன்படுகின்ற
நுந்தையை ஈண்டு நோவாரில்லை; நமக்கு
மேலாய்நின்றுந் தன்னலம்பாடிப்
பின்னரும் நம்மை இகழ்ந்து இத்தொடியை இவன்
கையி விட்டவள் யாரோ
வென்றுகேட்ட இந்நோயின் கூற்றேனுகிய
யானேயன்றோ தவறுடையே
னெனத் தன்னுள்ளே அழிந்து கூறினள். எ - று.

இது, பரத்தை தன் (உ) சிறப்பு உணர்த்தி அணிந்தமைகூறிற்று.

'மேனின்று மெள்ளி' என்றதற்கு, முற்காலத் *தொடங்கி இகழ்ந்தென்றுமாம்.

இதனால், தலைவிக்கு எள்ளல் தோன்றிற்று.

இது தளைவிரவி ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த கலிவெண்பா.

(கக)

(அரு.) காலவை, சுடுபொன் வளைஇய வீரமை சுற்றொடு
பொடியழற் புறந்தந்த செய்வுறு கிண்கிணி;
ரு உடுத்தவை கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்மேன்
மையில் செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின் மேற்
றைஇய பூந்துகி லைதுகழ லொருதிரை;
சு கையதை, அலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய
பலவுறு கண்ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி ;
அ பூண்டவை, எறியா வாளுந் மெற்று மழுவுஞ்
செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த
பெய்புல மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிரின்

ண்மையற விளங்கிய வானேற் றவிர்பூண்;

கஉ சூடின, இருங்கடன் முத்தமும் பன்மணி பிறவு மாங்

கொருங்குடன் கோத்த உருளமை மூக்காழ்மேற்
சுரும்பார் கண்ணிக்குச் சூழ்நூ லாக

க. ஆன வேனிலின் மாந்தர்போ லலர்த்தடம் பொழிலுங், தாணு மாடுதல் கருதியோ........ ...புனல்பரந் தொழுகியதால்'' திருவானைக். ஆருஞ் சாத்து. உ௦.

இந்நூற்பக்கம் ௬௬அ: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ம்) * தடங்கி.

மூன்றுவது மருதம் உ௦.

ரு௦ரு

வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் நாணச்
சுரும்பாற்றுப் படுத்த மணிமருண் மாலே;
கஎ ஆங்க, அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகநின்

செல்வுறு திண்டேர்க் கொடுஞ்சினை கைப்பற்றிப்
பைபயத் தூங்குநின் மெல்விரற் சீறடி
நோதலு முண்டீங் கென்கை வந்தீ

செம்மானின் பாலுண் ணிய;
௨௨ பொய்போர்த்துப், பாண்டலை யிட்ட பலவல்
புலையனைத்
தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தான்
வேண்டியார்
நெஞ்சம் பிணித்த தொழிலாத் திரிதரு
நுந்தைபா லுண்டி சில;
௨௬ நுந்தைவாய், மாயச்சூ டேறி மயங்குநோய்
கைமிகப்
பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்படா
ஞாயர்பா லுண்டி சில;
௨௯ அன்னையோ, யாமெம் மகனைப்பா ராட்டக்
கதுமெனத்
தாம்வந்தார் தம்பா லவரொடு தம்மை
வருகென்றார் யார்கொலோ வீங்கு;

௩௨. என்பாலல், பாராட் டுவந்தோய் குடியுண் டீத்தையென்
பாராட்டைப் பாலோ சில;

௩௪ செருக்குறித் தாரை யுவகைக்கூத் தாட்டும்
வரிசைப் பெரும்பாட்டொ டெல்லாம்

பருகீத்தை

தண்டுவென் ஞாயர்மாட்டைப் பால்.

இது தலைவி தன் மகனைப் பாராட்டிப் பால் கூறிட்டு * ஊட்டுகின்ற வழிச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுப் புக்க தலைவனைக்கண்டு தன்னுள்ளே புலந்து புலவியோடு பின்னும் பாராட்டியது.

இதன் பொருள்.

(க)காலவை, சுடுபொன் வளைஇய வீரமை சுற்றெருடு
பொடியழற் புறந்தந்த (உ)†செய்வுறு கிண்கிணி ...ர்மர் காலே"

க. இச்செய்யுளின் க, ௩, ௬, அ, கஉ. இவ்வடிகளின்முதலிலும் ரு. எனவும் க, ௩, அ, க0, கஉ. இவ்வடிகளின்முதலிலும் கூன்வந்திரு... நோக்கற்பாலது. ...வாடு வாளணி

உ. "செய்வு" இந்நூற்பக்கம் ௭௪: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க. அகா: ௩ - ௪.

(பிரதிபேதம்) * ஊட்டுவழி, † செய்யுறு.

64

எ - து: செம்மால்! நின்(க)காலிற் கிடக்கின்றவை, *சுடும்பொன்னாலே

வளைத்த இரண்டாய் அமைந்த †காற்சரியோடே பண்ணுதலைத் தான் உறு

கின்ற, (உ)பொடி மூடுதழலாலே நிறம் உண்டாகப்பட்ட ‡ சதங்கை. எ - று.

(ங)சுடுபொன், எக்காலமும் பொன்னென

(சு) முக்காலத்திற்கும் உரிய

பொன்னின் இயல்பு கூறிற்று; சுடுபொன்னென வினைத்தொகையாகாமை

உணர்க.

ங. உடுத்தவை,(ரு)கைவினைப் பொலிந்த காசமை பொலங்காழ்மேன்

மையில் (சு)செந்துகிர்க் கோவை யவற்றின் மேற்

றைஇய பூந்துகி லைதுகழ ||லொருதிரை

எ - து: (எ)அல்குலிற்கு

உடுத்தவை,கைத்தொழிலாலே பொலிவுபெற்ற

மணிகள் இடையிடை அமைந்த பொன்மணிகளையுடைய வடம்; அதின் ÷மேலே அழுக்கில்லாத சிவந்த பவளவடம்; அவற்றின்மேலே ×உடுத்தின

ஐதாய்க் கழல்கின்ற ஒன்றாகிய திரைத்த பூந்துகில். எ -

று.

வடங்கள் தோன்றத் + திரைத்தாரென்றார்.

க. இந்நூற்பக்கம் சளஅ: எ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

உ. (அ) "நிறம்பெறப், பொடியழற்புறந்தந்த
பூவாப்பூம் பொலன்கோதை"
கலி. ருச: க - உ. (ஆ) "ஒள்ளழற்புரிந்த தாமரை"
(இ) "அழல்புரிந்த
வடர்தாமரை" புறம். கக: கசு, உகூ: க.

ரு. "சுடுபொன்" ஐங். சருஉ; பரி. உக: கஅ.

ச. தோல்.

ரு. பவழக் காசொடு பன்மணி விரைஇத், திகழக்
கோத்த செம்பொற்
பாண்டில், கைவினைக் கொளுவிற் செய்துநலங்
காழ்கிளர்" பெருங். (உ) கக: கசஉ - கசரு.

குயின்ற, வெண்ணூற்

சு. (அ) "நுண்டுகி லுழைந்த வல்குற் பவளமொத்து" சீவக. ககஅச. (ஆ) "செந்துகிர்க் கோவை சென்றேந் தல்கு, லந்துகின் மேகலை யசைந்
தன வருந்த" (இ) "அந்துகிர்க் கோவை
யணியொடு பூண்டு" சிலப்.

ச: உகூ – ௩௦, கச: கூ௩. (௬) "அனபவள மேகலையோ டப்பாலைத் துப்பாலா னென்கின் றூளால்" தேவாரம்........(உ)"பவழஞ் சேர்ந்த பலதாழல் குலர்" பெருங். (௧) ச௩: கசகூ.

௧. ஆடைகொள்வீ ரல்குலோர் கோவணம்'' தே.............(ஆ) "துளிக்கு கருந் கருங்குழற் றேகைமாருயிர், விளிக்குமென் றல்குலை மறைத்த சாத்த, பளிக்குவெள் ளுடையின்மேற் பசும்பொனம்பரங், களிக்கும்

௨. இந்நூன்னவன் கவினச் சுற்றினுன்" காஞ்சி. நகரேற்று. ௨௦௦.

(பிரதிபேதம்) * இபொன் எக்காலமும்...........உணர்க சுடுபொன்றூலே. † காற்கற்றை ‡சதக்கையுடுத்தலை ||ஒருசிறை, ÷ மேலேயழுக்கில்லாத, × உடுத்ததாய், + திரைத்தார் கையறைதை.

மூன்றாவது மருதம் உ௦.

றுOள்

சூ கையதை, அலவன் கண்பெற வடங்கச் சுற்றிய
பலவுறு கண்ணுட் சிலகோ லவிர்தொடி

ஏ - து: கைவிடத்தது, ஞெண்டின்கண் தன்மைபெற நெருங்கப் பல அருப்புத்தொழில் சூழப்பட்ட சில கோற்றொழில் அவிர்கின்ற இரண்டாய்ச் சேருந் தொடி. எ – று.

(௧)கண்ணுள் – தொழில்.

அ பூண்டவை, எறியா வாளு மெற்று மழுவுஞ்
செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த
பெய்புல (உ)மூதாய்ப் புகர்நிறத் துகிரின்

மையற விளங்கிய (௩)வானேற் றவிர்பூண்

எ - து: பூணப்பட்டவை, வெட்டாத வாளும் வெட்டாத மழுவும் நெருங்கக் கட்டி இரண்டு புறத்தினுந் தங்கின மழைபெய்த *புலத்து ஈயன்

க. (அ) "கண்ணுள் வினைஞர் கைவினை முற்றிய, நுண்வினைக் கொல்லர்" சிலப். கசு: கOரு - கOசு. (ஆ) "கண்ணு ளாளர் கைபுனை இடுகும்" பெருங்.(ரு)க: ௩௦. எனவருதல்காண்க. (இ)கண்ணுளென்பது சித்திர மெழுதுதலும் கூத்தாடுதலுமாகிய கண்ணுள் நிறுத்தும் தொழிற்றிறத் திற்கும் பெயராம்.

உ. (அ) "தண்பெய லெழிலி, யணிமிகு கானத் தகன்புறம் பரந்த, கடுஞ்
செம், மூதாய்" நற். ௩சுஉ: ௩ - ரு. (ஆ) "தண்பெயல் பொழிந்த
பைதுறு காலைக், குருதியுருவி னொண்செம் மூதாய், பெருவழி மருங்
கிற் சிறுபல வரிப்ப" அகம். எசு: ௩ - ரு. எனவும் (இ) "அரக்கு நிற
வுருவி னீயன் மூதாய்" அகம். க௩க: க௩.(ஈ)"ஈயலின் மூதாய் பரப்ப
வினமரீஇக், கோவல ரூதுங் குழலிரங்க-கோவந், தவழக்கார் செய்
தன்று" நாற்கவி. ௬. கஎO. மேற்கோள். எனவும் (உ) "அரக்கத்

தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக், காயாஞ் செம்ம
ரூஅய்ப் பலவுட,

ஙீயன் மூதாய் வரிப்பப் பவளமொடு,
மணிமிடைந் தன்ன குன்றம்''

(ஊ) "மணிமிடை பவளம் போல வணிமிகக், காயாஞ் செம்ம ரூஅய்ப் பலவுட, ஙீயன் மூதா யீர்ம்புறம் வரிப்பப், புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலை" (எ) "பெயல்பெய்து கழிந்த பூநாறு வைகறைச், செறிமண ஙிவர்த களர்தோன் றியவிற், குறுமோட்டு மூதாய் குறுகு ரேடி, மணிமண்டு பவழம் போலக் காயா, வணிமிகு செம்ம லொளிப்பன மறையக், கார்கவின் கொண்ட காமர் காலை"

அகம். கச: க - ச, ஙOச: கங - கசு, ஙஎச: கO - கடு. எனவும் வருவன காண்க.

ங. (அ) "மருப்புப்பூண்" (ஆ) "பொலஞ்செய் மழுவொடு வாளணி கொண்ட, நலங்கிள ரொண்பூண்" கலி. ஙஉ: கஉ; அக: ங - ச.

(பிரதிபேதம்) * புலத்தின் மூதாயினது.

மூதாயினது புகரையுடைத்தாகிய நிறத்தையுடைய
பவளத்தாற் செய்த அழுக்
கறவிளங்கிய இடபத்தையுடைய விளங்குகின்ற பூண்.
எ - று.

கஉ சூடின, இருங்கடன் *முத்தமும் பன்மணி
†பிறவு மாங்

கொருங்குடன் கோத்த வுருளமை
(க)மூக்காழ்மேற்
சுரும்பார் கண்ணிக்குச் சூழ்நூ லாக
வரும்பவிழ் நீலத் தாயிதழ் நாணச்
(உ)சுரும்பாற்றுப் படுத்த மணிமருண் மாலை

எ - து: கூடப்பட்டன, கரிய கடலின் முத்தும் அதனுடனே பல மணிகள் பிறவுஞ் சேரக்கோத்த உருட்சி அமைந்த மூன்றுவடம்; அதின்மேலே கிடக்கும் நூலாற் சூழ்ந்த சுரும்புகள் ஆரும் கண்ணிக்குப் ‡பொருந்தும்படியாக நடுவே கிடக்க அரும்புகள் அலர்ந்த சில நீலத்தினது ஆய்ந்த இதழ் நாணும் படியாக நீலமணியாற் பண்ணின சுரும்புகளைப் போக்கின கண்டார் மருளும் மாலை. எ - று.

கள ஆங்க, உரையசை.

அவ்வும் பிறவு மணிக்கணி யாகநின்
‖செல்வுறு திண்(ஙு)டேர்க் கொடிஞ்சினை கைப்பற்றிப்
பைபயத் தூங்குநின் மெல்விரற் சிறடி

நோதலு÷முண்டிங் கென்கை வந்தீ
செம்மானின் பாலுண் ணிய

எ - து: யான் கூறியவையும் பிறவும் நின்னழகிற்குமேலே ஓர் அழகாகச் செறியும் நின்னுடைய மெல்லிய விரல்களையுடைய சிறிய அடிகள் இங்ஙனந் திரிந்ததற்கு நோதலுமுண்டு; அதனைத் தவிர்ந்து நின்னுடைய உருட்டுதலுறுகின்ற திண்ணிய தேரில் வளைந்த(௪)தாமரைமுகையினைக் கையாலே பிடித்து மெத்தென மெத்தென அசையாநின்று இவ்விடத்து என் கையிடத்தே வருவாய்; நினக்கென்று வைத்த பாலையுண்டற்கு. எ - று.

---

௧. (அ) "முக்காழ் கயந்தலைத்தாழ" கலி. அ௬: ௨. (ஆ) "மயிர்ப்புறஞ் சுற்றிய கயிற்கடை முக்காழ்" மணி. ௩: ௧௩௫.

௨. (அ) "கன்றூற்றுப் படுத்த புன்றலைச் சிறாஅர்" குறுந். ௨௪௧. (ஆ) "கதிராற்றுப் படுத்த முதிராத் துன்பமொடு" மணி. ௫: ௧௩௧.

௩. (அ) "நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி, நின்றோன்" அகம். ௧௧௦: ௨௪-௫. (ஆ) "மணித்தேர்க் கொடுஞ்சி கையாற் பற்றி" மணி. ௪: ௪௮.

௪. (அ) "பண்டரித னுந்தியயன் வந்தபழ முந்தைப், புண்டரிக மொட்டனைய மொட்டினது" கம்ப. தேரேறு. ௪௭. (ஆ) "கோகனக முகையனைய கொழுங்கனகக் கொடுஞ்சியன" இராமா. சந்திர. ௮.

(பிரதிபேதம்) * முத்தும், † பிறவு, மொருங்கு, ‡ நொருத்தும்படி. || செய்வுறு, ÷ உண்டிங்கு.

அணியாகத் தூங்கும் நின்னென்க. தேர்க்குத் தாமரை
(க)சினையாதலின் அதனைச் சினையென்றார்.

௨௨ பொய்போர்த்துப், பாண்டலை யிட்டபலவல்
புலையனைத்
தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கித்தான்
வேண்டியார்
நெஞ்சம் பிணித்த றொழிலாத் திரிதரு
(௨)நுந்தைபா *லுண்டி சில

எ - து: தலைமேல் எறட்டுக்கொண்ட
பாண்மையாலே வஞ்சனையை
மறைத்து வசீகரித்தற்றொழில் பலவும் வல்ல
பாணனைத் தூண்டிலாகப்
போகட்டுப் பரத்தையரை அகப்படுத்தித் †தான்
விரும்பின பரத்தையருடைய
நெஞ்சம்தன்வசமாக்குதல்தனக்குத்தொழிலாகக்கொண்டு
திரியும் நுந்தைக்குப்
பட்ட சிலகூற்றை உண்பாய். எ - று.

௨௬ நுந்தைவாய், மாயச்சூ டேறி மயங்குநோய்
கைமிகப்
பூவெழி லுண்கண் பனிபரப்பக் கண்டபடா

ஞாயர்பா ‡லுண்டி சில

எ - து: நுந்தை வாயிற் பொய்ச்சூளை மெய்யாகத் தெளிந்து பூவினது.

அழகையுடைய உண்கண் நீர் பரக்கும்படியாக மயங்குகின்ற நோய் கைகடத்த லாலே அக்கண்கள் துயிலாத நின் தாய்மார்க்குப்பட்ட சில கூற்றை உண் பாய். எ - று.

உசு. அன்னையோ,

அன்னையோவென்றது, அம்மையோவென ஒரு வியப்பு.

க. 'கொடுஞ்சியினைக் கைப்பற்றி' என்று ககரவொற்று மிக்கபாடம் காணப் படின், "கொடுஞ்சினைத்தேரும்" பெருங்.(க) சக. ருஎ. என்புழிப்போல, 'கொடுஞ்சு' என்பதையே தாமரைமொட்டின் பெயராக்கலுமாம். இப்பொருளில் 'கொடிஞ்சி,' என்ற சொல்லே பெருவழக்கிற் றாயினும், அச்சொல் 'கொடுஞ்சி' என்று (புறம். எஎ: ரு, ஙசுஅ: ௬, சிலப். கசு: கசுஅ; உசு:கஙஉ, உகங; உஎ: ஙஎ; மணி. ௬: ௬அ) இவற்றிற் காணப் படுதலால் இடையிகரம் உகரமாய்த்திரிந்துவழங்குதலும், 'கொடிஞ்சு' என்று (சூளா. அரசியல். சுO, உஎங; கம்ப. குக. ஙிக, கரன்வதை. க௬க, தேரே று. ௬ங) இவற்றில் வந்திருத்தலால் ஈற்றிகரம் குற்றிய லுகரமாய்த் திரிந்துவழங்குதலும் உண்டென்பதுவிளங்கும். இத்திரிபுக ளோடு பரிதிமுதலியவற்றில் இடையிகரம் உகரமாயும் பஞ்சிமுதலிய வற்றில் ஈற்றிகரம் குற்றியலுகரமாயும் திரிந்து வழங்குதலை ஒப்பு நோக்குக. இச்சொல் தேர்த்தட்டுக்கும் பெயராய் வரும்.

உ. இந்நூற் பக்கம். ஙசுக: உ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * உண்டுசில. † தாம்விரும்பின. ‡உண்டுசில.

(க)யாமெம் மகனைப்பா ராட்டக்
கதுமெனத்
தாம்வந்தார் தம்பா லவரொடு தம்மை
வருகென்றார் யார்கொலோ வீங்கு

எ - து: வாராத தலைவன் வந்தமை கருதி, யாம் எம்முடைய மகனைப் பாராட்டாநிற்கத் தம் பகுதியிலுள்ள பாணன்முதலியோருடனே தாம் கடுக வந்தார்; தம்மை இவ்விடத்து வருகவென்று கூறினார் யார்தானெனத் தன் னெஞ்சொடு கூறினாள்.

மேல், பிள்ளையைநோக்கிக் கூறுகின்றாள்.

ருஉ என்பாலல், பாராட் டுவந்தோய் குடியுண்
டுத்தை(உ)டென்!
பாராட்டைப் பாலோ சில

எ - து: என்னுடைய குடியின்பகுதியிடத்தன அல்லவாகிய பாராட்டுக் கேட்டு மகிழ்ந்தவனே! எனக்குப்பட்ட கூற்றை யுண்பாய்; அப்பால்தான் சிறிது காணென்றாள். எ - று.

(௫)செருக்குறித் தாரை
யுவகைக்கூத் தாட்டும்
வரிசைப் பெரும்பாட்டொ டெல்லாம்
பருகித்தை
தண்டுவென் *(௬)ஞாயர்மாட்டைப் பால்

†எ-து: அவன் அதனை

உண்ணுமற்போகலிற் கோபிக்கக்கருதின அன்னே, தன் பிள்ளையாட்டால் மனமகிழ்ச்சி செய்தவனை நோக்கிக் கோபிக்கக் கருதினவர்களை உவகையாகிய கூத்தாட்டுவிக்கும் உன்னுடைய தாகத்தாலே

க. ஆறும் வேற்றுமைக்கு உரித்தென்றோதிய
முறைப் பொருட்கண்,
உயர்திணைப் பொருள் இரண்டு சேர்ந்த விடத்து
நிலைமொழி யீற்றில்
உருபு விரிப்புழி, குகரம் வரும்; அதுவன்றி
ஆறும் வேற்றுமையை
விரிப்புழி, அதுவென் னுருபுகெட அதன்
உடைமைப் பொருள்
விரியும்; என்று கூறி, "யாமெம்மகனைப்

பாராட்ட” என்பதை மேற்

கோள் காட்டி, இது உருபு நிலைக்களத்துப்

பொருண் மயங்கிற்

றென்றும், இதற்கு நான்க னுருபு விரிப்பின் எமக்கு மகனாகியவனை யென ஆக்கங்கொடுத்துக் கூறல் வேண்டுமென்றும் கூறுவர், நச்சினார்க்கினியர்; தொல். வேற்றுமைமயங்கு. சூ. கக.

உ. “அழுதகண் ணீர்கண் மைந்த னுவிபோழ்ந் திட்ட வன்றே” என்பதன் விசேடவுரையில் நீர்களென்றதனை, “என் பாராட்டைப்பாலோ சில” என்றாற்போலக் கொள்க வென்பர், நச்; சீவக. உ௦அஎ.

ந. முன்பதிப்பில் அடிப்பிரிப்பு வேறாகவுள்ளது.

ச. “ஞாயர்” கலி. அக: கஉ; “ஞாயையு மஞ்சுதி” கலி. க௦எ என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * ஞாயர்பாட்டைப், † எ - து: அீ்து அயலே உண்ணுமற்,

மூன்றாவது மருதம் உக.

நிகக

இனி யான் பாராட்டும் பெரிய பாட்டுக்களோடு நின் தாய்மாருக்குப்பட்ட கூற்றையுடைய பாலைப்பருகு; இத்தையெல்லாம் நின்னை *ஊட்டல் அமைவேனென்று (க) கூறிட்டு ஊட்டினாள். எ - று.

தண்டுதல் அமைதலென்னும் பொருட்டுதல், (உ) தண்டாமையென்னும் அதன் மறையால் உணர்க; “தண்டாக்காற் றளரியல்” (ந) “தண்டாவிருப்பினள்” (ச) எனவரும். †ஞாயரென்றது தன்னைப் பிறர்போற் கூறிற்று.

(இதனால்) தலைவிக்குத்தலைவனைக்கண்டபுதுமைபற்றிவியப்புத்தோன்றிற்று. தலைவற்கு ‡ நினைத்தல் பிறந்தது. புதல்வனால் தலைவிக்குச் செல்வமாகிய

உவகை பிறந்தது;(ரு)புதல்வனுஞ் செல்வமாதலின்.

இது "தரவும் போக்கும் பாட்டிடைமிடைந்தும்" என (சூ) || இடைநிலைப்பாட்டினை ஈற்றின் வைத்தமையால், (எ) தரவும் போக்குமின்றி இடைநிலைப்பாட்டுக்களே ஐஞ்சீரடுக்கிவந்து கலிவெண்பாவிற் கூறிய உறுப்பொத்து யாப்புவேறுபட்டு வந்த கொச்சகம். (உ0)

(அகூ.) மைபடு சென்னி மழகளிற் றோடைபோற்
கைபுனை மூக்காழ் கயந்தலைத் தாழப்
பொலஞ்செய் மழுவொடு வாளணி கொண்ட
நலங்கிள ரொண்பூ ணனைத்தரு மவ்வாய்
கலந்துகண் ணோக்கா ரக் காண்பின் றாகிர்மேற்
பொலம்புனை செம்பாகம் போர்கொண் டிமைப்பக்
கடியரணம் பாயாநின் கைபுனை வேழந்
தொடியோர் மணலி னுழக்கி யடியார்ந்த

க. "பால்பெய் வள்ளஞ் சால்கை பற்றி, யென்பா டுண்டனை யாயி னொருகா, ணுந்தை பாடு மூண்மெனன் றாட்ட" அகம். உகக: ரு - எ.

உ. இவர் இவ்வாறாகப் பொருள், கொள்ளு முறைமையை, "எய்யாமையே யறியாமையே" (தோல். உரி.சூ. சஅ) என்பதற்கு இவர்கூறியிருக்கும் விசேடவுரையாலும் அறிக.

௫. (அ) "தம்பொரு ளென்பதம் மக்கள்" குறள். சுங. எனவும் (ஆ) "பொன்போற் புதல்வனொடு" ஐங். உசுரு. (இ) "பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறூஉ தீரும்" புறம். கூ: ௪. எனவும் வருதல் காண்க.

சு. தொல். செய். சூ. கரு௪.

எ. தரவும் போக்கு-மின்றிக் கொச்சகம் பலதொடர்ந்து இற்றதற்கு, இச் செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி உறழ் பொருட்டுஅன்மையிற் கொச்சகக் கலியாயிற் றென்பர். பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், இருவரும்; தொல். செய். சூ. கருரு.

(பிரதிபேதம்) *ஊட்டாமல்விடுவேனென்று, † தாயென்றது தன்னைப்பிறள்போற்கூறினள்; இது தலைவிக்கு ‡நினைதல் பிறக்கது, ‖ இடைநிலைப்பாட்டளவை யீற்றின்.

தேரைவாய்க் கிண்கிணி யார்ப்ப வியலுமென்
போர்யானை வந்தீக வீங்கு ;

கக செம்மால், வனப்பெலா நுந்தையை
யொப்பினு நுந்தை
நிலைப்பாலு ளொத்த குறியென்வாய்க்
கேட்டொத்தி
கன்றிய தெவ்வர்க் கடந்து களங்கொள்ளும்
வென்றிமாட் டொத்தி பெருமமற்
றெவ்வாதி

யொன் றினேம் யாமென் றுணர்ந்தாரை
நுந்தைபோன்
மென்றோ ணெகிழ விடல் ;
கஎ பால்கொள லின் றிப்
பகல்போன் முறைகோடாக்
கோல்செம்மை யொத்தி பெருமமற்
றெவ்வாதி
கால்பொரு பூவிற் கவின்வாட
நுந்தைபோல்
சால்பாய்ந்தார் சாய விடல் ;

உக வீத லறியா விழுப்பொரு ணச்சியார்க்
கீதன்மாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி
மாதர்மென் ஞேக்கின் மகளிரை நுந்தைபோ
ஞேய்கூர நோக்காய் விடல் ;
ஆங்க;

உகூ திறனல்ல யாங்கழற யாரை நகுமிம்
மகனல்லான் பெற்ற மகன் ;

உ௪ மறைநின்று, தாமன்ற வந்தீத் தனர் ;
ஆயிழாய், தாவாத வெற்குத் தவறுண்டோ காவாதீங்
கீத்தை யிவனையாங் கோடற்குச் சீத்தையாங்
கன்றி யதனைக் கடியவுங் கைநீவிக்
குன்ற விறுவரைக் கோண்மா விவர்ந்தாங்குத்
தந்தை வியன்மார்பிற் பாய்ந்தா னறனில்லா
வன்பிலி பெற்ற மகன்.

இது "தந்தைய ரொப்பர் மக்களென் பதனு, லந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கலும்" (க) என்பதனுன் மகனைத் தலைவனை ஒக்க

க. தொல். கற்பி. சூ. ௬. இச்சூத்திர வுரையில் "வனப்பெலா.......... நெகிழவிடல்"என மகனைக்கொண்டு விளையாடியவழி, அவன் தலைவன் மேல் வீழ்தலில், "தந்தை வியன்மார்பிற்................மகன்" எனத் தன்றிறத்து அன்பின்னெனநெருங்கிக்கூறியவா றுகாண்கவென்பர், நச்.

லாங் தனனும் ஒக்கலாகாக் தனனும் தலைவி கூறுகின்றுழி மறைந்துபுக்க தலைவன் அவள் ஊடலுணர்வன சொல்ல, மகன்வாயிலாக ஊடறீர்வான் தன்னுள்ளே கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)மைபடு சென்னி மழகளிற் றோடைபோற்
கைபுனை (உ)முக்காழ் கயந்தலைத் தாழப்
பொலஞ்செய் மழுவொடு வாளணி கொண்ட

நலங்கிள ரொண்(௩)பூ ணனைத்தரு மவ்வாய்
நு கலந்துகண் ஞேக்காரக் *காண்பின்
றுகிர்மேற்
பொலம்புனை (௪)செம்பாகம் போர்கொண்
டிமைப்பக்
(௫)கடியாணம் பாயாநின் கைபுனை வேழந்
தொடியோர் மணலி னுழக்கி யடியார்ந்த

---

௧. (அ) "அஞ்சன மெழுதின..............குஞ்சரம்" (ஆ) "மையணி மத யானை" சீவக. ௨௨௩0, ௨௪௩௪. (இ) "மையணி யிரும்பிடி" (ஈ) "மையணி யானை" (உ) "மையணி வேழமும்" (ஊ) "மையணி யுயர் நுத, லிருங்களிற்றியானை" பெருங். (க) ௪அ: கஅ௪, ௫௫: க௩௪; ௫௬: க௩௩;(உ) கஉ: ௩எ; (௩) உஉ: ககக - ௨00.(எ)"இழையஞ் சனமால் களிறு" கம்ப. அதிகாயன். உக.

௨. "முக்காழ்" (கலி. அ௫: க௩) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௩..

"அவ்வாய் தன்,மெய்பெரு மழலையின் விளங்குபூ ணனைத்தர" கலி. அக: க-உ. என்பதும் இந்நூற்பக்கம். சஎக: சு-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

ச. "செம்பாகம்" குறள். கOகஉ.

ரு. (அ) "நீண்மதி லரணம் பாய்ந்தெனத் தொடிபிளந்து, வைந்நுதி மழுகிய தடங்கோட் டியானை" (ஐங். சசச) (ஆ) "எழூஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக், குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற், தேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி, வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத, லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி, மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத், தாங்க லாகா வாங்குசின் களிறே" பதிற். ருங: கரு - உக. என மெய்யாகிய யானையையும் (இ) "கவழ மறியாநின் கைபுனைவேழம்" (கலி. அO: சு) எனப் பொய்ம்மையானையையும். கூறியிருத்தலும் (ஈ) "கொய்யுஞ் சுவற்பரி யுங்குலப் பாகுமுட் கோலு மில்லா, வையங் கடவு மதகளி றேவருந் தாமலெங்கை, செய்யும் பெருந்தவ மேகலந் தாருழைத் தீமையையும், பொய்யுங் கலாதொழி வாய்புன லூரனைப் போலவின்றே" அம்பிகாபதி. ருOச. என்பதும் ஈண்டு அறிதற் பாலன.

(பிரதிபேதம்) * காண்பின் றுகின்மேற்.

தேரைவாய்க் கிண்கிணி யார்ப்ப வியலுமென்
போர்(க)யானை (உ)வந்தீக வீங்கு

க. (அ) "காதற் சொல் யானையென ஒப்புமை கருதாது காதல் பற்றி
வருவது; காதல் பற்றிச் சிறுவனை யானையென்றலும் ஆகுபெய்ராமன்
றேவெனின்;—யாதானுமோ ரியைபுபற்றி ஒன்றன்பெய ரொன்றற்
காயது ஆகுபெயராம்; இயைபு கருதாது காதன் முதலாயினவற்றான்
யானை யென்றவழி ஆகுபெயருளடங்கா வென்பது. ஒன்றன்பெயர்
ஒன்றற்காத லொப்புமையான் ஆகுபெய ரென்பாரு முளர்" என்பர்
சேனாவரையர் ; (ஆ) நச்சினார்க்கினியர், காதற் சொல் யானை
வந்தது என ஒப்பின்றிக் காதல் பற்றி நிற்கும் என்று கூறி,
"போர்யானை வந்தீக வீங்கு" என்பதை மேற்கோளும் காட்டுவர்;
தொல். கிளவி. ௬. ௫௧. (இ) உயர்திணை அஃறிணையாகி ஒப்
புமை கருதாது உவப்பின்கண் திணைமயங்கி வந்ததற்கு, "என்போர்
யானை வந்தீக வீங்கு" என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர், இ - வி.

நூலார்; இ-வி. சூ. உகூக. (ஈ) ஒருவனை என் யானை வந்தது என்பது உவப்பினால், திணை மயங்கிற்றென்பர், மயிலைநாதர்; நன். பொது. சூ. உ௮. இவைகளும் (உ) "உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை" தொல். உவம. சூ. ஈ. என்னுஞ் சூத்திர வுரையில் "உள்ளுங்காலை என்றதனான் முன்னத்தி னுணரும் கிளவியான் உவமங்கோடலும், இழிந்தபொருள் உவமிப்பினும் உயர்ந்த குறிப்புப்படச் செய்ல்வேண்டு மெனவுங்கொள்க. அவை 'என்யானை' 'என்பாவை' என்றவழி அவை போலும் என்னுங் குறிப்புடையான், பொருள் கூறிற்றிலனாயினும், அவன்குறிப்பினான் அவை வினையுவமையெனவும் மெய்யுவமையென வும்படும்; இவற்றுக்கு நிலைக்களம்,காதலும் நலனும் வலியு மென்பது சொல்லுதும்; அவைபற்றாது சொல்லுதல் குற்றமாகலின்" என்று காணப்படுங் குறிப்பும் இங்கே அறிதற் பாலன.

(௩௯) "மாதர், வருக வென் களிறென்றேத்தி வாங்குபு தழுவிக் கொண்டாள்" சீவக.கக௯க.

(எ) "இன்றுணை மகளிரோ டொன்றியான் விடுதருஞ், சொல்லொடு படுத்துச் செல்கவென் களிறென" பெருங். (க) ௩௫: ௩௪௯ - எ. (ஏ)

"அன்னே, பொருகளிறு வருகவளர் போரேறு வருகவெழிற் பூவை வண்ண, வருகவெனத் துகிரில்வினை மணிமுத்தங் கொண்டன ளுண் மகிழ்வு பூத்தாள்" பாக. ௧௦: சகடமுதைத்த. ௨௧. எனவருதலும் காண்க.

(அ) வந்தீக வென்பதனோடு "வினைகலந்து வென்றீக" குறள். ௧௨௬அ. (ஆ) "யார்மேற்றுக் கொள்ளினுங் கொண்டீக" (இ) "என்செய்தே யாயினு முய்ந்தீக" பழ. ௨௩௧; ௩அ௬. என்பவை ஒப்புநோக்கற் பாலன.

மூன்றுவது மருதம் ௨௧.

௫௧௫

எ - து: பட்டத்தையுடைய இளையகளிற்றினது கருமை*யுண்டாகின்ற தலையில் நாலுகின்ற மூன்று வடம்போலே கையாற் புனைந்த மூன்று வடம் மென்மையையுடைய தலையிடத்தே தாழ, (க) பொன்னாற் செய்த மழுவோடே வாளம் அணிதலைக்கொண்ட நன்றே விளங்குகின்ற ஒள்ளிய பூணை நனைத் தலைச் செய்யும் அழகிய வாயைக் கண் கலந்த நினை வேட்கைநுகராக் †காட்சி யினிய பவளப் பலகைமேலே (௨) செம்பாதி வடிவு வேறோர் யானையை இறக் குத்துகின்ற போர்த்தொழிலைத் தன்னிடத்தே கொண்டு விளங்கும்படியாகப் பொன்னாற் செய்த, காலையுடைய அரணங்களைக் குத்தாத கையாற் புனைந்த நின் வேழத்தோடே, நின்னடியில் நிறைந்த (௩) தேரையின் வாய்போலும் வாயையுடைய சதங்கை ஆரவாரிப்ப, (௪) தொடியினையுடைய மகளிர் இழைத்த வண்டலின் கண்ணே உழக்கி நடக்கும் என்னுடைய போர்த்தொழிலையுடைய யானை! இவ்விடத்தே

வருக. எ – று.

‡ பொலம்புனேவேழமென்க. உழக்கியியலுமென்க.

கக செம்மால், வனப்பெலா நுந்தையை யொப்பினு
நுந்தை
நிலைப்பா லுளொத்த குறியென்வாய்க்
கேட்டொத்தி

க. இங்கே கூறிய பிள்ளைப்பணி, திருமாலின் ஐம்படைகளின் வடிவ மான தாலியேயன்றி இறைவன் படை வடிவமான தாலிபோலும். "பூண்டவை, எறியாவாளு மெற்று மழுவுஞ், செறியக் கட்டி யீரிடைத் தாழ்ந்த, பெய்புல மூதாய்ப் புகர் நிறத் துகிரின், மையற விளங்கிய வானேற் றவிர்பூண்" கலி. அடி: அ – கக. என முன் வந்திருத்தலும் காண்க.

உ. "சம்பாதி யருச்சிப்பத் தம்பிசடா யுவும்பரவச், செம்பாதி யவள் வணங்கத் திருப்பாத மளித்தனையே" புள்ளிருக்குவேளூர்க்கலம். க.

௩. இது மெய்யுவமம்; வாயென்றது வாயினொலியைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளின் வினையுவமமாம். (அ) "தவளைக் கிண்கிணித் தாமரைச் சீறடி" (ஆ) "தவளைக் கிண்கிணித் தாமம்" சீவக. உ௫௩, ௩௧௨௬. (இ) "அரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி"........(ஈ) "அரிப்பொற் கிண்கிணி யார்ப்ப" (உ) "தவளைக் கிண்கிணி ததும்புசீ றடியர்" (ஊ) "தவளையங் கிண்கிணிச் சேவடி" பெருங். (௧) ௪0: ௧அ, ௪௬: ௨௪௬. (௩) ௬: ௧௬௭ - அ. (எ) "தவளையங் கிண்கிணித் தாளும்" கூர்ம. கல்யாண. ௨அ. (ஏ) "தவளைவாய்ச் சதங்கை" காசி. பஞ்சநதத். ௩. (ஐ) "தவளைவாய்ச் செம்பொற் கிண்கிணி" சீகாளத்தி. நான்முக. ௧௬. என்பவைகளும் இந்நூற்பக்கம் ௭௭அ: ௭ - ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற் பாலன.

௪. இந்நூற்பக்கம் ௧௫அ: ௨ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) *உண்டாகின்ற வொள்ளியபூணை, †காணும் இனியபலனைப் ‡புலம்புநீர்,

௫௬ கலித்தொகை அ௬.

கன்றிய தெவ்வர்க் கடந்து (௧) களங்கொள்ளும்

வென்றிமாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி

யொன்றினேம் யாமென் றுணர்ந்தாரை
நுந்தைபோன்
மென்றோ ணெகிழ விடல்

எ - து: தலைவா! பெருமா!

*நுந்தையை அழகெல்லாம் ஒத்திருப்பினும்

நுந்தை நிற்கின்ற நிலைகளின் கூற்றில் உனக்கொத்த குறிக்கப்படுங் குணங்களை யான் கூறக்கேட்டு ஒப்பாய்; அவற்றுள் மாறுபாட்டிற்பட்ட பகைவரை

வென்று களத்தைக்கொள்ளும்
வெற்றிக்குணத்திடத்து அவனை ஒப்பாய்;

மற்றுள்ள குணங்களிலே யாம் இவனோடு ஒருமனமாயினேமென்று உணர்ந்திருந்த மகளிரை நுந்தை மென்றோள் மெலிய விடுமாறுபோல நீயும் அவர் மெல்லிய தோள் மெலியும்படி விடுதலாகிய†பரத்தைமையை ஒவ்வாதேகொள்.

எ - று.

கஎ (உ)பால்கொள லின்றிப் பகல்போன்
‡முறைக்கொல்காக்
கோல்செம்மை யொத்தி பெருமமற்
றொவ்வாதி

க. (அ) "களங்கொள் யானைக் கடுமான்
பொறைய" (ஆ) 'அறத்தின்
மண்டிய மறப்போர் வேந்தர், தாமாய்ந் தனரே

குடைதுளங் கினவே,

யுரைசால் சிறப்பின் முரைசொழிந் தனவே,

பன்னூ றடுக்கிய வேறு

படு பைஞ்ஞில, மிடங்கெட வீண்டிய

வியன்கட் பாசறைக், களங்

கொளற் 'குரியோ ரின்றித் தெறுவர,

வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே”

புறம். ௫௩: ௫; ௬௨: ௭ - ௧௩. (இ) ‘அமர்க்கள மரசன தாகத் துறந்து, தவப் பெருங் கோலங் கொண்டோர்’ சிலப். ௨௮: ௧௦௪ - ௫. (ஈ) “வென்று களங் கொள்ளுமேல் வேந்து” பெரும்பொருள். (தொல். புறத். சூ. ௫. நச். மேற். (உ) “இருங்களி யானை யினமிரிந் தோடக், கருங்கழலான் கொண்டான் களம்” (ஊ) “வென்று களங் கொண்ட வேல்வேந்தே” பு - வெ. வாகை. ௨௬. பாடாண். ௩௭. (எ) “களங் கோடற் குரியசெருக் *கண்ணி யக்கால்” கம்ப. சூர்ப்பணகை. ௧௩௧. (ஏ) “வென்று வெங்களங்கொண்டு” (ஐ) “இக னெடுங்களம் வென்று கொள்குவம்” (ஒ) “பொரு களங் கொண்டு வாகை புனைந்து” வில்லி.

காண்டவதகன. ௫௩. பதின்மூன்றாம். ௨௯.

பதினைந்தாம். ௧௨.

என்பவைகளும் (ஓ) “தேன்மிடைந்த தாரினான் செங்களஞ் சிறந்ததே” (சீவக. ௨௭௧) என்புழி, ‘இத்துணையும் இவன் வெற்றியாதலின், இவன் களமென்றார்’ என்னும் விசேடவுரையும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

௨. “பால்கொள..........ஒவ்வாதி” என்னும் இரண்டடிகளை ‘ஒப்பு வழி யுவத்தற்கு உதாரணமாகச் சொல்லுப’ என்பர் பேராசிரியர்; தொல். மெய்ப். சூ. ௨௨.

(பிரதிபேதம்) * சந்தை அழகெல்லாம், † பரத்தலும், ‡ முறைகோடாக,

மூன்றாவது மருதம் உக.

ருகள

கால்பொரு பூவிற் கவின்வாட நுந்தைபோல்
சால்பாய்ந்தார் சாய விடல்

எ-து: பெருமா!(க) நுகத்துப் பகலாணிபோல் ஒருபக்கத்தைக் கொள்ளுத லின்றி (உ)முறைமைசெய்தற்குச் சாயாத கோல் செவ்விதாக நிகழ்த்துதலில் அவனை ஒப்பாய்; மற்றுள்ள குணங்களில், தன்னுடைய அமைதிக்குணத்தாலே இவன் நம்மைத் தப்பானென்று ஆராய்ந்த மகளிரைக் காற்றுப் பொருகின்ற பூப்போலே அழகுகெடும்படி நுந்தை சாயவிடுமாறுபோலச் சாயவிடுதலாகிய *பரத்தைமையை ஒவ்வாதேகொள். எ - று.

உக (ங)வீத லறியா விழுப்பொரு (ச)ணச்சியார்க்
(ரு)கீதன்மாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ்வாதி
(சா)மாதர்மென் ஞேக்கின் மகளிரை

நுந்தைபோ
ஞேய்கூர நோக்காய் விடல்

எ-து: பெருமா! தன்னையுடையார் கெடுதலன்றித் (எ) தானே கெடுத லறியாத சீரிய பொருளை நச்சினவர்களுக்குக் கொடுத்தலிடத்து அவனை

க. (அ) "நெடுநுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினேர்"

பட். உ௦சு – உ௦எ; (ஆ) "நுகத்துப் பகலாணி போன்று" பழ. கரு.

(இ) "நுகத்திற் பகலனையாய்" தஞ்சை. சஅ.

உ.

"ஓர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ, லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்" கலி. சஉ: கச - ரு.

ங. "வீதலறியா..........விடல்" என்பது தந்தையரொப்பர் மக்களென்ப தனல் மகப்பழித்து நெருங்கும் தலைவிகூற்றுக்கு மேற்கோள்; தொல். கற்பி. சூ. சு. இளம்.

ச. "நச்சியார்க் கீதலும்" காரி. எ.

ரு. "ஈதன்மாட் டொத்தி பெரும" என்பது இகரவீறு தகரத்தை யூர்ந்து எதிர்காலம்பற்றிவருமென்பதற்கும் (தொல். வினையியல். சூ. உசு. நச்; இ - வி. சூ. உ௩அ) தகரம் சிறுபான்மை எதிர்காலம் காட்டி

வருமென்பதற்கும். (இ - வி. சூ.
௬௧) மேற்கோள். ககர தகரங்களை
ஊர்ந்துவரும் இகரம் எவல்கண்ணியே
நிற்குமென்பர்; நச்.

௩. (அ) "மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய்" (ஆ) "மாதர்கொண் மானோக்கின் மடந்தை" கலி. ௫௬: ௩௪; ௬௧: ௬...

௪. (அ) "வெள்ள மறவி விறல்வேந்தர் தீத்தரியங், கள்ளரென் றிவ்வாறிற் கைகரப்பத் தீர்ந்தகலும்" செல்வப்பொருளை, வீதலறியா விழுப்பொரு ளென்றதற்கு நச்சினார்க்கினியர் எழுதியிருக்கும் உரை பாராட்டத் தக்கது. (ஆ) "கேடில் விழுப்பொரு ளருமார்" குறுந். ௨௧௩.
(பிரதிபேதம்) * பரத்தமை.

௫௧௮ கலித்தொகை ௮ச்ச.

ஒப்பாய்; மற்றைக் குணங்களில், காதலையுடைய மெல்லிய நோக்கினையுடைய மகளிரை நுந்தை நோய் கூரா நிற்க நோக்காது விடுமாறுபோல நீயும் அவர் களை நோய்மிகாநிற்கப் பாராது விடுதலாகிய பரத்தைமையை ஒவ்வாதே

கொள். எ - று.

(க) *ஆங்க, அசை.

என்பது ஒப்புநோக்கற்பாலது. (இ) இலக்கணக் கொத்து நூலாரால் அந்நூலின் அ-ஆம் சூத்திரத்து 'அரும்பொருள்' என்பதன் விசேடவுரையில், "பொருளென்னும் பெயர் பொதுவாயினும், கல்விப் பொருளினை மாத்திரம் அங்ஙனங் கூறுது, நற்பொருள், பெரும்பொருள், அரும்பொருள், குறையாப்பொருள், துணைப்பொருள், நீங்காப்பொருள், கேடில்பொருள், விளக்கும்பொருள், விழுமிய பொருண் முதலாக யாதானு மோரடை கொடுத்தே கூறுவர்; 'கேடில் விழுச் செல்வங் கல்வி' எனச் சிறுபான்மை பலவடையும் கொடுத்துக்கூறுவர். அக்கருத்துப் பண்டை நூல்களெல்லா வற்றினுள்ளுங்காண்க. அந்நியமம் மறந்துந்தப் பார்கவென்பது தோன்ற அரும்பொருள் பெறுகவென்ருும். கலித்தொகையின் ஓர் காரண நோக்கி நிதிப் பொருளைக் 'கேடில் விழுச் செல்வமென்ருர். இவ்வடை கல்விக் குரித்தன்றிப் பிறவற்றிற்கு முரித்தோ வென்பாரை நோக்கி, வழுவமைத்தார் நச்சினுர்க்கினியர்" என்று எழுதப்பெற்றிருப்பது இங்கே ஆராய்தற்பாலது.

க. "ஆங்கத் திறனல்ல..........பெற்ற மகன்" என்பதை ஆங்கென்பது அசைநிலையாய் வருதற்கு (நன். இடை. சூ.கஅ) மேற்கோள்காட்டினர், மயிலைநாதர்; ஆங்கு என்னு மசைநிலை 'ஆங்க' என இறுதி விகாரமாய் நின்றதென்று பொருத்தினர் விருத்தியுரைகாரர். "அந்நிலாஅங் கசைநிலைக் கிளவியென், ருயிரண் டாகு மியற்கைத் 'தென்ப' என அந்தில் என்பது ஆங்கு என்னும் இடப்பொருளும் அசைநிலையுமாமென்றதை இவர் அந்திலும் ஆங்கும் இடப்பொருளும் அசைநிலையுமாமெனச் சூத்திரஞ்செய்தார். அது ஆசிரியர் கருத்தன்றென்பதை அவர் சூத்திரத்தாலும் ஆங்கு என்பது இடச்சுட்டுப் பெயர்ச் சொல்லாதலாலும் (அறிக) ஆங்கு அசைநிலையெனக் கூறி ஆங்க என உதாரணங் காட்டிய[தினுலு](தும்) பொருந்தா தென்க. இனி ஆங்க என்னும்அகரவீற்றிடைச்சொல் அசைநிலையெனக்கொளின் அமையும். என்னெனின் 'ஆங்கவுரையசை' எனக் கூறியதினுலும் 'ஆங்கக்குயிலு மயிலுங்காட்டி' எனவும். 'ஆங்கத் திறனல்ல யாங் கழற' எனவும், பயின்று வருதலாலு மென்க" என்று மறுத்துரைப்பர் இராமாநுச கவிராயர்; இலக்கண விளக்க நூலாரும் இக்கருத்துடையரென்பது இ - வி. உஎ௬ - ஆம் சூத்திரத்தால் விளங்கும்.

மூன்றாவது மருதம் உக.

ருககூ

உசு (க) திறனல்ல யாங்கழற யாரை நகுமிம்
(உ) மகனல்லான் பெற்ற மகன்

எ - து: பின்வந்துநின்ற தலைவனைக்கண்டு நக்க புதல்வனைநோக்கி, இந்த நன்குமதிக்கும் மகனல்லாதவன் பெற்ற மகன் நற்குணங்களல்லாதவற்றை *நீ ஒவ்வாதே கொள்ளென்று யாம் கோபிக்க யாரைநோக்கி நகும். எ - று.

† என்று கருதிப் பார்த்துப் பின்னின்ற தலைவனைக் கண்டாள். உஅ மறைநின்று, தாமன்ற வந்தீத் தனர்

எ - து: கண்டு, வாராத தாம் பின்னே மறையநின்று பின்னர் நாம் தெளியும்படி முன்னே வந்தா ‡ரென்றாள். எ - று.

உகூ || ஆயிழாய், தாவாத வெற்குத் தவறுண்டோ காவாதீங்

கித்தை யிவனையாங் கோடற்குச் (ரு)ஓத்தையாங்
கன்றி யதனைக் கடியவுங் கைநீவிக்
குன்ற (சு)விறுவரைக் கோண்மா விவர்ந்தாங்குத்
தந்தை வியன்மார்பிற் பாய்ந்தா ÷னறனில்லா
வன்பிலி பெற்ற மகன்.

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், இங்ஙனங் கொடுமைகூறுகின்றாயாயின் அழகிய இழையினையுடையாய்! நின்னிடத்துச் செய்வதோர் வருத்தம் இல்லாத எனக்கும் ஒரு தப்புண்டோ? இவனை யாம் எடுத்துக்கொள்ளுதற்கு நின்னிடத்தே காத்துக்கொள்ளாதே என்னிடத்தே தருவாயென்றான்; அதுகேட்ட புதல்வன் அவன்மேலே வீழ்ந்தவனைத் தலைவி நோக்கிக் கை விடப்பட்டவனாகிய அன்பிலி பெற்ற பிள்ளை யாம் அவன்மேலே வீழ்தலை மனங்கன்றி விலக்கவும் ×நம்மைக் கைகடந்து மலையிடத்து உறுகின்ற அடி

க. "திறனல்ல..............மகனல்லான் பெற்ற மகன்" என்பது தன் இளமை பொருளாகப்பிறந்த நகைக்கும், (தொல்.மெய்ப்.சூ. ச.பேர்.)

பிரிவின்பாற் படுவதாகிய ஊடலிற் பிறந்த துனிக்கும் (தொல். செய். சூ. கஅஎ. பேர்; நச்) மேற்கோள்.

உ. "மகனல்லான் பெற்ற மகன்" கலி. அச: கரு.

ந. "சீத்தை" கலி. கூச: உஉ.

ச. "இறுவரை யிவர்வதோ ரிலங்கெயிற் றரியென" சீவக. கஅஙந. இறு வரை - பெரியமலை. சீவக. கசகூந, கஅநந, உருஉஉ; பக்கமலை. கலி. சந: கந.

(பிரதிபேதம் * நீ கொள்ளாதேகொள்ளென்று, † எனக்கருதிப் பின்னின்றதனை, ‡ என் றான் ஆயிழாய். || ஆயிழுயிழாய், ÷ அறனிலா, × நம்மைக்கடந்து.

வரையிலே ஒங்கம் பாய்ந்தாற்போல அறனில்லாத தந்தையுடைய அகன்ற மார்பிலே * பாய்ந்தானென்றாள். எ - று.

இது மகப்பழித்துநெருங்கியது. அன்பிலி பெற்ற மகனென (க)அவன் வயிற் † பிரித்தவாறுங் காண்க. அறனில்லாவென்றது, ஆங்கு நெஞ்சழிதல்.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இஃது ஆங்கவெனத் தனிச்சொற்பெற்று ஐஞ்சீரடுக்கி வந்த கலி வெண்பா. (உச)

அஎ.) ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை

வெரூஉதுங் காணுங் கடை;

ந தெரியிழாய், செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய்

மெய்பிரிந் தன்னவர் மாட்டு;

ரு ஏடா, நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு

பெற்று

யிமைப்பி னிதழ்மறை பாங்கே கெடுதி
நிலைப்பா லறியினு நின்னொந்து நின்னைப்
புலப்பா ருடையர் தவறு;

௯ அணைத்தோளாய், தீயாரைப்போலத்
திறனின் றுடற்றுதி

காயுந் தவறிலேன் யான்;

௧௧ மானோக்கி நீயழ நீத்தவ னானாது
நாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி
னூடுத லென்னோ வினி;

௧௪ இனியாது மீக்கூற்றம் யாமில மென்னுந்
தகையது காண்டைப்பாய் நெஞ்சே
பணியானைப்
பாடில்கண் பாயல் கொள.

இது பரத்தையர்சேரிச் சென்றமை
அறிந்திலளெனத் தலைவிமாட்டுச்
சென்றவனோடு அவள் ஊடி உறழ்ந்துகூறித் தோழி
வாயிலாக ஊடறீர்வாள்

தன் னெஞ்சொடு கூறியது.

இதன் பொருள்.

க. தலைவி தன்னொடு மைந்தனிடை உறவுநீக்கி,
அவனைத் தலைவனொடு
சார்த்திக் கூறுதலாகிற அவன்வயிற் பிரிப்பு
என்பதற்கு "மறைநின்று
....மகன்" என்னும்
பகுதியை மேற்கோள்காட்டி, "அறனில்லா

வன்பிலி பெற்ற மகனெனப் பிரித்தவாறு காண்க" என்பர் நச்சினார்க்கினியர்; தொல். கற்பி. சூ. சு.

(பிரதி...தம்) * பாய்ந்தானெனமகப்பழித்துநெருங்கியவாறும் அன்பிலி. † பிரிந்தவாறுங்.

மூன்றாவது மருதம் உஉ. (ிஉக)

(க)ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யாநின்னை
வெரூஉதுங் காணுங் கடை

எ - து: † யாம் நின்னைக் காணுமிடத்து வெருவுவேம்; ஆதலால் கூந்தலைத் தீண்டாதேகொள்; நீ நீங்கென்றாள் தலைவி. எ - று.

எங்

இது வெருவவேண்டாப் பொருட்கட் கடிதிற் பிறந்ததோர் வின், (உ)வெருவுதலென்னும் மெய்ப்பாடு.

வெறியாத

௩. தெரியிழாய், செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய்
மெய்பிரிந் தன்னவர் மாட்டு

எ – து: அதுகேட்ட தலைவன், தெரிந்த இழையினையுடையாய்! அத் தன்மையாகிய பரத்தையர்மாட்டு உண்மையாகப் பிரிந்து யான் செய்த தவறில்லாத இடத்து நீ எங்ஙனஞ் சினப்பாயென்றான். எ – று.

அன்னவரென்றது, நீ புலக்குந் தன்மையுடையவரென்றது.

க. (அ) தலைவன் முன் தலைவி தன்னைப் புகழ்தல், தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து வந்தவழி இரத்தலும் தெளித்தலுமாகிய ஈரிடத்து மட்டுமுண் டென்று கூறி, 'ஒருஉநீ................காணுங் கடை' என்பதை முத லாவதற்கு மேற்கோள் காட்டி, 'இதில் தன்னை உயர்த்துக் கூறுதலாற் புகழ்ந்தாளாம்; நின்னை வெருவாதார் பிறருளரென்னு முள்ளக்கருத்தி னல்' என்றும், தோல். கற்பியல். சூ. ௩௫. 'தற்புகழ் கிளவி' (ஆ) "பரத்தைவாயி னால்வர்க்கு முரித்தே" (தோல். பொருளி. சூ. உக.) என்பதன் விசேடவுரையில், 'நால்வர்க்கு மென்றமையால், நான்கு வருணத்துப் பெண் பாலாரும் அவரோடு ஊடப்பெறுப' என்றுகூறி, இப்பகுதியை (பார்ப்பனியும் அரசியுமொழிந்த) 'ஏனைய வருணத்தார் கூற்று' என்றும் கூறுவர் இளம்பூரணர். (இ) ''யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா னிதுவுமோ, ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" கலி. அகூ: க – உ. (ஈ) "தோடேந்து பூங்கோதை வேண்டேங் கூந்த லொடேல்" சீவக. கஉஉக.) என்பவையும் (உ) "கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவ, ளொலிமென் கூந்த லுரியவா நினக்கே" குறுந். உ[...]ற் என்பதும் (ஊ) "நாறிருங் கூந்தற் கிழவரைப் படர்ந்தே" (புறக்கி ககந: க) என்னு மூலமும் 'மணங்கமழும் கரிய கூந்தலைத் தீண்டு இஃது குரியவரை நினைந்து' என்னும் அதனுரையும் ஒப்புநோக்க[...]

உ. 'வெரூஉதலென்பது அச்சம்போல நீடுநில்லாது கதுமென நிகழ்கவிக்குமாய்வதொரு குறிப்பு; அதனைத் துணுக்கென்றலுமாம்' என்பரும்; தொல். அதற்கு, "ஒரூஉநீ..........கடை" என்னும் பகுதியைக் காட்டி, 'இதில் அஞ்சத்தகுவது கண்டஞ்சுதலின்மை கூறப்பட்டமையது. || கூடியூட, உள்ள வேறுபாடு அதன் பின்னிகழாமையுங் காண்டப்பெற்றார்.

(பிரதிபேதம்) * யாணின்னே, † யாணின்னே.

இஃது (க) ஊடல்பற்றிய வெகுளியென்னும் மெய்ப்பாடு.

இனி (உ) ஒருயிராயிருக்க உடம்பிரண்டாயிருப்பாயென்றால், தன்னைப் பிறன்போற் கூறிற்றாகாது; பன்மையாய் நிற்றலின்.

௫ ஏடா, நினக்குத் தவறுண்டோ நீவீடு பெற்று
யிமைப்பி னிதழ்மறை பாங்கே கெடுதி
நிலைப்பா லறியினு நின்னொந்து நின்னைப்
புலப்பா ருடையர் தவறு

எ - து: ஏடா! நின் கண்ணை மறைத்த இமைக்குள்ளே மறைந்த பொழுதே தோன்றுமற் போதி; ஆதலால், நீ கைவிடுதலைப் பெற்றாய்; அந்நிலைமைப் பகுதியை அறிந்திருப்பினும் அறியாதாரைப்போலே நின்னை நொந்து நின்னைப் புலக்கின்றவர் தவறுடையர்; நினக்கு ஒரு தவறு உண்டோ வென்றாள். எ - று.

௬ அணைத்தோளாய், தீயாரைப் போல * திறனின்
றுடற்றுதி

காயுந் தவறிலேன் யான்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், (௬) அணைபோலுந் தோளினையுடையாய்! தீய மக்களை உடற்றுமாறுபோல ஒரு தீய திறனின்ருகவும் உடற்ருநின்ருய்; யான் நீ காய்கைக்குக் காரணமாவதோர் தவறுடையேனல்லே னென்ருன்.

எ - று.

இளம்பூரணரும்; தொல். மெய்ப். சூ. ௨௨. 'ஆங்கவை, ஒரு பால்' (ஆ) இதனை அச்சத்திற்கு மேற்கோள் காட்டி, தலைவனைக் கள்வன்பாற் சார்த்தி உரைத்தமையின் கள்வர் பொருளாக அச்சம் பிறந்த தென்பர்

பேராசிரியரும், இ-வி. நூலாரும்; தொல்.
மெய்ப். சூ. க. இ-வி. சூ. ௫௭அ.
க.

ஊடற்கண் தலைமகள்வெகுட்சி கூறியதற்கு, "செய்தவ றில்வழி யாங்குச் சினவுவாய்" என்பது மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. ௧௦. பேர்.

௨. (அ) "காகத் திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந் தாங்கிருவ, ராகத்து ளோருயிர் கண்டனம்யாம்" (ஆ) "ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமொ ராருயி ரீருருக்கொண், டானந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத்தாலொக்கும்" கோவையார். ௭௧, ௬௦௭. (இ) "பாவைநீ புலவியி னீடல் பாவியேற், காவியொன் றிரண்டேம் பல்லது" சீவக. ௧௦௬௭. (ஈ) "காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் காளைக்கு, மாவிபோ லாடையு தன்றான் ருனதே" நள. கலிதொடர். ௮௪. (உ)

"மருங்கிலா நங்கையும்
சார்த்...யி லையனு, மொருங்கிய விரண்டேற் குயிரொன் றாயினர்" கம்ப.
.........த். ௩அ. என்பவை ஈண்டு அறிதற்பாலன.
வன்பிலி ...க்கம் ௩உஉ: ௬; ௩௬௩: ௬; ௬00: ௪-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.
னார்க்கினிய...ன்றுடற்றுதி.
...தம்) * பாய்ந்த...

மூன்றாவது மருதம் உ௩.

௫உ௩

௧௧ மானோக்கி நீயழ நீத்தவ னானாது
நாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி
*னூடுத லென்னோ வினி

எ - து: அதுகேட்ட தோழி, மான்போலும் நோக்கினையுடையாய்! நீ அழும்படி நின்னைக் கைவிட்டவன் †பரத்தைமையில் அமையாமல் நாணமற்றிருப்பனாயின், மேல் அவனிடத்தே நவிதலைக்கொடுத்து ஊடுகின்றதன்மை என்னபயன் தருமோவென்றாள். எ - று.

இஃது "உறுதகை யில்லாப் புலவியுண் மூழ்கிய, கிழவோள் பானின்று கெடுத்தற்கண்" (க) தோழி கூறியது.

௧௨ இனியாது டீக்கூற்றம் ‡யாமில மென்னுங்

தகையது காண்டைப்பாய் நெஞ்சே பனியானுப்
பாடில்கண் பாயல் கொள

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நெஞ்சே! நீர்விழுதல் அமையாத, துயிலுத லில்லாத கண் துயில்கொள்ளும்படியாக நாம் இனிச் சிறிதும் மேலாகக் கூறுங் கூற்றையுடையேமல்லே மென்று இவள்கூறுந் தகைமையினையுடைய கூற்றினைக் காரியமென்று நினைத்துப் பார்ப்பாயென நெஞ்சொடு ||கூறி ஊடறீர்ந்தாள். எ - று.

இதனுல்,-- தலைவர்க்கும் தலைவிக்கும் உணர்வென்னும் உவகை பிறந்தது.

இது (உ)தரவும்போக்குமின்றி ஐஞ்சீரடுக்கி வந்த உறழ்கலி. (உஉ)

(அஅ.) ஒரூஉக், கொடியிய னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற

முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்
தொடிய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க்
கடியரோ வாற்ரு தவர்;

க. தோல். கற். சூ. கூ. இச்சூத்திரப்பகுதிக்கு, இவர், 'தலைவன் சென்று சேரும் தகைமை இல்லாமைக்குக் காரணமாகிய புலவியின்கண் அழுந்திய தலைவி பக்கத்தாளாய்நின்று அவள் புலவியைத் தீர்த்தற்கண் (தோழிகூற்றுநிகழும்)'என்று பொருள்கூறி அங்கும், "மானேக்கி ....இனி" என்பதை மேற்கோள் காட்டியிருக்கிறார். இஃது இளம்பூரணர் கருத்தைத் தழுவியதே.

உ.

இச்செய்யுளை, தரவும் போக்குமின்றி ஐஞ்சீரடுக்கி வந்த உறழ்கலிக்கு மேற்கோள் காட்டினர் பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும்; தோல். செய். சூ. கருசு.

(பிரதிபேதம்) * ஊடலெதென்னோ. † பரத்தமையில், ‡ நாமிலமன்றவையது. || கூடியபூட,
÷ தலைவனும் தலைவியும் உணர்வென்னும் நல்வினையைப்பெற்றார்.

ரு கடியர்தமக், கியார்சொல்லத் தக்கார் மாற்று;
கூ வினைக்கெட்டு, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது கூறுநின்
மாய மருள்வா ரகத்து;
அ ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா
வென்க ணெவனோ தவறு;

க0 இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல்
வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவு
மொள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியு நல்லார்
சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்புந்
தவறுதல் சாலாவோ கூறு;
கரு அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை
தேற்றக்கண் டியாய் தெளிக்கு;
கஎ இனித் தேற்றேம்யாம்;
கஅ தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு.

இஃது அவ்வாற்றுப் புக்க தலைவனுடன் ஊடியும் உறழ்ந்துஞ்சொல்லி பொய்ச்சூளஞ்சி ஊடறீர்ந்தது.

இதன் பொருள்.

(க)ஒரூஉக், (உ)கொடியிய

னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற

முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பின வாகத்

க. கற்புக் காலத்துத் தலைமகள் புலவிக்கண் அவளுயர்வும் தலைமகன் றாழ்வு முரியவென்பதற்கு, 'ஒரூஉக் கொடியிய னல்லார்........தவறு' என்றபகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி, 'இதனுள் தலைமகன் பணிவும் தலைவிப்புயர்வும் காண்க; இஃதீண்டுக் கூறியா தென்னை? காமக் கடப் பினுட்பணிந்த கிளவி யென மேற் கூறப்பட்ட தாலெனின், ஆண்டுக் கூறியது ஊட்டல் புலவி துனிஎன்னு மூன்றிற்கும் பொதுப்படநிற்றலின் இது புலவிக்கே யுரித்தென்னுஞ் சிறப்பு நோக்கிக் கூறியவாறு' என்பர். இளம்பூரணர்; தோல். பொருளி. சூ. ௩௪. 'மனைவி யுயர்வும்'

உ.

"எதிலாண் முச்சி, யுதிர்துக ளுக்கநின் னுடை யொலிப்ப, வெதிர்வளி நின்றுய்நீ செல்" கலி. அக: ௩௦ - ௩௨.

*தொடிய வெமக்கு(க)நீ யாரை (உ)†பெரியார்க்
கடியரோ வாற்றா தவர்

‡எ - து: கொடியினதியல்பையுடைய
பரத்தையருடைய புழுகுமுதலிய
வற்றிலே அளைந்த மயிர்முடியினின்றும் உதிர்ந்த பூந்தாதுகள் நின் தோட் கட்டிலே கிடவாநிற்க, எம்மை நீ தீண்டுதற்கு எமக்கு நீ யாராந் தன்மையை யுடையை? எம்மைவிட்டு நீ நீங்குவாயாக; பிரிவாற்றாதவர் பெரியோர்க்கு அடியரோ? அன்றே ||என்றாள். எ - று.
பிரியவல்ல

குரல் - மயிர். நாற்றம், ஆகுபெயர்.

இது "சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர,
வினைநால் வகையுஞ்
சிறப்பொடு வருமே" (ங) என்பதனால்,'தொடிய வெமக்குநீயாரை'எனச்சினம் பற்றி வரினும் அது தன் காதலைச்சிறப்பித்தலின் அமைந்தது.

க. (அ) "நம்பிநீ யாரை யென்றான்" (ஆ) "ஐயநீ
யாரை யென்றாற்கு"
சீவக. கஉ௧௪, ௧௮௧௮. (இ) "அய்யநீ யாரை" கம்ப.

என்பவையும் "யாரைநீ யெம்மில்புகுதர்வாய்"
கலி. ௬௮: ௧; என்ப

தும் அதன் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "பரத்தை வாயி னால்வர்க்குமுரித்தே"
என்பதற்கு, பரத்தையர் மாட்டு

வாயில் விடுதல் நான்கு வருணத்தார் (ஆடவர்)
க்கும் உரித்தென்று

முதலிற் பொருள் கூறிப் பின் நான்கு வருணத்துப் பெண்பாலாரும் அவரோடு கூடப்பெறுபவென்றுமாம் என்றுகூறி, "பெரியார்க் கடியரோ வாற்று தவர்" என்பதைப் * பார்ப்பனி கூற்றுக்கு (* அரசிகூற்

றென்றும் பிரதிபேதம்) மேற்கோள்
காட்டுவர், இளம்; தொல்.

பொருளி. சூ. உ௮.

௩. தொல். பொருளியல். சூ. ௫௧. (அ)
இச்சூத்திரத்தின் இவருரை

யிலும் இப்பகுதி இக்குறிப்போடு இச்செய்திக்கு மேற்கோள். (ஆ) இளம்பூரணர் இச்சூத்திரத்திற்கு, "மெய்ப்பாட்டியலுள் (சிலகுணங்கள்) நடுவணைந்திணைக்குரிய தலைமக்கட் காகாவென எடுத்தோதுகின்ற

ராகலின் அவற்றுள் ஒரு சாரன ஒரோவிடத்து வருமென்பதுணர்த்திற்று; இச்சூத்திரம் எதிரதுநோக்கிற்று; சினமுதலியநான்கும்யாதானு மொருபொருளைச் சிறப்பித்தல் காரணமாக வரும்" என்று உரை வகுத்து, "கொடிய னல்லார்........ஆற்று தவர்" என்ற பகுதியை முதலாவதற்கு மேற்கோள்காட்டி, இதனுள் தொடிய வெமக்கு நீயாரை யென்பது சினம்பற்றிவரினும் காமக்குறிப்பினாற் புணர்ந்த தலைமகள் கூறுதலின் அவள் காதலைச் சிறப்பிக்க வந்ததென்றனர்; தொல்.

பொருவி. ரு. சுக.

(பிரதிபேதம்) * தொடீஇய. † பெரியோர்க்கு, ‡ எ - து: குரல் -ஈமயிர்.............பெயர் கொடியினியல்லை, ||என்றான் கடியதமக்கினியார் சொலத்தக்காமற்று.

ரு (க)கடியர்தமக், கியார்சொல்லத் தக்கார் மாற்று

எ - து: அதுகேட்டுக் கடியராயிருப்பார்தமக்கு மாற்றஞ்சொல்லத் தக்கவர் யாவரென்றான். எ - று.

சு *வினைக்கெட்டு, (உ)வாயல்லா வெண்மை யுரையாது †கூறுநின்

மாய மருள்வா ரகத்து

எ - து: அதுகேட்டு நீ போகின்றதொழிலைத் ‡தவிர்த்துநின்று உண்மை யல்லாத வெண்மைகளைச் சொல்லாதே நின் பொய்ம்மைகளை மெய்யென்று மயங்குவாரிடத்தே ||சொல்லென்றாள். எ - று.

'வினைக்கேட்டு' பாடமாயின் வினைக்கேடாகிய வாயல்லாவெண்க. உரையாதியும் பாடம். வெண்மை, பண்புப்பெயர்.

அ ஆயிழாய், நின்(ங)கண் பெறினல்லா லின்னுயிர்

வாழ்கல்லா
வென்க ணைவனே தவறு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், ஆராய்ந்த இழையினையுடையாய்! நின் னுடைய ÷ கண்ணினில் (ச) அருளுக்கினைப் பெறிலன்றி இனிய உயிர் வாழமாட்டாத என்னிடத்துத் தப்பு யாதுதானென்றான். எ - று.

"காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி, காணுங், காலைக் +கிழவோற் குரித்தே"(ரு)என்பதனால், தலைவன் பணிந்து கூறினான்.

க. "கடியர் தமக்கு..............மாற்று" என்பது உரைவகைநடை நான்க
னுள், பாட்டிடை வைத்த குறிப்பிற்கு மேற்கோள்; தொல். செய். சூ.
கசுரு. 'பாட்டிடை' இளம்.

உ. பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகளுள் தலைவன்கூற்றைத் தலைவி
பொய்யாக் கோடற்கு, "வாயல்லா வெண்மை..... ....ரகத்து"
என்பது மேற்கோள்; தொல். மெய்ப். சூ. உஉ. 'இன்பத்தை' இளம்.

ந. கண்ணென்பது அருளென்னும் பொருளில் வருதலை, "கண்மாறி விடின்" கலி: சுக: உசு; என்பதனாலும் அதன்குறிப்பாலும் அறிக.

சு. "நின், னருளெக்க மழியினு மவலங்கொண் டழிபவள்" கலி. கO: கஅ - கக.

ஞ. தொல். கற்பி. சூ. கக. (அ) இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் தலைவன் தலைவி மாட்டுக் காமங் கையிகந்துழித் தாழ்ந்து கூறியதற்கு, "கடியர் தமக், கியார்சொல்லத் தக்கார்மாற்று" என்பதும் "ஆயிழாய், நின்கண் ....தவறு" என்பதும் மேற்கோள். (ஆ) இளம்பூரணரும், "பெரியார்க், கடியரோ' வாற்றுதவரெனத் தலைவி கூறியவழி, 'கடியர்

(பிரதிபேதம்) * வினைகெட்டு, † சென்றீநின், ‡ தவிர்ந்துநின்று, || செல்லென்றான், ÷ கண்ணில் வருநோக்கினைப், ＋கிழவோர்க்கு.

௫உஎ

௯௦ (க)இஃதொத்தன்,(உ)புள்ளிக்(௩)களவன்
புனல்சேர்பொதுக்கம்

(௪)வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவு
மொள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியு (௫)நல்லார்
சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்பும்

[போல்

தவறுதல் ＊சாலாவோ கூறு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி இவனொருத்தனென நெஞ்சொடு வியந்து கூறி, பின்னர், புள்ளியையுடைய (௬) நண்டுகளின் நடையாலுண்டான வடு நீரருகைச் சேர்ந்து கிடந்தாற்போலப் பெரிய உகிராற் பிளந்த வடுக்களும் ஒளியையுடைய எயிறு அழுந்தின வடுக்களும் ஒள்ளிய இதழ்கள் வாடின நின் கண்ணியும் பரத்தையர் நின்னோடு வேறுபடக் கோபித்து அடிக்கச் சிவந்த நின்னுடைய மார்பும் தப்பாதலுக்கு அமையாவோ? அமையாவாயிற் கூறு என்றாள். எ - று.

சேர்பென்னும் எச்சத்திற்கு வினை வருவித்து முடிக்க. ஒதுக்கமென்னுந் தொழிற்பெயர் ஆகுபெயர். "சிரறுசே லாடிய நீர் வாய்ப்பதத்த"(எ)என்றாற்

தமக், கியார்சொல்லத் தக்கார் மாற்று' எனத்
தலைவன்பணிந்து
கூறியது காண்க" என்பர்; தொல். கற்பி. சூ. கஎ.
'காமக்கடப்பின்'.

க. இந்நூற்பக்கம் ௩அ௬: ௩ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ.

(அ)பொறியலவன் (சிலப்.எ: ௩க. முதற்பதிப்பு) என்பதற்கு, 'புள்ளிக்
கள்வன்' என்பது மேற்கோள்; (ஆ) "புள்ளிக்கள்வன்" ஐங். உக,
உஉ, உச.

௩. (அ) "களவன் மண்ணளைச் செறிய வகல்வயற்,
கிளைவிரி கரும்பின்
கணைக்கால் வான்பூ" அகம். உ௩௬: கக - கஉ,
(ஆ) "அலவ னள்ளி
குளிர்ஞெண் டார்மதி, களவ னென்றிவை
கற்கடகப் பெயரே"
சேந்தன் றிவாகரம். (இ) "களவன்
குளிர்ஞெண்டு கற்கடம்" உரிச்
சொனிகண்டு. ௬O. என்பவற்றால்
நண்டிற்குக் களவனென்னும்
பெயரும் பயின்று வருதலறிக.

ச. கலி. ௬எ: கச - கரு; அடியும், எஉ:

பார்க்க.

கக - கஉ; அடியும், குறிப்பும்

ரு. "ஊடிக், கொதித்து மேற்றிசை யணங்கலத்

தகப்பதன் கொடுமே,

லுதைத்த தாமெனச் சிவந்தது வெய்யவ

னுடலம்" நைடத. மாலை. உக.

சு. "செய்ச்சேத கத்திற் குளிர்நடந் தாங்குச்

செறிந்த வடு, மெய்ச்சே

யிழைக்கொடி 'யன்னுர் கடைத்தலை

மேயினதால்." திருவேங்கைக்

கோவை. ௩அக.

எ. "சிர றுசில ஊறிய நீர்வாய்ப் பத்தல்" என்பது

பதிற். உஉ: கந.

(பிரதிபேதம்) * சாலாதோ.

போல, சிரறுதல் சிதறுதன்மேல் நின்றது. "வேட்கை

மறுத்துக் கிளந்தாங்

*குரைத்தன், மரீஇய மருங்கி னுரித்தென மொழிப" (க)என்பதனுள், "ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனுன் மரீஇயவாறு ஏனையவற்றிற்கும் கொள்க" என்றலின், இழிந்தோர் கூற்றை உயர்ந்தோர் கூறுவனவும் அமைத்தாம். அதனுன் வள்ளுகிர் போழ்ந்தன முதலியன கொள்க.

. கடு அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை

தேற்றக்கண் டியாய் தெளிக்கு

எ - து: நீ கூறுகின்ற மெய்வேறுபாட்டையோ என்னிடத்துண்டாக ஓராதேகொள்; அங்ஙனம் ஓராதிருத்தல் நினக்குத்தக்கது; அதற்குக் காரணமென்னெனில் அந்தீது என்கண் இல்லாமையை யான் நினக்குத் தெளிவிக்க நீ காணுய்; யான் இனித்தெளிவிப்பேனென்முன். எ - று.

கஎ இனித் தேற்றேம்யாம்

எ - து: இக்கற்புக்காலத்து நீ சூளுறுகின்றதனைக்கொண்டு எந்நெஞ்சைத் தெளிவியேம் ; அதற்குக்காரணங்கேள். எ - று.

யாம்

கஅ தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை (உ)யந்நல்லார்
தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி
(ந)†நீயுறும் (ச)‡பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி
யார்மேல் விளியுமோ கூறு

க. தோல். பொருளி. சூ. கஎ. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் இச்செய்திக்கு இக்குறிப்புக்களோடு "புள்ளிக் கள்வன்..........கூறு" என்பது மேற்கோளாகக் காணப்படுகின்றது.

உ.

" தார்கொண்டா டலைக்கோதை தடுமாறிப் பூண்டகின், னீரணி" (கலி. ௬௬: ௧௫ - ௧௬.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

ங.

(அ) தலைவி தலைவன் முன் தன்னைப் புகழ்தல் தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்தவழித் தெளித்தற்கண் வருமென்பதற்கு, "நீயுறும் பொய்ச் ....கூறு" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, 'இதில் பெண்டிர் பலருளராயினும் அவரெல்லார்மாட்டும் செல்லாது தன்மேல் வருமெனக் குறித்தாளாதலிற் றன்னைப்புகழ்ந்தாளாம்' என்பர். இளம். தோல். கற்பி. சூ. ௩௧. 'தற்புகழ்' (ஆ) இப்பகுதியையே இவர் அழிவில்கூட்டத்திற்குரிய பொருள்களுள் தெய்வமஞ்சலென்பதற்கும் மேற்கோள்காட்டுவர்; தோல். மெய்ப். சூ. உச. 'தெய்வ' (இ) ஓசை வேற்றுமையால் நகரவுகரம்வியங்கோள்முற்றாயும் நிற்குமென்பதற்கும் இப்பகுதியே மேற்கோள்; தோல். வினை. சூ. ௬. நச்:

(அ)"என்னை யருளி யருண் முருகு சூள்சூளி, னின்னை யருளி லணங் (பிரதிபேதம்) ...வேறின்னும், விறல் வெய்யோ னார்மயில் வேனிழ ஞேக்கி, ...ில் வரு...ரீஇய. † நீ கூறும், ‡ பொய்ச்சூ ழணங்காகும்.

ரு௨க

எ-து: (க) தேரேறிவருகின்ற சிறப்பிலேமயங்கி நின் தீங்கைக் கருதாது வந்த தெரிந்த கோதையையுடைய அழகிய பரத்தையருடைய (உ)தாரை நின் தாராக நினைத்து அணிந்துவந்த தப்பிற்கு அஞ்சி யாம் ஊடிப் பொருத போரிலே கலங்கி இக்கற்புக்காலத்து நீ சூளுறும் மிகப்பொய்யாகிய *சூளுறவு வருத்தத்தைச் செய்யுமாயின், பின்னை அதுதான் எங்கண்மே லன்றி யார் மேல் வரும்? அங்ஙனம் வாராமற் களவுகாலத்துச் சூளுறவுபோற் கெடுமோ? நீதானே கூறுவாயாகவென ஊடறீர்ந்து கூறினள். எ - று.

யார்மேல் வருமென ஒருசொல் வருவிக்க. இனி நீயுறுமென்க.

இஃது"இன்னாத்தொல்சூளெடுத்தற்கண்ணும்" (ங.)என்பதனாற்கூறிற்று. என்றது, இன்னாங்குப் பயக்குஞ் சூளுறவினைத் தலைவன் சூளுறவெனக் கூறுமிடத்துமென்றவாறு. தலைவன், "வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகி"(ச) களவிற் சூளுறவான் வந்த ஏதம் நீக்கி, இக்கற்புக்காலத்துக் கடவுளரையும் குரவரையும் புதல்வனையுஞ் சூளுறுதலின் இன்னாதசூளென்றாள்; இது

யறவ ரடிதொடினு மாங்கவை சூளேல், குறவன்
மகளாணை கூறேலா
கூறே, லைய சூளி னடிதொடு குன்றொடு, வையைக்குத் தக்க மணற் சீர்சூள் கூறல்" பரி: அ: கடு - எக. (ஆ) "பொய்ச் சூளா னென்ப
தறியேன்யா னென்றிரந்து, மெய்ச்சூ ளுறுவானை
மெல்லியல் பொய்ச்
சூளென், றுரல்லுவ சொல்லா துரைவழுவச்
சொல்ல" பரி. கஉ:

க.

"நேரிழை நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின், றேர்பூண்ட நெடு நன் மான் றெண்மணிவந் தெடுப்புமே" கலி. எ௦: கஅ - கக.

உ. தாரென்பது ஆடவர்மார்பின் மாலைக்குவருதலே பெருவழக்கு; மகளிர் மாலைக்கும் அருகி வழங்கும்.

ரு. தொல். கற்பி. சூ. சு. (அ)
இச்சூத்திரப்பகுதியினுரையில் "வேற்றுமை—
.........கூறு" என்ற பகுதிகளை மேற்கோள்காட்டி,
தலைவி எம்பே
இப்பொய்ச்சூளால்
வருங்கேடுவருமெனமறுத்தவாறுகாண்கவெ
நச். (ஆ) இச்சூத்திரத்து, "தன்வயிற் சிறப்பினு
மவன்வயிற்
பினு, மின்னாத்தொல்சூ ளெடுத்தற் கண்ணும்"
எனப்பாடங்கெ
தன் மாட்டு நின்ற மிகுதியானும் அவன் மாட்டு
நின்ற பே
டானும் இன்னாத பழைய சூளுறவைத் தலைவி
யெடுத்தவழிய்
நிகழும்; தலைமகண் மாட்டு மிகுதியாதோ
வெனின், 'மனை

...............உரிய' என்று ராகலின்,
அக்காலத்து மிகுதி
என்று கூறி, "தேர்மயங்கி..............கூறு"
என்பதை
காட்டுவர் இளம்பூரணர்.

ச. தோல். கற். சூ. ரு.
(பிரதிபேதம்) *சூளுறவர்யின வருத்தத்தைச்செய்யும் பின்னே.
67

சளவுபோலச் சூளுறுதலின், தொல்சூ ளாயிற்று; இதனுள் (க) இரத்தலும் தெளித்தலும் வந்தவா றுணர்க.

இதனால், தலைவிக்கு அணங்கால் அச்சம் பிறந்தது; தலைவற்குப் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது(உ)ஒரூஉவென ஒழியசையாகிய சொற்சீரடிவந்து ஐஞ்சீரடுக்கியும். ஆறுமெய்பெற்றும் வந்த கலிவெண்பா. "தரவும் போக்கும் பாட்டிடை மிடைந்தும்"(ங)எனப் பாப் போக்கின்பின் *வைத்ததனற்'கடியர்தமக் கியார் சொல்லத் தக்கார் மாற்று' எனப் போக்குட்போல் நாற்சீரான் இறும் பாட்டும் வந்தது.

(உங) (அகூ.) யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா

னிதுவுமோ

ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத் தெம்மனை

வாரனீ வந்தாங்கே மாறு;

௬ என்னிவை, ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை

யுள்ளொன்று

போரெதிர்ந் தற்றாப் புலவனீ கூறினென்

னுருயிர் நிற்குமா றியாது;

௭ ஏஎ, தெளிந்தேம்யாங் காயாதி யெல்லாம்வல்

லெல்லா

பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய்கொடுத்

தாங்கு

வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து;

௧௦ மருந்தின்று, மன்னவன் சீறிற் றவறுண்டோ

நீநயந்த

வின்னகை தீதோ விலேன்;

௧௨ மாண மறந்துள்ளா நாணிலிக் கிப்போர்

புறஞ்சாய்ந்து காண்டைப்பாய் நெஞ்சே

யுறழ்ந்திவனைப்

பொய்ப்ப விடேஎ மெனநெருங்கிற் றப்பினே

னென்றடி சேர்தலு முண்டு.

இரத்தலுந் தெளித்தலும் வந்தமைக்கு, இச்செய்யுள் மேற்கோள்; தோல். அகத். சூ. ௪௪. 'ஒன்றாத் தமரினுந்' இளம். சூ. ௪௧. நச்.

தோல். செய். ௧௨௬-ஆம் சூத்திர வுரையில் (அ) "ஒரூஉ.........தவர்" அ... ன்பதை மேற்கோள்காட்டி, 'ஒரூஉ வென நின்ற இயலசைதானே மே...ழியசையாய் நின்றது' என்று பேராசிரியரும் (ஆ) "ஒரூஉக் கொடி வே... னல்லார் குரனுற்றத் துற்ற" என்பதை மேற்கோள்காட்டி,'ஒரூஉ இப்ப... நிரையசைதானே ஒழியசையாயிற்று', என்று நச்சினார்க்கினிய ...றியுள்ளார்.

(அ) "எ... செய்' சூ. கடு௪.

...ஷத்தனுற் சொலத்தக்கார்.

மூன்றாவது மருதம் உ௪.

ஞூ௩க்

இது தலைவன் "காமத்தின்வலியும்" (க)

*என்றதனுல் ஆற்றமைவாயி

லாக வலிந்துபுக்கு நெருங்கிக் கூடுமிடத்து †அவனுடன்

தலைவி ஊடிச் சில

‡சொல்லி, அவன் ஆற்றமை கூறுவது கேட்டு

ஊடறீர்ந்தது.

இதன் பொருள்.

(உ)யாரிவ னெங்கூந்தல் கொள்வா

(ா)னிதுவுமோ

(ங)ருராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்

(ரு)தெம்மனை

வாரனீ (ஆ)‖வந்தாங்கே ÷ மாறு

க. தொல். கற். சூ. ரு.

உ. (அ)"பரத்தை வாயி லுல்வர்க்கு முரித்தே"

என்பதற்கு, பரத்தையர்

மாட்டு வாயில்விடுதல் நான்கு வருணத்தார்க்கு முரித்தென்று முன் னுரைகூறி, பின்பு நான்குவருணத்துப்பெண்பாலாரும் அவரோடேப்

பெறுபவென்ற வாறுமா மென்று கூறி,

"யாரிவனெங்..........படி

றுடைத்து" என்பதை * அரசி கூற்றுக்கு

(பார்ப்பனி கூற்றுக்கு என்

றும் 'பிரதிபேதம்) மேற்கோள் காட்டினர்;

இளம்பூரணர்; தொல்.

பொருளி. சூ. உஅ. (ஆ) இப்பகுதி,

கூறுகின்றாள் தலைவி யென்ப

தூஉம் கூறப்பட்டான் தலைவ னென்பதூஉம்

முன்னத் தானுணரப்படு
தற்கு மேற்கோள்; தொல். செய்.சூ. உ0எ. பேர். நச். இ-வி. சூ. ருஎஎ.
(இ)தலைவி, தலைவன் குறிப்பறிதல்வேண்டி வேற்றுமைக்கிளவி கூறிய
தற்கு, "யாரிவ னெங்கூந்தல்கொள்வான்" என்பதுமேற்கோள்; தொல். கற்பியல். சூ. கரு. 'அவன்குறிப்பு' இளம்.
(ஈ)"ஒரூஉநீ யெங்கூந்தல் கொள்ளல்யா நின்னை, வெரூஉதுங் காணுங்
கடை" (கலி. அஎ: க – உ) என்பதும் அதன் குறிப்பும்பார்க்க.

ந. தலைவி தலைவனுண்மையிற் பழிபடக் கூறுதலாகிய மாறிலாண்மையிற்
சொல்லிய மொழிக்கு, "இதுவுமோர்....... ..றுடைத்து" என்பது மேற்
கோள்; தொல். பொருளி. சூ. ௫௦. நச். இதனை, உள்ளுறைப்பாற் படுவே
தாகிய அவையன் மொழிக்கு மேற்கோள்காட்டி, இது தீயொழுக்க
மொழுகினையென இடக்கரடக்கி அவையன்மொழியால் ஒழுக்கக்குறை
பாடு கூறியவா றென்பர், இளம்; தொல். பொருளி. சூ. சஅ. 'மங்கல'

சு. (அ) "தண்டுறையூர தகுவதோ-வொண்டொடியைப், பாராய் மனைதுறந் தச்சேரிச் செல்வதனை, யூராண்மை யாக்கிக் கொளல்" ஐந்-எழு. ருசு. எனவும் (ஆ) "ஊராண்மை யென்னுஞ் செருக்கு" திரிகடுகம். கூ. (இ) "ஊராண்மை மற்றதனெஃகு" குறள். எஎங. எனவும் வருவனகாண்க. (ஈ) ஆண்மை, ஆளுந்தன்மையென்னும் பொருளில் வருதற்கு, "ஊரா ………றுடைத்து" என்பது மேற்கோள்; தொல். கிளவி. சூ. ருஎ. நச்.

ரு. "யாரைநீ யெம்மில் புகுதர்வாய்" கலி. கூஅ: க.

கூ. "ஆறு மயங்கினை போறிநீ வந்தாங்கே, மாறினி", கலி. கூகு: ங - சு.

(பிரதிபேதம்) * என்றதனால் வாயிலாகப்புக்கு, † அவனுடைய தலை[illegible] ‡ சொல்லி[illegible] ளுற்றுமை. || வந்ததேனின்று. ÷ மாற்றென்னி[illegible]

எ - து: இவன் யார்? *எங் கூந்தலைத் தொடுதற்கு இவன் என்ன

தொடர்புடையனென நெஞ்சொடு கூறி, பின்னர் இங்ஙனங் கூந்தலைப் பிடிக்கின்றஇதுவும் நீபாதுகாத்தலின்றிப்பாதுகாப்பாரைப்போலே†பண்ணிக் கொண்டு ஊரையாளுந் தன்மைக்குப் பொருந்தினதொரு கொடுமையை புடைத்து; இதனை ஓர்ந்துபார்; இனி நீ எம் மனையிடத்தே வாராதேகொள்; வந்தாற்போலே மீண்டுபோவென்றாள். எ - று.

இது (க)வலிந்துபுக்கது கூறிற்று. வான், வினையெச்சம்.

ச ‡என்னிவை, (உ)ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று

போரெதிர்ந் தற்றுப் ‖ புலவனீ கூறினென்
னுருயிர் நிற்குமா றியாது

க. தலைவன் வலிந்து சென்றதனைத் தலைவி துனியால் மறுத்துக் கூறிய

தற்கு, "யாரிவன்.. .. .. .மாறு" என்பது மேற்கோள்; தொல். கற்.

சூ. ரு. நச்.

உ. (அ) "யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி, னிருதலைப் புள்ளி

னோருயி ரம்மே" (ஆ) "ஒரு குடற் படுதர வோரிரை துற்று, மிருதலைப்

புள்ளி னோருயிர் போல" (இ) "உள்ளத் துவகை யொருதலைப் பட்ட

விருதலைப்பைம், புள்ளொத் தினிய புதுமலர்ப் பாயற் புணர்ந்த

வின்ப, வெள்ளக் கடலிடை வீழ்ந்துட னீந்துவர்" (ஈ) "ஒருயிர்த்தா,

யிருதலைப் புள்ளி னியைந்தநுங் கேண்மையை யெண்ணி" (உ)

"இருதலைப்புளி னுற்றவோருயி ரென்ன நும்முடனாகியே, மருவு

துன்பமு மின்பமும்வழு வாதுதுய்த்திடு மாட்சியேன்" (ஊ) "இரு

தலைசே ரொருபுள்ளி னேகவுயி ராய்நீவிர், மருவியிடரறியாமே வாழு

நாள்" என்பவைகளும்,(எ)"அந்தாமரையன்ன மேனின்னை யானகன்

றுற்றுவனோ" என்புழி, யானென்பதற்கு, 'இருதலைப் புள்ளி னோருயி

ரேனாகிய யான்' என்று (கோவையார். கஉ.) பேராசிரியரும்,

(ஏ)"யார் பிரிய யார்வர யார்வினவ யார்செப்பு" என்புழி, 'இருதலைப்

புள்ளி னோருயிரே மாதலாற் பிரிவும் வரவும் வினவும் செப்பும்

நம்மிடை உளவாகா' என்றும். பரி. அ: எஉ. (ஐ) "ஊட லுணர்தல்

புணர்த லிவைகாமங், கூடியார் பெற்றபயன்"

என்னுங்குறளில், '(இம்
மூன்று பயனும்) இருதலைப்புள்ளி னோருயிராய உழுவலன் புடைய
எமக்குவேண்டா' என்றும் (குறள். ககOக) பரிமேலழகரும். (ஓ)
"காதலாளுட லுள்ளுயிர் கைவிடி, னேதமென்னுயி ரெய்தி யிறக்கும்"
என்புழி, 'யாம் இருதலைப் புள்ளி னோருயிரேமாதலிற் காதலா ளுயிர்
நீங்கின் என்னுயிரும் ஏதமெய்தி நீங்கும்' என்று (சீவக. கசுஙக.)

பதம [illegible] ந்தலைத்தொடுதற்கு என்ன, † பணிக்கொண்டு, ‡ என்னவை, [illegible] || புலவுப் கூறியென்.

மூன்றாவது மருதம் உச.

ஙங.

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், உடலும் உயிரும் ஒன்றாய்த் தலை இரண் டாகிய புள்ளினுடைய அவ்விரண்டு தலையில் ஒருதலை மற்றத்தலையோடே *போர்செய்தலை மேற்கொண்ட தன்மைத்தாக, நீ இக்கொடுமைகளைக் கூறிப்

புலந்தநற் பயனென்? அதனைக் கைவிட்டு இனி என்னுடைய அரிய உயிர் நிற்கும்வழி யாது? அதனைக் கூறுவாயென்றான். எ - று.

இஃது (௬) ஆற்றாமைகூறிற்று. புலவல், புலத்தலெனப் படுத்தலோசையாற் பெயராய்நின்றது. இவை கூறிப் †புலவலென்னென்க. கூறு என வருவிக்க.

எ (௨) ஏஎ, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

நீங்கின காலமெல்லாம் மறந்து ஈண்டு வந்தால் இறந்து ‡படுவேனெனக் கூறலின், அதனை ஏஎயென இழித்து நெஞ்சொடுகூறினள்.

தெளிந்தேம்யாங் காயாதி ‖ யெல்லாம்வல் ÷லெல்லா

(௩) பெருங்காட்டுக் கொற்றிக்குப் பேய் × நொடித் தாங்கு

வருந்தனின் வஞ்ச முரைத்து

எ - து: ஏடா! எல்லாம் உணர்ந்திருக்கும் பெரிய காட்டிடத்திற் கொற்றவைக்கு அவள் அறியாதன சில உண்டாகப் பேய் நொடிசொன்னாற்போல, நின்பொய்களை எனக்குச் சொல்லி வருந்தாதேகொள்; யாம் முன்பே நின் வஞ்சனைகளைத் தெளிந்துவிட்டேமென்றாள். எ - று.

நச்சினார்க்கினியரும் எழுதியவுரைகளும் ஈண்டு அறிதற்பாலன. (ஒ) "எட்டுக் காலொடு மிரண்டுவென் றலையொடு மெரிகால், வட்டக் கண்ணொடும் வளைபிறை யெயிற்றொடுந் தழங்கிக், கிட்டிக் கொண்டவச் சிம்புளின் கிளர்ச்சியை யஞ்சி, விட்டுக் கண்ணுதற் குரைத்திட வோடினள் விமலை" (ஔ) "பிரிவரும் புள்ளி ஞெருமையி ஞெட்டி" என்பவற்றிற்குறித்த புள்ளும் இஃதென்பாருமுளர்.

க. தலைவன் வலிந்து சென்றதனைத் தலைவி கூறிய வழி, "என்னிவை...

...........யாது" என்பது தலைவன் ஆற்றாமை மிகுதியாற் சென்றமை

கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். கற்பியல், சூ. ரு. நச்.

உ. "என தெளிந்தேம்யாம்" என்பதை ஏ அசைநிலையாய் வருதற்கு மேற்

கோள்காட்டினர்,தெய்வச்; தொல். இடை. சூ. உங. 'ஏயுங் குரையும்'

ங. (அ)"துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்கொடித் தாங்கு"பெரும்பாண். சுடுகூ. (ஆ) "அரற்றென்பது அழுகை யன்றிப் பலவுஞ்சொல்லித் தன் குறைகூறுதல்; அது காடுகெழுசெல்விக்குப் பேய்கூறும்அல்லல்போல வழக்கினுள்ளோர் கூறுவன"; தொல். மெய்ப். சூ. கஉ. பேர்.

(பிரதிபேதம்) * போர்தலைமேற்கொண்ட, † புலவலெனக் கூறியென, புலவலெனக் கூறியென், ‡ படுவலெனக்கூறலின், || அல்லாவ தெல்லா, எல்லாவெல்லா.

கO மருந்தின்று, (க)மன்னவன் சீறிற் றவறுண்டோ நீநயந்த

வின்னகை தீதோ விலேன்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், என்னைப் பேயென்று காயாதே *கொள் எனக்குத் தவறுகளேற்றுதற்கு அலமராதேகொள்; எனக் கூறி, † பின்னும் இனிய நகையினையுடையாய்! நீ என்மேல் ஏற்றிச்சொல்ல விரும்பிய தீதோ யான் உடையேனல்லேன்; அரசன் கோபிக்கப்படுகின்றவன்மேல் ஒருதவறு உண்டோ? தவறில்லாயினுங் கோபிப்பனன்றே? அங்ஙனம்கோபிக்குமிடத்து அதற்கொரு (உ)பரிகாரமில்லையென்றான். எ - று.

கஉ (ங)‡மாணா மறந்துள்ளா நாணிலிக் கிப்போர் புறஞ்சாய்ந்து ‖ காண்டைப்பாய் நெஞ்சே

÷ யுறழ்ந்திவனைப்
பொய்ப்ப விடேள மெனநெருங்கிற் (சு)றப்பினே
னென்றடி சேர்தலு முண்டு

க. "உற்றொரு தனியே தானே தன்கணே யுலக மெல்லாம், பெற்றவன் முனியப் புக்கா னடுவினிப் பிழைப்ப தெங்கே, குற்றமொன் றிலா தோர் மேலுங் கோள்வரக் குறுகு மென்று, மற்றைய பூத மெல்லாம் வருணனை வைத மாதோ" கம்ப. வருணனை வழிவேண்டு. சுரு.

உ. மருந்து - பரிகாரம். புறம். ரு: கஉ, சஉ: உஉ.

ரு. (அ) "கொடியோர் கொடுமை சுடுமென வொடியாது, நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப், பகுதியி னீங்கிய தகுதிக் கண்ணும்" என்பதற்கு, "கொடியோரதுகொடுமைசுடாநின்றதெனப் புணர்ச்சியையொடியாது புகழை விரும்பினோர் சொல்லோடே யொருப்பட்டு வேறு படுதலி னீங்கிய தகுதிக் கண்ணும் என்றவாறு; அஃதாவது: அக்காலத்துக் தக்கதறிதல்; புகழை விரும்பினோர் சொல்லுஞ் சொல்

லாவது காமம் விரும்பும் பரத்தையரைப் போலாது அறத்தை விரும்புதல்'' என்று உரைவகுத்து, "மாண..............உண்டு'' என்பதை மேற்கோள் காட்டுவர் இளம்; தோல். கற்பி, சூ. ௬. (ஆ) இப்பகுதி, கற்பென்னுங் கைகோளுள் சிதைவு பிறர்க்கின்மை யென்னு மெய்ப்பாட்டிற்கும் மேற்கோள்; தோல். மெய்ப். சூ. ௧௧. (இ) மாணுமை யென்பது மிகாமை யென்னும் பொருளிலும் வருமென்பதற்கு, "மாண மறந்துள்ளா நாணிலி'' என்பது மேற்கோள்; தோல். மெய்ப். சூ. உ௪. 'தெய்வம்' இளம்.

புலவியுள் தலைவியுயர்வும் கிழவோன் பணிவும் உண்டென்பது தலைவி மனத்து நிகழ்தலுண் டென்பதற்கு, "தப்பினே, னென்றடி சேர்தலு முண்டு'' என்பது மேற்கோள்; தோல். பொருளி. சூ. ௩௩. நச்.

(பிரதிபேதம்) * கொள்னென் றெனக்கு, † ...ன்று மின்னகாய் நீ. ‡ மானமறந்துள்ளாத. || கன்னடைப்பாய்நெஞ்சே, கண்டெ...பாய் நெஞ்சே ÷ புரந்தவனே.

மூன்றுவது மருதம் உரு.

௩௩.௩

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, *நெஞ்சே! இவனைப்(க)பொய்சொல்லவிடே மென்று மாறுபட்டுக் கோபிக்கின், தப்பினேனென்று வணக்கஞ்செய்தலும் இவனுக்குப் பரிகாரமுண்டு; ஆதலான் நம்மை மறந்து ஒருகாலமும் நாம் மாட்சிமைப்பட்டிருக்க நினையாத நாணமில்லாதவனுக்கு இவ்வூடற்போரைத் தோற்று

அதனுலுள்ள பயனைக் காண்பாயென்று ஊடறீர்ந்தாள்.

இதனுல், தலைவிக்குச் † சூழ்ச்சியும் தலைவற்குப் புணர்வாகிய உவகையும் ‡பிறந்தன.

"ஒருசிறை நெஞ்சமொ டுசாவுங் ‖ காலை, புரிய தாகலு முண்டென மொழிப" (உ)என்பதனுல், இவன் ÷ஆற்றுனென நெஞ்சுடன் உசாவினுள்.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த (ரு)கலிவெண்பா.

(உச)

(கூO.) கண்டேனின் மாயங் களவாதல் பொய்ந்நகா

மண்டாத சொல்லித் தொடாஅ

றுமடஇயநின் பெண்டிருளர்மன்னே வீங்கு;

ச ஒண்டொடிநீ, கண்ட தெவனு தவறு;

க. "இற்றதென் னுவி யென்னு வெரிமணி யிமைக்கும் பஞ்சிச், சிற்றடிப்

போது புல்லித் திருமகன் கிடப்பச்சேர்ந்து,

பொற்றதா மரையிற்

போந்து கருமுத்தம் பொழிப வேபோ,

லுற்றுமை கலந்து கண்கள்

வெம்பனி யுகுத்தவன்றே" என்னும்

(சீவக.உ௫௦அ) செய்யுளுரையில்,

'உற்று' என்பதற்கு, ஊடுநீர்தலுற வென்று திரித்துப் பொருள்

கொண்டு, "பொய்ப்ப விடேஎ மென......

..மூண்டு" என்றுராகலின்,

என இவ்வுரைக்கு மூலமான பகுதியை மேற்கோள் காட்டி, அடியில் வணங்கியபின்னும் ஊடுநீரா தழுதாளென்றல் கற்பிற்குப் பொருந்தா

தென்பர் நச்சினார்க்கினியர்.

உ.

தொல். பொருளி. சூ. ௧௦. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் நெஞ்சுடன் உசாவுதற்கு, "மாண........மூண்டு" என்னும் பகுதி மேற்கோ

ளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

௩. இளம்பூரணர் இச்செய்யுளை உறழ்கலிக்கு

மேற்கோள்காட்டி, "'யாரிவ

னெங்கூந்தல்........மாறு' இது தலைமகள்

கூற்று; 'என்னிவை......

........யாது' இது தலைமகன் கூற்று; 'எஎ, தெளிக்தேம்........... உரைத்து' இது தலைவி கூற்று; 'மருந்தின்று...............விலேன்' இது தலைமகன் கூற்று; 'மாண மறந்துள்ளா.................மூண்டு' இது தலைவி கூற்று; "இப்பாட்டுச் சுரிதக மின்றி வந்தவாறு கண்டு கொள்க. எற்றுக்கு? இறுதியின்கண்வந்தது சுரிதகமாகாதோவெனின், ஆகாது; சுரிதகமாவது ஆதிப் பாட்டினும் இடைநிலைப்பாட்டினு முள்ள பொருளைத்தொகுத்து முடிப்பது; இஃது அன்னதன்றென்க" என்பர்; தொல். செய். சூ. ௧௪அ. 'கூற்று மாற்றமும்' இதனுளும்

(பிரதிபேதம்) * விடேனென்று, † சூட்டு, ‡ பிறந்தது, || காலையுமுரியது, ÷ ஆற்றுலெண.

கண்டது, நோயும் வடிவுங் கரந்து மகிழ்செருக்கிப்
பாடு பெயனின்ற பாணு ளிரவிற்
றொடிபொலி தோளு முலையுங் கதுப்பும்
வடிவார் குழையு மிழையும் பொறையா
வொடிவது போலு நுசுப்போ டடிதளரா
வாராக் கவவி னொருத்திவந் தல்கற்றன்
சீரார் ஞெகிழஞ் சிலம்பச் சிவந்துநின்
போரார் கதவ மிதித்த தமையுமோ
வாயிழை யார்க்கு மொலிகேளா வவ்வெதிர்
தாழா தெழுந்துநீ சென்ற தமையுமோ
மாருள் சினைஇ யவளாங்கேநின் மார்பி
னறிணர்ப் பைந்தார் பரிந்த தமையுமோ
தேறிநீ தீயே னலேனென்று மற்றவள்
சீறடி தோயா விறுத்த தமையுமோ
கூறினிக் காயேமோ. யாம்;
தேறிற், பிறவுந் தவறிலேன் யான்

அல்கற், கனவுக்கொ ளீகண் டது;

உஉ. கனைபெயற், றண்டுளி வீசும் பொழிதிற்

குறிவந்தாட்

கண்ட கனவெனக் காணுது மாறுற்றுப்

பண்டைய வல்லநின் பொய்ச்சூ ணினக்கெல்லா

நின்ருய்நின் புக்கில் பல;

உசு மென்றேளாய், நல்குநின் னல்லெழி லுண்கு;

உஎ ஏடா, குறையுற்று நீயெம் முரையனின் றீமை

பொறையாற்றே மென்றல் பெறுதுமோ யாழ

நிறையாற்று நெஞ்சுடை யேம்.

இது "புல்லுதன்மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்" (க)என்பதனுல்தலைவன் புலப்படப்பரத்தையரிடத்து ஒழுகாது மறைந்தொழுகிவந்து*நின்றவனுடன்

உறழ்தற்பொருளாலும் இச்செய்யுளைக் கலிவெண்பா என்று கொள்

ளாது உறழ்கலியென்று கொள்ளுதலே பொருத்த முடையது.

க.

தோல். கற்பியல். சூ. கo. இச்சூத்திரப்பகுதிக்கு இவ்வுரைகாரர் அங்கு, "இரட்டுறமொழிதலென்பதனால், பரத்தையரிடத்துப் புலப்பட (பிரதிபேதம்) * கின்றிலனுடன்.

மூன்றாவது மருதம் உரு. ருகூஎ

காமக்கிழத்தி ஊடிச்சொல்லித் தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு தன் ஆற்றாமையுஞ்சொல்லி ஊடநீர்ந்தது.

இதன் பொருள்

கண்டேனின் மாயங் களவாதல் பொய்ந்நகா

(க)*மண்டாத சொல்லித் †தொடாஅ ஞெமஇயநின் பெண்டி ருளர்மன்னோ வீங்கு

எ - து: நின் ‡பரத்தைமை இக்காலத்துக் களவொழுக்கத்தேயாதலைக் கண்டேன்; ஆதலாற் பொய்யாகவே நக்கு, யான் விரும்பாதனவற்றைக் கூறி என்னைத் தீண்டாதேகொள்; நீ தீண்டுதற்கு இவ்விடத்து நினக்குப் பெண்டிராயிருப்பார் உளரோ? இல்லையே என்றாள். எ - று.

மன்னும் (உ)ஓவும் அசை.

சு ஒண்டொடிநீ, கண்ட தெவனோ தவறு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், ஒள்ளிய

தொடியினையுடையாய்! நீ என்

னுடைய தவறாகக் கண்டது எவனென்றான். எ - று.

ரு (ந)கண்டது, (ச)நோயும் வடுவுங் கரந்து

மகிழ்செருக்கிப்

ஒழுகாது அவர்புல்லுதலை மறைத்தொழுகுதலாற் காமக்கிழத்தியர்க்குப் பிறக்கும் புலவிக்கண்ணும் அவர்க்குக் கூற்றுநிகழுமெனவும் பொருள் கூறுக" என்று பின்னதாக ஒரு விசேட வுரை யெழுதி, "உதாரணம், 'தண்டேனின் மாயங் களவாதல் பொய்ந்நகா' என்னும் மருதக் கலியுட் காண்க" என்பர்.

க. "மண்டாத கூறி" கலி. கஎ: உக.

உ.

ஒவும் அசையென்பதை நோக்க, உளரென்பதற்கே ஓசை வேற்றுமை செய்து உளரோவென்று பொருள்கொண்டாரென்று தோற்றுகிறது.

ந. "தான் முன் கண்ட தவற்றின ளாதலிற், சென்ற வாயிற் கொன்றல ளூடி" பெருங். (ச) நஎ: கசஎ - கசஅ.

ச. "முதலொடு..............ஐந்நிலம் பெறுமே" என்னும் சூத்திரத்திற்கு, 'ஐந்நிலம்: களவும் உடன்போக்கும் இற்கிழத்தியும் காமக்கிழத்தியும் காதற்பரத்தையு மெனப்பட்ட ஐவகைக் கூட்டமென்றும், ஐந்நில மென்பதனை முல்லை குறிஞ்சி முதலாயின வென்றுரைத்தாரெனின், முதலொடு புணர்ந்தவென்பதனுன் ஐநிலம் பெறு மாதலான், நில மென்பதற்கு வேறுபொரு ளுரைத்தல்வேண்டுமென்றும், இற்கிழத்தி காமக்கிழத்தி யென்பார் உள்ளப்புணர்ச்சியானுதல் மெய்யுறுபுணர்ச்சி யானுதல் வரையப் பட்டா ராக, பொருட்பெண்டி ராகிய காதற்

(பிரதிபேதம்) * வண்டாத. † தொடாநுதற்றெடஇப, ‡ பரத்தமை.

பாடு பெயனின்ற (க)பாண னிரவிற்
றொடிபொலி தோளு முலையுங் கதுப்பும்
வடிவார் குழையு மிழையும் பொறையா
வொடிவது போலு நுசுப்போ*டடிதளரா
(உ)வாராக் †கவவி னொருத்திவந் தல்கற்றன்
சீரார் (ங)ஞெகிழஞ் சிலம்பச் சிவந்துநின்
(ச)‡போரார் கதவ மிதித்த தமையுமோ
வாயிழை ||யார்க்கு மொலிகேளா (ரு)வவ்வெதிர்
தாழா தெழுந்துநீ சென்ற தமையுமோ

பரத்தையர்கூட்டம், ஒத்தகாம மாகியவாறு என்னையெனின், அவரும் பொருளானுதல் அச்சத்தானுத லன்றி, அன்பினாற்கூடுதலின் அதுவும் கந்திருவத் தின்பாற்படும்; அவ்வா றன்றி அவரைப் பிறிது நெறியாற் கூடுவனாயின், இவன்மாட்டுத்தலைமையின்றாம்' என்று உரைவகுத்து,

"நோயும் வடுவுங்.........இறுத்த தமையுமோ"

என்பதனை மேற்கோள்

காட்டி, 'பரத்தையர் அன்பினாற் * கூடியவாறும்,

(* கூறியவாறும்

என்றும் பிரதிபேதம்) இவர் இற்கிழத்தியும் காமக்கிழத்தியும் அன்மையும் அறிந்துகொள்க' என்பர். இளம்பூரணர். தொல். களவி.சூ.கடு.

க. "பாணு, ளிரவினிற் றாது கொண்டோன்" திருவிளை. பாயிரம். உ௦.

உ. "அரிமத ருண்கண்ணு ராராக் கவவின்" கலி. கக: கசு.

ந.

"அஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து, துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோள்" (அகம். க௦: கக.) என நாணு மகளிர்க்குக் கூறுதல் காண்க.

ச. "போர்க்கதவின்" பட். ச௦. சிலப். க௦: எ. உரைபார்க்க; இஃது இரட்டைக்கதவு.

ரு. (அ) 'வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடை' (தொல். சிறப்புப்) என்

புழி, ஆயிடையென்பதற்கு, அவற்றை எல்லையாகவுடைய நிலத்

தென்று இளம்பூரணரும், அதற்கு, அவ்விரண்டெல்லைக்குளென்றும்,

(ஆ)"யார், மாகமே நோக்கி மடவாளே யவ்விருந்தா, ளாகும்" (சீவக. க0௩அ) என்புழி, அவ்விருந்தாளென்பதற்கு, அவ்விடத்திருந்தாளென்

றும் இவ்வுரைகாரரும் பொருளெழுதியிருத்தலும்,
இவ்வாறே இகரச்

சுட்டையும் (இ) "குகனென்பான் இந்நின்ற
குரிசிலென்றான்" (ஈ)

"இந்நின்ற, தூணினுமுளன்" (உ) "இம்முதலோர்"
(ஊ) "மறக்கண்

வெஞ்சின மலையென விந்நின்ற வயவர்"
(கம்ப.குகப்.௬௬.இரணியன்

வதை. கஉ௯. நாகபாச. உ௬௩. படைக்காட்சி.
உக.) எனவும்,
(பிரதிபேதம்) * அடித்தனரா † கலவிஞெடொருத்தி. ‡
போராகதலம். || ஆக்குமொலி.

மூன்றுவது மருதம் உ௫. ௫௩௬

க௫ மாறுள் சினைஇ யவளாங்கே நின்மார்பி
ஞறிணர்ப் பைந்தார் பரிந்த தமையுமோ
தேறிநீ தீயே னலேனென்று மற்றவள்
சீறடி தோயா விறுத்த தமையுமோ
கூறினிக் காயேமோ யாம்

எ - து: யான்கண்டது, ஒருத்தி தானுற்ற காமநோயையும் அதனாற் பிறந்த அலரையும் பிறர் அறியாமல் மறைத்து மகிழ்ச்சியின்றியிருக்கவும் மகிழ்ச்சியுண்டாக்கிச் செருக்கிச் சொரிகின்ற மழை மாறாமல் நின்ற ஒரு நாளிற் பாதியாகிய இராப்பொழுதிலே தொடி பொலிவுபெற்ற தோளும் முலையும்கூந்தலும்(க) * மகரத்தின்வடிவுநிறைந்த† குழையும் ஏனைஅணிகலன் களும் தனக்குச்சுமையாக முறிவதொரு(உ)வஞ்சிக்கொம்புபோலும்இடையைத் தாங்கிக்கொண்டு அமைதி பிறவாத முயக்கத்தாலே அடிதளர்ந்து வந்து தங்கு தலையுடைய தன் தலைமைநிறைந்த சிலம்பொலிப்ப, கோபித்து நின்னுடைய பலகை பொருத நிறைந்த கதவத்தைப் பாய்ந்தது ; அது தவறாதற்கு அமையுமோ? அந்த ஆராய்ந்த இழையினையுடையவள் ஆரவாரிக்கும் ஆரவாரத்தைக் கேட்டு அவ்வாரவாரத்திற்கெதிரே நீ நீட்டியாது எழுந்திருந்து போனது; அது தவறாதற்கு அமையுமோ? அவள் மாறாளாய்ச் சினந்து அவ்விடத்தே நின் மார்பிற் கிடந்த நாறுகின்ற இதழையுடைய செவ்விமாலையை அறுத்தது ; அது தவறாதற்கு அமையுமோ ? பின்னை அவளுடைய சிறிய அடியைச் செறித்து யான் தீமையையுடையேனல்லேன்; அதனை நீ தெளியென்று கூறி அவளிடத்தே தங்கினது ; அது தவறாதற்கு அமையுமோ ? இனிச்சொல்லு ; யாம் நின்னைக் கோபியேமோ? என்றாள். எ - று.

(ங)பாடுபெயல், பாடெனவிகாரம். நாளிற்பால், பாலென்ன மரூஉ. நுசுப் போடென உருபுமயக்கம். கண்டது, மிதித்தது ; அது அமையுமோ ? கண்டது, சென்றது; அது அமையுமோ? கண்டது, பரிந்தது;

அது அமையுமோ?
கண்டது, இறந்தது; அது அமையுமோ? என முடிக்க.

(எ) "பரிதியிவ் விருந்த தேவே" (ஏ)"இவ்விருந்த வேந்தல்"(ஐ) "இவ் விருந்த மீளி" (நைடத. சுயம்வர. கஉ௪, கந௭, கந௯.) எனவும் பெரு நூலாசிரியர்கள் அமைத்திருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன; (ஒ) அகரச்சுட்டு, தனித்துநின்று பொருளுணர்த்தலாற்றதென்று சிவ ஞானமுனிவர் தொல். பாயிரவிருத்தியில் கூறியிருக்கிறார்.

க. "காதிசையு, மான்மகர வார்குழையாய்" ஏலாதி. ௬௪.

உ. வஞ்சியென்பது, ஒரு கொடிக்கேயன்றி ஒருமரத்திற்கும்பெயர்; இதன் கொம்பும் வஞ்சிக்கொடியும் மகளிரிடைக்கு உவமை கூறப்படும்.

ந. பார்த்தபிரதிகளிலெல்லாம் இவ்வாறேகாணப்படுகின்றது; 'படுபெயல், பாடுபெயலென விகாரம்' என்று இருக்கவேண்டியதுபோலும்.

(பிரதிபேதம்) * ஆகத்தின், † மகரக்குழையும்.

உ0 தேறிற், பிறவுந் தவறிலேன் யான்
அல்கற், (க)*கனவுக்கொ ணீகண் டது

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் யான் தேற்றத் தெளிவையாயின் இக் கேட்பதோர் தவறு யான் உடையே † னல்லேன்; (உ) இராக்காலத்து நீ கண்டதுதான் கனவுபோல இருந்ததென்றான். எ - று.

உஉ (ந)கனைபெயற், றண்டுளி வீசும் பொழுதிற்
குறிவந்தாட்
கண்ட கனவெனக் காணுது மாறற்றுப்
பண்டைய வல்லநின் பொய்ச்சூ ‡ணினக்கெல்லா
நின்றாய்நின்(ச)புக்கில் பல

க. முற்றியலுகரம் ஒற்றடுத்து உரியசையானதற்கு, "கனவுக்கொ ணீகண்
டது" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, இங்ஙனம்

வருமொழியொற்று

மிகினும் நிரைபாமெனவும் நிலைமொழியொற்று

நின்றவழிப் புளிமாவா

மெனவும் விளக்குவர், பேராசிரியர்; தொல். செய்யுளி. சூ. கO.

உ.

"இரவு கண்டே ஞெருகன வதனின், புதுமை கேட்கிற் புரைதீர்ந்தது வெனச், செவ்வாய் வெண்ணகைத் திருந்திழை கண்ட, தெவ்வா

ரேவென வியம்பினன் கேட்பநின், மனத்துறைப்

பெயரா வெனைக்

காந் தெழுந்தனை, தனித்துப் போயோர்

தடந்தோண் மடந்தையோ,

டாடாங் கேறி யணைந்திருந் தவளோ, டீயு

முணர்ந் தும் கூடிவிளை

யாடியுந், தேறினி ராகித் தெளிவுட னிருவிரு,

மாறுமா றெழுதிய வாச

கங் கூறி, மாதரு நீயு மயலுரைத் தெழுந்து, போதரும் போதையின் மோதிர மருளிப், பெயர்ந்தனை நயனமு மலர்ந்தன வாங்கே, புலர்ந்தது கங்குலும் புரவல வாழ்கென, வண்டலர் கோதாய் மனத்தினு மில்லது, கண்டனை யாதலிற் கலங்கினை மற்றுநின், னுள்ளத் துள்ளே

யுறைகுவே னாகவுங், கள்வ னென்று கருதினை யன்றியு, நெறியுடை மகளிர் நினைப்பவுங் காண்பவு, மிவையிவைபோலுங் கணவர்தங் திறத் தெனக், கனவிற் கண்டது பிறரொடு பேசக், குறைபோ மென்றவிற் கூறினே னன்றியும், யாவை காணினுங் காலவற் கன்றிப், பேசுவ தெவரொடு பெரியோ யென்று, மாணுர் நோக்கி மனத்தொடு நகையா, வாளா நினைவுட னகலா வேந்தன், றேவியை யையந்தெளித்தனனொரு வகை, யாரு மில்லென வினிதிருந் தவப்ப" பெருங். (௪) ௧௩: ௧௮௬ - ௨௧௪.

௩. இந்நூற்பக்கம் ௨௭௩: ௩ - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

௪. "புக்கில்" குறள். ௩௪௦.

(பிரதிபேதம்) * காவிற்கொல், கனவுகொல். † அல்லேன் நீகண்டதுதான் இராக்காலத்துக் கனவுபோலே. ‡ நினக்கேடா.

மூன்றாவது மருதம் ௨௫.

௫௪க்

எ – து: அதுகேட்ட தலைவி, செறிந்த மழையாகிய தண்ணிய துளியைப் பெய்கின்ற இராக்காலத்தே ஒருவன் செய்த குறிபிடத்தே வந்தாளொருத்தியைநீ(க)கண்டதனால் உனக்குநிகழ்ந்த கனவு இதுவெனச்சொல்லி, நீ செய்த தீனை நினையாதே அச்செய்தியை மாறுதலுற்று நின்றாய்; அங்ஙனம் நின்று பின்னர் நீ சூளுற்ற நின்னுடைய பொய்யாகிய சூளுறவு *யாம் நுண்மையாகக் கண்டமையின் நினக்குப் பண்டுபோற் பயன்றருந் தன்மையையுடைய வல்ல; ஆதலால், ஏடா! நினக்குப் புகும் இல்லுப்பலவால்; ஆண்டே செல் லென்றாள். எ – று.

கண்ட கனவு, உண்ட எச்சில்போல †நின்றது.

உசு மென்றோளாய், நல்குநின் னல்லெழி

லுண்கு

எ – து: அதுகேட்ட தலைவன், மெல்லிய தோளினையுடையாய்! இனி யான் செய்த குறையைக் கைவிட்டு நின்னுடைய நன்றாகிய அழகை எனக்கு

அருள்; அதனை யான் நுகர்வேனென்றான். எ – று.

உஎ ஏடா, குறையுற்று நீயெம் முரையனின் றீமை
(உ)பொறையாற்றே மென்றல் பெறுதுமோ யாழ
நிறையாற்றா நெஞ்சுடை யேம்.

எ–து: எம் வயத்ததாக நிறுத்தமாட்டாத நெஞ்சையுடைய ‡யாம் நினது தீமையைப் பொறுத்தலை நடத்த மாட்டேமென்று கருதுதலைப் பெறுவேமோ? ||பெறேம்; ஆதலால், இக்காரியத்திலே உற்று எமக்குச் சில குறை கூறாதே

கொள்ளென்று ஊடறீர்ந்தாள். எ – று.

"பிறவும்" (ங)என்றதனுல், சேரிப்பரத்தையாற் புலந்துகூறினுள். இதனுல், தலைவிக்கும் தலைவற்கும் புணர்வாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது ஒண்டொடி *நீயெனவும் தேறினெனவும் ÷ அல்கலெனவும் ஒழியசையும் பிறவுந் தவறிலேன்யானெனவும் கனவுக்கொளீகண்ட தெனவும்

க. "நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகலிற், கனவிற் கண்டு" (கலி. சுக: ங - ச.) என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

உ. "எண்ணியவையெல்லாந், துறைபோதலொல்லுமோ தாவாகாதாங்கோ யறைபோகு நெஞ்சுடையார்க்கு" (கலி. கூஎ: கக - உக) என்பதும் இந்நூற்பக்கம் சoஅ: ங-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

ங. தொல். கற்பி. சூ. கo. இச்சூத்திரப் பகுதியின் இவருரையிலும் "ஆராக் கவவின்.........இறுத்த தமையுமோ" என்னும் இப்பாட்டின் பகுதி, காமக்கிழத்தியர் சேரிப்பரத்தையாற் புலந்து தலைவனுடு கூறியதற்கு மேத்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * யாமுண்மையாக, நாலுண்மையாக. † நின்றன. ‡ யானினது தீது. || பெறேமேயாதலால், ÷ அல்கலெனவும் வினுவும் தவறிலேன்.

வழியசையும் புணர்த்து, கண்ட *தெவனுதெவறென முற்றடியின்றிக் குறைவு சீர்த்தாகிய சொற்சீரடியும்பெற்று, கலிவெண்பாவின் வேறுபட்டு, † "பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலியென, நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே" (க)என்னும் விதியாற்

(கூக.) அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யணிச்சம்
புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டமைந்த
தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்
பொருமுரண் சீறச் சிதைந்து நெருநையி
னின்றுநன் றென்னை யணி;
சு அணைமென்றோளாய், செய்யாத சொல்லிச்
சினவுவ தீங்கெவ
னையத்தா லென்னைக் கதியாதி தீதின்மை
தெய்வத்தாற் கண்டு தெளிக்கு;

கூ யற்றது, அறிவல்யா னின்சூ ளனைத்தாக நல்லார்
செறிதொடி யுற்ற வடுவுங் குறிபொய்த்தார்
கூருகிர் சாடிய மார்புங் குழைந்தநின்
ருருந் ததர்பட்ட சாந்தமுஞ் சேரி
யரிமத ருண்கண்ணா ராராக் கவவிற்
பரிசழிந் தியாழநின் மேனிகண் டியானுஞ்
செருவொழிந்தேன் சென்றீ யினி;
கசு தெரியிழாய், தேற்றாய் சிவந்தனை காண்பாய்நீ தீதின்மை
யாற்றி னிறப்பல் பணிந்து;

கஅ அன்னதே லாற்றல்காண்;
வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி யகப்படின்
மாறுபட் டாங்கே மயங்குதி யாதொன்றுங்
கூறி யுணர்த்தலும் வேண்டாது மற்றுநீ
மாணா செயினு மறுத்தாங்கே நின்வயிற்
காணி னெகிழுமென் னெஞ்சாயி னென்னுற்றாய்
பேணாய்நீ பெட்பச் செயல்.

இதுவும் அது.

இதன் பொருள்.

தொல். செய். சூ. கருரு.

(பிரத...தம்) * எவனென்றழுதொளமுட்டடி. † பாகிலவகையே.

மூன்றாவது மருதம் உக.

ரு சாங.

அரிநீ ரவிழ்நீல மல்லி யனிச்சம்
*புரிநெகிழ் முல்லை நறவோ டமைந்த

தெரிமலர்க் கண்ணியுந் தாரு நயந்தார்
*பொருமுரண் சீறச் †சிதைந்து நெருநையி
னின்றுநன் றென்னை யணி

எ-து: ‡நறும்பூவோடே அழகிய நீரில் அவிழ்ந்த அல்லியையுடைய நீலப்பூ அனிச்சப்பூ §முறுக்கு நெகிழ்ந்த முல்லைப்பூப் ‖ பொருந்தின (க) மார்பின்மாலையும் ஆராய்ந்த நறியமலராற்செய்த கண்ணியும் விரும்பின பரத்தையர் ஊடுகின்ற மாறுபாட்டாலே கோபித்துப் பற்ற நிறங்கெட்டு என்னையுடைய ஒப்பனை நேற்றையில் இன்றுநன்றாயிருந்ததென்றாள். ÷எ-று.

கண்ணி, வகைமாலை.

"அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே, தொன்னெறி முறைமை சொல்லினுமெழுத்தினுந், தோன்றா × மரபின வென்மனார் புலவர்"(உ)என்பதனால், தலைவனை என்னை யென்றான்.

அ (ரு)அணைமென்றோளாய், செய்பாத சொல்லிச் சினவுவ தீங்கெவனையத்தா லென்னைக் கதியாதி தீதின்மை
தெய்வத்தாற் கண்டீ தெளிக்கு

எ-து: அதுகேட்ட தலைவன், அணைபோலு மெல்லிதாய தோளினையுடையாய்! •இவன் + நீங்கிற் பரத்தையரிடத்தல்லது நீங்கானென்று உட்கொண்டு அவ்வையத்தாலே யான் செய்யாதகாரியங்களைச்சொல்லி இவ்விடத்தே சினக்கின்ற குறை யாதுதான்? என்னிடத்துத் தீதில்லாமையைத் தெய்வத்தாலே நினக்குத் தெளிவிப்பேன்; அதனைக் காண்பாய்; இனி என்னைக் கோபியாதே கொள்ளென்றான். எ-று.

சு மற்றது, அறிவல்யா னின்சூ ளனைத்தாக
நல்லார்
செறி(ச)தொடி யுற்ற வடுவுங் குறிபொய்த்தார்

க. "தாருந் தானையும் பற்றி" அகம். உஎசு: கூ.

உ. தொல். பொருளி. சூ. ருஉ.

ங. இந்நூற்பக்கம், ஙசங: ச - ஆம் குறிப்பும் சOO: ச - ஆம் குறிப்பும்

பாரகக.

ச. தொடியால் வடு வுறுத்தலை, கலி. எக. ககூ-ம் அடியாலும் அதன்குறிப் பாலும் உகிரால் வடு வுறுத்தலை, கலி. எஉ: கக-ம் அடியாலும் அதன்குறிப் குறிப்பாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * புரிநெகிழ்ந்தமுல்லை, † சிறைந்து. ‡ நாம்பூவோடே அழகினையுடைய நீ அலர்ந்த. || பொருந்தினதலைமாலையும் ஆராய்ந்த......................கண்ணி வகைமாலை கண்ணியும் மார்பின் மாலையும் நின்னை விரும்பின பர ÷ எ- று. அன்னையென்னை. × மாபினென்றமன்றா. ┼ நீங்கிப்பரத்தை /

ருசச கலித்தொகை கூக.

கூருகிர் சாடிய மார்புங் (க)குழைந்தநின்
குருந் (உ)ததர்பட்ட சாந்தமுஞ் சேரி
யரிமத ருண்கண்ணா (ங)ராராக் கவவிற்
பரிசழிந் தியாழநின் மேனிகண் டியானுஞ்
செருவொழிந்தேன் சென்றீ யினி

எ-து: அதுகேட்ட தலைவி, *யான் நீ நீங்கியபின்னர் நீசெய்த காரியமும் அறிவேன்; நின்சூளுறவு பொய்யாதலும் அறிவேன்; புதிய பரத்தையருடைய செறிந்த தொடியழுந்தின வடுவையும் அவர் †முயக்கத்தாற் குழைந்த நின் தாரையும் நீ குறியாற் பொய்க்கப்பட்ட பரத்தையர் கோபித்துக் கூரிய உகிரால் நாம் விரும்பியாக்கு வடுச்செய்த மார்பையும் சேரியிலிருந்த செவ்வரியினையுஞ் செருக்கையுமுடைய மையுண் கண்ணினையுடையாருடைய நிறையாதமுயக்கத்தாலே பூசின பாடழிந்த சிதறுதல்பட்ட சந்தனத்தையுமுடைய நின்வடிவைக் கண்டு இதற்குரிய யானும் நின்னோடு ஊடுதலைத் தவிர்ந்தேன்; இனி அப்பரத்தையரிடத்தே செல்வாயென்றாள். எ - று.

கக தெரியிழாய், தேற்றாய் சிவந்தனை காண்பாய்நீ தீதின்மை

யாற்றி னிறப்பல் பணிந்து

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன் தெரிந்த இழையினையுடையாய்! யான் தெளிவித்ததனைக்கொண்டு நின்னெஞ்சைத் தெளிவியாயாய்க் கோபித்தாய்; யான் தீயேனல்லாமையை நின்னைத்தாழ்ந்து நெறியாலே நின்னெஞ்சிடத்தே நிறுத்துவேன்; அதனைக் காண்பாயாகவென்றான். எ - று.

கஅ ‡அன்னதே லாற்றல்காண்

வேறுபட் டாங்கே கலுழ்தி யகப்படின்
மாறுபட் டாங்கே ||மயங்குதி யாதொன்றுங்
கூறி யுணர்த்தலும் வேண்டாது மற்றுநீ
மாணு செயினு மறுத்தாங்கே நின்வயிற்
காணி னெகிழுமென் னெஞ்சாயி

÷னென் னுற்றாய்
(சு) பேணுய்நீ பெட்பச் செயல்

க. கலி. கூஅ: கச; ககஉ: உங. புறம். எங: கச.

உ. (அ) "ஊன்றதர்ந் திழிந்த வுதிர வெம்புனல்" (ஆ) "மிதிதோற் கொல்லன் பொதியுலைச் செந்தீத், ததர்வனபோலச் சிதர்வன சிந்தி" (இ) "ததரிதழ் ஞாழல்" பெருங்.(க) ருஉ: ககஎ, ருஅ: க - கO. (ரு) க: உஎ.

ரு. "ஆராக் கவவி னெருத்தி" கலி. கூO· கO.

ச. (அ) "பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க், காணு தமைவில கண்" (ஆ) "பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக், காணு தமையலகண்" குறள். ககஎஅ; கஉஅரு.

(பிரதிபேதம்) * யானீங்கியபின்னர் நீ செய்தகாரியமுமறியேன்கின். † முயக்கத்தாற்குழ்ந்தநின், ‡ அன்னதேயாற்றல், || மயக்குதியாதொறும். ÷ என்றுற்குய்பேணுநீ

மூன்றாவது மருதம் உஎ.

ருசரு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, இவன் கருத்து இன்னும் தீதின்மையே யென்பது நெஞ்சிடத்தே நிறுத்துதலையாயின், இவன் வலியைய நெஞ்சே காண்பாயாகவென நெஞ்சொடு கூறி, அவனைநோக்கி, யான் நின்னோடு வேறுபட்ட *அப்பொழுதே நெஞ்சு கலங்குவை; யான்வேறுபடாமல் நின்கையிலே அகப்படுவேனுயின், அக்கலக்கத்தை மாறுபட்டபொழுதே என்னை இகழ்ந்து பரத்தையர்பாற்சேறற்கு மனம் மயங்குவை; ஆதலால், யாதொரு வார்த்தையையுஞ் சொல்லி என்னை ஊடலுணர்த்துதலும் உனக்கு வேண்டாததொரு காரியம்; † இக்குறையையொழிய நீ வேறு மாட்சிமைப்படாத குறைகளைச் ‡செய்யினும்அவற்றைத்தள்ளி, நின்னைக்காணின், அப்பொழுதே என்னெஞ்சு நின்னிடத்தே நெகிழ்ந்துவருமாயின், என்னெஞ்சின்றன்மையை உட்கொள்ளாயாய் நீ யான் விரும்பும்படி என்னெஞ்சைத் தெளிவிக்குஞ் செயல்களை என்ன காரியத்திற்குச் செய்தாயென ஊடறீர்ந்தாள். எ - று.

இதனல், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வந்து போக்கின்றி உற்ற உறழ்கலி. "கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்தும், ||போக்கின்றாக லுறழ்கலிக் கியல்பே" (க)என்பது விதி. (உசு)

(கூஉ.) புனவளர் பூங்கொடி யன்னாய் கழியக்
கனவெனப் பட்டதோர் காரிகை நீர்த்தே
முயங்கிய நல்லார் முலையிடை மூழ்கி
மயங்கிமற் றுண்டாண்டுச் சேறலுஞ் செல்லா

க. தொல். செய். சூ. கருசு. இச்சூத்திரத்தினுரையில் உறழ்கலிக்கு இச்செய்யுளைமேற்கோள்காட்டி,"'காணினெகிழும்.........செயல்'என்பது வெள்ளைச்சுரிதகமாகாதோ வெனின், ஆகாதன்றே? 'போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படும்'என்றஇலக்கணத்தான் முற்கூறியவற்றை யெல்லாந் தொகுத்து இதன்கண் வைத்தில்லாமையி னென்பது; அல்லதூஉம் அவ்வாறு முடிதலே யன்றி இன்னும் ஓர் கொச்சகம் பெய்து சொல்லி உறழ்ந்த வழியும் அஃதேற் பதாகலான், அஃது ஒருதலையாக அமைந்ததெனப்படாது;என்னை? 'அன்னதேயாயினுமாகமற்றுயிழாய், நின்னகை யுண்க முயங்குவாய் நின்னெஞ்ச, மென்னொடு நின்ற தெனின்' என்றாற்போலப் பின்னுமொன்று தலைமகன் உரைத்தற்கு இடம் பட்டு நின்றமையின், இது போக்கியல் வகைத்தாகியவைப் பெனப்படா தென்க" என்பர் பேராசிரியர். நச்சினார்க்கினியரும் இதனையே தழுவிச் சுருக்கி யெழுதுவர்.

(பிரதிபேதம்) * அப்பொழுதே' நின்னெஞ்சு கலங்குவையாயின் வேறு, † இக்குறைகளை' ‡ நீசெய்யினும். || போக்கின் றாதலு முறழ்.

௫ துயங்கி யிருந்தார்க் குயர்ந்த பொருளு
மரிதி னறஞ்செய்யா வான்றோ ருலகு
முரிதி னொருதலை யெய்தலும் வீழ்வார்ப்
பிரிதலு மாங்கே புணர்தலுந் தம்மிற்
றருத றகையாதான் மற்று;
௧௦ நனவினாற் போலு நறுநுதா லல்கற்
கனவினாற் சென்றேன் கலிகெழு கூடல்
வரையுறழ் நீண்மதில் வாய்சூழ்ந்த வையைக்
கரையணி காவி னகத்து;
௧௪· உரையினி, தண்டாத்தீஞ் சாய னெடுந்தகா
யவ்வழிக்
கண்ட தெவன்மற்று நீ;
௧௬ கண்டது, உடனமர் ஆயமொ டவ்விசும் பாயு
மடநடை மாயின மந்தி யமைபத்
திடன்விட் டியங்கா விமையத் தொருபா
லிறைகொண் டிருந்தன்ன நல்லாரைக் கண்டே
னுறைகொண் டயர்மணன் மேல்; ஒன்றி

நிறைவதை

உக ஓர்த்த திசைக்கும் பறைபோனின் னெஞ்சத்து
வேட்டதே கண்டாய் கனு;

௨௩ கேட்டை, விரையஙீ மற்று வெகுள்வா
யுரையாண்

டிதுவாகு மின்னகை நல்லாய் பொதுவாகத்
தாங்கொடி யன்ன தகையா ரெழுந்ததோர்
பூங்கொடி வாங்கி யிணர்கொய்ய வாங்கே
சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன் பொருத
முனையரண் போல வுடைந்தன்றக் காவிற்
றுனைவரி வண்டி னினம்;

௩௦ மற்றுங்கே, நேரிணர் மூசிய வண்டெல்லா மவ்வழிக்
காரிகை நல்லார் நலங்கவர்ந் துண்டபோ லோராங்கு மூச (க)

அவருள்,

ஒருத்தி, செயலமை கோதை நகை

ஒருத்தி, யியலார் செருவிற் றொடியொடு தட்ப

௩௫ ஒருத்தி, தெரிமுத்தஞ் சேர்ந்த திலகம்
ஒருத்தி, யரிமா ணவிர்குழை யாய்காது வாங்க

க. இஃது ஆறுமெய்பெற்றதென்பதனுல் இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்டது.

மூன்ருவது மருதம் உள்.
ஞிசுவி

ஒருத்தி, வரியா ரகலல்குற் காழகம்
ஒருத்தி, யரியார் ஞெகிழத் தணிசுருத் தட்ப
ஒருத்தி, புலவியாற் புல்லா திருந்தா
ளலவுற்று
வண்டின மார்ப்ப விடைவிட்டுக் காதலன்
றண்டா ரகலம் புகும்;
௪௨ ஒருத்தி, அடிதாழ் கலிங்கந் தழீஇ
யொருகை
முடிதா ழிருங்கூந்தல் பற்றிப்பூ வேய்ந்த
கடிகயம் பாயு மலர்ந்து;
௪௫ ஒருத்தி, கணங்கொண் டவைமூசக்
கையாற்ருள் பூண்ட
மணங்கமழ் கோதை பரிபுகொண் டோச்சி
வணங்குகாழ் வங்கம் புகும்;
௪௮ ஒருத்தி, இறந்த களியா னிதழ்மறைந்த

கண்ணள்

பறந்தவை மூசக் கடிவாள் கடியு
மிடந்தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை;

௫க ஆங்க, கடிகாவிற் காலொற்ற வொல்கி
யொசியாக்

கொடிகொடி தம்மிற் பிணங்கி யவைபோற்
றெரியிழை யார்ப்ப மயங்கி யிரிவுற்றார்

வண்டிற்கு

வண்டவர் கண்டே னியான்;

௫௫ நின்னைநின் பெண்டிர் புலந்தனவு நீயவர்
முன்னடி யொல்கி யுணர்த்தினவும்

பன்மாண்

கனவின் றலையிட் டுரையல் சினைஇயான்
செய்வதி லென்பதோ கூறு;

௫௬ பொய்கூறேன், அன்ன வகையால்யான்
கண்ட கனவுதா னன்வாயாக் காண்டை

நறுநுதால் பன்மாணுங்

கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மி னீடிப்
பிரிந்தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல
வரும்பவிழ் பூஞ்சினை தோறு மிருங்குயி
லானா தகவும் பொழுதினான் மேவர

கூறு நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தருந்
தேனிமிர் காவிற் புணர்ந்திருந் தாடுமா
ரான விருப்போ டணியயர்ப காமற்கு
வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு. ௨

இது பரத்தையிற்பிரிந்து வந்த தலைவன் வாயில்பெறாது ஆற்றாமை வாயிலாகப் புக்கு, தலைவியை நயப்பித்தல் காரணமாகத் தெய்வமகளிர் *பொய்தலயர்வதோர் கனாக்கண்டேன்; அது †நன்வாயாப் பருவம் வந்து இறுத்தது பாராயென ஊடறீர்வது பயனாகத் ‡தலைவிக்குக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

‖ புனவளர் பூங்கொடி யன்னாய் கழியக்
கனவெனப் பட்டதோர் காரிகை நீர்த்தே
முயங்கிய நல்லார் முலையிடை மூழ்கி

மயங்கிமற் றூண்டாண்டுச் சேறலுஞ் செல்லா
ரு துயங்கி ÷ யிருந்தோர்க் குயர்ந்த பொருளு
மரிதி னறஞ்செய்யா வான்றோ ருலகு
(க)முரிதி னொருதலை யெய்தலும் வீழ்வார்ப்
பிரிதலு மாங்கே புணர்தலுந் தம்மிற்
+ றருத றகையாதான் மற்று

எ - து: புனத்திடத்துவளர்ந்த பூவையுடைய கொடியையொப்பாய்! (உ) × பொருள்வயிற்சென்று முயலாதே வருந்தியிருந்தவர்களுக்கு அவர்கள் இருந்த இடங்களிலே இடங்களிலே மிக்க பொருளும் தானே செல்லுதலும் **அரிதாயிருத்தலாலே உலகம்தமக்குஉரித்தாக அறத்தைச்செய்யாது இப்படி இருக்கவும் அறஞ்செய்தற்குஅமைந்தோர் அறுதியாக அவ்வறத்தைச்செய்தலும் கனவிடத்தின்றுய்ப்போகத் தாம்முயங்கிய மகளிருடைய முலையினிடையிலே அழுந்திய இன்பத்தே மயங்கிவிரும்புகின்ற கணவரை மகளிர் (ங) ஊடலாற் பிரிதலும் அப்பொழுதே ஊடறீர்ந்து புணர்தலுமாகிய தம்மின் †† மாறுன இன்பத்தைக் ‡‡கனவிடத்தே தருதலை விலக்காதாம்; இனி மிகுத்த காதலாற் கனவென்றுசொல்லப்பட்டது ஓர்அழகினையுடைத்தாகியநீர்மையையுடைத்தாயிருந்த தென்றான். எ - று.

க. 'உரிது' இந்நூற்பக்கம் சஙிரு: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ. "சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது" (கலி. கஅ:ரு) என்பதும் (ஆ) "மடியிலான் செல்வம்போன் மரனந்த" (கலி.ஙஇ: க.) என்பதும் அதன் குறிப்பில் இவ்விடத்துக்குப் பொருந்துவனவும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

ங. "ஊடுதல் காமத்திற்

இன்ப மதற்கின்பங், கூடி முயங்கப் பெறின்"

(பிரதிபேதம்) *பொய்தலாடுவதோர், †னவாய்ப்பருவம், ‡தலைவன்றலைவிக்கு, ||புனம்வனர், ÷ இருக்கார்க்கு, + தருதறகேயாதார் மற்று, × பொருள்வயிற் சென்று, **அரி ராவிருத்தலாலே, †† மாற்றுன, ‡‡ கனவிடத்தே யொருதலை.

மூன்றாவது மருதம் உஎ.

(ஞு) சுகூ

என்றது "இன்பமும் பொருளும் அறனும்"(க)என்றுஆசிரியர்கூறியஇலக் கணம்பற்றிச் சிறந்த இன்பத்தையே*தந்து வினை அறனும்பொருளுந் தாராமற் போயிற்று, † இக்கனவு; ஆதலால், அதனை ஓர் காரிகைநீர்த்தென்றான்.

‡ பொருளுமென்ற உம்மை, சிறப்பு. மற்று, அசை.

க0 நனவினாற் போலு நறுநுதா லல்கற்
கனவினாற் சென்றேன் (உ)கலிகெழு கூடல்
(ங)வரையுறழ் நீண்மதில் வாய்சூழ்ந்த
(ச)வையைக்
கரையணி காவி னகத்து

எ - து: நீறிய நுதலினையுடையாய்!
ஆரவாரம்பொருந்தின || மதுரையி னுடைய வரையை
மாறுபடுகின்ற நீண்ட மதிலிடத்தைச்சூழ்ந்த வையையாற்
றங்கரையை அழகுபெறுத்தின பொழிலினிடத்தே
நனவிடத்தே சென்றாற் போல இராப்பொழுதிலே
கனவிடத்தே சென்றேனென்றான். எ - று.
கசு உரையினி, (ரு)தண்டாத்தீஞ் சாய னெடுந்தகா
யவ்வழிக்
கண்ட தெவன்மற்று நீ

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, அமையாத இனிய
மென்மையினையுடைய (சு)நெடுந்தகாய்! பின்னைநீ
அவ்விடத்துக்கண்டது எத்தன்மைத்து? ÷ அதனை
இனிச்சொல்லென்றாள். எ - று.
கரு கண்டது, உடனமரா யமொடவ்விசும்பாயு
மடநடை மாயின மந்தி யமையத்
திடன்விட் டியங்கா விமையத் தொருபா
லிறைகொண் × டிருந்தன்ன நல்லாரைக்
கண்டேன்
றுறைகொண் டுயர் + மணன் மேல், ஒன்றி
நிறைவதை

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், யான்கண்டது கேள்; அன்னங்கள் தன்னிடத்தைவிட்டுப்போகாத இமயமலையில்ஒருபக்கத்தே அழகியவிசும்பிலே

க. தொல். களவு. கு. க.

உ. "கலிகெழு கூடல்" சிலப். ௩௦: ககக.

௩. (அ) "கோடுறழ்ந் தெடுத்த கொடுங்க ளிஞ்சி" பதிற். கசு: க. (ஆ)

"இடங்கை நாமவேலை யாமெனு, மேக மொண்டு கொண்டெழுந்து

விண்டொடர்ந்த குன்றமென்,

முகடொரீஇ நின்றுதாரை யம்மதிற்கள்

வீசுமே" கும்ப. நகரப். கரு.

ச. இந்நூற்பக்கம் ககஅ: க-(ஃ) குறிப்புப் பார்க்க.

ரு. "தண்டாத்தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப" கலி. கள: உ.

சு. இந்நூற்பக்கம் சக: க-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

(பிரதிபேதம்) * தந்தனை யாறனும், † கனவாதலால், ‡ பொருளும்உண்மை, || மதுரையினை யுடைய, ÷ அதனைச்சொல், × இருந்தன நல்லாரை. + மணன்மேல். ௪-று,

இரைகவர்ந்த இளைப்பால் ஒய்ந்து பறக்கும் மடப்பத்தையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய அன்னத்திரள் அந்திக்காலத்தே தங்குதல்கொண்டிருந்த தன்மையவாக, துறை தன்னிடத்தேகொண்டு உயர்ந்த மணற்குன்றிலே நல்லார், தம்முடனே அமர்ந்த ஆயத்தாருடனே பொருந்தி நிறைந்திருக்கின்ற தனைக் கண்டேனென்றான். எ - று.

மா + இனம் மாயினமென மருஉவான் (க) யகரவுடம்படுமெய் பெற்றது. அன்னவாகவெனவிரிக்க.

உக (உ)ஓர்த்த திசைக்கும் பறைபோனின்
(ரு)னெஞ்சத்து
வேட்டதே கண்டாய் கனு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, கொட்டுகின்றவன் தன்மனத்தில் ஓர்த்த ஓசையைத் தானும் ஒலிக்கும் பறைபோல நின்னுடைய நெஞ்சத்து விரும்பின இன்பத்தையே கனவாகக் கண்டாயென்றாள். எ - று.

உரு கேட்டை, விரையணி மற்று வெருள்வா
யுரையாண்
டிதுவாகு மின்னகை நல்லாய் பொதுவாகத்

தாங்கொடி யன்ன தகையா ரெழுந்தோர்
பூங்கொடி வாங்கி யிணர்கொய்ய வாங்கே
(௪) சினையலர் வேம்பின் பொருப்பன் பொருத
முனையரண் போல வுடைந்தன்றக் காவிற்
றுனைவரி வண்டி னினம்

க. 'கோயில்' 'மாயிருஞாலம்' என வருதலையும் நோக்குக.

உ.

"ஓர்த்த திசைக்கும் பறை" என்னும் பழமொழியும் "இரட்டுறு முரச மென்ன விசைத்ததே யிசைந்தின் முயை" என்னும் கம்பர் வாக்கும் கண்டு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

௩. "வானர மகளிரிற் றுனனி சுடர, முகைநலக் காந்தண் முகிழ்விர ளேவத், தகைமலர்ப் பொய்கைத்தண்செங்கழுநீர், சில்லெனப்பிடித்து மெல்லென விழிந்து, நண்ணா வருவோள் போலுமென்க,; ஞற்றே னவட னஞ்சாத் திளமுலை, சோற்றே யாயினு நுகர்வல் யானெனத், தெய்வநல்யாழ் கையமைத் தியற்றிய, வைதேந் தல்கு லவந்திகை வீவு, முறுதிணைத் தோழ னிறுதியு நிலையான், மாண்ட சூழ்ச்சி மந்திர வமைச்சர், வேண்டுங் கொள்கைய ளுகி நீண்ட, தடம்பெருங் கண்ணி தகைபா ராட்டி, புறவகை யன்ன நறுகண் பொருந்தலுங், கைவயிற் கொண்ட கழுநீர் நறும்போது, கொய்மலர்க் கண்ணி கொடுப்போன் போலக், கனிவிற் றோன்ற" பெருங். (௩) ௭: ௪௯ - ௬௫.

௪.

"சினையலர் வேம்பன் தேரா னாகி" சிலப். பதிகம். உஅ.

மூன்றாவது மருதம் உஎ.

௫௫க

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், நீவிளையாதேகொள்; பின்னைக் கோபிப்பா யென்றான். அதுகேட்ட தலைவி மேல் உரையென்றாள். அதுகேட்ட தலை வன் இனிய நகையினையுடைய நல்லாய்! ஆண்டுப் பிறந்தது இதுவாயிருக் கும்; அதனைக்கேள்; கொ டியையொத்த அழகினையுடையார் தாம் அக்கா விடத்து எழுந்து நின்றதோர் பூங்கொடியை எல்லார்க்கும் பொதுவாகக் கொண்டு வளைத்து அதிற் கொத்துக்களைப் பறிக்க விரைந்த வரியினையுடைய வண்டின்றிரள் கொம்புகள் அலர்ந்த வேப்பந்தாரினையுடைய (க) * பொதி யிலையுடையவன் பொருத பகைப்புலத்து ஆண்போல அவ்விடத்தே உடைந்தது. எ - று.

உடைந்தன்றென்பது, றகரம்ஊர்ந்த குன்றியலுகரவீற்று முற்றுச்சொல்; "வந்தன்று" (உ)என்பதுபோல.

௩.௦ மற்றாங்கே, நேரிணர் ௲சிய (௩)வண்டெல்லா மவ்வழிக்
காரிகை நல்லார் நலங்கவர்ந் துண்டபோ
†லோராங்கு ௲ச
அவருள்,

க. பொருப்பென்பது பொதியின்மலைக்குப் பெயராய் வருதலை இந்நூற்
பக்கம் ககூ: க - ஆம் குறிப்பாலும் "பொருப்பு நறுஞ்சந் தனஞ்சேறு"
(பிரபு. பிரபுதேவர். ௬௦.) என்பதனாலும் அறிக.

உ. கலி. உ௬: உ௫; ௩உ: க௮; ௩௩: ௮; ௩௬: க௦; க௪௩: ௬க.

௩. (அ) "வண்டு வழிபடரும் வாட்கண்ணாய்" (ஆ) "பூப்பிழைத்து வண்டு
புடையாடுங் கண்ணிணாய்" (இ) "எதிர்நீர் தாவு மிளையோர் திருமுகத்,
தாழ மிகவா வரிபரந் தகன்ற, மாழை யுண்கண் மலரெண மதித்துத்,
தண்செங் கழுநீர்த் தகைமலர்த் தாது, மொண்செந் தாமரைப்

பைம்பொற் றூது, மாராய்ந் துழிதரு மஞ்சிறை வண்டினங், மோராங்கு நிலைபெற் றுண்ணெகிழ்ந் தவிழ்ந்த, போரா விரைவெனப் பேர்தல்
செல்லா, மொய்த்தலின் மற்றவை மொய்ப்பினீங்கத், தத்தரிநெடுங்
கண்டகைவிரல் புதைஇப், புதுமணமகளிரிற் கதுமெனத் தோன்று,
மதுர மழலை மடவோர்க் காண்மின்"(௩)"ஆட்டு குங்குமக் கொழுங்களி
யளாயசெங் கமலஞ், சேட்டிளங்கதிர் மூலையென வொழிந்துவெண்
டிங்கள், காட்டு வாணுதற் கன்னிய ரெழுதுசாந் தழிந்த, மோட்டு
வெம்மூலை முளரியென் றளிகுல மொய்ப்ப" (௨)"விரும்பித் தேனுகர்
வீகளை யுந்தொறுங், கரும்பிற்றேமொழிக் காரிகை யார்மூலைச், சுரும்
புற் றூர்ப்பவித் தோடவிழ் செவ்விய, வரும்பிற் றேனுமுண் பாமெனு மாசையால்" (௯)"களையக் கைகளை பற்று தொறந்தொழி, லுளையப்
பூவென் றுளிமுகம் பாய்வன, வீளமட் டேட்டலர் வீத னிறுத்துமத்,
தெளிவைத் தேறிய போற்சிறை வண்டினம்" என்பவை இங்கே

அறிதற்பாலன.

(பிரதிபேதம்) * பொதியினையுடையவன். † ஓரங்காங்க மூசவலருள்.

ஒருத்தி, செயலமை கோதை நகைஇ
ஒருத்தி, *இயலார் செருவிற் றொடியொடு
தட்ப
௧௫ ஒருத்தி, செரிமுத்தஞ் சேர்ந்த (க)†திலகம்
ஒருத்தி, ‡பரிமா ணவிர்குழை யாய்காது
வாங்க
ஒருத்தி, வரியா ||ரகலல்குற் காழகம்
ஒருத்தி, யரியார் ஞெகிழத் தணிசுறுத் தட்ப
(உ)ஒருத்தி, புலவியாற் புல்லா திருந்தா
ளலவுற்று
வண்டினமார்ப ÷விடைவிட்டுக் காதலன்
றண்டா ரகலம் புகும்

எ - து: பின்னை அப்படியே உடைந்த, தம்மிலொத்த இணர்களிலே
மொய்த்த வண்டுகளெல்லாம் அவ்விடத்து நின்ற அழகினையுடைய மகளிர்

நலத்தைக் கைக்கொண்டு நுகர்வனபோல, ×ஒருபடிப்பட மொய்க்கையினலே

அவ்வண்டின் போரிலே அவர்களில் ஒருத்தியுடைய பூமாலையும் பண்ணுத

லமைந்த முத்தமாலையும் வேருெருத்தியுடைய அசைதலார்ந்த தொடியோடே

தடுத்துக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்தியுடைய நெற்றியிற் றிலகத்தைச் சேர்ந்த

தலையிற் கிடந்த தெரிந்த முத்துவடத்தை வேருெருத்தியுடைய அழகினை

யுடைய காதிற்கிடந்த அழகுமாட்சிமைப்பட்ட விளங்குகின்ற மகரக்குழை

துடக்கிக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்தியுடைய திதலைநிறைந்த அகன்ற அல்குலிற்

றுகிலை வேருெருத்தியுடைய உள்ளிடுமணியமைந்த சிலம்பிடத்திற் கிடந்த சுரு

வடிவாகியமூட்வொயிரும்புகள் (?) தளைத்துக்கொள்ளாநிற்க, ஒருத்திபுலவியாலே

கணவனைப் புல்லாதிருந்தவள் வண்டினம் மொய்த்து ஆரவாரிக்கையினலே

+வருத்தமுற்று அப்புலவியை நடுவேகைவிட்டுக் கணவன்வணங்குகையினலே

அவனுடைய குளிர்ந்த மாலையையுடைய மார்பிடத்தே முயங்கும். எ – று.

**செயவெனெச்சங்கள் புகுமென்னும் பிறவினை

கொண்டன'

௬௨ ஒருத்தி, யடிதாழ்(௨)கலிங்கந் தழீஇ யொருகை

முடிதா ழிருங்கூந்தல் பற்றிப்பூ வேய்ந்த
கடிகயம் ††பாயு மலந்து

க. திலகமென்பது சாந்துமுதலியவற்றைக் குழைத்தணியும்நெற்றிக்குறிக் கன்றியும் ஓரணிகலத்துக்கும் பெயரென்று தோன்றுகிறது; "ஒண் ணுதல் யாத்த திலக வவிரோடை" கலி. ௬௭: ௧௧. என்பதும் அதன் குறிப்பும் பார்க்க.

௨. (அ) "அகிலேந்துகூந்தலொருகையிலேந்தியசைந்தொருகை,துகிலேந்தி" (தஞ்சை. ௨௭.) என்பதும் (ஆ) "புதல்வரை யொருகையாற் றழீஇப்,

(பிரதிபேதம்) * இகலார், † திலதம், ‡ வரிமாண், || அகலல்குலிற்காழகம். × ஒருபடிப் படிபொய்கையிலுலே, ┼ வருத்தமுற்ற புலவியை. ** செய்தெனெச்சங்கள், †† பாயுமலர்ந்து.

எ - து: ஒருத்தி, அடியிலே தாழ்ந்த *துகிலை ஒருகையாலே தழுவிக்கொண்டு மற்றைக்கையாலே முடித்த முடி குலைந்த கரிதாகிய கூந்தலைப் பிடித்துக்கொண்டு அலவுற்று மிகுதியையுடைய பூ வேய்ந்த குளத்திலே பாயாநிற்கும். எ - று.

௪௫ (௧) ஒருத்தி, கணங்கொண் டவைமூசக்
கையாற்ருள் பூண்ட
மணங்கமழ் (௨) கோதை பரிபுகொண் டோச்சி
வணங்குகாழ் வங்கம் புகும்

எ - து: ஒருத்தி, திரட்சிகொண்டு வண்டுகள் மொய்க்கையினுலே கையாற் கடியமாட்டாளாய் மணம் நாறுகின்ற மாலையை அறுத்துக்கொண் டோட்டி, அதற்கு (௩) அவை போகாமை கண்டு வளைந்த தண்டுகள் தனக்கு உவலியாக உள்ளே பூண்ட ஓடத்தே பாயும். எ - று.

காழ்பூண்டவென்க. பரிபு, † செய்பெனெச்சம்.

௪௮ ஒருத்தி, இறந்த களியா னிதழ்மறைந்த
கண்ணள்
பறந்தவை மூசக் கடிவாள் (௪) கடியு
மிடந்தேற்ருள் சோர்ந்தனள் கை

பவழஞ் சேர்ந்த பல்காழல்குல, ரவிழ்ந்த பூந்துகி லங்கையி னசைஇ, நகைப்பூங் கோதையொடு நான்ற கூந்தற்கு, மிகைக்கை காணு......
பொய்கை புக்கனர்" (பெருங். (க) சஈ:கசகு-கசுஉ) என்பதும் காண்க.

க. "பொறிவரி வண்டினம் புல்லுவழி யன்றியு, நறுமலர் மாலையின் வறி திடங் கடிந்தாங்கு" என்புழி, புல்லுதல் என்பதற்கு, இன மென்று புல்லுத லென்று பொருள் கூறி, "ஒருத்தி கணங் கொண்டவை......
..... கொண்டோச்சி", "ஒருத்தி, இறந்த...........சோர்ந்தனள் கை"
என்பவற்றை மேற்கோள்காட்டினர்

அடியார்க்குநல்லார்; சிலப். கசு:
கஙசு - கசரு. உரை.

உ.

(அ) "வண்டேத வம்மருங்கு ஞேமென்று பூமாலை, கொண்டோச்சுங் காதலார்" (ஆ) "கற்பெனு மாலை வீசி நாணெனுங் களிவண் டோப்பிச், சொற்புக ரின்றித் தோழிக்கறத்திஞே டிரிவை நின்றாள்" சீவக. கஎOO, உOஎங.

ந. (அ) "நதியினுங் குளத்தும் பூவா களினங்கள் குவளை யோடு, நுதல் வல்லி பூப்ப நோக்கிய மாலைத் தும்பி, யதிசய மெய்தி வீழ்ந்தன வலைக்கப் போகா, புதியன கண்ட போழ்து ௳ புதுமை பார்ப்பார்" கம்ப. பூக்கொய். கூ. (ஆ) "கோவ கொய்பவ ளங்கையி, லோலி டுஞ்சுரும் போச்சவும் போ ஓழந்து மறிந்து விழுவன" நைடத. போதுகொய். கச.

௬. (அ) "நட்பாட றேற்றா தவர்" என்புழி, தேற்றாமை தன் றற்கு, "கடியு, மிடந்தேற்றாள் சோர்ந்தனள் கை" ௐ: க

(பிரதிபேதம்) * அகிலின, † செய்தெனெச்சம்.

என் - து: ஒருத்தி அறிவுபோதற்குக் காரணமான

(௬) *கள்ளின்களிப்பால்

ற்மை கூடுகையினாலே † பார்வை மறைந்த

கண்ணையுடையளாய்ப் பறந்த

வண்டுகள் மொய்க்க ஓட்டுகின்றவள் தன் களிப்பாலே

அவற்றை ஓட்டுமிடம்

அறியாளாய்க் கைசோர்ந்தாள். என் - று.

கைசோர்ந்தனள்; வினைவினை, முதலொடு முடிந்தது,

ங்க ஆங்க, உரையசை ; அங்ஙனே ‡யெனகின்றது.

(௨)கடிகாவிற் காலொற்ற வொல்கி யொசியாக்

கொடிகொடி தம்மிற் பிணங்கி யவைபோற்
றெரியிழை யார்ப்ப மயங்கி யிரிவுற்ரார்
வண்டிற்கு
||வண்டலவர் கண்டே னியான்

எ - து: விளையாட்டையுடைய மகளிர், மிகுதியையுடைய பொழிலிலே
காற்றடிக்க ஒதுங்கி வளைந்து கொடியுங் கொடியும் தம்மிற் பிணங்கியவை
போலத் தெரிந்த அணிகள் ஆரவாரிப்பத் தம்மிலேமயங்கி அவ்வண்டுகளுக்குக்
கெடுதலுற்ரார்; யான் கனவைக்கண்டேனென்ருன். எ - று.

௫௫ நின்னைநின் பெண்டிர் புலந்தனவு (௩)நீயவர்

முன்னடி யொல்கி யுணர்த்தினவும் பன்மாண்
கனவின் றலையிட் டுரையல் சினை இயான்
செய்வதி லென்பதோ கூறு

திறள். க௮எ. பரி. (ஆ) "தேற்ருப் புன்சொ
ஞேற்றிசிற் பெரும"
புறம். உ0உ: க௬.

க. (அ)"அந் தீந் தேறன் மாந்தினர் மயங்கிப், பொறிவரி

வண்டினம் புல்லு

வழி யன்றியு, நறுமலர் மாலையின் வறிதிடங்

கடிந்தாங்கு" சிலப். கஅ:

கநங - கஙு. (ஆ) "கூடிய நறைவாயிற்

கொண்டன விழிகொள்ளா,

மூடிய களிமன்ன முடுகின நெறிகாணு, வாடிய

சிறைமாவண் டந்தரி

னிசைமுன்னுப், பாடிய பெடைகண்ணு வருவன

பலகாணுய்" கம்ப.

வனம்புகு. கங.

உ. (அ) கடியென்னும் உரிச்சொல் காப்பு என்னும் பொருளில் வருதற்கு,

'கடிகா' என்பது மேற்கோள்; தோல். உரிச். கு அஎ. சேனு. (ஆ) "உறுகா லொற்ற வொல்கி" நற். ஙOO: ங. (இ) "கடிகாவிற் ..ாற்றுற் றெறிய வெடிபட்டு, வீற்றுவீற் றோடு மயிலினம்போ-
உ. (கூ)ற்றிசையுங், கேளி ரிழந்தா ரலமருப" களவழி. உக.
(ஈ) ..ழியே னலேனென்று மற்றவள், சீறடி தோயா விறுத்தது" கலி.
(பிரதிபேதம்) ... கஅ..
படிமெ..பால், † பாலை மறைந்த. ‡ எனனென்றது, || வண்டலவாய

மூன்றுவது மருதம் உள்.

ருருரு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நின்னை நின்னுடைய
பெண்டிர் புலந்தன
வற்றையும் நீ அவருடைய அடிமுன்னே வணங்கிப்
புலவிதீர்த்தனவற்றையும்

(க)பலபடியாகக் கனவின்மேலிட்டுக் கூறுதல், யான் *சினந்து செய்வதொரு படிறின்றென்பதனை உட்கொண்டோ? சொல்லென்றாள். எ - று.

உரையல், படுத்தலோசையாற்
றொழிற்பெயராயிற்று.

ருக பொய்கூறேன், †அன்ன வகையால்யான்
கண்ட ‡கனவுதா
ன்வாயாக் காண்டை நறுநுதால்
பன்மாணுங்

(உ)கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மி ||னீடிப்
பிரிந்தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல
வரும்பவிழ் பூஞ்சினை தோறு மிருங்குயி
லானு தகவும் பொழுதினான் மேவர
ருரு நான்மாடக் கூடன் (ந)மகளிரு மைந்தருந்
தேனிமிர் காவிற் புணர்ந்திருந் தாடுமா
ரானா விருப்போ டணியயர்ப காமற்கு
வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், யான் பொய்சொல்லேன்; நறிய நுதலினை யுடையாய்! பல மாட்சிமையும் உண்டாய்ப் புணர்ந்தீர் பிரியாதேகொள்ளும்;

க. இந்நூற்பக்கம் உஅஅ: ஙு - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

உ. (அ) "புணர்ந்தீர் புணர்மி ளேவென விணர்மிசைச், செங்க ணிருங் குயி லெதிர்குரல்பயிற்று, மின்ப வேனிலும்வந்தன் று"(ஆ)"பொதும்பு தோ றல்கும் பூங்க ணிருங்குயில், கவறுபெயர்த் தன்ன நில்லா வாழ்க் கையிட், டகற வோம்புமி னறிவுடை யீரெனக், கையறத் துறப்போர்க் கழறுவ போல, மெய்யுற விருந்து மேவர நுவல" நற். உஉச: சு - சு.

உசஙு: ச - அ. (இ)"ஊடினீ ரெல்லா முருவிலான் றன்னாணை, கூடுமி னென்று குயில்சாற்ற - நீடிய, வேனற்பா ணிக்கலந்தாண் மென்பூந் திருமுகத்தைக், கானற்பா ணிக்கலந்தாய் காண்" சிலப். அ. இறுதி.

ங. (அ) "தேவியருந் திருமாலுஞ் செழுமலர்த்தார்த் தனஞ் சயனுந் தேவி மாரு, மேவியனந்தரம்வேனில் விழவயர்வான் முரசறைந்து வீதிதோறு, மோவியமு முயிர்ப்பெய்த வுபேந்திரனுமிந்திரனுமுவமைசாலப், பூவின முஞ் சுரும்புமெனப் புரமுழுதும் புறப்படவண் பொங்கர் சேர்ந்தார்" வில்லி. வசந்தகாலச்: சு. (ஆ) "விருந்து வேனிலாற் கெதிரிய விரை மலர்க் காவு, முருந்து வாணகை முகிழ்முலை மடைந்தையோ டாடிப், பொருந்த விண்ணிடைப் போகமுண் வேந்தனர்போன்றான்" நைடத. அரசாட்சி. கடு. (இ) கலி. உஎ: உச, ஙO: கங - கச, ஙடு: கங-கச.

(பிரதிபேதம்) *னைத்து. †அளவளை, ‡களவுத்தா, ளனவாகக்கண்டை. || நீடிப்புணர்தம்மின்.

புணர்ச்சி நீட்டித்து இடையே பிரிந்தீர்! கூடுதலைத் தருமினென்று கூறுவன் போல, கரியவாகிய குயில்கள் அரும்பு அவிழ்ந்த பூக்களையுடைய கொம்புகடோறும் இருந்து அமையாமற் பெடையை அழைக்கும் இளவேனிற்பொழுதின் கண்ணே காமற்கு விருந்திடுதலை மேவுதல்வா எதிர்கொண்டு கூடலின் மகளிரும் அவர் கணவரும் தேனினம் ஒலிக்குங் காவிலே கூடியிருந்து விளையாட வேண்டி அமையாத விருப்பத்தோடே அணிகளை அணிவார்; ஆதலாற் பிரிதலும் புணர்தலுமாகிய கூற்றாலே யான்கண்ட கனவு நன்றாகிய உண்மையாம்படி நெஞ்சாலே(க)கருதுவாயென்றான். எ – று.

கனவு(உ)செய்யுண்முடிவு. (ங)நான்கு மாடங்கூடலின், நான்மாடக்கூட லென்றாயிற்று; அவை: திருவாலவாய்,திருநள்ளாறு,திருமுடங்கை,திருநடுவூர்.

க. காணுதல், கருதுதலென்னும் பொருளிலும் வருதல்: கலி. கூ0: உங.

உ. தொல். உயிர்மயங்கியல். கூ. ஙஉ.

ங. (அ) "நான்மாடக் கூட லெதிர்கொள்ள" பரி. 'வாஅனொழிவி' ங.

(ஆ) " தென்னவ, ஞன்மாடக் கூட னகர் " பரி: உலகம்: ங – அ.

(இ) "உம்பரு நாக ருலகந் தானு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு,

மம்புத நால்களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த

வாறே" தே.

(சு) "நன்றறிவார் வீற்றிருக்கு நான்மாடக் கூடல்வள நகரி யாளும்,

வென்றிபுனைவடிசுடர்வேன்மீனவனே" வில்லி·அருச்சுனன் தீர்த்த.உக.

(உ) "வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்கு நான் மாடக் கூடல்" (ஊ)

"வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங் கொளி மாநகர்க்கட்,˚கூடருமேக

நான்கு மாடமாக் கூடலாலே, நாடவ ரதிசயிப்ப நான் மாடக்

கூட லென்று, பீடுடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற்

றன்றே " திருவால. திருநகர. க. நான்மாடக் கூடலான: கஉ.

(எ) " முன்னவன் முன்போ னன்கு முகிலையு நோக்கி யின்ன,

தொன்னக ரெல்லை நான்குஞ் சூழ்ந்துநான் மாட மாகி, வின்னெடு

மாரியேழும் விலக்குமி னெனவி டுத்தான்", "வந்துநான் ,மாட மாகி

வளைந்துநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்து, சந்துவாய் தெரியா தொன்றித்

தாரொரு குடிலாய் மாடப், பந்திபோ புரஞ்செய் குன்றங் கால்கள்

போற் பரிப்பப் போர்த்த, விந்துவார் சடையோ னேய வெழிலிமா நகரமெங்கும்", "அன்னநான் மாடத் துள்ளு நகருளா ரமைச்சர் வேந்தன், றன்ன நாற் கருவித் தானை சராசரம் பிறவுந் தாழ்ந்து, முன்னை நா டனினு மின்ப மூழ்கின னிருந்தார்" திருவிளை. நான்மாடக் கூடலான. கஅ - கசு. என்பனவைகளும் (ஏ) "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்............மதுரை" (மது. சஉக - சுகக) என்பதற்கு, 'நான் மாடத்தாலே மலிந்த புகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை' என்று இவர் எழுதியிருக்கும் உரையும் (ஐ) இந்நூற்பக்கம் கஃசு: உ-ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

மூன்றுவது மருதம் உஅ.

நிறுள

இனி,(க)கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்.
புணர்தம்மின்: "நல் லெயி லுழந்த *செல்வர்த் தம்மின்"
(உ)என்முற்போலத் திரிசொல்.

இஃது, † "உறலருங் குண்மையி னூடன் ‡ மிகுத்தோளைப், பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்" (ந) என்பதனாற் பிறபிற பெண்பால் காட்டி ‖ ஊடறீர்த்தது. புல்லாதிருந்தாளென்றதனுன் ஊடன்மிகுதி கூறி, மகளிரு மைந்தரும் விருந்தெதிர்கொண்டு அணியயர்வர்; நாமும் ÷ அதுசெய்ய வேண்டுமென்றவாறு காண்க.

இதனால், தலைவற்குக் கனவு மூதற் றேன்றிப் பின்னர் விரைவு தோன் றிற்று. இது "யாறுங் குளனுங் காவு மாடி" என்னுஞ்(ஈ)சூத்திரத்தாற் காவிற் புணர்ந்திருந்தாட நீயுங் கருதெனத் தலைவிக்குக் + கூறியது.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கியும் ஆறுமெய்பெற்றும் வந்த கலிவெண்பா; ஆசிரியத் தளையும் வந்தது.
(உஎ)

(கூ.) வண்டூது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய

தண்டாத்தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப

க. (அ) "வடதிரு வால வாய்திரு நவ்லூர்.........
..கன்னிசெங் கோட்டங்

கரியோன் றிருவுறை" கல். சுக. (ஆ) "காய்சின மயிடற் காய்ந்த

கன்னிமுன் காக்கு மூதூர்" (இ) "கனகவெண் சங்கச் செங்கைக்

கரியமால் காக்கு மூதூர்" (ஈ) "சீருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன்

காக்கு மூதூர்" (உ) "ஆலவாய்த் தரும மூர்த்தி, யெங்கிலத் தினுமு

யர்ந்த திங்கில மென்று தோன்ற, மன்னுமைக் குன்ரத்து மற்றை

மாதிரம் காக்கு மூதூர்" திருவால.
திருநகரச்சிறப்பு. கஉ - கரு.

உ. மது. எஙக.

ந. (அ) தொல். கற்பி. சூ. ரு. இதனுரையில், தலைவன் பிறபெண்டிரேது
வாக ஊடன்மிக்கவளை ஊடலுணர்த்தியதற்கு, "ஒருத்தி புலவியாற்...
.........அகலம்புகும்" என்பதை மேற்கோள் காட்டினர் இளம்; (ஆ)
நச்சினார்க்கினியர் இதனோடு "அன்னவகையால். ....கொண்டு"
என்பதையுஞ்சேர்த்துக்காட்டி, 'புல்லாதிருந்தாளென்றதனான் ஊடன்
மிகுதிதோன்றுவித்து, மகளிருமைந்தரும் வேனில் விழாச்செய்கின்
றார்; நாமும்அதுசெய்யவேண்டுமென்றுகூறியவாறுகாண்க' என்றனர்.

ச. தொல். கற். சூ. ருo. (அ) இச்சூத்திரத்தின் இவருரையில் இச்சரிதகம்
காவிற் புணர்ந்திருந்தாட னீயுங் கருதெனத் தலைவன் தலைவிக்குக்
கூறியதற்கு மேற்கோள். (ஆ) தொல். புறத். சூ. நஉ. இவருரையில்,

"இதனுள் ஆறுகூறினார்; 'புனவளர் பூங்கொடி'
என்னு மருதக் கலியு

மது" என்று காணப்படும் பகுதி இங்கே
ஆராய்தற்பாலது.

(பிரதிபேதம்). * செல்வந்தம்மின். † உறலருக்குடைமையின், உறலருக்குறைமையின், ‡ மிகுத்தோளை, || ஊடநீர்த்தான், ÷ அதுவேண்டுமென்ற விரற்றூற்காண்க, ‡ கூறினன் இது முச்சீரடுக்கியும்.

பண்டினை யல்லைமன் னீங்கெல்லை வந்தீயக்
கண்ட தெவன்மற் றுரை;
௫ நன்றும், தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டீவா
யாயி
னூடனுறை வாழ்க்கைக் குதவி யுறையுங்
கடவுளர் கட்டங்கி னேன் ;
௮ சோலை, மலர்வேய்ந்த மான்பிணை யன்னார் பலர்நீ
கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்;
௧௦ அவருள், எக்கடவுண் மற்றக் கடவுளைச்
செப்பீமன்

முத்தேர் முறுவலாய் நாமணம் புக்கக்கா
விப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய
வக்கடவுள் மற்றக் கடவு ளதுவொக்கும்
நாவு ளழுந்து தலைசாய்த்து நீகூறு
மாயமோ கைப்படுக்கப் பட்டாய்நீ கண்டாரை
வாயாக யாங்கூற வேட்டீவாய் கேளினி ; கஎ
பெறனசை வேட்கையி னின்குறி வாய்ப்பப்
பறிமுறை நேர்ந்த நகாராகக் கண்டார்க்
கிறுமுறை செய்யு முருவொடு நும்மிற்
செறிமுறை வந்த கடவுளைக் கண்டாயோ ;

உ௧ நறுந்தண் டகரமு நானமு நாறு
நெறிந்த குரற்கூந்த லாணிக் கொப்ப
நோக்கிற் பிணிகொள்ளுங் கண்ணொடு மேனாணீ
பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ ; உ௫
ஈரணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவத்துச்
சூர்கொன்ற செவ்வேலாற் பாடிப் பலநாளு
மாராக் கணைகாமங் குன்றத்து நின்னொடு
மாரி யிறுத்த கடவுளைக் கண்டாயோ ; உ௬

கண்ட கடவுளர் தம்முளு நின்னை
வெறிகொள் வியன்மார்பு வேருகச் செய்து
குறிகொளச் செய்தார்யார் செப்புமற் றியாருஞ்
சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர் செறுதக்காய்
தேறினேன் சென்றீநீ செல்லா விடுவாயே
னற்று ரகலத்துக் கோர்சார மேவிய

மூன்ருவது மருதம் உஅ.

௩௩௬

கெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கு
மூட்டிப்பா டாகலு முண்டு.

இது "காவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்" (க) என்புழி, ஆங்கோர் பக்கமான (உ) கடவுளரைக்கண்டு தங்கினேனென்ற தலைவற்கு நீ கண்ட கடவுளர் இவரெனக் கூறிப் புலந்தது.

இதன் பொருள்.

(ங)வண்டூது சாந்தம் வடுக்கொள நீவிய
(ச)தண்டாத்தீஞ் சாயற் பரத்தை வியன்மார்ப
பண்டின்னை யல்லமன் னீங்கெல்லி வந்தீயக்

கண்ட தெவன்மற் றுரை

எ-து: அமையாத இனிய மென்மையினையும் *பரத்தைமைக் குணத்தையு முடைய, வண்டுகள் ஊதுஞ்சந்தனத்தைக் கை வடுக்கொளப் பூசின அகற்சியை யுடைய மார்பனே ! முன்பு இத்தன்மையையுடையையல்லை; (ரு)அத்தன்மை போயிற்று; இவ்விடத்து இராக்காலத்தேவர நீ புறத்துப்போய்க் கண்ட விநோதம் எத்தன்மைத்து ? பின்னை அதனைக் கூறென்றாள். எ - று.

(ரு) நன்றும், (சு)தடைஇய மென்றோளாய் கேட்டீவா யாயி

(எ)னுடனுறை †வாழ்க்கைக் குதவி யுறையுங்

கடவுளர் கட்டங்கி னேன்

க. தொல். அகத். சூ. சுக.

உ. கடவுள்மாட்டுப் பிரிந்து வந்த தலைமகனைத் தலைவி புணர்ச்சி மறுத்தற்கு இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி, இது புணர்ச்சிக்கு உடன்படாது கூறியதென்றும், கலித்தொகையில், கடவுட் பாட்டினுள் உரிப்பொருண்மைபற்றிவரும்பாட்டு மருதநிலத்துத் தலைமகன்பெயர் கூறாது பிறபெயர்படக் கோத்தமையானும் ஊடற்பொருண்மையின் வேறுபாடுண்மை அறிகவென்றும் கூறுவர் இளம்பூரணரும்; தொல். அகத். சூ. சுசு. 'ஒன்றாத்தமரினும்'

ந. 'வண்டேனுதல்' சீவக. களOO; நள. சுயம்: கூகூ; காஞ்சி. சித்திரப். க.

சு. "தண்டாத்தீஞ் சாய னெடுந்த காய்" கலி. கூஉ: கசு.

ரு. "கழிவே, ... ,என்ப மன்னைச் சொல்லே" தொல். இடை. ரு. சு.

சு. (அ) "அம்பணைத் தடைஇய மென்றோள்" நெடுநல். கசகூ. (ஆ)

"தடைஇத் திரண்டநின் றோள்" அகம். உகஅ: அ: என்பவையும்

(இ) "தடையின திரண்டதோள்" (கலி. சுரு: கரு.) என்பதும் அதன்

குறிப்பும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

எ. "உடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்" மணி. உ: சஎ.

(பிரதிபேதம்) * பாத்தமை, † வாட்கை.

எ-று: அதுகேட்ட தலைவன், (க)பெரிதும் பெருத்த மெல்லிய தோளினை யுடையாய்! யான் கூறுகின்றதனைக் (உ)*கேட்பாயாயிற்கேள்; யாம் இருவரும் போய் உடனே†துறவகத்திருக்கும்வாழ்க்கைக்குஉதவியாயிருக்குங்கடவுளரைக் கண்டு அவரிடத்தே தங்கினேனென்றான். எ - று.

இல்லறம் நிகழ்த்தி வானப்பிரத்தம் நிகழ்த்துங்கால் உடனுறைதலின் உடனுறைவாழ்க்கையென்றான். நூல்களான் உணர்த்துதலை உதவியென்றான். அது, "காமஞ்சான்ற" என்னும்(ங)சூத்திரத்தில், "சிறந்ததுபயிற்றல்‡இறந்ததன் பயனே" என்பதனு னுணர்க.

அ சோலை, மலர்வேய்ந்த மானபிணை யன்னார் பலர்நீ

(ச)கடவுண்மை கொண்டொழுகு வார்

௧0 அவருள், எக்கடவுண் மற்றக் கடவுளைச் செப்பீ மன்

எ - று: அதுகேட்ட தலைவி, கடவுட்டன்மை உண்மையாகக் கொண்டு நடத்துவார், சோலையில் மலரைச் சூடின மான்பிணைபோலும் நோக்கினை யுடைய ||பரத்தையர் பலருளர்; அப்பரத்தையருள் நீ கூறிவந்தகடவுள் எந்தக் கடவுள்? அக்கடவுளைச் சொல்லுவாயென்றாள். எ - று.

மற்று, வினைமாற்று.

(ரு)முத்தேர் முறுவலாய் நா(சு)மணம் ÷

புக்கக்கா

+லிப்போழ்து போழ்தென் றதுவாய்ப்பக்

கூறிய

× வக்கடவுண் மற்றக் =கடவுள்

க. "நன்று பெரிதாகும்" "தடவும்......பெருமை" தோல். உரி. சடு, உஉ.

உ. இப்பொருளுக்கு மூலமாகிய "கேட்டைவாயாயின்" என்பது வினை
யெச்ச வினைத்திரிசொல்லுக்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. சுக.நச்.

ந. தொல். கற்பி. சூ. ருக.

ச. கலி. கூஅ: கந-ஆம் அடிக்குறிப்பிலுளதாகும். அம்பிகாபதி கோவை.
ருகO-ஆம் செய்யுள் இங்கும் அறிதற்பாலது.

ரு. (அ) "தொன்முதுகடவுள்" என்புழி, இருடியைக் கடவுளென்று கூறிய
தற்கு, "மூத்தோர்...........மற்றக் கடவுள்" என்னும் பகுதியை மேற்
கோள்காட்டினர் நச்; மது. சO - சஉ. உரை. (ஆ) "முத்தேர் முறுவ
லாய்" கலி. சுச: உக; கஎ: சு. இந்நூற்பக்கம் நகூO: உ - ஆம்
குறிப்புப் பார்க்க.

சு. (அ) "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇ.........
வந்தனன்" (கலி.நகக:சசு-ருO) என்பதும் அதன்உரையும்,(ஆ) "பல்லா

(பிரதிபேதம்) *கேட்பையாயின்யாம். † துறக்கத்து, ‡ இறந்தது, || பரத்தையர் அவருள்நீ, ÷ புக்ககால். + இப்பொழுது பொழுதென், × எக்கடவுள், = கடவுளது வொக்கும், நாவு.........கேளினி. எ - து. பின்னை.........உளவாகலின், அதுகேட்ட.........கூறினள், உள்ளேயழுந்து.

எ - து: பின்னை அந்தக் கடவுள், முத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்! நாம் மணத்தைச் செய்ய இப் பொழுது *முகுத்தமென்று (க) அம் முகுத்தம் வாய்ப்பச்சொன்ன அந்தக் கடவுள் காமனென்றான். எ - று.

புக்கக்கால், காலீற்று வினையெச்சம். முற்கூறிய கடவுடன்னையே இவள் அறியுமாற்றான் மீட்டுங்கூறினன்; அவற்கு எல்லாக் கண்களும் உளவாகலின்.

அதுவொக்கும்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நீ கூறியது எனக்கும் தொவ்வாமை கூறினள். எ - று.

ஒக்குமெனத் தன

நாவுளழுந்து தலைசாய்த்து நீகூறு
மாயமோ கைப்படுக்கப் பட்டாய்நீ கண்டாரை
வாயாக யாங்கூற†வேட்டீவாய் கேளினி

எ - து: ‡உள்ளே அழுந்துநாவுடனே தலையைச்சாய்த்து நீகூறுங்கூற்றே பொய்; ஆதையினாலே நீ எம்மால் அகப்படுக்கப்பட்டாய்; நீ கண்ட கடவுளரை உண்மையாக யாங்கள் சொல்லக் கேட்க விரும்பியவனே! இனி யாங்கள் கூறக்கேளென்றாள். எ - று.

கஎ பெற(உ)ணசை வேட்கையி னின்குறி வாய்ப்பப்
(ரு)பறிமுறை நேர்ந்த (ச)‖நகாராகக் கண்டார்க்

ரறியப் பறையறைந் து நாட்கேட்டுக், கல்யாணஞ் செய்து கடிபுக்க - மெல்லியற், காதன் மனையாளும்" நாலடி. அக. (இ) "நாள் கூட்ட மூர்த்த மவற்றொடு நன்றாய, கோள் கூட்டம் யோகங் குண னுணர்ந்து - தோள் கூட்ட, லுற்றானு மல்லானு மைந்து முணர் வானுற், பெற்றானுட் கொள்க பெரிது" சிறுபஞ்ச. சச. (ஈ) "கணி மொழிந்த நாளிற் கடிமணமுஞ் செய்தார்" நள. சுயம்வர. கசுகூ. என்பவைகளும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க. (அ) "புள்வாய்ப்புச் சொன்ன கணி" சிலப். கஉ: 'முருந்தேர்' (ஆ) "புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும்" பு - வெ. வெட்சி. கச.

உ.

(அ) "நின்னசை வேட்கையின்" புறம். ரு: உச; (ஆ) "நீர்நசை கையின்" மணி. உரு: கக௨.

வேட்

ரு.

(அ) "செறிநிரை வெண்பலும் பறிமுறை நிரம்பின" குறுந். ருருஎ. (ஆ) "பல்லின், பறிமுறை பாராட்டினையோ" கலி. உஉ: க௦ - கக.

ச.

நகாரென்பது எயிற்றின் பெயராதலை, "மடவோர், நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முத்தம்" (சிறுபாண். ருசு - ருஎ) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் அறிக.

(பிரதிபேதம்) * முகூர்த்தமென்று வாய்ப்ப, † கேட்டவாய் கேளினி, ‡ உள்ளேயழுந்த, உரையழுந்த. || நகராகக்கண்டார்க்கு, நகையராக்கண்டார்க்கு.

71

இறுமுறை செய்யு முருவொடு நும்மிற்
செறிமுறை வந்த கடவுளைக் கண்டாயோ

எ - து: நின்னைப் பெறுதலை நச்சின ஆசையாலே நீசெய்த குறியிடத்தே தப்பாமல் வந்த கடவுள்; கண்டவர்களுக்குஇறந்துபடும்நிலைமையைச் செய்யும் வடிவோடே (க)விழுந்தெழுந்த முறைமை சேர்ந்த எயிற்றினையுடையாய் நும்மனையிடத்தே சேரும் முறைமையோடே வந்த கடவுளரை நீ கண்டாயோ வென்றான். எ - று.

* நகார், ஆகுபெயர்.

(உ)பொருளதனைப் பெறுதல்நச்சின ஆசையாலே நின்மனத்திற் கருதிய கருத்துக்களெல்லாம் வாய்ப்பப் பறிந்துபோம் முறைமையைச் சேர்ந்த † கடவுள்; மனவேட்கையை அடக்கும் ‡முறைமையை இகழாராய்த் தம்மைக் கண்டவர்களுக்குத் தீவினை இறும் முறைமையைக் கொடுக்கும் வடிவுடனே நும் இல்லிடத்தே வந்த கடவுளரைக் கண்டாயோ || வென வேறுமொரு பொருள் தோன்றியவாறு ÷காண்க.

வாய்ப்பப் பறிமுறையென்றார், வேரோடே பறிதலின். செறிதல்- அடக்கம்; ┼நகை, எள்ளல்.

உக நறுந்தண் டகரமு நானமு நாறு
நெறிந்த குரற்கூந்த ளணிக் கொப்ப
நோக்கிற் பிணிகொள்ளுங் கண்ணொடு
மேனாணீ
(ங)× பூப்பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ

க. "கூரெயிற்று முகை வெண்பல்" (கலி. ௫அ: ௪) என்பதும் அதன்
உரையும் அவ்வுரையின் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. பேருளதனை யென்றும் படிக்கலாம்.

ங. (அ) "பூப்பலி செய்ம்மின்" (ஆ) "ஒண்டொடித் தடக்கையி னெண்

மலர்ப் பலிதூஉய்" (இ) "பூப்பலி செய்து" (ஈ) "வெண் மருப்
பிரட்டைய வேழ மீமிசைக், கண்மருட் டுறப்பன கமலப் பூப்பலி,
விண்மருட் டுறப்பன வேந்தி வேதியர், மண்மருட் டுரப்பதோர் வகை
யின் மன்னினர்" (உ) "பேரொளிப் பீதக வுடையர் பைம்பொனு,
லாரொளிதழுவியவலர்செய்பூப்பலி, பேரொளியானைமே னிரைத்துப்
போந்தனர்" (ஊ) "நிரந்தன !பூப்பலி" (எ) "நிரந்து தேனிமிர் பூப்
பலி" (ஏ)"சங்கொடு சிலம்பு நூலும் பாதசா லகமுந் தாழப், பொங்கு

(பிரதிபேதம்) *நகராகுபெயர் பொருளதினை, (நகை ஆகுபெயர்நகரென்றும் பாடம்என்பது
முன் பதிப்பு,) † கடவுள், வாய்ப்பப்பறியவென்றார் வேரோடே பறிதலின்,
மனவேட்கை ‡ முறைமைய, || என்று, ÷. காண்க செறிதல், ┼ நகை
எள்ளல். × பூப்பலியிட்ட,

எ - து: பார்வையாலே பிணித்தலைக் கொள்ளுங் கண் வருத்துத லாலே நறிய [தேன]குளிர்ந்த * மயிர்ச் சாந்தமும் புழுகும் நாறும் அறல்பட்ட (க) பற்றத்தையுடைத்தாகிய மயிர்க்கு நாட்காலத்து அணியும் அணிக்குப் பொருந்த நீ முதனுட் பூவைப்†பலியாகப்போகவிட்ட கடவுளரைக் கண்டாயோ வென்றாள். எ - று.

ஒடு, ஆலாக்குக. மேல், கடவுளென்றதற்கேற்பப் பலியென்றார். அரு ளுக்கினுற் பிணியை வாங்கிக்கொள்ளும் ‡ கண்ணினராகையாலே கூந்தலை யுடையாள் நாட்காலத்து அணிதற்கேற்பப் பூப்பலியைக் கைவிட்டு அர்ச்சித்த கடவுளரென்பதும் ஒன்று. கூந்தல், ஆகுபெயர். || பராசத்தியைப் பூவால் அர்ச்சித்த கடவுளரென்றுணர்க. நீ கண்டாயோவென்க.

உ௫ (உ)ஈராணிக் கேற்ற வொடியாப் படிவத்துச்
சூர்கொன்ற செவ்வேலாற் பாடிப் பலநாளு
மாராக் கனைகாமங் குன்றத்து நின்னொடு
மாரி யிறுத்த கடவுளைக் கண்டாயோ

எ - து: கெடாத விரதத்தாலே முகம் குதிரைமுகமும் உடல் மக்க ளுடலுமாகிய இரண்டு அழகுக்குப் பொருந்திய சூரபன்மாவைக் கொன்ற சிவந்த வேலையுடைய முருகனைப் புகழ்ந்து நிறையாத செறிந்த காம வேட்கை யாலே திருப்பரங்குன்றினிடத்தே நின்னோடே மாரிக்காலத்தே பலநாளுந் தங்கின கடவுளரைக் கண்டாயோ வென்றாள். எ - று.

இனி, 'பெண்ணும் ஆணும் ஆகிய இரண்டு X அழகினுக்கும் பொருந்திய செவ்விதாகிய (௩)+ எழுச்சியையுடைய இறைவனை அமையாத செறிந்த வீடு பேற்றில் ஆசையாலே பலநாளும் புகழ்ந்து கொடுந்தொழில்களைக் கொன்ற

பன் முரச மார்ப்ப வில்லுறை தெய்வம் பேணிக், கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வா யரம்பையர் பாணி.கொட்டி, மங்கள கீதம் பாட மலர்ப்பலி வகுக்கின்றுரை" என்று பூப்பலி பலநூல்களிலும் கூறப்படுதல்காண்க.

க. பற்றம் - கொத்து; கற்றையென்றும் கூறப்படும்.

உ. (அ) "இருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை.........மாமுத றடிந்த மறு வில்கொற்றத், தெய்யா நல்லிசைச்செவ்வேற் சேஎய்" மூருது. இள-சுக. (ஆ) "ஈருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்" தொல். செய்.சூ. கடுஉ. பேர். நச். மேற்கோள்; 'செஞ்சுடர்'

ந. எல் என்பது எர் என்பதுபோலவே எழுச்சி யென்னும் பொருளில் வருதலை(அ)'எல்பெற்று' (சீவக. ந௦உ.) என்றதற்கு, இவர் 'எல்-மன வெழுச்சி' என்று சொற்பொருள் குறித்து உணர்ச்சிபெற்று, என்று கருத்துரைஎழுதியிருப்பதும்,(ஆ)"எதிர்மலர்க்குவளையிடுநீர்சொரிந்து, (பிரதிபேதம்) * மயிர்ச்சந்தனமும், † பலியாகவிட்ட, ‡ கண்ணுடையா ராகையாலே, || பாசத்தியைப், × அழகுக்குப்பொருந்தின, ┼ எழுச்சியுடைய.

கெடாத விரதத்தோடே மலைகளிலே மாரிக்காலத்திலேநின்றேடுஉறவுகொண்

டிருந்த தவஞ்செய்த கடவுளரைக்கண்டாயோவென்பதும் ஒன்றதோன்றிற்று.
சத்தியுஞ் சிவனும் ஒன்ருகிய வடிவைப் பாடி என்க. நின்றெடென்ற ஒடு

விற்கு உறவு கொண்டிருந்தவெனை ஒரு வினை வருவிக்க.

உக கண்ட கடவுளர் தம்முளு நின்னை
வெறிகொள் வியன்மார்பு வேருகச் செய்து
குறிகொளச் செய்தார்யார் செப்புமற்றியாருஞ்
(க்)சிறுவரைத் தங்கின் வெகுள்வர் *செறுதக்காய்
தேறினேன் சென்றீநீ†செல்லா விடுவாயே
(உ)னற்ரு ரகலத்துக்‡கோர்சார மேவிய
நெட்டிருங் கூந்தற் கடவுள ரெல்லார்க்கு
முட்டுப்பா டாகலு முண்டு.

எ – து: நீ கண்ட கடவுளர் தங்களுள்ளும் நின் மணத்தைத் தன்

னிடத்தே கொண்ட அகலத்தையுடைய மார்பைப் பழையதன்மை குலைந்து

போம்படி பண்ணிப் பிறர்முயங்காதபடி அடையாளமாக

வடுப்படுத்துதலைச்

செய்தார் யார் சொல்லு; ||பின்னை அப்பரத்தையர் யாவரும் சிறிதாகியகாலத் தளவு இங்கேதங்குவையாயின் ÷கோபிப்பார்; ஆகையினாலேஎம்மாற்செறுக்கத் தக்கவனே! நின் +பொய்மையெல்லாம் உள்ளபடி யான் அறிந்துதெளிந்தேன்;

இனி அவர்பாற் செல்லாதொழிவையாயின், நினது நல்ல

தாரையுடைய மார்

பத்துக்கு ஒரு முட்டுப்பாடு உண்டாமது; நீ சாரும்படி நின்னை முயங்கிய நெடிய ×கரியகூந்தலையுடைய பரத்தையரெல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு உண்டா

தலும் உண்டு; ஆதலால் ஆண்டே செல்லெனப் புலந்து

கூறினாள். எ - று.

தம்முளுமென்ற உம்மை, சிறப்பும்மை.

இனி, கடவுளர்தம்முளும் வியன்மார்பையுடைய நின்னை மனம் வேறாகப் பண்ணி வானப்பிரத்தத்தைக் குறித்தல் கொள்ளும்படி பண்ணின இருடிகள்

சீதச் சந்தனந் தாதோ டப்ப, வேஎல் பெற்றெழுந் திருந்தன னுரைந் கென" (பெருங். (உ)க: கஙக-கஙஅ) எனவருவதும் வலியுறுத்தும்.

க. சிறுவரை - சிறிதுநாழிகை. அகம். கரு: அ. பு-வே. பெருங். கஎ. இது, சிறிதுநாழிகைத்தூரமான இடமென்னும்பொருளிலும்வரும்ஐங்.ருஅஅ.

உ.

"இல்லது காய்தலென்பது, களவின்கட் போலாது தலைமகற்கு இல் லாததனை உண்டாக்கிக் கொண்டு காய்தல்; அது: 'நற்றாரகலத்து... ....முண்டு' எனவரும்; இது கடவுளரையே

கண்டு தங்கினாயி

(பிரதிபேதம்) * செறுத்தக்காய். † செல்லாய் விடு, ‡ கொர்குசாமேவிய. || பின்னையாவரும். ÷ அப்பிரத்தையர் கோபிப்பார். + பொய்மெய்யெல்லாம், × கருங்கூந்தலையுடையரெல்லார்க்கும்,

மூன்றாவது மருதம் உகூ.

(ரு)சா(ரு)

யார்தான் சொல்லு ; யாவரும் வெகுள்வர்; அவர்பாற் செல்லாதொழிவாயேல், நல்ல ஒழுங்கினையுடைத்தாகிய கடாவின்புறத்தே தோன்றும் விடைகளை யுடைய, (க)நீரைப் பலகாலுஞ் சாருதலாலே ஈரம்பொருந்திய நெடிய கரிய சடையினையுடைய இருடிகளெல்லார்க்கும் முட்டுப்பாடு பிறத்தலும் உண் டென்பதும் ஒன்று தோன்றநின்றது. அவர்க்கு முட்டுப்பாடு நினக்குக் கூடும் பொருள்கள்*கூடாமையாலுள்ளமுட்டுப்பாடு. தார்-ஒழுங்கு(உ)அகலமென்றது, பரசமயத்தார் கூறுங் கடாவிற்கு விடையாகக் கூறும் †விகற்பங்களை. "தன் னூன் மருங்கினும் பிறநூன் மருங்கினுந், துன்னிய கடாவின் புறந்தோன்றும் விகற்பம், பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்" "தெள்ளிது" (ரு.) என்றதனால், நின்னை மார்பை வேறாகச் செய்தென்[றார்](றலுமாம்).

இதனால், தலைவிக்கு இழிவும் தலைவற்கு அசைவும் பிறந்தது.

"மரபுநிலைதிரியா‡மாட்சிய" என்னும்(சு) சூத்திரத்தில், தலைவிகடவுளைப் பரத்தையராகக் கூறுமென்பது கூறினும்.

இஃது ஐஞ்சீரடுக்கி வெண்பாவாய்வந்து இடைநிலைப்பாட்டுப் பெற்று வருதலிற் கலிவெண்பாவுறுப்பொத்துப் பாவேறுபட்டு வந்த கொச்சகம். (உ௮)

(கூசு.) என்னோற் றனைகொல்லோ

நீரு ணிழற்போ னுடங்கிய மென்சாய

லீங்குருச் சுருங்கி

யியலுவாய் நின்னோ டுசாவுவே னின்றீத்தை ;

னும், கெட்டிருங் கூந்தற் கடவுளரையே கண்டா யென்று இல்லது சொல்லிக்காயுமாகலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று" என்பர். பேர்; தொல்.

மெய்ப். சூ. உ௬ இ - வி. நூலாரும் இதன் முன் வாக்கியத்தை எழுதி இம்மெய்ப்பாட்டிற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டினர்; இ-வி. சூ. ௫௮௦.

க. "நீர் பலகான் மூழ்கி" (பு - வே. வாகை. க௬) "நெடுவரை யருவி யாடி............புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து

வோனே" (புறம். உருக)

என்னும் தாபதவாகைத்துறைச் செய்யுட்கள் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. அகலமென்பது சூத்திரத்துப் பொருளைத் தூய்மைசெய்தற்குக் கடா

விடையுள்ளுறுத்து உரைக்கும் உரையென்பர் இறையனாரகப்பொரு

ளுரைகாரரும்.

ந. தொல். வேற்றுமைமயங்கியல். சூ. ரு.

ச. தொல். அகத். சூ. சரு; இச்சூத்திரத்தினுரையில் இவர் இச்செய்யுளை,

காவற் பாங்கினாங்கோர் பக்கத்தில் தலைவன் கூறியவற்றைக் கற்

பியலுள் தலைவன்பகுதியினீங்கிய தகுதிக்கண் தலைவி பரத்தையராகக்

கூறியதற்கு மேற்கோளாகக் காட்டியிருக்கிறார். •

(பிரதிபேதம்) * கூருமலானுள்ள. † விகற்பங்கள், ‡ மாட்சிமையென்னுஞ்.

ரு௯௬ கலித்தொகை ௬௬,

ரு அன்னையோ, காண்டகையில்லாக்

குறணுழிப்போழ்தினு
ணுண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நின்போல்வார்
தீண்டப் பெறுபவோ மற்று ;
கூ மாண்ட, எறித்த படைபோன் முடங்கி மடங்கி
நெறித்துவிட் டன்ன நிறையோரா லென்னைப்
பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் பொறீஇ
நிறுக்கல்லே
னீநல்கி னுண்டென் னுயிர் ;

கரு குறிப்புக்காண், வல்லுப் பலகை யெடுத்து
நிறுத்தன்ன
கல்லாக் குறள கடும்பகல் வந்தெம்மை
யில்லத்து வாவென மெய்கொளீஇ யெல்லாநின்
பெண்டிரு ளர்மன்ளோ கூறு ;

கள நல்லாய்கேள், உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து
வாள்வாய
கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் புல்லினெஞ் சூன்றும் புறம்புல்லி

னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ
பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது ;

௨௨ போசீத்தை, மக்கண் முரியேசீ மாறினித்
தொக்க
மரக்கோட்டஞ்சேர்ந்தெழுந்த பூங்கொடிபோல
நிரப்பமில் யாக்கை தழீஇயின ரெம்மைப்
புரப்பேமென் பாரும் பலராற் பரத்தையென்
பக்கத்துப் புல்லீயா யென்னுமாற் றொக்க
வுழுந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னி
னிழிந்ததோ கூனின் பிறப்புக் கழிந்தாங்கே
யாம்வீழ்து மென்றுதன் பின்செலவு முற்றீயாக்
கூனிகுழை யுங்குழைவு காண் ;
௩௧ யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்றாற் றோளிரண்டும்
வீசி
யாம்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்வீழுங்
காமர் நடக்கு நடைகாண் கவர்கணைச்
சாமனார் தம்முன் செலவு காண்க ;

௩௬ ஓஓகாண், நம்மு ணகுதற் றொடீஇயர் நம்முணு
முசாவுவங் கோனடிதொட் டேன் ;
௩௭ ஆங்காக, சாயலின் மார்ப வடங்கினேன் ஏஎ

பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்

கோயிலுட் கண்டார் நகாமை வேண்டுவ
றண்டாத் தகடுருவ வேறாகக் காவின்கீழ்ப்
போத ரகடாரப் புல்லி முயங்குவேந்

துகடபு காட்சி யவையத்தா ரோலை

முகடுகாப் பியாத்துவிட் டாங்கு.

இஃது "அடியோர் பாங்கினும் * வினைவலர் பாங்கினுங், கடிவரை யிலபுறத்தென்மனார் புலவர்"(க)என்பதனால் அடியோராகிய கூனுங்குறளும் உறழ்ந்து †கூறிக்கூடியது.

இதன் பொருள்.

என்னோற் றனைகொல்லோ

நீரு ணிழற்போ னுடங்கிய மென்‡சாய
||லீங்குருச் சுருங்கி
யியலுவாய் நின்னே டுசாவுவே னின்றித்தை

க. தொல். அகத். சூ. உரு. (அ) இச்சூத்திரத்தின் உரையில் 'அடித்தொழில் செய்வாரும் வினைசெய்வாரும் அகத்திணைக்குரியரல்லர்; அகத்திணையாவது: அறத்தின். வழாமலும் பொருளின் வழாமலும் இன்பத்தின்வழாமலும் இயலல்வேண்டும். அவையெல்லாம் பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வார்க்குச் செய்த லரிதாகலானும் அவர் நாணுக் குறைபாடுடையராதலானும் குறிப்பறியாது வேட்கை வழியே சாரக் கருதுவ'ராதலானும் இன்பம் இனிது நடத்துவார் பிறரேவல் செய்யாதாரென்பதனானும் இவர் புறப்பொருட்குரியர்' என்று கூறி, இச் செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி, 'இதனுள் ஒருவரையொருவர் இழித்துக் கூறினமையான் அடியாரென்பதூஉம் மிக்க காமத்தின் * வேறுபட்டு (* வேட்டு என்றும் பிரதிபேதம்) வருதலாற் பெருந்திணைப்பாற் படு மென்பதூஉம் கண்டுகொள்க. இதுதானே கைக்கிளைக்கும் உதாரணமாம்' என்றார் இளம்பூரணர்; (ஆ) இழிகுலத்தார்க்கு அகப்புறக் கைக்கிளை உரித்தென்பதற்கு இதனை மேற்கோள் காட்டினர் நாற்கவிராச நம்பியென்பவர்; நாற்கவி. சூ. உசஉ.

(பிரதிபேதம்) *வினைவல பாங்கினும், வினைவர் பாங்கினும், †கூடிக்கூறியது, ‡ சாயலினுஞ் சுருங்கி, ||ஈங்குச் சுருங்கி.

எ - து: கரையில் நின்றதொன்றின் நிழல் நீருக்குள்ளே *நுடங்கினாற் போல நுடங்கிய மெல்லிய மென்மையோடே இவ்விடத்து உடலிலே கூன் †

புறப்பட்டு நடக்கின்றவளே ! நின்னோடு ஒருகாரியத்தை உசாவுவேன்; அங்ஙனம் உசாவுதற்கு நீ என்ன நல்வினையைச் செய்தாய்‡காண்? இங்ஙனே நித்பாயாகவென்றான் குறளன். எ – று.

இயலுவாய்..............நின் நீத்தை, வினைத்திரிசொல்.

ரு அன்னையோ, காண்டகை யில்லாக் ‖குறளாழிப் போழ்திறு

(கூ) ஞண்டலைக் கீன்ற பறழ்மகனே நீயெம்மை
வேண்டுவ லென்று விலக்கினை நின்போல்வார்
தீண்டப் பெறுபவோ மற்று

எ - து: அதுகேட்ட கூனி, அம்மையோவென இகழ்ந்து தன் நெஞ்சிற்

கூறி, கண்ணுற் பார்க்குந் தன்மையில்லாத குறளாய்ப்பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய நாழிகையின் ÷முகூர்த்தத்தே(உ)ஆண்டலைப்புள்ளுக்குத் தன்பெடையீன்ற பறழாய மகனே! நீ எம்மை விரும்புவேனென்று போகாமற் றடுத்தாய்; நின்னைப் போற் குறளாயிருப்பார் பின்னை என்னைத்தீண்டப்பெறுவார்களோவென்றாள். எ – று.

க. தலைமகன் தலைமகளாகிய இருவரும் இளமைப் பருவம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம்நிகழ்த்தலன்றிக் காமத்தின்மேல் மனம்நிகழ்த்த லாகிய இளமைதீர்திறப் பகுதியில், தலைமகன் இளமைதீர்திறத்திற்கு "ஆண்டலைக்கீன்ற..............மற்று" என்பதும், தலைமகள் இளமை தீர்திறத்திற்கு "உக்கத்து மேலு...........சிறிது" என்பதும் மேற்கோள்; தொல். அகத். சூ. ருச. இளம்.

உ. (அ) ஆண்டலையென்பது பாழ்பட்டவிடத்தே வதியும் ஒரு பறவை; இகோட்டில்வதிவதாகப் பெரும்பாலுங்கூறப்படுகின்றது. (ஆ) இஃது "ஊண்டலை துற்றிய வாண்டலைக் குரலும்" (மணி. சு: எஎ) என்பதனுலும் (இ) "ஆண்டலை யடுப்பும்" (சிலப். கூ: உகக) என்பதற்கு, 'ஆண்டலைப்புள் வடிவாகப்பண்ணிப் பறக்கவிட உச்சியைக் கொத்தி மூளையைக் கடிக்கும் பொறி நிரைகளும்' என்று அடியார்க்குநல்லார் எழுதியிருக்கும்உரையாலும் தலைமூளையை உணவாகவுடையதென்றும் (ஈ) "யாமத் தீண்டிவந் தாண்டலை மாண்பிலவழைக்கும்" (நீல. தரும. ரு.) என்பதனுல் நள்ளிரவில் கூட்டமாகவந்து கத்துமியற்கையுடையதென்றும் தெரிகின்றது. (உ) இஃது ஆண்மகன்றலைபோன்ற தலையையும் புள்ளின் உடல்போன்ற உடலையுமுடையது; (ஊ) இஃது, இவ்விடத்தும்திருமுருகாற்றுப்படையுரையிலும் இவரெழுதியகுறிப்பாலும் (எ) "தாண்டருங் கணபடத் துமிந்து துள்ளிய, நீண்டரு நெடுந்தலை

(பிரதிபேதம்) * நடக்கிறுற், † பிறப்பட்டு, ‡ தான், ‖ குறைநாழிப்போதி ஞண்டலைக் கீண்ட, ÷ முருத்தத்தே.

மூன்ருவது மருதம் உக.

(ஞு) கூகூ

"பறழெனப் படினு முறழாண் டில்லை"

(க)என்பதனுல், பறழ் பறவைக் காகாதாயினும் இவனே, 'யாமையெடுத்து நிறுத்தற்ருல்' என ஊர்வனவாகக் கூறலிற் பறழென்ருர். தலை, ஆண்டலையா யிருத்தல் ஈன்ற மகனென்ருள்.

பற்றி ஆண்டலைக்கு

கூ * மாண்ட, எறித்த படைபோன் முடங்கி
மடங்கி
நெறித்துவிட் டன்ன † நிறையேரா லென்னைப்
பொறுக்கல்லா நோய்செய்தாய் ‡ பொறீஇ
நிறுக்கல்லே
னீநல்கி னுண்டென் னுயிர்

எ - து: அதுகேட்ட குறளன், மாட்சிமைப்பட்ட கலப்பையிற் றைக்கும் (உ)படைவாள்போலே ஓரிடங் கூனாய்ப் புறப்பட்டு ஓரிடம்முன்னே வளைந்து வலிய முறித்து விட்டாற்போன்ற நிறைந்த அழகாலே என்னைப் பொறுக் கல்லாத காம நோயைச் செய்தாய் ; யான் ஆற்றிநிறுக்கமாட்டேன்; நீ அருளு வாயாயின் என்னுயிருண்டு; இனி நின்னினைவைக் ||கூறுவாயென்றான். எ-று.

பொறியும் பாடம்.

கஉ | குறிப்புக்காண், (௩)வல்லுப் பலகை யெடுத்து
நிறுத்தன்ன
கல்லாக் ÷ குறள கடும்பகல் வந்தெம்மை

தழுவிச் சேர்ந்தன, பூண்டெழு ! கரதலம்
பொறுக்க லாதன, வாண்

டலை நிகர்த்தன வெருவை யாடவே" என்னும் கம்பர்வாக்காலும் அறிய

லாகும். (ஏ) இச்சொல்லுக்குப் பொருள் 'யானைமுகன்' 'துடியிடை'

என்பவற்றிற்குப் பொருள் கொள்ளுதல்போலக் கொள்க. (ஐ) "நீண்ட பலிபீடத்தி லிரிந்துவைத்த நெடுங்குஞ்சிச் சிரத்தைத்தன் னினமென்

றெண்ணி, யாண்டலைப்புள் ளருகிருந்து பார்க்கு மாலோ வினைதலு

மச் சிரமச்ச முறுத்து மாலோ" என்று சயங்கொண்டார் கூறுதலால், இப்புள்ளே ஆண்மகன் றலைபோன்றதென்று கூறுவாரும் உளர்.

க. தொல். மரபியல். சூ. எ.

உ. இதுகொழுவென்றும்காறென்றும்கூறப்படும்; குற்றியென்பாருமுளர்.

ந. (அ) "வல்லென்கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே" "நாயும் பலகையும்

வருஉங் காலை, யாவயி னுகரங் கெடுதலு முரித்தே, யுகரங் கெடுவழி யகர நிலையும்", (தொல். புள்ளி. சூ, எஅ - எக) என்புழி, கெடுதலு

மென்பதில், "உம்மை எதிர்மறை யாகலான் உகரங் கெடாதே நின்று

. ...'வல்லுப் பலகை' என வருதலுங் கொள்க" என்பர். நச்;

(ஆ) "வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு 'வழியும், பலகைநாய் வரினும்

வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்" (நன். மெய்யீற். சூ.

உஅ) என்பதனுரையில்

(பிரதிபேதம்) * மாண்டை, † நிறையோரா, ‡ ÷குறளே.

72

போறிநிறுக்கல்லேன், || கூறென்றாள்,

யில்லத்து *வாவென மெய்கொளீஇ
யெல்லாநின்

பெண்டி †ருளர்மன்னோ கூறு!

எ - து: அதுகேட்ட கூனி, இவன் மனக்குறிப்பைப் பாராயென நெஞ்சொடுகூறி, (க)நெத்தப்பல கையை எடுத்து நிறுத்தினாற்போன்ற, மகளிரைக் கூடும் முறையைக் கல்லாத குறளனே! (உ)மக்கள் இயங்காத உச்சியம்பொழுதிலே வந்து எம்மைக் கையைப்பிடித்து நின்னில்லத்தே வாவென்று சொல்லுதற்கு எடா! மிகவும் நின்னுடைய பெண்டிராயிருப்பார் சிலருளரோ? சொல்லாயென்றாள். எ - று.

கஏ நல்லாய்கேள், உக்கத்து மேலு நடுவுயர்ந்து
வாள்வாய

‡கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான்
புக்ககலம் ‖புல்லினெஞ் சூன்றாம் புறம்புல்லி
னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ
பக்கத்துப் ÷புல்லச் சிறிது

எ - து: அதுகேட்ட குறளன், ×நல்லாளே ! தலைக்குமேலும் நடுவில்லை யாய் வாள்போன்ற வாயையுடைய கொக்கை உரித்தாற்போன்ற வளைந்த + மடுப்பையுடையாய் ! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; நின்னை யான் மார்

'அவ்வுமென்ற உம்மையான், உகரப்பேறே வலியுடைத்தென்க' என்று மயிலைநாதரும் அவ்வுமென்பது இறந்தது தழுவிய வெச்ச வும்மைஎன்றுவிருத்தியுரையாசிரியரும் இராமாநுசகவிராயரும் கூறி, வல்லென்பது பலகை யென்பதனொடு புணர்வுழி வேற்றுமையில் உகரச்சாரியை பெற்று வந்ததற்கு, 'வல்லுப் பலகை' என்பதை மேற் கோள் காட்டினர். இதற்கு வல்லினது அறைவரைந்த பலகை என்று பொருள் கூறுவர்.

க. நெத்தப்பலகையென்பது வல்லினது அறைகீறிய பலகையென்னும் பொருளிலே கன்னடத்தில் இருவகை வழக்கிலும் பண்டும் இன்றும் சிறிது திரிந்துவழங்குகின்றதென்பர்.

உ. கடியென்பது விளக்கமென்னும் பொருளில் வருதற்கு கடும்பகலென்

பது, தொல். உரி.1கூ. அஎ: சே; அடு. நச். மேற்கோளாகக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது; ஆயினும் இவ்விடத்துக்கு அதனினும் வரைவென்னும் பொருள் சிறந்ததென்றகொண்டு இவ்வாறு கூறினர்போலும். 'இவ் வுரிச்சொல் பெரும்பாலும் திரிந்து நிற்கும்' என நச்சினார்க்கினியர்

எழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலது.

(பிரதிபேதம்) * வாவென்றெமக்கொழியவெல்லா, † உளமன்றோ, ‡ கொக்கரித்தன்ன, || புல்லினென்னெஞ்ச, ÷ புல்லல் சிறிது, × நல்லோளே, + மடிப்பை யுடையாய்.

மூன்றாவது மருதம் உக.

ருஎக

பிடத்தே சென்று புல்லுவேனாயின் என்னுடைய நெஞ்சிலே அக்கூன் ஊன்றும்; முதுகிலேபுல்லுவேனாயின்முதுகிற் *கூன்(க)அக்குளுக்காட்டுதலை உடைத்து; ஆதலால், கூடுதலேயன்றி முயங்குதலையுஞ் செய்யமாட்டேன்;

இனிப் பக்கத்தே சிறிது முயங்கும்படியாக வருவாயாகவென்றான். எ - று, நடுவுயர்ந்தென்றது "நோன் †புயர்ந்தது" என்றாற்போல நின்றது.

உஉ (உ) ‡போ(ங)சித்தை

எ - து: அதுகேட்ட கூனி, சீ! கெட்டதன்மையையுடையவனே! நீ எம்மிடத்தினின்றும் போவென்றாள். எ - று.

மக்கண் (ச)முரியேநீ மாறினி நொக்க
மரக்கோட்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த

பூங்கொடி போல

நிரப்பமில் யாக்கை ‖ தழீஇயின ரெம்மைப்
புரப்பேமென் பாரும் பலராற் பரத்தையென்
பக்கத்துப் புல்லீயா யென்னுமாற் றொக்க

க. அக்குளுக்காட்டுதல் - கக்கமுதலிய உறுப்பில் தீண்டிக் கூச்சமுண்டாக்குதல்; இஃது, அக்குளுப்பாய்ச்சுதலெனவும் வழங்கும்; இப்பொருளில் இக்காலத்து, கிச்சுக்கிச்சுமூட்டுத லென்னும்சொல், பெருவழக்காக உள்ளது.

உ. உயர்திணை அஃறிணையாய்ச் சொலின்கட் டிணைமயங்கிவந்ததற்கு, 'பொய்ச் சீத்தை வந்தது; போயிற்று' என இ - வி. சூ. உகக - இல், ஒருமேற்கோள் காணப்படுகின்றது; செய்யுளின்பத்துக்கும் அதுவே சிறந்ததாக வுள்ளது; அவ்வாறு பிரதிபேதமுமுள்ளது; அந்தப் பிரதியிலுள்ளஉரையும் போசீத்தை யென்னுமூலத்திற்கேபொருந்துகின்றது.

ங. (அ) சீத்தையென்பதற்கு, இங்குப்போலவே கலி. அ௪: கஅ-இல் கைவிடப்படுமவனென்றும் கலி. அ௬: ங0 - இல் கைவிடப்பட்டவனென்றும் ஆண்பாலாகப் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது; (ஆ) "குரவுன் மேலவ னாயினுங் குணமிழி சீத்தை, விரவு சீடனாய் விடினவன் கெடுவது மெய்யே" எனப் பிற்காலத்து நூலிலும் ஆண்பாற் பெயராக வந்துள்ளது; கலி. க௬: உக-இல் இச்சொல்லுக்கு, 'சீ கெட்டது' என்று பொருள் கூறப்படுகிறது; இது சொற்சொலென்பது இதற்கு முந்தின குறிப்பால் விளங்கும்.

௪.

பிரிதலென்பது பிறிதலென்று வருவதுபோல, முரிதலென்பது முறிதலென்றும் வரும்; இதற்கு முதனிலையாகிய முறியென்பது பாதியென்

னும் பொருளில் வருதலை, "இந்து
வாலும் அறிக.
முறி" என்னும் நளவெண்பா

(பிரதிபேதம்) * கூனனுக்குளுக்காட்டுதலை. † உயர்ந்தென்றற்போலே, ‡ பொய்ச்சித்தை, || தழீஇயரெம்மைப்புரப்பமென்பாரும்.

(க)வுழந்தினுந் துவ்வாக் குறுவட்டா நின்னி
னிழிந்ததோ கூனின் பிறப்பு

எ - து: அது*கேட்டு அவன் அனுகுதலின், மக்களிற் பாதியானவனே! இனி நீ இந்நிலையைக் கைவிடென்று கூறி, பின்னர்த் திரண்ட மரத்தின்

வளைவான இடத்தை விட்டு நீங்காமற் பற்றிவளர்ந்த

பூங்கொடிபோலே எம்.

மூடைய கூனால் வடிவொத்தலில்லாத யாக்கையை

முயங்கி எம்மைப் பாது

காப்பேமென்று கூறுவாரும் பலராயிருக்கும்; (உ) இப்பரத்தைமையையுடைய வன் † பக்கத்துப் புல்லுதலைத் தாராயென்று கூறுநிற்குமால்; இங்ஙனங் கூற நமக்கு உண்டாகிய குறை யாதுதா னென அவன் கேட்பத் தன்னெஞ் சொடுகூறி, குறிய வட்டின்றன்மையையுடையாய் ! பலவுங்கூடின உழுத்தம் பணியாரத்தினுங் காட்டில் (ங) துய்க்கப்பட்டிருக்கின்ற கூன்சாதியினுடைய பிறப்பு ‡ நின்னிற் றாழ்ந்ததோவென்றான். எ - று.

கழிந்தாங்கே
யாம்வீழ்து மென்று‖தன் பின்செலவு முற்றீயாக்
கூனிகுழை யுங்குழைவு காண்

எ - து: அதுகேட்ட குறளன், யாம் நின்னை விரும்புவேமென்று கூறித் தன்பின்னே செல்லுதல் செய்தேயும் அதற்கு மனம்பொருந்தாத கூனி நம் அருகுநின்றும் அவ்விடத்தே போய் நுடங்கும் யென அவள் கேட்பக் கூறினான். எ - று.
நுடக்கத்தை நெஞ்சே பாரா

உற்றீயா, பெயரெச்சமறைத்திரிசொல்.

ஙக யாமை யெடுத்து நிறுத்தற்றாற் றோளிரண்டும் வீசி
யாட்வேண்டே மென்று விலக்கவு மெம்வீழுங்
+காமர் நடக்கு நடைகாண் (சு) கவர்கணைச்
சாமனார் தம்முன் செலவு × காண்க

௧. "உழுந்தினும்.........பிறப்பு" என்பது ஒப்பின் வகை பத்தனுள்,

பிறப்புவகையின் பாற்படுமென்பர் பேர்; தோல். மெய்ப். சூ. உ௫.

௨.

பரத்தை யென்பது பேதை யென்பதுபோல உயர்திணை யொருமை யிரண்டிலும் வரும்போலும். கிடைத்த பிரதிகளிலெல்லாம் 'பரத்தை யென்' என்றே உள்ளது.

௩. 'துயக்கப்பட்டிருக்கின்ற' என்றும் படிக்கலாம்;'இருக்கின்ற' என்பது வருவித்தது போலும்.

௪.

(அ)"கடுங்கொடைக் கவர்கணைக்காமன்" சீவக. ௧௨௧அ. (ஆ)"கவர்கணை நோன்சிலைக் காமனிவனெனு, மையலுள்ளமொடு" பெருங். (உ) ௧௫:

(பிரதிபேதம்) *கேட்டதலையனு குதலின், † பக்கத்தைப் புல்லுதலே, ‡ நின்றும். || தம்மின் செலவு. ✝ காமிநடக்கு நடைகாண்க வார்களே. ✕ காண் என்பது.

மூன்றாவது மருதம் உ௬.

திணை ௩.

எ - து: அதுகேட்ட கூனி, ஊருகின்ற(௧)யாமையை எடுத்து* நேரேநிறுத் தினாற்போல நெடியனாய்த் (௨)தோளிரண்டையும் விலாவுக்குள்ளே வீசி, யாம் நின்னை விரும்பேமென்று விலக்காநிற்கவும் எம்மை விரும்பி வருகின்ற காமனார் நடக்கும் நடையை நெஞ்சே காணாயென்றாள் ; அதுகேட்ட குறளன் ஒருவரை ஒருவர் முயங்குதற்குக் காரணமான கணையினையுடைய(௩)சாமனார் தமையனாகிய காமனார் நடையை நீ காணாயென நடந்து†காட்டினான். எ - று.

ஓஓகாண், ‡நம்மு ளாகுதற் றொடீஇயர் நம்முணு
‖முசாவுவங் கோனடிதொட் டேன்

எ - து: அதுகேட்ட கூனி, ஓஓ! ÷இவன் நடையைப்பாராயென நெஞ்சொடு கூறினாள்; அதுகேட்ட குறளன் நம்முள்ளே நாங் கூடி மகிழ்தற்கு யான் நின் மெய்யைத் தீண்டுதற்குக் குறி யிடம் + இன்ன இன்ன இடமாமென்று நம்முள்ளே நாம் உசாவக்கடவேம் ; இனி நின்னை இகழ்ந்து கூறாமைக்கு அரசன் (௪)அடியைத் தொட்டுச் சூளுற்றே×னென்றான். எ - று.

ஓஓ, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

௬௭-௬௮. (இ) "காமவேள் கவர்கணை" (ஈ) "காமனா, ரைதுலாங் கவர்கணை" (உ)"அனங்க னாய்மலர்க், கவர்கணை" சூளா. நகர. ௧௮. குமார. ௫; ௧௧. எனப் பலவிடத்தும் வருவன ஒப்புநோக்கற் பாலன. (ஊ) "கவர்வு விருப்பாகும்" என்பது தொல். உரி. சூ. ௬௪.

௧. (அ) "நீலத் தெண்ணீர் நீந்து மாமையிற், கோலக் குறுக் கை வாட் கூட்டுட் கழீஇப், பாவிகை பற்றிய குறள்வழிப் படரவும்" பெருங். (௧) ௪௬: ௨௬௧ - ௨௬௩. (ஆ)"கொட்டுப் பிடிபோலுங் கூனுங் குறளாமை, விட்டு நடப்பனபோற் சிந்தும்" சீவக. ௨௭௬௮.

௨. "வீரம் படக்கையை மெய்வழி வீசித், தேரை நடப்பன போற்குறள் சிந்தினோ, டோரு நடந்தன" (சீவக. ௬௩௧.) என்பதும் அதில், "கையை மெய்வழி வீசி" என்பதற்கு, 'விலாப்புடைக்குள்ளே கையை வீசி' என்று எழுதியிருக்கு முரையும் இங்கே அறிதற் பாலன.

௩. காமனுக்குச் சாமனென்ற தம்பி யொருவனுண்டென்பதை, இந்நூற் பக்கம், ௧௯௪: ௩-ஆம் குறிப்பால் அறிக.

௪. (அ) "ஐய குளி னடிதொடு குன்றொடு, வையைக்குத் தக்க மணற்சிர் குள் கூறல்" பரி. அ: ௭௦ - ௭௧. (ஆ) "நி னடிதொடு கடனிது" (இ) "குமரிநி னடிதொடு படுகட னிது" சிலப். ௧௨: 'சுடரொடு' 'துடியொடு' (ஈ) "மதிவாள் முகத்து மணிமே கலைதனை, யொழியப் போகே னுன்னடி தொட்டேன்" மணி. ௧அ: ௧௭௦ - ௧௭௧.

(பிரதிபேதம்) *கோயிறுத்தினும், †காட்டினுன் ஓஒஇகழ்ச்சிக்குறிப்புஅதுகேட்ட, ‡நம்முரு மாதற்றெரூஇய, ‖ உசாஅக் கோன், உசாஅக் கோள். ÷ இன்னவடையை, + இன்னதென்னவிடமாம், × என்றான் ஆங்காகஅதை சாயுலின்,

௫௭ ஆங்காக, (௧)சாயலின் மார்ப ※வடங்கினேன் ஏஎ

பேயும் †பேயுந் துள்ள லுறுமெனக்
கோயிலுட் ‡கண்டார் நகாமை வேண்டுவ
‖றண்டாத் தகடுருவ வேறாகக் ×காவின்கீழ்ப்
+போத ரகடாரப் புல்லி (௨)=முயங்குவேந்
துகடபு காட்சி யவையத்தா ரோலை
முகந்※※காப் பியாத்துவிட் டாங்கு

௭ - து: அதுகேட்ட கூனி, அப்படியேயாகுக ; யானும் மென்மையால் இனிய மார்பனே ! இகழ்ந்து கூறுதலைத் தவிர்ந்தேன்; இனி இக்கோயிலுட் கண்டவர்கள்

நம்மை எஎயென †† இகழ்ந்து பேயும் பேயுந் தம்மிலே துள்ளு தலே இக்கூனுங் குறளும் உளுகிற்குமெனக் கூறி நகாதிருத்தலே விரும்புவேன்; ஆதலால், அமையாத பொற்றகடுபோலும் உருவத்தினையுடையாய் ! கோயிலுக்கு நீங்கலாகக் காவின்கீழே போதருவாயாக; ‡‡ துகளறுகின்ற அறிவினை யுடைய அவையிலுள்ளார் திரட்சிபொருந்தின ஓலையின்றலையைக்கட்டி அதன் தலையிலே (ரு) ||| அரக்கிலச்சினை யிட்டுவிட்டாற்போல நிரம்பாத உடலின் உள்வாய் முயக்கம் பெற்று நிறையும்படி இறுகப் புல்லிக் கூடக்கடவே × × மென்றாள். எ - று.

க. "இன்சாயன் மார்பன்" கலி. சுரு: ரு. என்பதும் அதன் குறிப்பும் "சாயலின் மார்பின்" கலி. ககஉ: உ௩என்பதும் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. இங்குள்ள பிரதிபேதத்தை நோக்கின், "கண்டார் நகாமை வேண்டுவ றண்டா" என்பதை ஓரடியாக்கி, பிற்பகுதியைக் ககரவெதுகை நயம் பொருந்தின நான்கடியாகப்பிரிக்கலாம். உரை இடங்கொடுக்கவில்லை.

௩. (அ) "ஓலை, யரக்குப்பொறி யொற்றி யாணையிற் போக்கி" பெருங்.

(க) ௩௭. ௨௦௮ - ௨௦௯. (ஆ) "அரக்கிலச்சினையின் வைத்த, வெஞ்

சலி லோலை காட்ட" சூளா. தூது. ௮௨. எனவும் (இ) "பொறியுடை

யோலை" (ஈ) "ஓலைத்தாதிற், பெரும்பொறி யண்ண லரும்பொறி

யொற்றி" (உ) "பொறியொற் றோலையோ டறியப் போக்கி" பெருங்.

(க) ௪௫. ௩௦, ௫௮: ௮௧ - ௮௨, (ரு) ௭: ௭௧. எனவும் (ஊ) "புன்புல

வழியடைத் தரக்கிலச் சினைசெய்து" நாலாயிர. திருச்சந்த. ௭௬,

எனவும் வருவன காண்க.

(பிரதிபேதம்) * வணங்கினேன் என, பேயும் பேயந்துள்ள, † பேயுமீந்துள்ளல், ‡ கண்டோர் நகாமல், || கண்டாய்தகடு, × ஞாயிற்கிழ்ப், ┼ போகியகடார, = மூயங்குவேன்றோடா துகவுர்பு. **யாப்பியாத்து.†† இகழ்ந்தகூறிப்பேயுக், ‡‡ துகவுர்கின்றவறிவினை, ||| அரக்கிலச்சினை விட்டுவிட்டாற்போல, ×× என்றுள் போதருபோதாரென.

மூன்றாவது மருதம் ௨௬.

ஆங்கு, அசை. போதரு, போதரென விகாரமாயிற்று. "தோடே மடலே" என்னும்(க)சூத்திரத்தால் ஓலையென்றார்.

இதனால், இருவர்க்கும் முன்னர் நகைபிறந்தது; புவகை பிறந்தது.

பின்னர்ப் புணர்ச்சி

இதனுள்,(உ)'கோனடிதொட்டேன்' எனவும் 'நோயிலுட்கண்டார் நகாமை வேண்டுவல்' எனவுங் கூறலின், அடியோரென்பதுபெறுதும்.(௩)'கொக்குரித் தன்ன' என்த் தோல்திரைந்தமைகூறலின்,இளமைதீர்திறமாகியபெருந்திணை யாயிற்று. இது "வேட்கைமறுத்து" என்னும் (௪) பொருளியற்சூத்திரத்தால் வேட்கைமறுத்துக் கூறியபெருந்திணை. இஃது (௫) ஊடற் பகுதியாகலின் மருதத்துக்கோத்தார்.

இஃது 'என்னேற்றனைகொல்லோ' எனவும் 'ஈங்குருச்சுருங்கி' எனவும் முட்டடியின்றிக் குறைவுசேர்த்தாகிய சொற்சீரடியும் வந்து, இரண்டடியான் இற்றதோர் கொச்சகமும் ஐஞ்சீரடுக்கிவந்த வெண்பா ஐந்தும் ஐஞ்சீரடியான் வந்த, கொச்சகம் ஒன்றும் இரண்டடிக்கொச்சகம் ஒன்றும் ஆசிரியத்தளை விரவின கொச்சகவெண்பாவும் பெற்று வெண்கலிப்பாவின் வேறுபட்டு வந்த கொச்சகக்கலிப்பா. (உக)

க. தொல். மரபி. சூ. அசு. இச்சூத்திரத்தின் பேராசிரிய ருரையிலும் ஓலையென்பது அகக்காழல்லாத ஓறிவுயிராகிய புல்லின் உறுப்பாய் வருதற்கு,"துகடபுகாட்சி யவையத்தா ரோலை" என்பது மேற்கோள்.

உ. அடியோர் பாங்கினும் தலைமக்களுண்டென்பதற்கு, "நம்முணகுதல் ....தொட்டேன்" "பேயும் பேயுந்.........வேண்வேல்" என்னும் பகுதிகளை மேற்கோள்காட்டி, இது பெருந்திணைக்கண் அடியோர் தலைவராக வந்தது; என்னை? கோனடி தொட்டேனென்றமையானும் கோயிலென்றமையானும் இவர்கள் குற்றேவன்மாக்களாயிற்று என்றனர் இவ்வுரைகாரர்; தொல். அகத். சூ. உங.

ங. "உக்கத்து...........சிறிது" என்பது கொக்குரித்தன்னவென்பதனால் தோல் திரைந்தமை கூறலின் இளமை தீர்திறமாகிய பெருந்திணையென்பர், நச்; தொல். அகத். சூ. ருக. இந்நூற்பக்கம் ருகூஅ: க-ஆம் குறிப்பும் பார்க்க.

ச. தொல். பொருளி. சூ. கஎ. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் "எறித்த படைபோல்.........னுயிர்" "உழுந்தினுந்.........பிறப்பு" என்பவை அடியோர் தலைவராக வேட்கைமறுத்துணர்த்தியதற்கு மேற்கோள்.

ரு. "உரிப்பொருளல்லன மயங்கவும் பெறுமே" என்னும் தொல். அகத். கங - ஆம் சூத்திரத்தின் இவருரையிலும், கூனுங் குறளும்........... உறழ்ந்து கூறும் பெருந்திணை ஊடற்பகுதியதாதலின் மருதத்துட் கோத்தாரென்னும் குறிப்பு உள்ளது.

கலித்தொகை கூரு.

(கூரு.) நில்லாங்கு நில்லாங் கிவர்தர லெல்லாநீ
நாறிருங் கூந்தலா ரிற்செல்வா யிவ்வழி

யாறு மயங்கினை போறிநீ வந்தாங்கே

மாறினி நின்னுங்கே நின்சே வடிசிவப்பச்

செறிந்தொளிர் வெண்பல்லா யாம்வே றியைந்த
குறும்பூழ்ப்போர் கண்டே மனைத்தல்ல தியாது

மறிந்ததோ வில்லைநீ வேறோர்ப் பது ;

அ குறும்பூழ்ப்போர் கண்டமை கேட்டே னீயென்றும்
புதுவன வீகை வளம்பாடிக் காலிற்
பிரியாக் கவிகைப் புலையன்றன் யாழி
னிகுத்த செவிசாய்த் தினியிளிப் பட்டன
வீகைப்போர் கண்டாயும் போறிமெய்
யெண்ணிற்

றபுத்த புலர்வில புண் ;
கஉ ஊரவர் கவ்வை யுளேந்தீயா யல்கனின்
றுரின்வாய்க் கொண்டு முயங்கிப் பிடிமாண்டு
போர்வாய்ப்பக் காணினும்
போகாது கொண்டேர்டும்

பார்வைப்போர் கண்டாயும் போறிநின்
ஞேண்மேலா
மீரமாய் விட்டன புண் ;

௬௬ கொடிற்றுப்புண் செய்யாது மெய்ம்முழுதுங்
கையிற்
றுடைத்துநீ வேண்டினும் வெல்லாது
கொண்டோடு
மொட்டியபோர் கண்டாயும் போறி முகந்தானே
கொட்டிக் கொடுக்குங் குறிப்பு ;

௨௩ ஆயி ஞயிழா யன்னவை யானுங் கறியாமை
போற்றிய நின்மெய் தொடுகு ;

௨௫ அன்னையோ, மெய்யைப்பொய் யென்று மயங்கிய
கையொன்
றறிகல்லாய் போறிகா ணீ ;

௨௭ நல்லாய், பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு
தலைப்பெய்து
கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி ;

௨௯ அருளுகம் யாம்யாரே மெல்லா தெருள
வளித்துநீ பண்ணிய பூழெல்லா மின்னும்
விளித்துநின் பாணனோ டாடி யளித்தி

மூன்றாவது மருதம் ௩௰.

விடலைநீ நீத்தலி னோய்பெரி தேய்க்கு
நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்.

இது "கொடியோர் கொடுமை சுடுமென வொடியாது, நல்லிசை நயந்தோர் *சொல்லொடு தொகைஇப், பகுதியி னீங்கிய தகுதிக்கண்" (௧) தலைவி (௨)பரத்தையைப் (௩)பூழாக்கிக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

நில்லாங்கு நில்லாங் கிவர்தர லெல்லாநீ
நாறிருங் கூந்தலா ரிற்செல்வா (௪)†யிவ்வழி
யாறு மயங்கினை போறிநீ வந்தாங்கே
மாறினி நின்றாங்கே நின்(௫)‡சே வடிசிவப்ப

எ - று: எடா! நீ நாறுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய பரத்தையரில் லின்கட் ||செல்கின்றாயாய் இவ்விடத்துப்போகின்றவழி தப்பிவந்தாய்போலே இருந்தாய்; நீ இவ்விடத்துப் பார்த்து பாராதேகொள்; ÷ அவ்விடத்தே நில், அவ்விடத்தே நில்; இனி நின்னுடைய பரத்தையர் மனைக்கண்ணே நின் (சு)சிவந்த அடி மிகச் சிவக்கும்படி ×வந்தாற்போலப் போவென்றாள். எ - று.

செறிந்தொளிர் வெண்பல்லா யாம்வே றியைந்த
(எ)+குறும்பூழ்ப்போர் கண்டே மனைத்தல்ல தியாது
மறிந்ததோ வில்லைநீ வேறோர்ப் பது

க. தொல். கற்பியல். சூ. சு.

உ. "காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்திற் றலைவன் கூறியவற்றைக் கற் பியலுள் தலைவன் பகுதியினீங்கிய தகுதிக்கண், தலைவி பரத்தைய ராகக் கூறுவனவும் இச்சூத்திரத்தானமைக்க. அவை மருதக்கலியுட் கடவுட்பாட்டு முதலியன. அவற்றை ஆண்டுக்காட்டுதும் கண்டுணர்க" என்பது ஈண்டும் அறியத்தக்கது; தொல். அகத். சூ. சடு. நச்.

ந. "கானமர் புள்ளும்..................எங்கையரே" அம்பிகாபதி. ருகo.

ச. "எம்மனை, வாரனீ வந்தாங்கே மாறு" கலி. அக: உ - ந.

ரு. "கண் சிவந்தில கால்கள் சிவந்தவே" "ஐவர் புயஞ் சிவந்தான்"

அது சென்று, பாதாம்

சு. "செவ்விரல் சிவப்பூர" (கலி. எசு: சு.) என்பதும் குறிப்பும் பார்க்க.

அதன் உரையும்

எ.

(அ) குறும்பூழ் மருதத்திற்குமுரித்தென்பது, "நாடொறுங், கையுள தாகி விடினுங் குறும்பூழ்க்குச், செய்யுள தாகு மனம்" என்பதனாலும்

(பிரதிபேதம்) * சொல்லொடுந்தொகைஇ, † அவ்வழி, ‡ சேறடி, || செல்கின்ற நீ இவ்விடத்து.

÷ அவ்விடத்தேயில் இனி, × வந்தாய்போலேபோ, ⊹ குறும்பூட்போர்.

73

எ - து: *அதுகேட்ட தலைவன், செறிந்து விளங்குகின்ற வெள்ளிய பல் லிணையுடையாய்! யாம் புதிதாக வந்து பொருந்தின † குறும்பூழ்ப்போர் கண்டேம்; அவ்வளவல்லது நீ எனக்குத் தீங்காகக் கருதும் ஒழுக்கஞ் சிறிதும் யான் அறிந்ததோ இல்லையென்றான். எ - று.

ஓகாரம், ஐயம்.

அ குறும்பூழ்ப்போர் கண்டமை ‡கேட்டேனீ
யென்றும்

புதுவன வீகை வளம்பாடிக் காலிற்
பிரியாக் கவிகைப் ||புலையன்றன் யாழி
னிருத்த செவிசாய்த் தினியினிப் பட்டன
வீகைப்போர் கண்டாயும் போறிமெய் யெண்ணிற்
றபுத்த புலர்வில புண்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நீ எந்நாளுங் குறும்பூழினது போரைக் கண்டபடியை யான் கேட்டேன்; அது கூறக் கேள்; ஒருநாட் +கொடுத்தாற் போலன்றிப் புதிய வாயிருக்கின்ற கொடையினது பெருமையைப் பாடி நின்
னிடத்தினின்று நீங்காத, யாழ்வாசித்தலாற் கவிழ்ந்த கையினையுடைய
பாணன் தன்னுடைய யாழோசையாலே முன்பு தாழ்க்கப்பட்ட செவிகளை அவன் ÷
கூறுகின்றவற்றைக்கேட்டற்கு அவர்சாய்க்கையினலே இப்பொழுது அக்கூற்றாலே புதிதாக அகப்பட்டனவாகிய பூழினுடைய புதிய போர்களைக் கண்டாயும்போலே இருந்தாய் ; அதனை உண்மையாக எண்ணிற் புலர்ச்சியிலவாகிய புண்கள் உன்னைக்கொன்றன; இதனை ஆற்றியவா றென்னென்றாள். எ - று.

(ஆ) அது கோழியும் சிவற் (செவ்வல்)
காடையும் கவுதாரியும்
போலப் போர்த்தொழிலிற் சிறந்த பறவை
யென்பது, "கறுவொடு
மொன்றோ டொன்று காரணமின்றிச் சீறிப்,
பொறியுடைக் குறும்பூழ்

தம்மிற் போர்செயப் பொருத்து மோதை, செறிமயிர்த் தகர்க டம்மிற் றீயெழத் தாக்க ஞெக்கி, யறைகழல் வீர ரார்க்கு மமலையை யவிக்கு மன்றே" என்பதனாலும் (இ) அதன் போர் காணல் ஆடவர்க்குரியமா பென்பது இச்செய்யுளாலும் "கலையின் வென்றியுங் கரிபரி யிரதமே

காலாண், மலையும் வென்றியுஞ் சூட்டுடை வாரணங் குறும்பூ, ழுலைய மோதுவன் கடாப்பிற போரிடை யுறுத்திக், குலவும் வென்றியுங் கொண்டன வாடவர் குழுக்கள்" என்பதனாலும் அறியலாகும். (ஈ) குறும்பூழ் என்பது ஒரு பறவைச்சாதிப் பெயரென்றும் இனஞ் சுட்டியதன்றென்றும்கூறுவர் உருரைகாரர்; தொல். களவி. சூ. க௮. குறும்பூழ், காடையென்று வழங்கப்படும்.

(பிரதிபேதம்) * இதகேட்ட, † குறும்பூழினதபோரை, ‡ கேட்டனன். || புலவன், + கொடுத்தாப்போலன்றி, ÷ கூறுகின்றனவற்றைக்,

மூன்றாவது மருதம் ௩0.

ருள்க

இனி நின் மெய்யிற் *புலர்வில்லாப் புண்கள், எண்ணிப்பார்க்கில் அவ் வெண்ணைக் கெடுத்தனவென்றுமாம். இனி என்றும் புதியனவாகிய பூழினது வளப்பத்தை யாழோசைபோலே பாடி அப்பூழ் பொருத்துமிடத்து விட்டு நீங்காத புலையனென்று புலையனுக்கு அடைகூறினள். யாழோசைகேட்டாரை

அகப்படுக்குமாறுபோல இவன் பாட்டும் அகப்படுத்தலின் யாழிற்பாடியென் • றாள். †பூழைத் தடவிக் கவிழ்ந்த கையினையுடைய புலையன்-‡ பூழ் பொருத்து

மவன்; 'புலையன்றன்னுடைய இப்பொழுதிப்பொழுது அகப்பட்டனவாகிய பூழ், தத்தஞ் செவிகளைச் சாய்த்து இவன் கூறும் (க)மந்திர முதலியன கேட்

கையினாலே அவன் தன்வசமாகத் தாழ்க்கப்பட்ட பூழ்; அப்பூழின்போரைக்

கண்டாயும்போறியெனப் பூழிற்கும் ஏற்பதோர் பொருளுந்தோன்றநின்றது. இனி, யாழின் இருத்த செவிக்கு, யாழைப்போலும் (உ)மந்திரத்தாற் றாழ்ந்த செவியென்பாருமுளர்.

கச (ரு)ஊரவர் கவ்வை யுளைந்தீயா யல்கனின்
றூரின்வாய்க் கொண்டு முயங்கிப் பிடிமாண்டு
போர்வாய்ப்பக் காணினும் போகாது

||கொண்டாடும்

பார்வைப்போர் கண்டாயும் போறிநின்

றோ ன்மேலா

மீரமாய் விட்டன புண்

எ – து: ஊரிலுள்ளார் கூறும் அலருக்கு வருந்தாயாய்த் தங்குதலை யுடைய நின் மார்பிற் றூரிடத்தே கையாலே அணைத்துக்கொண்டு தழுவி அகப்படுத்துதலாலே மாட்சிமைப்பட்டு வேறுஞ் சிலரை அகப்படுத்திக் கொண்டு ÷வருதற்குப் பார்வையாகப் போகவிட்ட மகளிராலே உண்டான ஊடற்போரை வாய்ப்பக் × கண்டாராகிலும் அதற்குஊடிப்போகாதேஉன்னைக் கைக்கொண்டு நுகருங் கலவிப்போரைக் கண்டாயும்போலே இருந்தாய்; நின்

தோளிற் புண்களெல்லாம் புலராமல் ஈரமாயே கிடந்தனவென்றாள். எ – று.

இனி,

ஊரிலுள்ளார்எக்காலமும்பூழ்பொருத்தித் + திரிவையென்று கூறும் ஆரவாரத்திற்கு வருந்தாயாய் மார்பிலே அணைத்துக்கொண்டு முயங்கித்

க. "சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற், சொல்லும்
பலவுள சொன்னபின் –
வெல்லும்................பூழ்" என்பதும்

'சொல்லக்கடவ மந்திரம் பலவாவன: தீற்றும் அரிசி ஓது மந்திரமும்,
பச்சிலை பிசைந்து தடவும்போது சொல்லு

மந்திரமும், செவியுள்

ஞறுத்து மந்திரமும்' என்று எழுதியிருக்கும் அதன் விசேடவுரையும்

ஈண்டு அறிதற்பாலன; பு - வெ. பெருந்திணை. வென்றிப். க.

௨. "மந்திரங் கேட்குஞ் செவிய போல" பெருங். (௪) ௩: அள.

௩. "ஊரவர் கௌவை" குறள். ககசஎ.

(பிரதிபேதம்) * புலர்விலபுண்கள், † அப்பூழைத்தடவி. ‡ பூழ்ப்பொருத்த. || கொண்டோமெ. ÷ வருத்தற்குப்பார்வை, × கண்டார்களாகிலும். ┼ திரியுரென்று

௫௮0 கலித்தொகை கூ௫.

தசை கரையும்படி கையாற் பிடித்தலாலே மாட்சிமைப்பட்டுத் தனக்கு மாறுகிய பூழின் போரை வாய்ப்பக் காணினும் அதற்கு அஞ்சிப் போகாதே போர்செய்தலைத் தன்னிடத்தேகொண்டு * பின்னும் போர்செய்யும் பார்வை யாகிய பூழின் போரைக் † கண்டாயும்போறியென வேறமோர் பொருள் தோன்றி நின்றவாறு காண்க.

கக கொடிற்றுப்புண் செய்யாது மெய்ம்முழுதுங்

கையிற்
றுடைத்துநீ வேண்டினும் வெல்லாது ‡
கொண்டாடு
மொட்டியபோர் கண்டாயும் போறி
(க)முகந்தானே
கொட்டிக் கொடுக்குங் குறிப்பு

எ-து: இவட்கு வருத்தமாகவுங்கூடுமென்றுகருதிப் புணர்ச்சிக்காலத்துக் கவுளிடத்துச் செய்யும் வடுக்களையுஞ் செய்யாமல் மெய்ம்முழுதையும் கையாலே எப்பொழுதுந் தடவி நீ விரும்பினும் நீ தன்னை வெல்லாமற் கொண்டு புணரும் ஒட்டுதலையுடையாளது கலவிப்போரைக் கண்டாயும் போலே இருந்தாய்; நின் மனக்குறிப்பை நின் முகந்தானே || காட்டிக் கொடாநிற்குமென்றாள். எ - று.

க. (அ) "முன்னங்காட்டி முகத்தினுரையா" (ஆ) "முன்ன முகத்தி
னுணர்ந்து" (இ) "ஒருவன், முகனுரைக்கு
முண்ணின்ற வேட்கை"

(ரு) "முன்ன, முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" (ஊ) "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங், கடுத்தது காட்டுமுகம்" (ஊ) "முகத் தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங், காயினுந் தான்முந் துறும்" (எ) "முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி, யுற்ற துணர் வார்ப் பெறின்" (ஏ) "ஒளிப்பினு முள்ளம், படர்ந்ததே கூறுமுகம்" (ஐ) "நோக்கி யறிகல்லாத் தம்முறுப்புக் கண்ணடி, நோக்கி யறிப வதுவே போ-னோக்கி, முகனறிவார் முன்ன மறிப" (ஒ) "முகத்தினாற் பொருண்முடிவு கண்ணினன்" (ஓ) "தூத னின்முகப் பொலிவி னாற் சுடர்க், காது வேலினன் கருமமுற்றுற, வோதி ஞானிபோ லுணர்ந்த பின்" (ஔ) "நோக்கின னவர்முக நோக்க நோக்குடைக், கோக்கும ரருமடி குறுக" (ஃ) "அற்றந்தான், மனங்கள் போல முகமு மறைக்கு மே" (அஅ) "சிந்தை யுண்மெனடுஞ் சீற்றந் திருமுகந், தந்தளிப்ப" (ஆஆ) "அகத்தியன் முகத்திற் காட்ட" (இஇ) "முழையுறு சீய மன் னன் முகத்தினு லகத்தை நோக்கிக், குழையுறமெய்யன் பைய வரன் முறை கூற லுற்றான்" (ஈஈ) "உளத்தனவாண் முகத்தனவா யுதிக்கு மவை குறிப்பினாற், றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தே" (உஉ) "உள்ள முகத்திற் சுடர்கிற்ப" (ஊஊ) "அகத்தி னழகு முகத்திற்றெரியும்."

(பிரதிபேதம்) * பின்னும்பின்னும்போர். † கண்டாய்போறி. ‡ கொண்டோடும். || கொட்டிக்.

மூன்றாவது மருதம் முற்றும்.

தான் விரும்பிய நீர்விளையாட்டுமுதலியவற்றிலே உன்னை ஒட்டுதலை யுடையாள.

இனி மருந்திடுதற்குச் செவியின் ' மயிரைப் பறிக்குங்காற் புண்

ணைகப் பறியாதே மெத்தெனப் பறித்து மெய்யைமுழுக்கப் பலகாற்றுடைத்து நீ இவ்வாறு *கொண்டாடினுந் தான் எதிர்ந்த பூழினை வெல்லாமல் அப்பூழினைக்கொண்டு போர்செய்யும் (க) இயக்கனுகிய பூழின் போரைக் கண்டாயும் போறியென் வேறுமொரு பொருள்தோன்றி நின்றவாறு காண்க.

உ௩ ஆயி ழையிழா யன்னவை யானுங் கறியாமை
†போற்றிய நின்மெய் தொடுகு

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், அப்படியாயின், ஆயிழாய்! நீ கூறுகின்ற அத்தன்மையவான குறிகளை யான் அவ்விடங்களிற் செய்தறியாமையை நின் னெஞ்சிடத்தே போற்றுதற்கு நின் மெய்யைத் தொடுவென்றான். எ - று.

தொட்டுச் சூளுறவே

தொடுமென்றும் பாடம்.

உ௫ அன்னையோ

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, ‡அம்மையோவென

இகழ்ந்து கூறினள். எ – று.

மெய்யைப்பொய் யென்று மயங்கிய கையொன்
றறிகல்லாய் போறிகாணீ

எ – து: அதுகேட்ட || தலைமகன், யான் கூறுகின்ற மெய்யைப் பொய்
யென்று மயங்கிய நீ உலகவொழுக்க மொன்றும் அறியாய்போலே இருந்தாய் காணென்றான். எ – று.

உஎ நல்லாய், (உ)பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு(ந)தலைப்பெய்து
கையொடு ÷ கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி

க. இயக்கன்-இயக்குபவன்; "இயக்கலி னியக்கி யாகுமே" சீவக. க0௬௫.

உ. (அ)"பொய்யெல்லா மேற்றி......அருளினி" என்பதை இவ்வுரைகாரர்
(தொல். கற்பி. சூ. ௫.) மேற்கோள் காட்டி, இது தலைவன் நின்றுநனி
பிரிவி னஞ்சிய பையுளில் அடங்குமென்றார். (ஆ) "பரத்தையி னகற்
சியிற் பிரிந்தோட்குறுகி, இரத்தலுந் தெளித்தலும்" என்பதன் உரையில், இப்பகுதியை இரத்தற்கு மேற்கோள்காட்டினர் இளம்பூரணர்;
தொல். அகத். சூ. ௪௪. 'ஒன்றாத் தமரினும்'

ந. (அ) "பண்டு மொருகாற் கண்டகத் தடக்கிய,

வையப் பரத்தையைக்
கையொடு கண்டே, மினிப்பொய் யுண்ணு
மேழைய மல்லம்''பெருங்.

(பிரதிபேதம்) * கொண்டாடிற்றுத் தானெதிர் பூழினை வெல்லாமல்பூழினைக். † போற் றியர் நின்மெய். ‡ அம்மேயோவென, || தலையன் ÷ கண்டை.

எ-து:, பின்னும் நல்லாளே ! யான் * செய்த தவறுகளை என் தலையிலே †யிட்டு என் பொய்களையெல்லாம் எனக்கு எறத் தெளிவித்து என் களவைக் கையோடே பிடித்துக்கொண்டாய் ; யானும் நின்னைத் தப்பினேன் ; இனி எனக்கு அருளென்றான். எ - று.

உகூ ‡அருளுகம் யாம்யாரே மெல்லா தெருள

வளித்துநீ பண்ணிய பூழெல்லா மின்னும்
விளித்துநின் பாணனோ டாடி ||யளித்தி
(க)விடலைநீ ÷நீத்தலி னோய்பெரி தேய்க்கு
நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்

எ - து: அதுகேட்டு அவள், எடா ! யாம் நீ கூறியவாறே × அருளுவேம்; அங்ஙனம் அருளுதற்கு யாம் யாரந்தன்மையையுடையேம்? விடலாய் ! நின் பூழெல்லாம் நீமுன்னர் அளித்துப் பின்னர்க்

கைவிடுதலின் ✝ நின்னடிப்பிலே அகப்பட்டு நோயைப் பெரிதாகப் பொருந்தும்; அவை வருந்தாதபடி நீ உனக்கு ஆம்படி பண்ணின பூழெல்லாவற்றையும் இன்னும் நின் பாண
ஞலே அழைத்துவிட்டு அவற்றின்மனந்தெளியும்படி அளித்து **ஆவோயாக வென்றாள். எ – று.

எனவே, பரத்தையர்க்கும் பூழிற்கும் ஏற்ப நின்றது.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்வாகிய உவகைபிறந்தது.

"கொடுமை யொழுக்கங் கோடல் வேண்டி, யடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக், காத லெங்கையர் காணி னன்றென, மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்"(உ)என்றதனான் அருளினியென அடிமேல் வீழ்ந்தவாறும், ††அருளுகம் யாம்யாரேமெனக் காதலமைந்தவாறும், அளித்தியெனப் பணிவை நின் பெண்டிர் கொள்வரென்றவாறுங் காண்க.

(க) சO: சகூ – சகூஎ. (ஆ) "தான்முன் கண்ட தவற்றின ளாதலிற், சென்ற வாயிற் கொன்றல ளூடி" பெருங். (க) ஙஎ: கசுஎ – கசுஅ.

க. "பரத்தையி னகற்சியிற் பிரிந்தோட் குறுகி, யிரத்தலுந் தெளித்தலும்" என்பதனுரையில் 'விடலை நீ நீத்தலின்...............நின்பூழ்' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, இதில் மருதநிலத்திற்றலைமகன் விடலை யெனப்பட்டா னென்பர் இளம்பூரணர்; தொல். அகத். சூ. சச. 'ஒன்றாத்தமரினும்'

௨. தொல். கற்பி. சூ. சு. இச்சூத்திரப்பகுதியி னுரையில் (அ) 'நல்லாய் ....பூழ்' என்பதை மேற்கோள்காட்டி, "இதனுட் 'கையொடு கண்டாய் பிழைத்தேனருள்' என அடிமேல்வீழ்ந்தவாறும் 'அருளுகம் (பிரதிபேதம்) * செய்யாத, † இட்டெனப்பொய்களை. ‡ அருளுக யாம்யாரே யெல்லா, || அளித்துவிடலை, ÷ நீக்கலின், × அருளுகம் அங்ஙனம் + அங்கடிப்பிலே, ** அளியாயாக, †† அருளுகம் யாரெனக்காதலமைந்தவாறும் காண்க.இதை,

மூன்றுவது மருதம் ௩க.

ருஅ௩

இது பல கொச்சகங்களும் வருதலிற் கலிவெண்பா வுறுப்பின் வேறு பட்டு வந்த கொச்சகக்கலி.
(௩0)

(கூடு.) ஏங்தெழின் மார்ப வெதிரல்ல நின்வாய்ச்சொற்
பாய்ந்தாய்ந்த தானைப் பரிந்தானு மைந்தினை
சாந்தழி வேரை சுவற்றுழ்ந்த கண்ணியை
யாங்குச்சென் றீங்குவந் தீத்தந்தாய் கேளினி

ரு ஏந்தி, எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணாய்
குதிரை வழங்கிவரு வல்;

அறிந்தேன் குதிரைதான்
பால்பிரியா வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க்
கொய்சுவல்
மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் செவ்வுளை
நீல மணிக்கடிகை வல்லிகை யாப்பின்கீழ்
ஞாலியன் மென்காதிற் புல்லிகைச் சாமரை
மத்திகைக் கண்ணுறை யாகக் கவின்பெற்ற
வுத்தி யொருகாழ்நூ லுத்தரியத் திண்பிடி
நேர்மணி நேர்முக்காழ்ப் பல்பல கண்டிகைத்
தார்மணி பூண்ட தமனிய மேகலை
நூபுரப் புட்டி லடியொ டமைத்தியாத்த
வார்பொலங் கிண்கிணி யார்ப்ப வியற்றிநீ
காதலித் தூர்ந்தநின் காமக் குதிரையை
யாய்சுதை மாடத் தணிநிலா முற்றத்து
ளாதிக் கொளீஇய வசையினை யாகுவை
வாதுவன் வாழிய நீ;

யாம் யரேம்' எனக் காதலமைந்த வாறும் நீ

ஈத்தலின் பூழெல்லாம்
நடலைப்பட்டு நோய்பெரிதேய்க்கும்,
அவற்றைஇன்னும்விளித்து நீன்
பாணனோடு ஆடியளித்துவிடு என இப்பணிதல்
நின் பெண்டிர்க்கு
நன்றுமென்றவாறும் கூறியவாறு காண்க.
ஈண்டுப்' பூழென்றது,
குறிப்பினுற் பரத்தையரை" என்பர்.
இளம்பூரணர்; 'அவனறிவு'
(ஆ) நச்சினார்க்கினியர் "மெய்யைப்
பொய்யென்று............பூழ்"

என்றபகுதியை மேற்கோளாகக்காட்டி, இங்கே தாமெழுதியிருக்கும் விசேடக் குறிப்பையும் எழுதியிருக்கிறார்.

உஉ சேகா, கதிர்விரி வைகலிற் கைவாரூஉக் கொண்ட
மதுரைப் பெருமுற்றம் போலநின் மெய்க்கட்
குதிரையோ வீறி யது;
உரு கூருகிர் மாண்ட குளம்பி னதுநன்றே

கோரமே வாழிகுதி ரை;

உஎ வெதிருழக்கு நாழியாற் சேதிகைக் குத்திக்
குதிரை யுடலணி போலநின் மெய்க்கட்
குதிரையோ கவ்வி யது;

௩௦ சீத்தை, பயமின்றி யீங்குக் கடித்தது நன்றே
வியமமே வாழிகுதி ரை;

௩உ மிகநன், றினியறிந்தே னின்றுநீ யூர்ந்த
குதிரை
பெருமணம் பண்ணி யறத்தினிற் கொண்ட
பருமக் குதிரையோ வன்று பெருமநின்
னேதில் பெரும்பாணன் றாதாட
வாங்கேயோர்
வாதத்தான் வந்த வளிக்குதிரை யாதி
யுருவழிக்கு மக்குதிரை யூரனீ யூரிற் பரத்தை
பரியாக வாதுவனு யென்றுமற் றச்சார்த்
திரிகுதிரை யேறிய செல்.

*இது "கோடியோர் கோடுமை சுடுமேன
வோடியாது, நல்லிசை

நயந்தோர் சொல்லொடு † தோகைஇப் பகுதியி னீங்கிய ததுதிக்கண்"
(க) ‡தலைவி பரத்தையரைக் குதிரையாக்கிக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

க. (அ) தொல். கற்பி. சூ. கூ. இச்சூத்திரப் பகுதியினுரையிலும் நச்சினார்க்கினியர் இச்செய்யுளை மேற்கோள் காட்டி, "இதனுள் பாணன்

தூதாட வாதத்தால் வந்த குதிரை

யென்பதனால், அவன் கூட்டிய

புதிய பரத்தையர் என்பதூஉம் அவன்

பகுதியினின்று நீங்கியவாறும்

குதிரையோ வீறியதென்பது முதலியவற்றாற்

கொடுமை நெஞ்சைச்

சுடுகின்றவாறும் அதனை நீக்கிய பரத்தையரைக்

குதிரையாகக்கூறித்

தானதற்குத் தக்குநின்றவாறுங் காண்க" என இதனிறுதியிலுள்ள குறிப்புக்குச் சிறிதுவேறுபட ஒரு குறிப்பும் எழுதியுள்ளார். (ஆ) இந்நூற்பக்கம் ௫௭௪: உ - ஆம் குறிப்பு இங்கும் அறியத்தக்கது.

(பிரதிபேதம்) *இது பகுதியினீங்கிய, † தொகைஇயபகுதி, ‡ தலைவிகூறியது.

மூன்றாவது மருதம் ௩௧.

௫௬௭

(க)ஏந்தெழின் மார்ப வெதிரல்ல
நின்வாய்ச்சொற்
(உ)பாய்ந்தாய்ந்த தானைப் பரிந்தானு
*மைந்தினை
சாந்தழி வேரை சுவற்றூழ்ந்த கண்ணியை
யாங்குச்சென் (ங)றீங்கு†வந் தீத்தந்தாய்

எ - து: உயர்ந்த அழகினையுடைய மார்பனே! நின் வாயிற்சொல் நினக்கு மாறல்ல; நின் தன்மைகண்டு வினவுகின்றேன்; நீ மடிவிரிந்து கரை யற்று முசிந்த (ச) ‡புடைவையையுடைய அமையாத வலியினையுடையை; சந்தனம் அழிதற்குக் காரணமான || வேர்வையையுடையை; தோட்கட்டிலே கிடந்து நிறங்குறைந்த கண்ணியையுடையை; ஆகையினாலே எவ்விடத்தே சென்று இவ்விடத்தே வந்தா+யென்றாள். எ - று.

ச கேளினி
ஏந்தி, (ரு)எதிரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன
கண்ணாய்
குதிரை வழங்கிவரு வல்

×எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், யான் கூறுகின்றதனை இப்பொழுது கேள்; உயர்ந்து தன்னில் இணையொத்த நீலப்பூவைத் தொடுத்தாலொத்த

கண்ணினையுடையாய் ! குதிரையேறி வருவேனென்றான்.
எ - று.

க. "எந்தெழின் மிக்கான்"

உ. (அ)ஆய்தலென்பது உள்ளதனுணுக்கமாகிய

குறிப்புணர்த்து மென்ப

தற்கு, இவ்வடி மேற்கோள்; தொல். உரி. சூ. ௩௬. சேனா; சூ. உ௬.

'ஓய்தல்' தெய்வச். சூ. ௩௨. நச்; நன். உரி. சூ. ௧௮. இரா; இ-வி. சூ.

உ௮க. (ஆ) "பாய்ந்தாய்ந்த மா" பதிற். ௬௯: எ.

௩. "ஈங்குவந் தீத்தந்தாய்" என்பது முன்னிலை முற்று வினைத்திரிசொல் லுக்கு மேற்கோள்; தொல். எச்ச. சூ. ௬௧. நச்.

௪. புடைவையென்பது
ஆண்பாலாருடைக்கும்பெயராய்ப் பண்டுவழங்கிற்

றென்பது; முல்லைப். ௫௯. 'நது. ௫௯அ. பு - வெ. வாகை. ௧௪; பெருந். பெண்பாற். ௧அ உரையாலும், "மெய்தருவா னெறியடைவார் வெண்புடைவைமெய்சூழ்ந்து"

என்னும்சேக்கிழார்செய்யுளாலும்

அறியலாகும்.

ஞ. (அ)"நீலத், தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ, ளரிமதர் மழைக்கண்"

(ஆ)"நெடு நீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை, யெதிர்மல ரிணைப்போ தன்

னதன், னரிமதர் மழைக்கண்" எனவும், (இ) "மலர்பிணைத் தன்ன

மாயிதழ் மழைக்கண்" (ஈ) "மாத்தாட் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன, (பிரதிபேதம்) * மைந்நினைச் சாந்தழி. † வந்தித்தாய் கேளினி: எ - து. ‡ புடவை யோடே

அமையாத, || வேர்ப்பையுடையை, + என்றுள் பின்னர்த்தலைவன்யான் கூறு

கின்றதனை இப்பொழுதுகேள் வந்தி, × எ - து: உயர்ந்து தன்னில்,

74

அசேகம்தன் குதிரை * தான்
பா. பிரியா (க)வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க் கொய்சுவன்
மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் செவ்வுளை
நீல மணிக்(உ)கடிகை வல்லிகை யாப்பின்கீழ்
ஞாலியன் மென்காதிற் புல்லிகைச் சாமரை

†மத்திகைக் கண்ணுறை யாகக் கவின்பெற்ற
வுத்தி யொருகாழ்நூ ‡லுத்தரியத் திண்பிடி
நேர்மணி நேர்முக்காழ்ப் பல்பல கண்டிகைத்
தார்மணி பூண்ட தமனிய மேகலை
நூபுரப் புட்டி லடியொ டமைத்தியாத்த
வார்||பொலங் கிண்கிணி யார்ப்ப ÷வியற்றிநீ
காதலித் தூர்ந்தநின் காமக் குதிரையை
யாய்சுதை மாடத் தணிநிலா முற்றத்து
ளாதிக் +கொளீஇ யசையினை யாகுவை
வாதுவன் வாழிய நீ

மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ
யோளொடு”(உ)“தூமலர்த் தாமரைப் பூவி
னங்கண், மாயிதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன, திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்கண்”(ஊ)“குவளையின் பிணையல் செற்று......செவ் வரிபொதிந்த வாட்கண்” (எ) “கொங்கிவரும் கருங்குழலி பெருந் தடங்க ணிருங்குவளைப் பிணையல் போல...........திளைத்த வன்றே” எனவும் (ஏ) “முதுநீர்ப் பழனத்துத் தாமரைத் தாளி, னெதிர்மலர் மற்றவன் கண்ணொக்கும்” (ஐ)“கண்ணே, புகழ்சா றாமரை யலரிணைப்
பிணையல்” எனவும் வருவனகாண்க.

க. (அ) "ஐங்கூந்த லுளர" கலி. கOரு: ருங. (ஆ) "நாறைங் கூந்தற்... ....மகளிர்க்கு" (இ) "இருளைங் கூந்த லின்றுயில்" (ஈ) "சில் லைங் கூந்தல்" அகம். சுரு: கஅ - உO; உஙங: கரு; உசுக: ங. (உ) "நாறைங் கூந்த னணித்தென" (ஊ) "புயலைங் கூந்தல்" (எ) "நா றைங் கூந்த னடுங்குதுய ரெய்த" சிலப். கO: சஙு; கக: கOசு,

கரு: சுஎ.

களிகையென்பது, கடிகையெனத் திரிந்துநின்றது; களிறு கெளி றென்பன கடிறு கெடிறெனத் திரிந்து வருதலுங் காண்க; வட மொழியில் திரிந்துவந்ததென்றலுமாம். "கண்ணூர் களிகை" "திருக்

(பிரதிபேதம்) * தான் எ - து: அதுகேட்டதலைவி நீ ஏறின குதிரைதான் யானறிந்தேன் அத னைக்கேன் பாலிபிரியா, † மத்திகைகண் ணுறை. ‡ உத்திரியத், || பொலக் கிண்கிணி, ÷ பயிற்றிநீ. ‡ கொளீஇய வசைவினை யாகுவா யாதுவன்.

மூன்ருவது ம்ருதட் நக். ருஅவ

*எ - து: இதுபட்டதே னின்றுநீ பூ றின குதிரைதான் யானறிந்தேன்; அதனைக்கேள்; ஐம்பாற் பகுவகையினையுடைய கூந்தலாகிய பலமயிர்களைப் பலகாலும் க யறத்தினிற் (க)†கேசாரியின்மயிரினையும், மயிர் முடியின்மேலே விரித்து நிலைபெறுத்தல் ‡துஞ்சாகிய சிவந்த தலையாட்டத்தினையும், ||நீலமணியைத் தோலிலேவைத்துத் தைத்துச்செய்த,கட்டுவடமாகிய கழுத்திற் கட்டுதலையுடைய ÷வல்லிகையினையும், மெல்லிய காதிற் கிடக்கும் (உ)புல்லிகையென்னும்பூணாகிய இழைநாலும் இடைவையுடைய (ந) கன்ன சாமரையினையும், (சு) தெய்வவுத்தியென்னும்பூணினை நீகே துவக்கிஒருவடமாய் நாலுஞ் சுட்டியாகிய, குதிரை கண்ணுற்கண்டு அஞ்சுவட்டியாக விட்டுவைத்த அழகுபெற்ற (ரு) சம்மட்டியினையும், நூலாற்செய்யப்பட்ட உத்தரியமாகிய

கேழ்க் கனிகை" என்பவை பெருங்கதை. இதனைக் கண்டிகையின் சிதைவென்பாருமுளர்.

க. கேசாரியென்பது, இங்கே குதிரையின் பிடரிக்குப் பெயராய் வந்துள்ளது; கேசரம் - பிடரிமயிர்; அம்மயிரையுடைமையால் இதற்குக் கேசரியென்று பெயராகி அது இடையே நீண்டுவந்ததுபோலும்; வடமொழியில் குதிரைக்குக் கேசரியென்ற பெயர் சிறுபான்மை வழங்குமென்ப. கேசாரியென்னுஞ் சொல் "சுவல்" (மது. நகக.) என்பதற்கும் 'உளை' (நெடுநல். கஙு.) என்பதற்கும் பொருளாக இவ்வுரைகாரரால் ஆளப்பட்டிருக்கிறது.

உ. புல்லிகை - கன்னப்பூவென்னும் அணிகலம்; குடைக்கடுக்கனெனினும் வாளியெனினும் பொருந்தும்.

ந. கன்ன சாமரை - குதிரையின் காதிலணியும் சாமரை.

சு.

(அ) "தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்து" புறநா. உங; (ஆ) "தெய்வ வுத்தியொடு செழுநீர் வலம்புரி..............மையீ ரோதிக்கு மாண்புற வணிந்து" சிலப். சு: கoசு - கoஅ.

ரு. சம்மட்டி - சவட்டை; இது சாட்டையென வழங்கும்; சவுக்கென்பதும்இது. நன்றாக அடிப்பது (அடித்து ஓட்டுவது) என்னும் பொருட்டாகிய ஸம்மர்த்தியென்னும் வழக்காறற்ற வடசொற்சிதைவுபோலும்; மத்திகையென வருதலும்நோக்குக. இச்சொல் மலையாளத்திலும் சம்மட்டியென்றேவழங்கும்; கன்னடத்தில் 'சம்மட்டிகெ' என ஒருசொல் உண்டென்றும் அதுசர்மபட்டிகையென்பதன் திரிபென்றும் கூறுவர்.

(பிரதிபேதம்) * எ - து: பால்பிரிசுவல் - ஐம்பாற்பகுதி, † கேதாரியின்மயிரிணையும் சுவலாகுபெயர்; சிகழிகை மேல்விரித்தியாத்த செவ்வுளைமயிர்முடியின், ‡ ('குஞ்சியாகிய' என்பதுமுன்பதிப்பு) ‖ நீலமணிக் கடிகை யாப்பின் வல்லிகை - நீலமணியாற் செய்த ÷ வல்லிகையினையும்; அது நீலமணியைத் தோலிலே வைத்துத் தைத்தது. மென்காதிற் புல்லிகைக்கீழ் ஞாலியல் சாமரை - தண்டுமெல்லிய காதிற்........கன்னசாமரையும், உத்தியொருகாழ் கண்ணுறையாகக்கவின்பெற்ற மத்திகை - தெய்வவுத்தியென்னும்........சம்மட்டியினையும், நூலுத்திரியத்திண்பிடி - நூலாற் செய்யப்பட்ட

ருஅச கலித்தொகை சுசு.

அசேகம்தன் குதிரை * தான்

செய்த தன்னிலொத்த

பா ..பிரியா (க)வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க் (—ய † கண்டிகையினையும்,
மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் செ... சதங்கைத் ‡ தண்டையினை
... அருகினைபொன்னாற்செய்த (உ) சதங்கை
நீல மணிக்(உ)கடிகை வக்கட்டின (ங.) சிலம்பாகிய (ச) கெச்சையும்
ஞாலியன் மென்காலித்துஎறினவிருப்பத்தையுமுடையகுதிரையைச்

†மத்திகைக் கண்ணு அழகினையுடைய சாந்து வாரின மாடத்தில் அழ
வுத்தி யொருகா முற்றத்தே (எ) ஆதியென்னும் நெடுஞ்செலவை
இனைத்தாய்; ஆகையினாலே நீமேல்(அ)நல்ல அரசவாரிய
நேர்மணி நேரியாகவென்றாள். எ - று.

கடு தார்மணி ——————
நூபுரப் கடிவாளம்.; குதிரைக்கயி றென்றலுமாம்.
வார்‖ ரும் புட்டிலு மரற்றுவ” சீவக. ௧௭௭உ.
புரமும் சிலம்பும் வெவ்வேறணிகலமாகவும் கூறப்படும்; “நூபுரம்
கா ;லம்பிடச் சிலம்பு நொந்தழ” என வருதலும் காண்க.

ச. கெச்சை, வாயில்லாச் சதங்கை யென்பர்.

ரு.

செண்டுவெளி-வையாளிவீதி; இது யானை குதிரைகளைப்பயிற்றுதற்கும் கடுகச்செலுத்துதற்கும் உரிய இடம்.

சு. நிலா முற்றம் - நிலவின்பயன்கொள்ளுதற் குரித்தாய் மேலே வேயாத மேற்றளம்; இது வடமொழியில் சந்திர சாலை யென வழங்கும்; வழக்கில் மொட்டை மாடியெனப்படும்.

எ. “அடிபடு மண்டிலத் தாதி போகிய, கொடிபடு

சுவல விடுமயிர்ப்

புரவியும்” மது. ௩௮௦ - ௩௮௧.

அ. 'நல்ல வாசவாரியன்' என்றே ஏடுகளிலிருப்பதை நோக்க, நல்ல வாசி வாரியனென்றிருக்க வேண்டுமோ வென்று உண்டான ஐயத்தை இச்செய்யுளின் ஈற்றயல் வரி உரையாகிய 'நீ யாசவாரியனாய்' என்ற தொடர் நீக்கி அரசவாரியனென்று துணியச்செய்தது.

(பிரதிபேதம்)* குசையினையும்,நேர்மணி......கண்டிகை - இனமொத்த.†கண்டிகையினையும்; அது தோலிலே மூன்றுநிரையாகப் பலநிறத்து மணியைவைத்துத்தைத்துக் கழுத்திற்கட்டுவது; தமனிய‡மேகலை பூண்டமணித்தார்-பொன்னாற்‡தண்டையினையும்,அடியொடமைத்தியாத்த நூபுரப்புட்டில் - அடியிடத்தே சமைத்துக்கட்டின சிலம்பாகிய கெச்சையும்; ஒடு, உருபுமயக்கம். அடியொடமைத்தியாத்த வார்பொலக்கிண்கிணி-அடியிடத்தே..............சதங்கையும்; சதங்கை பாத்தைக்கும் குதிரைக்குமொக்கும். ஆர்ப்பவியற்றி - புட்டிலுஞ் சதங்கையும் ஆரவாரிப்பச் செலுத்தி யென்க. நீ காதலித்தூர்ந்த காமக்குதிரை - நீகாதலித்துப் புணர்ந்த நின்னுடைய காமத்தையுடைய பரத்தையை யெனவும் நீகாதலித்தேறின..........குதிரையெனவும் நின்றது. செண்டு வெளியிலன்றி......கொளுத்தவிளைத்தாயாகையினலே.

மூன்ருவது மருதம் ௩௧.

ஞீகூக்

ஆதி(க)மாதியென்பஃதே னின்றுநீ யூர்ந்த குதிரை முதலியவற்றையுடைய, க ೧ யறத்தினிற் கொண்ட அசையினை யென்க.

சுவல், ஆகுபெயர். ஒடு, உருபும் வன் றுக்கம். ✻ பெருமநின்

· சிகழிகைமேல் விரித்தியாத்த செவ்வுளையெனவுங் கேயோர் யாப்பின்வல்லிகையென்க. மென்காதிற் புல்லிகைக யெனவும், . உத் . யொருகாழ் 'கண்ணுறையாகக் கவ யெனவுங் கூட்டுக. தமனிய மேகலைபூண்ட மணித்தாரென

கண்டிகை, தோலிலே மூன்று நிரையாகப்

பலநிறத்து ப

தைத்துக் கழுத்திற் கட்டுவது.

அடியொடமைத்தியாத்த என்பதனை

வார்பொலங்கிண்கி

புட்டில் இரண்டற்குங்கொள்க.

சதங்கை, பரத்தைக்குங் குதிரைக்கும் ஒக்கும்.

நீ காதலித்தூர்ந்த நின்காமக்குதிரை என்பதற்கு, நீகாதலித்துப் புணர்ந்த நின்னுடைய காமத்தையுடைய பரத்தை[யெனினுமாம்.] (எனவுங்கொள்க.)

உஉ சேகா, கதிர்விரி வைகலிற் கைவாரூஉக்

கொண்ட

மதுரைப் பெருமுற்றம் போலநின் மெய்க்கட்

குதிரையோ வீறி யது

எ - து: ஞாயிற்றின் கதிர் விரிகின்ற விடியற்காலத்தே கையிற் பிடித்த அலகாலே (உ) துராலை வாருதல்கொண்ட மதுரையிற் பெரிய முற்றம்போல. நின்மெய்க்கட் கீறியது †குதிரையோ? எ - று.

சேவகா, சேகா எனத் திரிந்து நின்றது; விகாரமெனினுமாம். ‡வாருதலென அலகும் பெற்றது; வீறுதல் - கீறுதல்.

உரு கூருகிர் மாண்ட ||குளம்பினதுநன்றே
கோரமே வாழிகுதிரை

எ - து: அக்குதிரை கூரிய உகிராலே மாட்சிமைப்பட்ட குளத்தினை ÷யுடையது; ஆதலின், மிகவுங் கொடிதே; ┼அதனை ஏறுகின்ற நீ தப்பின்றி வாழ்வாயாக. எ - று.

க. மாதி - வட்டமாயோடல்.

உ. துரால் - சேற்றை குப்பை.

(பிரதிபேதம்) * கொளீஇயவசைவினையென்க. சேகா, சேவகாவென்பது......விகாரமுமாம். கதிர்விரியாவைகவிற், †குதிரையோ வாருதலென அலகும்பெற்றது வீறுதல். ‡ (வாரு வாரூஉவென அலகுபெற்றது என்பது முன்பதிப்பு) || குளம்பினது வன்றே, ÷ உடையதுவாதலின், ┼இதனை.

அழிசகந்தன் குதிரை * தான் ;திக்

பா. .பிரியா (க)வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க் (—க்கட்

மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் ...

ko நீல மணிக்(உ)கடிகை வ காலும் நாழியாலும்(ங)சேதிகையென்னும்பெயரை

ஞாலியன் மென்கா வண்ணங்களைத் தோய்த்துக்குத்தின குதிரையுடலிற்

†மத்திகைக் கண் மெய்க்கட்கவ்விய துகுதிரையோகூறுயென்றாள்.எ - று.

வுத்தி யொருச மின்றி நீங்குக் கடித்தது நன்றே

நேர்மணி நே வாழிகுதி ரை

கடு தார்மணி— ! கெட்டது; தனக்கொரு பயனின்றியிருக்க வடுப்படுத்தற்கு நூபுரட் இடத்தே வடுப்படுத்திற்று; ஆதலால், இக்குதிரை பெரிதும் வார் ; அக்குதிரையை எறின நீ நீங்கின்றி வாழ்வாயாக. எ - று.

கா யவென்னும் உரிச்சொல்‡முதனிலையாகப்பிறந்து வியமமெனப் பெயர் படகின்றது; அம் அசை. உரிச்சொன் முதனிலையாக எல்லா நிலைகளும் பிறக்குமாறுணர்க. இனி விஷமமென்னும் வடமொழியென்பாரும் உளர். அது ஷ டகரம் பெற்றே வருமென உணர்க.

"வேட்கை மறுத்துக் ||கிளந்தாங் குரைத்தன், மரீஇய மருங்கி னுரித்

தென மொழிப"(கூ)என்பதனுள்,ஒன்றெனமுடித்தலால், மரீஇயவாறு ஏனைய வற்றிற்குங்கொள்கவென்று அதனன் இழிந்தோர்கூற்றைஉயர்ந்தோர்கூறுவன அமைத்தாம். அவை: வீறுதலுங் கவ்வுதலும்.

க. 'குத்திக்குதிரை' என்றே பிரதிகளிலுள்ளது; 'குத்தின குதிரை' என்னு முரையைநோக்க, 'குத்தீ குதிரை' என்றிருக்கலா மென்று தோற்றுகிறது.

உ. "புடைப் போர்ப் புளகத் துடப்புமறை பருமத்து"
பெருங். (க) ௬அ: எ

௩. உழக்கு நாழி யென்பவை முகத்தலளவைக் கருவிகள்.

௪.

சேதிகையென்பது, யானைக்கு உரித்தாகக் காளிதாஸ மஹாகவியாற் கூறப்பட்ட பத்திச்சேதம்போலக் குதிரைக்கு உரித்தானதொரு சித்திர விசேடமாயிருக்குமென்று அறிஞர் கூறுகின்றனர்.

௫. பக்கரையென்பது குதிரைச்சேணமென்னும் பொருளினதாய், (சீவக.

களஉ. சூளா. கல்யாண. க௯. அரசியற் உ௩௦.) செய்யுணடையிலும்

(பெரும்பாண். ௪௯உ; முல்லை. எஉ; நெடுநல். க௭௯, சீவக. ௫௯எ)

உரை நடையிலும் பயின்று வருதல்காண்க.

௬. தொல். பொருளி. சூ. கஎ. இச்சூத்திரத்தின் இவருரையிலும் இக்

குறிப்போடு "குதிரையோ வீறியது" என்பது மேற்கோள்.

(பிரதிபேதம்) * வண்ணங்களே. † வியமமே இக்குதிரையை, ‡ முதனிலையாக எல்லா நிலைகளும் பிறக்குமாறுணர்க. அதுவியமமெனப் பெயர்பட்டின்றது அம்பசை வியமென்னும் வடமொழி, || ளெர்ந்தாங்கு.

மூன்றுவது மருதம் ௩௧.

௫௬௪

௩௨ மிகநன், றினியறிந்தே னின்றுநீ யூர்ந்த குதிரை
பெருமணம் பண்ணி யறத்தினிற் கொண்ட
(௧)பருமக் குதிரையோ வன்று ✻ பெருமநின்
னேதில் பெரும்பாணன் றூதாட வாங்கேயோர்
† வாதத்தான் வந்த வளிக்குதிரை யாதி
யுருவழிக்கு மக்குதிரை யூரனீ யூரிற் பரத்தை
பரியாக ‡வாதுவனு யென்றுமற் றச்சார்த்
திரிகுதிரை யேறிய செல்

எ - து: இன்று நீ எறிய குதிரை மிகவும் ||நன்றுயிருந்தது ; அதனை இப்பொழுதறிந்தேன் ; அது × தான் அறநூல் கூறிய ,வழியாற் ,பெரியமணஞ் செய்துகொண்ட (௨) மேகலையையுடைய காமக்கிழத்தியாகிய குதிரையோ அன்று; பெருமா ! பாண்டொழிற்கு எதிலனுகிய பெரிய பாணன் தூதாய்ச் (௩)செல்ல, அவ்விடத்துப்பரத்தையருடனே உண்டான மாறுபாட்டாலேவந்த (௪)காற்றுப்போற்கடிய குதிரை; அதுதான் நினது பழையஉருவை முற்கூறிய வாறே கெடுக்கும்; ஆதலால், அக்குதிரையை இனி எறுதேகொள்; அன்றி அப் பரத்தை குதிரையாக நீ அரசவாரியனுய் எந்நாளும் + எறில்மேல் ஈண்டுவாராக் கூற்றிலே திரி; இனி ஈண்டுத் ÷ தாழ்க்கவில்லாதே அக்குதிரையை எறுதற்குப் போவெனத் தலைவி புலந்துகூறினுள். எ - று.

க. பருமமென்பது, குதிரைச்சேணத்துக்குப்பெயராய்வருதல்: (நெடுநல். களஎகூ, நாலடி. கசாகூ, களஎ. கசுஎ. பெருங். (க) சாஅ: இவற்றாலும் அறியலாகும். எ, (உ) கஅ: கரு)

உ. மேகலையுள், பருமமென்பது ஒன்று; அது பதினெட்டுக் கோவையுடையது; "பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குல்" (முருகு. கசாகூ.) என்பதும் அதனுரையும்பார்க்க. பதினன்கு கோவையுடையதென்று கூறுவாரும் உளர்.

ங. ஆடுதலென்பது செல்லுத லென்னும் பொருட்டாய் வருமென்பதை, "நின்றாதாடித் துறைச்செல்லாள்" கலி. எஉ: கங. என்பதனாலும் இந்நூற்பக்கம் சாஙடு: சா-ஆம் குறிப்பாலும் அறிக.

சா. (அ) "கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவி" (ஆ) "கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி" (இ) "காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல விவுளி" (ஈ) "காலியக்கன்ன கதழ்பரி"(உ)"காலியற்புரவி" (ஊ) "வளிநடந் தன்ன வாச்செல விவுளியொடு" (எ) "காலியற் கலிமா" (ஏ) "வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப்புரவி"(ஐ) "காலிய விவுளி"

(பிரதிபேதம்) * பெருமானின், † வாதத்தால், ‡வாதுவனுய்மற்றச்சார். || நன்றாயிருந்ததனை' × தானனால், ✝எறிசண்டு, மேல்சண்டு, ÷தாழ்க்கனில்லாதே.

இதனுட் (௧)'பாணன்றாதாடவந்த' என்றதனான் அவன் கூட்டிய புதிய பரத்தையரென்பதூஉம்'அறத்தினிற்கொண்டகுதிரையோவன்று'என்பதனால், காமக்கிழத்தி யன்றென்பதூஉம் அவன் பகுதியி னீங்கியதூஉம் மேனியில் வடுக்கள் நெஞ்சினைச் சுடுகின்றதூஉம் பரத்தையரைக் குதிரையாகக் கூறித் தான் அதற்குத் தக்குநின்றதூஉங் கூறியவாறுணர்க. "மரபுநிலை திரியா *மாட்சிய"(௨.)என்பதனால், தலைவி அங்ஙனங்கூறும்வழு அமைத்தாம். இதனுள் மடன் அழிந்த †வழுவமைதி, "தன்வயிற் கரத்தலு மவன்வயின் வேட்டலு, மன்ன விடங்க ளல்வழி யெல்லா, மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப" (௩.)என்பதனுள் அமைத்தாம்.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது ‡சொற்சீரடி பெற்று
ஐஞ்சீரடுக்கிவந்தகலிவெண்பா. (௩௧)

(௯௭.) அன்னை கடுஞ்சொ லறியாதாய் போலநீ
யென்னைப் புலப்ப தொறுக்குவேன் மன்யான்
சிறுகாலை யிற்கடை வந்து குறிசெய்த
வவ்வழி யென்றும்யான் காணேன் றிரிதர
வெவ்வழிப் பட்டாய் சமனாக விவ்வெள்ளல்;
முத்தேர் முறுவலாய் நம்வலைப் பட்டதோர்
புத்தியானை வந்தது காண்பான்யான்

றங்கினேன்;

அ ஒக்கும்;

அவ்வியானை வனப்புடைத் தாகலுங்

கேட்டேடன்

அவ்வியானை தான், சுண்ணநீ ருடி நறுநரு நீருண்
டொண்ணுதல் யாத்த திலக வவிரோடைத்
தொய்யில் பொறித்த வனமுலை வான்கோட்டுத்
தொய்யகத் தோட்டிக் குழைதாழ் வடிமணி

க.

உ.

இந்நூற்பக்கம் ருஅச: க - ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

தோல். அகத். சூ.சரு; இந்நூற்பக்கம் ருஎஎ: உ-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

ஈ. தோல். பொருளி.சூ. கக.இச்சூத்திரத்தின்இவருரையில், "இவ்வீரிடத்தும் மடனழிதலுடையவென வழுவமைத்தார்; அது 'குதிரைவழங்கி வருவல்' என்று அவன் கரந்தவழி அதனை மெய்யெனக் கோடலன்றே மடமை; அங்ஙனங் கொள்ளாது 'அறிந்தேன் குதிரைதான்' எனப் பரத்தையர்கட் டங்கினையெனக் கூறுதலின், இது மடனழிந்த வழுவமைதியாயிற்று" என்னுங் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

(பிரதிபேதம்) * மாட்சிமைய, † வழுவமைத்துத்தன். ‡ சொற்சீரடியும்பெற்று.

யுத்தி பொறித்த புனைபூண் பருமத்து
முத்தேய்க்கும் வெண்ப னகைதிறந்து
நன்னகர் வாயிற் கதவ வெளில்சார்ந்து
தன்னலங் காட்டித் தகையினாற் காறட்டி வீழ்க்குந்
தொட்டொட ராக வலந்து படர்செய்யு
மென்றோட் டடக்கையின் வாங்கித்தற் கண்டார்
நலங்கவளங் கொள்ளு நகைமுக வேழத்தை
யின்றுகண் டாய்போ லெவனெம்மைப் பொய்ப்பதுநீ;
எல்லா, கெழீஇத் தொடிசெறித்த தோளிணை தத்தித்
தழீஇக்கொண் டேர்ந்தாயு நீ;
குழீஇ, அவாவினாற் றேம்புவா ரிற்கடை யாரு
வுவாவணி யூர்ந்தாயு நீ;
மிகாஅது, சீர்ப்பட வுண்ட சிறுகளி யேருண்க
ணீர்க்குவிட் டேர்ந்தாயு நீ;
சார்ச்சார், நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி

செல்லாஞ்

சிறுபாக ராகச் சிரற்றுது மெல்ல
விடாஅது நீயெம்மில் வந்தாயவ் வியானை
கடாஅம் படுமிடத் தோம்பு.

இது "கோடியோர் கோடுமை சுடுமேன..........
..பததீயி னீங்கிய
தகுதிக்கண்" (க) தலைவி (உ)பாத்தையரை
யானையாகக் கூறிப்*புலந்தது.

இதன் பொருள்.

(ங)அன்னை கடுஞ்சொ லறியாதாய் போலநீ
†யென்னைப் புலப்ப தொறுக்குவேன் மன்யான்
(ச)சிறுகாலை யிற்கடை வந்து குறி ‡செய்த

க. தோல். கற்பியல். சூ. சு.
உ. இந்நூற்பக்கம் ருளஎ: உ-ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.
ங. "அன்னை கடுஞ்சொல்..........எள்ளல்" என்பது பரத்தையர் அன்பி
ஞற் * கூடியதற்கு (* கூறியதற்குஎன்றும் பிரதிபேதம்) மேற்கோள்;
தோல். களவி. சூ. கடுசு. இளம்.
ச. (அ) "ஒருபாற் கிளவி யேனைப்பாற் கணும்"

என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு,

'ஒருபக்கத்துக் கூறிய பொருண்மை ஒழிந்த
• பக்கத்துக் கண்ணும்

(பிரதிபேதம்) * புலாந்தது, † என்னைபுலப்பது, ‡
75

செய்தவழி யென்றுயான் காண.

வவ்வழி யென்றும்யான் காணேன் றிரிதர
வெவ்வழிப் பட்டாய் சமனாக விவ்வெள்ளல்

எ - து: நீ தலைநின்று ஒழுகுகின்ற பரத்தை, யான் புணர்தற்கு நீ குறித்தல்செய்த *அவ்விடத்து எந்நாளும் உன்னைக் காணேனாய்ப் பலகாலுந் திரிதலைச் செய்ய, நீ எவ்விடத்தே போனாயென்று நாட்காலத்தே எம்முடைய மனையின் வாசலிலே வந்து கடுஞ்சொற் சொல்லி உன்னைப் புலக்கின்ற தொழிலை நீ அறியாதாய்போல இப்பொழுது நடுவாக நின்று இங்ஙனம் எம்மை இகழ்கின்ற இகழ்ச்சியிடத்து யான் என்னை மிகவும் ஒறுத்துக்கொள்வேன்; நீ எந்நாளும் அத்தன்மையையென்றாள் தலைவி. எ - று.

சு (க)முத்தேர் முறுவலாய் நம்(உ)வலைப்
பட்டதோர்

(ந)புத்தியானை வந்தது † காண்பான்யான்
றங்கினேன்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், மூத்தையொக்கும் முறுவலையுடையாய்!

நம்வலையிலே அகப்பட்டுவந்த தொரு புத்தியானை யீண்டு வந்தது; அதனை

எறிக் காண்பதாக யான் தங்கினேனென்றான். எ - று.

வருவகைதாம் வழக்கு நெறி யென்று கூறுப' என்று பொருளும் 'மனையோண்மாட்டும் காமக்கிழத்திமாட்டும்நிகழும்புணர்ச்சியும் பிரிவும்

ஊடலும் பரத்தையர் மாட்டும் நிகழும்'

என்று விளக்கமும் எழுதி,

"சிறுகாலை..........காணேன்" என்ற

பகுதியைப் புணர்வுகுறித்து

வந்ததற்கு மேற்கோள் காட்டினர் இளம்; தொல். பொருளி. சூ. உகு. (ஆ) "சிறுகாலைப் பட்ட பொறியும்" (இ) "சிறுகாலை, யட்டில் புகா

தாள்" நாலடி. கக0, நகுங.

க.

(அ) தலைமகன், தனதொழுக்கத்தைத் தலைமகண்மாட்டுக்கரந் துணர்த்தும்

வழி அவள் மடனழிய நின்றதற்கு, "மூத்தோர் முறுவலாய் நம்வலை .. ..கேட்டேன்" என்னும் பகுதிகளை மேற்கோள் காட்டி,

"மூத்தோர்..............தங்கினேன்" என்றவழி,

அதற் குடம்படாது

"அவ்வியானை வனப்பு..............கேட்டேன்" எனப் பொய்கூறினை யென்னுங் கருத்தினளாகிக் கூறுதலின் மடனழித லாயிற் றென்

பர் இளம்; தொல். பொருளி. சூ. க0.

'தன்வயிற்' (ஆ) "முத்தேர்

முறுவலாய்" இந்நூற்பக்கம் ௩௯௦: ௨ - ஆம் குறிப்புப்பார்க்க.

௨. "மும்மதத்துவாரை, வலையை வீசியே பிடித்திட மதித்துளாரென்ன"

௩.

"காவற் பாங்கி னாங்கோர் பக்கமும்" என்புழி, "புத்தியானை வந்தது காண்பான் யான் றங்கினேன்" என்பதனால், 'யானையைக் காத்தற்குப் பிரிந்தேனெனத் தலைவன் கூறினனென்பர்

நச்; தொல். அகத். ௬.

௪௧.

(பிரதிபேதம்) * இடத்தை † கானயான் றங்கினேன், ‡ காண்பதாயான்,

மூன்றாவது மருதம் ௩௨.

௫௧௩

அ ஒக்கும்

(க)அவ்வியானை வனப்புடைத் தாகலுங்

கேட்டேன்

அவ்வியானை தான், கண்ண(உ)நீ ருடி (ரு)நறுநரு நீருண்

டொண் ணுதல் யாத்த திலக வவி*ரோடைத்

(ச)தொய்யில் பொறித்த வனமுலை

வான்கோட்டுத்

தொய்யகத் தோட்டிக் குழைதாழ் வடிமணி

யுத்தி பொறித்த புனைபூண் பருமத்து

கடு முத்தேய்க்கும் †வெண்ப னகை திறந்து

(ரு)நன்னகர் வாயிற் கதவ வெளில் ‡சார்ந்து

தன்னலங் காட்டித் தகையிறைக் காறட்டி

வீழ்க்குந்

தொடர்தொட ராக ||வலந்து படர்செய்யு

மென்றோட் டடக்கையின் வாங்கித்தற்

கண்டார்

உ௦ நலங் × கவளங் கொள்ளு நகைமுக வேழத்தை

யின்றுகண் டாய்போ லெவனெம்மைப்

பொய்ப்பதுநீ

எ - து: அதுகேட்ட தலைவி, நீ கூறியது ஒக்குமென நெஞ்சொடு கூறி, பின்னர் அவன் கேட்ப ✠ அந்தப் புத்தியானை, ஒள்ளிய நெற்றியிலே நிலை பெறுத்தின (௬)திலகமாகிய விளங்கிய = பட்டத்தினையும், தொய்யில் எழுதின

க.

கலி. ௬அ: ௧௩-ஆம் அடிக்குறிப்பின்க ணுள்ள அம்பிகாபதிகோவை. (௫௩௦.) செய்யுள், ஈண்டும் அறியத்தக்கது.

உ. "நீருடிய களிறுபோல" பட். ௭அ.

௩. "தெண்கட் டேறன் மாந்தி" அகம். ௩௩௬: ௬.

௪. "தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை"

மது. ௭௧௬.

௫. நன்னகரென்பதனை இவ்வடியின் முன்னடிக்கும் தன்னலமென்பதனை இவ்வடிக்கும்ஈற்றுச்சீராக்கி இம்மூன்றடியையும் அளவடியாக்கலுமாம்.

௬. திலகமென்பது நெற்றியிலணியும் ஓரணிகலமுமாம்; இதனை (அ) "ஒருத்தி தெரிமுத்தஞ் சேர்ந்த திலகம், ஒருத்தி யரிமா ணவிர்குழை யாய்காதுவாங்க" (கலி. ௬௨; ௩௫-௩௬) என்பதனாலும் (ஆ) உதயணன் வாசவதத்தையின் அணிகளைக் கண்டு புலம்புமிடத்து, "அந்தியுண் முளைத்த வெண்பிறை போலச், செந்தீச் சிறுநுதன் மூழ்கத் தீந்து, நிலமிசை மருங்கின் வீழ்ந்தனை யோவெனத், திலக நோக்கிப் பலபா ராட்டியும்", (பெருங். (உ) ௧௧:அஅ-௯௧.) என்று கூறுதலாலும் அறிய

(பிரதிபேதம்) *இடை தொய்யில. †வெண்பன்னகை. ‡சாய்ந்து, சாய்த்து. ‖ மலர்ந்துபடர், ✕ வழங்கொன்றும், ✠ வந்தபுத்தியானை, = வட்டத்தினையும்.

அழகினையுடையமுலையாகிய வெண்மையையுடைய கோட்டினையும்,(க)தொய் யகமென்னுந் தலைக்கோலமாகிய தோட்டியினையும், தாழ்ந்த மகரக்குழை யாகிய வடித்த மணிகளையும், திருவைப் பொறித்துவைத்த புனைந்த தலைப் பணியாகிய கழுத்துமெத்தையினையும் உடைத்து; ஆகையினாலே அழகுடைத் தாகலும் பிறர் கூறக் கேட்டேன்; அந்த யானைதான் சுண்ணமாகிய நீற்றை அணிந்து *நறிய கள்ளாகிய நீரை உண்டு நல்ல மனைவாசலிற் கதவமாகிய கம்பத்தைச் சேர்ந்து அதனோடே துவக்குண்டதே தனக்குச் சங்கிலியாகக் கட்டுண்டு தன்னழகைக் காட்டி அவ்வழகாலே ஒருவரும் போகாதபடி காலைத் தடுத்து வீழ்க்கும்; அதுவேயுமன்றிப் பிறர்க்கு வருத்தத்தைச் செய்யும் மெல் லிய தோளாகிய தடக்கையாலே வாங்கிக்கொண்டு தன்னைக் கண்டாருடைய நலமாகிய கவளத்தை முத்தையொக்கும் நகையினையுடைய வெண்பல்லைத் திறந்து கொள்ளும்; அந்தச் சிரிப்பை † முகத்தேயுடையவேழத்தை இன்று கண்டாய்போலே நீ எம்மைப் பொய்யாக்குவது என்ன‡பயனையுடைத்தென் றாள். எ - று.

"பருமப் பணையெருத்திற் பல்யானை புண்கூர்ந்து"

(உ)என்றார் பிறரும்.

ஆடியென்பது முதலிய செய்தெனெச்சங்கள் வீழ்க்குமென்னும் முற்றுச் சொல்லோடு || முடிந்தன. அதுவேயுமன்றிக் கவளமுங் கொள்ளுமெனப் பின்னும் முற்றாக முடிக்க. ÷நகைமுகவேழமென்றது சுட்டாய் நின்றது.

உஉ எல்லா, கெழீஇத் தொடிசெறித்த + தோளிணை தத்தித்

தழீஇக்கொண் டூர்ந்தாயு நீ

எ - து: எடா! ×தொடியைச்செறித்த தோளாகிய மருமத்தே கெழுமித் தழுவிக்கொண்டு பின்னர்த் தத்தி எறிஞயும் நீ எ - று.

இது முயக்கமும் புணர்ச்சியுங் கூறிற்று.
யானையாதலின், தத்தியூர்ந்தா யென்றாள்.

உச குழீஇ, அவாவினுற் றேம்புவா ரிற்கடை யாறு
வுவாவணி யூர்ந்தாயு நீ

லாகும்.(இ)"சிந்துரத் திலகநுதற்
சிந்துரத்தின்"(ஈ)"தாரா ரோடைத்
திலகநுதற் சயிலம்" வில்லி. கிருட்டினன். கக.
நான்காம்போர். ௩௨.
என்புழி யானைநெற்றியிலும் திலகம்
கூறப்படுகின்றது.
க: "தொய்யகம்" கலி. உஅ: ௬. இதற்கு, பூரப்பாளை
யென்று பொருள்
கூறுவர் அடியார்க்கு நல்லார்; சிலப். ௬: கOஎ.
உ. களவழி. ௩அ.
(பேதம்) * நறிதாகிய, † முகத்தையுடைய, ‡ பயனுடைத்து, ‖
முடியும் அதுவேயு
மன்றிக் கவழமும், ÷ நகைவேழமென்றது. ┼
தோளினைத் தத்தித்தழீஇக்,
× தொழுவிறந்ததோர்.

மூன்றுவது மருதம் ௩௨.

நிகள்

எ - து: நின்மேல் வேட்கையால் எதிர் கொண்டுவந்து கூடிப் பின்னர் வருந்துகின்ற பரத்தையருடைய மனையின் வாயிலே வழியாகக் கொண்டு போய் அவ்வியானையை அழகுண்டாக ஏறினும் நீ. எ - று.

உவாவென்றதனை இளையமகளிராகவும் யானையாகவுங் கூறுக. அது யுகம் உகமாயினாற்போல் நின்றது.

௨௬ மிகாஅது, சீர்ப்பட வுண்ட சிறுகளி பேருண்க ணீர்க்குவிட் டோர்ந்தாயு நீ

எ - து: நின்னை மிகாமற்*சீர்மைப்பட நுகர்ந்த சிறிய களிப்பினையுடைய அழகினையுடையவாகிய மையுண் †கண் அழும்படி சிலநாள் விட்டுப் பின்னர்க் கூடினும் நீ. எ - று.

நின்னைக் கைகடவாமல் ஓர் அளவிற்பட மதம் பிறத்தற்கு வேண்டுவன வற்றை உண்ட, சிறிய களிப்பையுடைய, மக்க ளழகை உண்டாற்குக் காரண மான கண்ணையுடைய (க)யானையை நீர்க்கு விட்டு

எறினும் நீ என்றும் ஒரு

பொருள் தோன்றநின்றது. அழகையுண்டல்—அவரைக் கொல்லுதல். கண்,

ஆகுபெயர்.

உஅ ‡சார்ச்சார், (உ) நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாஞ் சிறுபாக ராகச் (ங)சிரற்றுது ||மெல்ல

க.

"நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க" கலி. ருசு: ஙஉ - ங, என்பதும் இந்நூற்பக்கம் ஙசுசு: சு—ஆம் குறிப்பும் இங்கே கருதத்தக்கன.

உ. (அ) எல்லாமென்னுஞ்சொல் உயர்திணைக்கண்உளப்பாட்டுத்தன்மைக்கே வருமென்றும் அது "நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாம்" எனப் படர்க்கையின் வருதல் இலக்கணவழக்கன்று; நின் பெண்டி ரெல்லாரு மென்னுஞ்சொல் எல்லாமென மரூஉவழக்காகி வந்த தென்றும் அதனைச் செய்யுண்மருங்கினுமென்னும் அதிகாரப்புறனடையாற் பிறனுன் முடிபெனத் தழீஇக் கோடலுமா மென்றும் கூறுவர் தெய்வச்சிலையார்; தொல். பெயரி. சூ. ஙஉ. 'எல்லாமென்னும்' (ஆ) எல்லா மென்பது "தன்னுளுறுத்த பன்மைக்கல்லது உயர்திணை மருங்கிளுக்கமில்லை" என்பதனுல், சிறுபான்மை முன்னிலைக்கண்ணும் படர்க்கைக்கண்ணும் வருமென்றுகொண்டு, "நெறிதா ழிருங்கூந்த னின்பெண்டி ரெல்லாஞ், சிறுபாகராக" என்பதனைப்படர்க்கைக்கண் வந்ததற்கு (தொல். பெயரி. சூ. ஙங.) நச்சினார்க்கினியரும், (இ) இ—வி. சூ. ககக. இ-வி. நூலாரும் மேற்கோள் காட்டுவர்; (ஈ) இதனை, சேனாவரையர் இடவழு வமைதியென்பர்; தொல். பெயரி. சூ. ஙங.

ங. சிரற்றுதலென்பது சிரறுதலென்றும்வரும்; உடற்றுதல் உடறுதலென அருகிவருதலும் காண்க.

(பிரதிபேதம்) * சீர்மைபட. †கண்ணை அழும்படி. ‡ சாஅர்க் சாஅர், || மெல்லவிட.

விடாஅது நீயெம்மில் வந்தாயவ் வியானை
கடாஅம் படுமிடத் தோம்பு.

எ - து: சார்ந்த சார்ந்த இடங்களிலுள்ள
அறல்தங்கின கரிய கூந்தலை
யுடைய நின் பெண்டிரெல்லாரும் நின்னைக்
கோபியாதபடி எம்முடைய
இல்லிலே வந்தாய்; *அதற்கு அப்புத்தியானை நீ
ஏறமாட்டாத(க)பாகனும்படி

யாக நின்னைக் கைகடந்து மதம்படும்; அவ்விடத்து விடாதே அதனை மெல்லெனப் பரிகரித்துக்கொள்ளெனப் புலந்துகூறினாள். எ - று.

புதிய பரத்தையரைப் †புணர்தற்கு ஏனைப் பரத்தையர் கோபியாதபடி அதற்குப் பரிகாரமாக‡ஈண்டுவந்து என்பால்அடைந்தாய்; தலைவி மனைக்கண்
தங்கினனென்று அவர் கருதுவாராக நினைத்தாயென்றாள்.

இதனால், இருவர்க்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தரவுகொச்சகங்களும் சொற்சீரடிகளும்
வெண்பாக்களும் விரவி
வந்த கொச்சகக்கலி.

(கூஅ.) யாரைநீ யெம்மில் புகுதர்வா யோரும்
புதுவ மலர்தேரும் வண்டேபோல் யாழ
வதுவை விழவணி வைகலுங் காட்டினையாய்
மாட்டுமோட் டோடி மகளிர்த் தாத்தரப்
ரு பூட்டுமோன் றிண்டேர் புடைத்த
மறுகெல்லாம்
பாட்டாதல் சான்றநின் மாயப் பரத்தைமை
காட்டிய வந்தமை கைப்படுத்தேன்
பண்டெலாங்
கேட்டு மறிவேன்மன் யான்;
கூ தெரிகோதை யந்நல்லாய் தேறியல் வேண்டும்
பொருகரை வாய்சூழ்ந்த பூமலி வையை
வருபுன லாடத் தவிர்ந்தேன் பெரிதென்னைச்
செய்யா மொழிவ தெவன்;

கரு ஓஓ, புனலாடி னேனவுங் கேட்டேன்

புனலாங்கே
நீணீர் நெறிகதுப்பு வாரு மறலாக
மாணெழி லுண்கண், பிறழுங் கயலாகத்

க. பாகனென்னும், உரையைநோக்க, பாகரென்பதை ஈற்றில் அர்பெற்று வந்த பாகென்னுஞ் சொல்லாகக் கொண்டனரென்று தோற்றுகிறது.

(பிரதிபேதம்) * அகற்குப்புத்தியாளை. † புணர்த்தற்கு ‡ ஈண்டுவேர் தாயென்பால்வந்தாயன் றென்றுள்தலைவி.

மூன்றாவது மருதம் ௫-௫.

ருசீசீ

கார்மலர் வேய்ந்த கமழ்பூம் பரப்பாக
நாணுச் சிறையழித்து நன்பகல் வந்தவிவ்
வியாணர்ப் புதுப்புன லாடினாய் முன்மாலைப்
பாண்ன் புணையாகப் புக்கு;

ஆனது; அளித்தமர் காதலோ டப்புன லாடி
வெளிப்படு கவ்வையை யானறித லஞ்சிக்
குளித்தொழுகி னையெனவுங் கேட்டேன்
குளித்தாங்கே

போர்த்த சினத்தாற் புருவத் திரையிடா
வார்க்கு ஞெகிழத்தா னன்னீர் நடைதட்பச்
சேர்த்தக வந்த புதுப்புன லின்னைக்கொண்
டீர்த்துய்ப்பக் கண்டா ருளர்;

உஎ ஈர்த்தது; உரைசால் சிறப்பினின் னீருள்ளம்
வாங்கப்
புரைதீர் புதுப்புனல் வெள்ளத்தி னின்றுங்
கரைகண் டதூஉ மிலை;

௩௦ நிரைதொடீஇ,
பொய்யாவாட்டானைப்புனைகழற்காற்றென்னவன்
வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்ததைத்
தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிப்பேன்
பெரிதென்னைச்
செய்யா மொழிவ தெவன்;
௩௪ மெய்யதை, மல்கு மலர்வேய்ந்த மாயப்
புதுப்புனல்
பல்கா லுமாடிய செல்வுழி யொல்கிக்
கலைஞரு மில்வழிக் காலாழ்ந்து தேரோ
டிளமண லுட்பட லோம்பு முனைநேர்
முறுவலார்க் கோர்நகை செய்து.

இது பாத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைவன் ஆற்றமையே வாயிலாகச்

சென்றுழி அவனைக் கண்டு நீ தாழ்த்த காரணமென்னென, புதுப்புன

லாடித் * தாழ்த்ததென்ன, தலைவி இன்ன புதுப்புனலே ஆடியதேன

நெருங்கிக் கூறியது.

இதன் பொருள்.

(க)†யாரைநீ யெம்மில் புகுதர்வா யோரும்

புதுவ மலர்தேருப் வண்டேபோல் யாழ

க.

(அ) "யாரைநீ யெம்மில் புகுதர்வாய்" என்பது தலைவி அகமலி யூடலகற்சிக்கண் வேற்றுக்கிளவி கூறியதற்கு மேற்கோள்; தொல். கற்பி.

(பிரதிபேதம்) * தாழ்த்தேனெனத்தலைவி நீ யின்னபுதுப்புனலோவாடியது, லெம்மில்.

† யாரையோ

(க)வதுவை விழவணி வைகலுங் காட்டினையாய்
மாட்டுமாட் டோடி(உ)மகளிர்த் தரத்தரப் ரு
பூட்டுமான் றிண்டேர் புடைத்த மறுகெல்லாம்
பாட்டாதல் சான்றநின் மாயப் *பரத்தைமை
(ங)காட்டிய வந்தமை கைப்படுத்தேன்
பண்டெலாங்
கேட்டு மறிவேன்மன் யான்

†எ - து: (ச)புதியனவரிகியமலர்களை ஆராய்ந்து
நுகரும்வண்டுபோலே நீ

புதிய பரத்தையரை நுகர்தற்கு விரும்புதலின் அவரைக் கொண்டுவருதற்கு
அவரிருக்கின்ற இடந்தோறும் இடந்தோறும் ஓடிச் சென்று அப்பரத்தை
யரைக் கொண்டுவருகையினாலே எப்பொழுதும்
பூட்டப்படுங் குதிரையை

சூ. கக. 'அவன் குறிப்பு' இளம். (ஆ)
"யாரைநீ சொல்லுகென்ற
லும்" (இ) "யாரைநீ தேற்றேன்", கந்த.
மார்க்கண்ட. உகஅ. அசுரர்

யாக. உஎ. (ஈ) ¹"நீயாரை நின்னிலே,
சொல்லுதி" (உ) "யாரைநீ,
யென்னைநீ யியம்பியது" கம்ப. விபீடண. ருங.
மீட்சி. கഠ. (ஊ)
"யாரைநீ செப்புகென" (எ) "ஆரைநீயென"
கூர்ம. இராமன்வனம்.
ருசு, கഠஎ. (ஏ) "யாரைநீ......
.......போந்ததென்னை" நைடதம்.

பிரிவுறு உசு. என்பவற்றிலும் (ஐ) "நீயாரை" கலி. அஅ: ங: என்ப திலும் அதன் குறிப்பிலுள்ளவற்றிலும் யாரை என்பதில் ஐகாரம் முன் னிலே விளக்கிவருதல் காண்க; ஐ,
அசையென்பாரு முளர்.

க. "அறிவுடை யந்தண னவளைக்காட் டென்றாளே"
கலி. சஉ: கஅ.

உ.

(அ) "இவ்வூர் மங்கையர்த் தொகுத்தினி, யெவ்வூர் நின்றன்று மகிழ்ந நின்றேரே" ஐங். சுஉ. (ஆ) "நல்லாரை நெடுநகர்த் தந்துநின்,
றேர்பூண்ட நெடுநென்மான் றெண்மணிவந்
தெடுப்புமே" (இ) "தேர்
மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார்" கலி. எഠ:
கஎ-கஅ, அஅ: கஅ.
(ஈ) "தேர்தர வந்த நேரிழை மகளிர்" அகம்.
ருருசு: கக.
ரு. "செவியிற் கேட்பினுஞ் சொல்லிறந்து

வெருள்வோள், கண்ணிற்

காணி னென்று குவள்கொல்...............

பலர்படிந் துண்ணுமின்

பரத்தை மார்பே" ஐங்குறு. அச.

ச. (அ) "வண்டு புதிதுண்ண" கலி. கஎ: கரு.

என்பதும் (ஆ) அதன்

குறிப்பும் இந்நூற்பக்கம் உஙச: ச- ஆம் குறிப்பில்

(இ)இச்செய்திக்குப்

பொருந்துவனவும், (ஈ) "தேனீப் புதுநறு

வருந்தி யார்த்து" கந்த.

சுரம்புகு. உஅ. (உ) "பூந்துகள் விரவித் தோற்றுப்

புதுமதுக் கவர்ந்து

தேனீ, மாந்துதன் மாந்தி" திருவானைக்.

இங்கே ஒப்புநோக்கற் பாலன.

ஆரஞ். கசு. என்பனவும்

(பிரதிபேதம்) * பரத்தமை, † எ - து: ஒருமசை, புதியன.

மூன்றாவது மருதம் நடு.

யுடைய திண்ணியதேர் ஆரவாரித்த தெருவுகளெல்லாம் நின் (க)பரத்தைமை
கூறிய பாட்டு உண்டாதற்குப் பொருந்தின நின் பொய்யாகிய பரத்தைமைக்
குணத்தை யான் முற்காலமெல்லாம் மிகவுங் கேட்டும் அறிந்திருப்பேன் ;
அதுவேயன்றி நாடோறும் வரைந்து கொள்ளுங் *கல்யாணமாகிய விழாவா
லுண்டாகிய ஒப்பனையை என்னை ஒழிந்தவர்களுக்குக் †காட்டுதற்கு நீ வந்து · இப்படி வருவையென நெஞ்சிலே தெளிந்துவிட்டேன்; (உ) எம்முடைய
இல்லிலே . புகுதலைச் செய்வாயாகிய நீ எமக்கு ஆராந்தன்மையையுடையை
‡ யென்றாள். எ - று.

ஓரும், அசை. கேட்டுமென்னும் உம்மை, எச்சம். யாழ, அசை. (ங)கைப்
படுத்துதல், ஈண்டுத் தெளிதலை உணர்த்திநின்றது. புகுதருவாயென்பது, (ச)
புகுதர்வாயெனத் திரிந்துநின்றது; உகரம் விகாரத்தாற்||றொக்கதெனினுமாம்.

கூ (ரு)தெரிகோதை யந்நல்லாய் ×தேறியல் வேண்டும்

பொருகரை வாய்சூழ்ந்த (சு)பூமலி (எ)வையை
வருபுன லாடத் தவிர்ந்தேன் (அ)பெரிதென்னைச்
செய்யா மொழிவ தெவன்

எ - து: அதுகேட்ட தலைவன், தெரிந்த மாலையினையும் அழகினையு முடைய நல்லாய்! யான் செய்யாதனவற்றைப் பெரிதாக என்னைச் சொல்வது என்னபயனையுடைத்து? தன்னிடத்தேசூழ்ந்த பூக்கள் மிக்க நீர்பொருகின்ற கரையையுடைய வையையாற்றில் வருகின்ற நீரையாடுதற்குத் தங்கினேன்; அதனை நின் னெஞ்சால் + (கூ)தெளிதல்வேண்டுமென்றான். எ - று.

க. "மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடி யவிழிணர்க், காஞ்சி நீழற் குரவை
யயரும்" அகம். ௩௩௬: அ - க.

உ. "எம்மனை, வாரனீ வந்தாங்கே மாறு" கலி. அக: உ - ௩.

௩.

"கைப்படுதி" (சீவக:க௬௦௦.) என்பதற்கு, 'காண்பை' என்று பொருள் செய்திருத்தலும் இங்கே கருதற்பாலது.

௪. "திரிதர் வாய்" பரி. க0: கஉக.

௫. "தெரிகோதை யந்நல்லார்" கலி. அஅ: கஅ.

௬. "வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி,..............புண்ணிய நறு மல ராடை போர்த்து,..................புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென" சிலப். க௩: க௭0 - க௭௪.

எ. "வையை வருபுன லாட லினிது கொல்" தொல். கக. இளம். மேற்கோள்.

மெய்ப்பாட், ரு.

அ. கலி. கூஅ: நஉ - நந.

கூ.

'ஓஒதல் வேண்டும்' (குறள். சுருந) என்பதற்கு, தவிர்க வென்று பொருளெழுதி யிருப்பதும் .'காத்தல் வேண்டும்' (சீவக. உ0க.)

(பிரதிபேதம்) *கல்லியாணமாகிய, †காட்டுதற்குச்சிவந்திப்படியையென, ‡என்றுள்கேட்டும், || தொக்கது. தெரி, × தெரிஇயல்வேண்டும். ‡' தெளிதலேவேண்டும்.

கந. ஓஒ ! என, கூறிய பொய்யை வியந்து நெஞ்சோடு கூறினள்.
புனலாடி னையெனவுங் கேட்டேன் (க)புனலாங்கே

நீணீர் நெறி(உ)கதுப்பு வாரு மறலாக
மாணெழி லுண்கண் பிறழுங் கயலாகக்
கார்மலர் வேய்ந்த கமழ்பூம் பரப்பாக
நாணுச் சிறை*யழித்து (ரு)நன்பகல் †வந்தவவ்
வியாணர்ப் புதுப்புன லாடினாய்(சு)முன்மாலைப்
பாணன் புணையாகப் புக்கு

எ - து: அவ்விடத்தே புனலாடினை ‡யென்றுங் கேட்டேன்; நீ ஆடிய புனல்தான் ஒழுகும் அறல் நீண்ட தன்மையையுடைய நெறித்த மயிராக, ஆண்டுப் பிறழுங் கயல்கள் மாட்சிமைப்பட்ட அழகினையுடைய உண்கணாக, || கருமை மலர்தல் பொருந்தின கமழ்கின்ற பூக்களையுடைய சோலையிடத்தே நாணுகிய அணையை முறித்துப் பலருங் காணும்படி பகற்பொழுதிலே × வந்த அந்தப் புதுவருவாயையுடைய புதுப்புனலைப் பாணன்வாயிலாக ஊட=நீர்த்து மாலைக்காலத்திற்கு முன்னே சென்று ஆடினாயென்றாள். எ-று.

மலர்தல், பரத்தற்பொருட்டு. +

என்பதற்கு, காப்பாயாகவென்று பொருள் கூறி வேண்டுமென்பது உம்மீற்றுான்வந்ததோர் ஏவல்கண்ணிய வியங்கோள்; "வாழ்தல்வேண்டு மிவண் வரைந்த வைகல்" (புறம். நகூஎ) என்றார் பிறரும் என்று மேற்கோள்காட்டியிருப்பதும் "நடக்கல் வேண்டும்" (சீவக. உகூஎ.)

என்பதற்கு, போவாயாகவென்று பொருள் கூறி வேண்டுமென்பது

ஒரு வியங்கோளென்று எழுதியிருப்பதும் ஈண்டு அறிதற்பாலன.

க. "தேனுகர் வண்டு ஞிமிறுஞ் சுரும்புஞ் செறிகுவளைப், பூநகு தண்புனற்

பொய்கைநல் லூர புதுப் புனலும், கானமர் புள்ளுங் கடவுளும்

வாசியும் காய்சினமால், யானையு மாவர்கொல் லோநாளு நாளும்வந்

தெங்கையரே" அம்பிகாபதி. ருகூ.

உ. "விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண், விரைமலர் நீங்கா

வவிரறற் கூந்த, லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப், புலவர்

நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி, வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்

கொடி" சிலப். கங: கசுசு - கஎ௦.

ங. - இந்நூற்பக்கம் சசரு: உ-ஆம் குறிப்புப் பார்க்க.

ச. முன்மாலையென்பது இரவின் முன்னதாகிய அந்திக்கும் பின்மாலை

யென்பது இரவின் பின்னதாகிய

கூறுவர்.

அந்திக்கும் பெயராகுமென்றும்

(பிரதிபேதம்) * அழிந்து. † வந்தவிவ்வியாணர்ப். ‡ என்று' கேட்டேன், || கருமையலர் தல் × வந்த புதுவருவாயை. = தீர்ந்து. ┼ ('புதுவருவாயையுடையது புதுப் புனல்' என்பது முன் பதிப்பு.)

௨௦ ஆருது, அளித்தமர் காதலோ டப்புன லாடி
வெளிப்படு கவ்வையை யானறித லஞ்சிக்
(க)குளித்தொழுகி ருயெனவுங் கேட்டேன்

குளித்தாங்கே

போர்த்த சினத்தாற் புருவத் திரையிடா
வார்க்கு ஞெகிழத்தா னன்னீர் நடைதட்பச்
சீர்த்தக வந்த புதுப்புன னின்னைக்கொண்
டூர்த்துய்ப்பக் கண்டா ருளர்

எ – து: மேன்மேலே தலையளிசெய்து அமர்ந்த காதலோடே அப்புனலை ஆடுதலால் வெளிப்படுகின்ற அலரை யான் அறிதலை அஞ்சி மறைந்து நடந் தாயென்று பிறர் சொல்லவும் கேட்டேன்; அதுபொருமல் மெய்யை மறைத்த சினத்தோடே புருவமாகிய *திரையையிட்டு நல்லநீர்மையையுடைய நின் ஒழுக்கத்தைத் தடுக்கும்படி கனம்பட வந்த சிலம்பொலியாலே ஆர வாரிக்கும் புதியபுனல் நீ குளித்த அவ்விடத்தே நின்னைக் கைக்கொண்டு இழுத்துச் செலுத்தக் கண்டாரும்

உளரென்றாள். எ - று.

குளித்த கடைக்குறைந்தது. குளித்தொழுகவென்று நீரிற் பிறக்குந் தொழிலுந் தோன்றநின்றது. கோபத்தாற் பல்காலும் புருவம் எறி முரி
வதனைத்†திரையிடாவென்றாள். ஒழுகினையெனவுமென்ற உம்மை,எச்சவும்மை. பாணன் புணையாக ஆடியதே ‡யன்றி யென நிற்றலின்.

உஉ ஈர்த்தது, (உ)உரைசால் சிறப்பினின் னீருள்ளம் வாங்கப்

புரைதீர் புதுப்புனல் வெள்ளத்தி னின்னுங்
கரைகண் டதூஉ மிலை

எ - து: அங்ஙனம் இழுத்த நீர் புகழமைந்த தலைமையினையுடைய நினது நீர்மையையுடைய நெஞ்சை வாங்கிக்கொள்கையினாலே குற்றமற்ற
அப்புதுப்புனலினுடைய பெருக்கினின்றுங் கரையேறுதற்கு இன்னும்§ கரை கண்டதுதானும் ||இல்லையென்றாள். எ - று.

இன்னுமென்ற உம்மை, சிறப்பு. கண்டதுமென்ற உம்மை, காணாமையே யன்றிக் கண்டதுமில்லையென எதிர்மறை.

ஙo நிரைதொடீஇ,(ங)பொய்யாவாட்டானைப்

புனைகழற்காற்றென்ன
 வையைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்ததைத்
[வன்

க. குளித்தல் - மறைதல். "மயின்மயிற் குளிக்குஞ்சாயல்" சிறுபாண்.கஎ.

உ. "உரைசால் சிறப்பின், மன்னன் மாறன்" சிலப். அ: ரு-சு. ந. இப்பொருளில், "வாய்வாள்" என்ற சொல்லாட்சியே பெரும்பாலன. (பிரதிபேதம்) *நிரையைவிட்டு. † நிரையிடவென்றாள். ஒழுகினையென்றவும்மை ‡ அன்றி நிற்றலின், || இலையென்றாள்.

சுOச கலித்தொகை கூஅ.

(க)தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிப்பேன் பெரிதென்னைச்
 செய்யா மொழிவ தெவன்

எ-து: அதுகேட்ட தலைவன், *நிரைதொடியினையுடையாய்! (உ) தப்பாத வாட்டானையினையும் புனைந்த கழற்காலினையுமுடைய பாண்டியனது வையைய்

யாற்றின் வந்த புதிய புனலை ஆடுதற்குத் தங்கினபடியை வார்த்தையாற் றெளிவித்து, பின்னர்த் தெய்வத்தாற் றெளிவிப்பேன்; நினக்கு யான் செய்யாதனவற்றை என்னைப் பெரிதாகச் சொல்லுகின்றது என்னபயன்தரு மென்றான். எ - று.

இந்நிலத்திற்கு உரியதெய்வம் (ரு) இந்திரன்.

ருச (ச)மெய்யதை, †மல்கு மலர்வேய்ந்த மாயப் புதுப்புனல்

பல்கா லு மாடிய செல்வுழி யொல்கிக்
களைஞரு மில்வழிக் காலாழ்ந்து தேரோ
டிளமண லுட்பட லோம்பு முளைநேர்
முறுவலார்க் கோர்நகை செய்து

எ - து: ‡பெருகிய மலரைச் சூடின பொய்யையுடைய புதிய புனலைப் பலகாலும் ஆடல்வேண்டித் தேரோடேசெல்லுமிடத்து (ரு)முளையொத்த முறுவலையுடையார்க்கு ஒரு சிரிப்பை உண்டாக்கி நின்னைப் பிடித்துக் கரையேற விடுவாரில்லாதகாலத்தே இளமணலினுள்ளே || கால்நிலை தளர்ந்து கழுமி அகப்படுதலைப் பாதுகாப்பாயாகெனத் தலைவி நெருங்கிக்கூறினாள். எ - று.

க. "செய்யாத சொல்லிச் சினவுவ தீங்கெவ, னையத்தா லென்னைக் கதி
யாதி தீதின்மை, தெய்வத்தாற் கண்டு தெளிக்கு"

கலி. கூக: கூ-அ.

உ. தப்பாத வாள் தானை - தவறாமல் வெட்டுகின்ற

வாட்படை.

ங. "ஊடலுங் கூடலுமாகிய காமச்சிறப்பு நிகழ்தற்கு, மருத நிலத்திற்குத் தெய்வமாக 'ஆடலும் பாடலு மூடலு முணர்தலும்' உள்ளிட்ட இன்ப விளையாட்டு இனிதினுகரும் இமையோர்க்கும் இன்குர லெழிலிக்கும் இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர் விழவுசெய்து அழைத்தலின் அவன் வெளிப்படுமென்றார். அது 'வையைப் புதுப்புனல்........... தேற்றித் தெளிக்கு' என இந்திரனைத் தெய்வ மென்றதனாலும்......... உணர்க" தொல். அகத். கூ. ரு. நச்.

ச. மெய்யதையென்பதற்கு, உரை காணப்படவில்லை.

ரு. நாணன் முளையை மகளிர்பல்லுக்கு உவமைகூறுதல் தமிழ்நூன் மரபு;

"இளையரி நாணற் கிழங்கு மணற் கீன்ற, முளையோ ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்" (அகம். உகஉ: ச-ரு.) என வருதல்காண்க.

(பிரதிபேதம்) * நிரைத்ததொடியினை. † மல்லிமலர்வேய்ந்த. ‡ பெருகுமலரை. || தான்நிலை தளர்ந்து கழுமி அகப்படுத்துதலைப் பாதுகாப்பார்யாரென.

இதனால், இருவருக்கும் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தரவும் போக்கும் ஐஞ்சீரடுக்கிய பாட்டும் இடைமிடைந்த கலி வெண்பா. (க)

(௩௩) (௬௪.) நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்க்கு மவைவெடுத்

தறவினை யின்புறூஉ மந்தண ரிருவருந்
திறம்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
குழவியைப் பார்த்துறூஉந் தாய்போ லுலகத்து
மழைசுரந் தளித்தோம்பு நல்லூழி யாவர்க்கும்
பிழையாது வருதனின் செம்மையிற் றரவாய்ந்த
விழையணி கொடித்திண்டே ரிணமணி

யானையாய்;

அ அறனிழ லெனக்கொண்ட யாய்குடை

யக்குடைப்
புறநிழற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் காண்டிகா
பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெருவிதுப் புற்றாளே;

கக பொய்யாமை நுவலுநின் செங்கோலச்
செங்கோலின்
செய்தொழிற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட்
காண்டிகா
காமநோய் கடைக்கூட்ட வாழுநாண்
முனிந்தாளே;

கஎ ஏமமென் றிரங்குநின் னெறிமுரச மம்முரசி
னேமத் திகந்தாளோ விவளிவட் காண்டிகா
வேய்நல மிழந்ததோள் கவின்வாட விழப்பாளே;

ஆங்கு;

கஅ நெடிதுசே ணிகந்தவை காணினுந் தானுற்ற
வடுக்காட்டக் கண்காணு தற்றாக வென்றோழி
தொடிகொட்ப நீத்த கொடுமையைக்
கடிதென வுணராமை கடிந்ததோ நினக்கே.

*இஃது அரசன் தலைவனுயவன்தலைவியைநீங்கி இருந்ததற்குத் தலைவி புலவிநீட்டித்து ஆற்றளாயவழி அவட்கு நிகழ்ந்த (உ) காமத்துமிகுதிறத்தை அவ்வாசனை நோக்கிச் சான்றோர் கூறியது. இது பெருந்திணை.

க. காவற் பாங்கி னங்கோர் பக்கத்திற் றலைவன்
கூறியவற்றைத் தலைவி பரத்தையராக்கிக்
கூறுவதற்கு இதுவும் மேற். தொல். அகத். சூ. சுடு.

௨. இச்செய்யுள் காமத்து மிகுதிறத்தான் அரசனை நோக்கிச் சான்றோர்

கூறியதாதலின் மருதத்துக் கோத்தாரென்பது.
கங. நச்.) காணப்படுகின்றது.

(தோல். அகத். சூ.

(பிரதிபேதம்) * இது அரசன்.

சூ0சூ கலித்தொகை சூசூ.

இதன் பொருள்.

நறவினை வரைந்தார்க்கும் வரையார்க்கு மவையெடுத்
தறவினை யின்புறூஉ மந்தண ரிருவருந்
திறம்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
குழவியைப் பார்த்துறூஉந் தாய்போ லுலகத்து
மழைசுரந் தளித்தோம்பு (க)நல்லூழி யாவர்க்கும்
பிழையாது ※வருதனின் செம்மையிற் றரவாய்ந்த
(௨)விழையணி கொடித்திண்டே ரினமணி யானையாய்

எ - து: கள்ளை உண்ணல் ஆகாதென்று நீக்கின †தேவர்க்கும் அதனை உண்டலை நீக்காத அசுரர்க்கும் (ங) வரைதலும் வரையாமையுமாகிய அவ்விரண்டினையுங் கைக்கொண்டு அறத்தொழிலாக இன்பமுறுத்தும் வியாழமும் வெள்ளியுமாகிய‡குரு இருவருஞ் செய்த வழி வேறாகிய தொழில்களையுடைய

க. (அ) மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுக்க..........நல்லூழி யடிப் படரப், பல்வெள்ள மீக்கூற, வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர் மருக" மது. கO-உங. (ஆ)"உரவிப் பெருங்கலித் துன்பங்கள் போய்முத லூழியின்பம், வரவிப்படிதன்னை வாழ்வித்தவாணன்" தஞ்சை.உஅசு. என்பவை "நல்லூழி......யானையாய்" என்பதனோடு ஒப்புநோக்கற்பாலன.

உ. (அ) "இழையணிந் தியல்வருங் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்", குறுந். நஙரு. (ஆ) "இழையணி நெடுந்தேர்" (இ) "இழைகிளர் நெடுந்தேர்" புறம். கஉங: அ; நரு: கரு.

ங. வியாழமும் வெள்ளியுஞ் செய்த அரசியனூல்கள் முறையே பாருகற்பத்திய சூத்திரமென்றும் சுக்கிரநீதியென்றும் பெயர்பெறும்; கள்ளுண்டல் பல நூல்களிலும் விலக்கப்பட்டுள்ள தென்பது உலகமறிந்த தொன்று; பிறவற்றாற் றீராப் பிணிதீர வேண்டி, நறவைத்தா னுண்டாற்கு நற்றீர்-வுறவைத்தான், பண்டுபொன்னேன் றத்த பராகசாந்தாயணப் பேர், கொண்ட கிருச்சிரங்கள் கொண்டு இதனால் வியாழத்துக்கும் கொள்கை அதுவாதல் புலனாகும். சுக்கிரநீதியில் அளவு கடவாத மத்தியபானம் பிரதிபையையும் புத்தித்தெளிவையும் தைரியத்தையும் சித்தநிச்சயத்தையும் உண்டாக்குமென்று கூறப்பெற்றிருக்கிறது; வேறு விளக்கமாக அந்நூலிற் கண்டாலும் உசனஸ்மிருதியிற் கண்டாலும் பின்பு அச்செய்தி குறிக்கப்பெறும்; யாக்கியவற்கியர் மத்தியபான சுராபான நிஷேதம் அந்தணர்க்கே யென்றும் அரசர் முதலியோர்க்கன்றென்றும் மக்கட்பிரிவுக்கு வகுத்துக் கூறியுள்ளார்; அஷ்டாங்க ஹ்ருதயம் சிகித்ஸாஸ்தானம் ஏழாவது அத்தியாயத்தில் நறவின் சிறப்பும் அதன் வகையின் பெயர்களும் பயனும் மற்றும் பலவும் விரித்துரைக்கப்பட்டிருத்தல் இங்கே அறியத்தக்கது.

(பிரதிபேதம்) * வருந்தலின், † தேவர்களுக்கும். ‡ அந்தணரிருவரும்.

மூன்றுவது மருதம் ௩௪.

௬0௭

அரசியலைக் கூறும் நூல்வழியைத் தப்பாமல், குழவியைப் பார்த்துஇன்புறாஉந் தாய் (க) அதற்கு முலைசுரந்து கொடுக்குமாறுபோல, (உ) மழையானது தன்னை(௩)வேண்டின காலத்தே பெய்து(௪)உலகை அளித்துப் பாதுகாக்கும் நல்ல முறைமையை எல்லார்க்குந் தப்பாது வருதலை நினது நடுவுநிலைமை

"வெள்ளியும் பொன்னு மென்போர் விதிமுறை மெய்யிற் கொண்ட,

வொள்ளிய நாளி னல்ல வோரையி னுலகமூன் றுந்,துள்ளினர் குனிப்ப மௌலி:சூடினுன் கடலில் வந்த, தெள்ளிய திருவுந் தெய்வப் பூமியுஞ் சேருந் தோளான்" கம்ப. திருவபிடேக. ௩௮.

என்பதும் இவ்விருவ . ரும் அரசியனூல் செய்தன ரென்பதனை வலியுறுத்தும்.

க. (அ) "புனிறுதீர் குழவிக் கிலிற்றுமுலைபோலச், சுரந்த காவிரி மரங்

கொன் மலிநீர், மன்பதை புரக்கு நன்னுட்டுப் பொருநன்" புறம்.

௬அ: அ - ௧௦. (ஆ) "சரயு'வென்பது தாய் முலை யன்னதிவ், வுரவு

நீர்நிலத் தோங்கு முயிர்க்கெலாம்" கம்ப. ஆற்று. ௧௨. (இ) "ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கித், தீம்பால் சுரப்போ டன்முலை போன்றே, ...அவர், முகங்கண்டுசுரத்தல் காண்டல் வேட்கையேன்"

மணி. ௧௧: ௧௧௪ - ௧௧அ. என,

டுள்ளது.

பிறவற்றுக்கும் உவமையாய் கூறப்பட் உ. (அ)"வேந்தன் முறைநெறியிற் சேர்தலும்...............திங்கண் மும்

மாரிக்கு வித்து" திரிகடுகம். ௬அ. (ஆ) "இயல்புளிக் கோலோச்சு

மன்னவ ஞட்ட, பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு" குறள். ௫௪௫.

(இ)"மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளையு மாறும்,...........

. .....பிறழ்தராக் கோலி ஞகும்" விநாயக. அரசியற்கைப். அ௬.

என்பனவும் (ஈ) "முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி,

யொல்லாது வானம் பெயல்" குறள். ௫௫௯. (உ) "கோனிலை திரிங்

திடிற் கோணிலே திரியும், கோணிலே திரிந்திடின்
மாரிவறங் கூரும்"

மணி. எ: அ-கூ. (ஊ) "செங்கோல் கோடியோ.....
.......நலத்தகை

நல்லாய் நன்று டெல்லா, மலத்தற்காலே
யாகியதறியேன்" மணி.உஅ:

கஅஅ - ககூக. (எ) "நீணில மாரி யின்றி விளைவஃகிப்
பசியு நீடிப்,...

...................வுலகு கேடா மரசுகோல் கோடி
னென்றான்" சீவக.

உருரு. (ஏ) "வேந்தன் முறைதிறம்பின்.........
.....மாந்தர் பசியா

லுணங்க மழைவறந்து; பாந்தண் முடிகிடந்த
பாரின்விளை வஃகு

மால்" பிரமோத்தா. பத்திராயுவுக்கு. கஅ.
என்பனவும் இங்கே ஒப்பு

நோக்கற்பாலன.

ந.

"முறைவேண்டு பொழுதிற் பதனெளி யோரீண், டுறைவேண்டு
பொழுதிற் பெயல்பெற் றோரே" புறம். நரு: கரு - ககூ.

ச. "மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட,
தண்ணிய லெழிலி"

பதிற்: கஅ: கூ - கo.

யாலே உலகத்திற்குத் தரும்படியாக வாய்த்த இழையணிந்த கொடியினை யுடைத்தாகிய திண்ணியதேரினையும்(க) மணிகட்டின இனமாகியயானையினையு முடையாய்! எ - று.

ஊழ் ஊழியெனத் திரிந்தது.

அ (உ)அறனிழ லெனக்கொண்டா *யாய்குடை யக்குடைப்

புறத்†நிழற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட் ‡காண்டிகா

பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெருவிதுப் புற்றாளை

எ - து : ‖ நின் அழகிய குடையினது நிழல் அறத்தைச் செய்யுமென்று எடுத்தாய் ; அந்தக்குடையினது நிழலின்புறத்தே இவளகப்பட்டாளோ? அதிற் பட்டவளல்லள் ; இங்ஙனம் பிறைபோலும் நுதல் பசப்புப் பரப்பப் பெரிய (ந)நடுக்கமுற்ற இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய். எ - று.

×காண்டியென்னும் முன்னிலைவினையோடு (ச)காவென்னும் அசைநிலை யிடைச்சொல் நின்றது.

க. "மணியிலாக் குஞ்சரம் வேந்தூர்த லின்னு"
இன்னா. கசு.

உ. (அ) "வெண்குடை, நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணக நிழற்ற, வேம முரச மிழுமென முழங்க, நேமி யுய்த்த.........கவுரியர் மருக" புறம். ந: க - ரு. என்பதும் (ஆ) "மன்னுயிர் காக்குமிம் மன்னனு மென் கொலோ, வின்னுயி ரன்னனைக் காட்டி யெனைத்தொன்று, மென்னுயிர் காவா தது" கலி. கசுந: ருந - ரு. (இ) "மண் காவல் கொண்ட வடிநெடு வேன்முடி மன்னவர்க்குப்,பெண்காவல் கொள்கை பெரும்பழி போலும் பெருந்தகையே" அம்பிகாபதி. ருஉ௦. என்பவையும் (ஈ) "முன்னமே மொழிந்தா யன்றே யிவன்குறை முடிப்ப தைய, பின்னிவன் வினையின் செய்கை யதனையும் பிழைக்க லாமோ" கம்ப. வாலிவதை. கஉஎ. (உ) "வானும் வையமுங் காத்து வரம்பிலா, ஆனு மாவியு மோம்பிய மாயற்கு, மீனும் வேலும் வெருவருங் கண்ணியும், யானுமோபிற ரென்றுளங்கன் றுமால்" திருக் கழுக்குன்ற. நாராயணச். கசு. என இதனிழலாய் வருவனவும் இங்கே அறிதற்பாலன.

ந.

விதுப்பென்பதற்கு, புறநானூற் றுரையாசிரியரும் நடுக்க மென்றே பொருள் கூறினர். இவர்கள்கொள்கை, இச்சொல் விதிர்ப்பின் மரூஉ

வென்பதுபோலும்; விதும்பலென்பதற்கு விரை வென்று பொருள் கூறுவர் பரிமேலழகர்.

காவென்னுமிடைச்சொல்

அசைநிலையாய்வருதற்கு "அருளிழ.........

......காண்டிகா" என்பது நன். இடை.

சூ, ;உஉ. மயிலை. விருத்தி.

(பிரதிபேதம்) * நின்குடையக் † கீழ்ப்பட்டாளோ.

‡ கண்டிகா. || நின்குடையினது. × கண்டி.

மூன்றாவது மருதம் ௩௪.

௩௦க

கக பொய்யாமை நுவலுநின் * செங்கோலச்

செங்கோலின்

செய்தொழிற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட்

† காண்டிகா

காம‡ நோய் கடைக்கூட்ட வாழுநாண்
முனிந்தாளை

எ - து: (க) நினது || செங்கோலினுடைய உயர்ந்த நடுவுநிலைமை தப்பாமையை உலகம் புகழ்ந்து கூறுநிற்கும்; அந்தச் செங்கோலினுடைய இனிய செய்தொழிலுக்குக் கீழாகிய கொடுந்தொழிலின்கண்ணே இவள் அகப்பட்டாளோ ? அதிற்பட்டவளல்லள்; இங்ஙனம் காமநோய் இறந்துபாட்டைச் சேர்த்துகையினாலே தான்உயிர்வாழும் ÷நாளை வெறுத்த இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய். எ - று.

கசு ஏமமென் றிரங்குநின் னெறிமுரச மம்முரசி
┼னேமத் திகந்தாளோ விவளிவட் ×
காண்டிகா
வேய்நல மிழந்ததோள் கவின்வாட விழப்பாளை

எ - து: நின்னுடைய எறிகின்ற முரசம் இவ்வுலகத்திற்குக் காவ லென்று கூறும்படியாக ஒலியாநிற்கும்; அந்த முரசினது காவலினின்றும் இவள் நீங்கினளோ ? நீங்கினவளல்லள்; இங்ஙனம் மூங்கில் தன்னலனிழத்தற்குக் காரணமான தோள் பழைய அழகுகெடும்படி வருந்துகின்ற **இவளை இவ்விடத்தே அருளிப்பாராய். எ - று.

ஓகாரங்கள், எதிர்மறை.

ஆங்(கு), •அசை.

கஅ நெடிதுசே ணிகந்தவை காணினுந் தானுற்ற

(உ)††வடுக்காட்டக் கண்காணு தற்ருக வென்ருெழி

இ - வி. சூ. உஎஎ. இவற்றிலும் "புறநிழற்..........காண்டிகா" என்பது தொல். இடை. சூ. ௩க. சேனு; நச். சூ. ௩௦. 'யாகா' தெய்வச். நன். இடை. சூ. உஉ. இரா; இவற்றிலும் மேற்கோள்.

க. "நடைதனக்குக், கோடாமொழிவனப்புக்கோற்கதுவே" சிறுபஞ்ச. எ. என்பதும் "தெரிவுகொள்செங்கோல்அரசரென்பதனன் அரசரெல்லாம் தந்நாட்டு நன்றுந்தீதும் ஆராய்ந்து அதற்குத்தக்க தண்டஞ்செய்தற்கு உரிமையும் அதுவெனக்கொள்க" (தொல். மரபு. சூ. எக. பேர்) என்பதும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ.

(அ) "தன்வழிக் குற்றங் காணுக் கண்ணெனத் தான்செய் குற்ற, முன்னிடா தவனைக் கோபித்து" மேருமந்தர. உசு௩. என்பதும்,

(பிரதிபேதம்) *செங்கோலைச் செங்கோலின், †கண்டிகா. ‡ நோய்க்கடைக் கூட்ட, ||செங்கோலினையுடைய, ÷ நாள்வெறுத்த, ┼ எமத்தினிகர்தாவோ. × கண்டிகா,

** இவளையருளிப்பாராய். †† வடுக்காட்டிற்கண்.

77

தொடிகொட்ப நீத்த கொடுமையைக்
கடிதென வுணராமை கடிந்ததோ நினக்கே

எ - து: கண் * சேணெடிதாக நீங்கின பொருள்களைக் காணினும் தான் தன்னிடத்தே உற்ற வடுவைப் பிறர்காட்டவுங் காணாத தன்மைத்தாக † என்னுடையதோழியினது தொடிகள்சுழன்று கழலும்படியாக நீ கைவிட்ட கொடுமையை நீகடிதென்று உணராதிருத்தல் நினக்குச் (க) சான்றோராற் கடியப்பட்டவற்றில் ‡ ஒன்றோ! அஃதின்றேயென்றான். எ - று.

இதனைக் (உ)கைக்கிளையென்பார்க்குச் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ளாது நிற்றலிற் கைக்கிளை || யாகாதெனவும், இதனைக் (ங) குறுங்கலியென்பார்க்கு அகத்தியனருந் தொல்காப்பியனருங் கூறாமையின் அப்பெயர் ÷பொருந்தா தெனவுங் கூறி மறுக்க.

(ஆ) "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா,
வாதல் கண்ணகத்
தஞ்சனம் போலுமால்" (இ) "கற்ற கல்வியுங்
கண்ணகத் தஞ்சனம்
புறத்தே, யுற்ற வொண்பொருள் விளக்கியுண்
கண்ணினுக் குதவாப்,
பெற்றி யொப்புற" என வடுவினிலையில்
அஞ்சனத்தையும் சேணிகந்த

வற்றினிலையில் பிறபொருளையுந்தழுவி ஒருவாறாக அமைத்திருத்தலும்
இங்கே அறிதற்பாலன.

௪. "கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா, முடிந்தாலும் பீழைதரும்" என்பது இங்கே அறிதற்பாலது; குறள். ௬௫௮.

௨. 'கலிவெண் பாட்டே' என்னுஞ் சூத்திர வுரையில், "அறனிழல்...
..........விதுப்புற்றாளை" என்பதை மேற்கோள் காட்டி, இது சுட்டி
ஒருவர் பெயர் கொள்ளாக் கைக்கிளை வந்ததாமெனின், அற்றன்று;
தலைமகன் அன்பின்மை மெய்யாகினன்றே அன்னதாவது; இஃது
அன்னதின்றி ஊடல் காரணமாக அன்பிலனென்று இல்லது சொல்
லினமையின் இஃதொருதலை யன்பாகாதென்பர் பேராசிரியர்;
தொல். செய். சூ. ௧௫௦; நச்சினார்க்கினியரும் இதனையே தழுவி
யெழுதுவர்.

௩. குறுங்கலியென்பது அகப்புறத்திணையுளொன்றாகிய பெருந்திணையின்
துறை பத்தனுள் ஒருதுறையென்று வீரசோழிய

உரையாலும் அத்

திணையில் அத்துறையில் "நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப, வேறு

படு வேட்கை வீயக் கூறின்று" என்று புறப்பொருள்வெண்பாமாலை

யாலும் தலைவனால் துறக்கப்பட்ட தலைவியை அவனொடு கூட்டல்

வேண்டிச் சான்றோர் அவன்பாற் கூறுவதென்று புறநானூற்றுரை

யாலும் அறியப்படுகிறது.

(பிரதிபேதம்) *கண்கள், †என்னுடைய தொடிகள், ‡ஒன்றே வன்றே என்றுன், || ஆகாது இதனைக்குறுங்கலி யென்றல் அகத்தியனாரும். ÷பொருந்தாது. இது எழுடி.

மூன்றாவது மருதம் ௬ரு.

சிந்தை

இஃது எழுடித்தாழிசையும் மூன்றடித்தாழிசையும் கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா.

தனிச்சொல்லும் நான்

(௩௪)

(௧00.) ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள்சீக்குஞ் சுடரேபோல்
வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க வெருவந்த கொடுமையு

நீண்டுதோன் றுயர்குடை நிழலெனச்
சேர்ந்தார்க்குக்
காண்டகு மதியென்னக் கதிர்விடு தண்மையு
மாண்டநின் னொழுக்கத்தான் மறுவின்றி வியன்ஞாலத்
தியாண்டோருந் தொழுதேத்து மிரங்கிசை
முரசினாய்;

௭ ஐயந்தீர்ந் தியார்கண்ணு மருந்தவ முதல்வன்போற்
பொய்கூறு யெனநின்னைப் புகழ்வது கெடாதோதா
னல்கிநீ தெளித்தசொ
னசையெனத் தேறியாள்
பல்லிதழ் மலருண்கண் பனிமல்கக்
காணுங்கால்;

௧௧ சுரந்தவான் பொழிந்தற்றாச் சூழநின்
றியாவர்க்கு
மிரந்தது நசைவாட்டா யென்பது
கெடாதோதான்
கலங்கஞ ருற்றுநின் கமழ்மார்பு நசைஇயா
ளிலங்குகோ லவிர்தொடி யிறையூரக்
காணுங்கால்;

கரு உறைவரை நிறுத்தகோ லுயிர்திறம்
பெயர்ப்பான்போன்
முறைசெய்தி யெனநின்னை மொழிவது கெடாதோதா
னழிபடர் வருத்தநின் னளிவேண்டிக் கலங்கியாள்
பழிதபு வாண்முகம் பசப்பூரக் காணுங்கால்;
ஆங்கு;
தொன்னலமிழந்தோணீ துணையெனப் புணர்ந்தவ
ளின்னுறல் வியன்மார்ப வினையையாற்
கொடிதென
நின்னையான் கழறுதல் வேண்டுமோ
வென்றோர்க ளிடும்பையுங் களைந்தீவாய்
நினக்கே.

இதுவுமது.(௧)

இதன் பொருள்.

ஈண்டுநீர் மிசைத்தோன்றி யிருள் *சீக்குஞ்
சுடரேபோல்
†வேண்டாதார் நெஞ்சுட்க
வெருவந்தகொடுமையு

---

௧. காமத்து மிகுதிறத்தான் அரசனை நோக்கிச் [செ]ச(ர)ன்றோர். கூறிய

தாகலின் மருதத்துக் கோத்தாரென்பர். நச்.

தொல். அகத். சூ. கரு. (பிரதிபேதம்) * சேய்க்கும். † ஓண்டாதார்.

சுகஉ

கலித்தொகை கOO.

நீண்டதோன் றுயர்குடை நிழலெனச்
சேர்ந்தார்க்குக் காண்டகு மதியென்னக்
கதிர்விடு தண்மையு
மாண்டநின் னொழுக்கத்தான் மறுவின்றி
வியன்ஞாலத்
தியாண்டோருந் தொழுதேத்து மிரங்கிசை
முரசினாய்

எ - து: குற்றமற்று மாட்சிமைப்பட்ட

நின் ஒழுக்கத்தாலே கடலின்மீதே

தோன்றி இருளைக்கெடுக்கும் (க)ஞாயிறுபோல இவ்வுலகத்திலுள்ள பகைவர் * நெஞ்சம் அஞ்சும்படி வெருவுதல்வந்த கொடுந்தொழிலையும் நெடிதாய்த்

தோன்றுகின்ற (உ) ஏனையவற்றின் உயர்ந்தகுடையைத்

†தமக்கு நிழலென்று

கருதிச் சேர்ந்தவர்கட்குக் காட்சிதகுங் கதிரைச் சொரியும் (ந)மதியையொத்த குளிர்ச்சியினையும், அகற்சியையுடைய உலகில் எவ்விடத்துள்ளோரும் வணங்

இப் புகழும் இரங்குகின்ற ஓசையினையுடைய
முரசினையுமுடையாய்! எ - று.
ஈண்டு - இவ்வுலகம். ஏத்துமென்னும்
பெயரெச்சம், முரசின்மேலன்றி
‡அதனையுடைய மன்னவனென்னும் பெயரோடு
முடிந்தது.
எ ஐயந்தீர்ந் திபார்கண்ணு (ச) மருந்தவ
முதல்வன்போற்
பொய்கூறு யெனநின்னைப்
புகழ்வதுகெடாதோதா

க. (அ) "ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையுந்,
திங்க ளன்ன தண்
பெருஞ் சாயலும்..............உடையை யாகி"
(ஆ) "ஞாயி றனையை
நின் பகைவர்க்குத், திங்க ளனையை யெம்ம
னோர்க்கே" புறம். ருரு:
கங - கூ; ருகூ: கூ - எ.(இ) "நின், வெம்மையும்
விளக்கமு ஞாயிற்றுள,
நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள" பரி.ச:
உரு - உகூ. (ஈ) "நண்
ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினுங்,

தண்ணியன் வெய்யனாக்

தானே மன்னனே" சூளா. நகர. கஎ. என்பன இங்கே ஒப்புநோக்கற் பாலன.

௨. இருகுடை பின்பட வோங்கிய வொருகுடை,

யுருகெழுமதியி னிவந்து

சேண் விளங்க" புறம். ௩க: ௩ - ௬.

௩.

"திங்களைப் போற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதும், கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடை போன்றிவ், வங்க ணுலகளித்த லான்"

என்பதும் அதன் உரையில் இது பண்பும்

பயனுங் கூடின உவம

மென் றெழுதியிருத்தலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

சிலப். க: க - ௩.

௬. இங்கே அருந்தவ முதல்வனென்றது சிவபெருமானைப் போலும்; (அ)"தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே" புறம். க: க௩. (ஆ)"நற்றவனைப் புற்றரவ நாணினானை" (இ)"நற்றவனை நான்மறைக ளாயினானை" (ஈ)"நற்ற வாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநா நமச்சி வாயவே" (உ) "நற்ற வன்காண்"(ஊ)"மாதொர்கூறுடை நற்றவனை"

(பிரதிபேதம்) * நெஞ்சஞ்சும்படி, நெஞ்சஞ்சுடும்படி. † தாழ்க்குமிழலென்று. ‡ அதனு டையமன்னவன்,

மூன்றுவது மருதம் ௩௫.

சு-க்௩

னல்கிநீ தெளித்தசொ னசையெனத்
தேற்றியாள்

பல்லிதழ் மலருண்கண் பனிமல்கக்
காணுங்கால்

எ - து: அன்புற்று நீ நின்னிற் பிரியேனென்று தெளிவித்த சொல்லே இது தான் நச்சப்படும் வார்த்தையென்று கருதித் தெளிந்தவளுடைய பல இதழையுடைய *மலர்போலும் உண்கண் நீர்நிறைய நீ காணுமிடத்து அரிய தவத்தையுடைய(க)அறம்வளர்த்த நாயனாரைப்போலயாவரிடத்தும்(உ)பொய் கூறுயென ஐயமற்று உலகம் நின்னைப் புகழ்கின்றதன்மைநினக்குக்கெடாதோ தான்? எ-று.

கக சுரந்தவான் †பொழிந்தற்றுச் சூழநின்
றியாவர்க்கு

(௩)மிரந்தது நசைவாட்டா வென்பது
கெடாதோதான்

தே. (எ) "அருந்தவ னதிசயித்து" .திருவால. ௬௦: ௬. எனவும் (ஏ) "பனிவெண் பிறைநறுங்கொன்றைச்சடைபலிதேரியற்கை,முனிவன்"

பதினோரா ந். மூத்தநாயனார். ௬. (ஐ) "முனிவன்"
திருவால. காப்பு.

உ. எனவும் வருவன பார்க்க.
க.

சிவபெருமான் தக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து அறமுரைத்தா ரென்று தேவார முதலியவற்றிற் கூறப்படுதலும் அறமெல்லாம் வளர்க்கும்படி உமாதேவியாருக்கு அருளினரென்று காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றிற் கூறப்படுதலும் இங்கே அறிதற்பாலன.

உ. "நெற்றி, யிமையா நாட்டத் தொருவரங் கொண்டு, விலங்கென விண்ணோர் வேள்வி முதல்வன்,விரிகதிர்மணிப்பூ ணவற்குத்தா னீத்த, தரிதென மாற்றான் வாய்மைய னாதலி, னெரிகனன் றானைக் குடாரி கொண் டவனுருவு, திரித்திட்டோன்" பரி. ௫: உக - நடு. என்பதும் "நெற்றிக்கண் இமையா நாட்டத்தையுடைய அவன் பக்கலிலே இந்திரன் ஒரு வரத்தைக் கொண்டு 'இந்தப் புணர்ச்சியாற் றோன்றிய கருவை யழிப்பாயாக' என, மழுப்படையைத் தரித்தவன் வாய்மைய னாதலின் அவ்விந்திரனுக்குத் தான் கொடுத்த வரத்தைச் செய்தற் கரிதென மாற்றாதே இவ்வுல கேழும் தன் மெய்ம்மையை வியக்க அதனுருவைப் பலகண்டமாகச் சேதித்தான்" என்னுமதனுரையும். "மண்ணினார் தம்மைப் போல்வார் மாட்டதே யன்று வாய்மை, நண்ணினார் திறத்தும் குற்றங் குற்றமே நல்ல வாகா, விண்ணினார் புகழ்தற் கொத்த விழுமியோ னெற்றி போழ்ந்த, கண்ணினன் கண்டந் தன்மேற் கறையையார் கறையன் றென்பார்"தண்டலை. "சாதத்தி னரனை யொப்பார்" திருக்கழுக்குன்ற. நகரச். உ௦. என்பவைகளும் இங்கே நோக்கற்பாலன.

௩.

(அ)"மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ், சேர லாதன் பொய்யல னசையே" பதிற். ௧அ: ௧௧-௧௨. (ஆ) "இரவலர்க் குள்ளிய, நசைபிழைப் பறியாக்

(பிரதிபேதம்) * மலர்போலுண்கண். † பொழிந்தற்றூற்றுழ,

கலங்கஞ ருற்றநின் கமழ்மார்பு நசைஇயா
ளிலங்குகோ லவிர்தொடி யிறையூரக் காணுங்கால்

எ - து: மனங்கலங்குகின்ற வருத்தத்தையுற்று நின்னுடைய கமழ்கின்ற மார்பை நச்சினவளுடைய விளங்குகின்ற கோற்றொழில் விளங்குந் தொடி இறையினின்றுங் கழல நீ காணுமிடத்து நீரைச் சுரந்த (௧)மேகம் அந்நீரைப் பொழிந்ததன்மைத்தாக நின்னைச் சூழநின்று இரந்த பொருளை நச்சுதலை யாவர் சிலர்க்குங் கெடாவென்று உலகங் கூறும் வார்த்தை நினக்குக் கெடாதோதான்? எ - று.

கடு உறைவரை நிறுத்தகோ (௨)லுயிர் ✻திறம் பெயர்ப்பான்போன்
முறைசெய்தி யெனநின்னை மொழிவது கெடாதோதா
னழிபடர் வருத்தநின் னளிவேண்டிக் கலங்கியாள்
பழிதபு (௩)வாண்முகம் பசப்பூரக் காணுங்கால்

கழொேடி யதிகன்" (இ) "ஆர்வுற், றிரங்தோர்க கியா நீட்டியோன்

பொருள்போற், பரந்து வெளிப்படா தாகி, வருந்துக" அகம். கசுஉ:

கவ் - அ, உஎசு: கஉ-ரு. (ஈ) "நின்னசை வேட்கையி னிரவலர் வருவ

ரது, முன்னமுகத்தி னுணர்ந்தவ, ரின்மை தீர்த்தல் வன்மையானே"

(உ) "ஒல்லுவ தில்லெனை மறுத்தலும். .... இரப்போர் வாட்டல்"

புறம். ௩: உசு-சு; கககு: சு - கூ. (ஊ) "நசையழுங்க, நின்றோடிப் பொய்த்தனிரைதொடீஇ செய்ந்நன்றி, கொன்றாரிற்குற்றமுடைத்து"

நாலடி. ககக. (எ) "பசைகொண் டவனிற்பப் பாத்துண்ணு னையி,

னசை கொன்றான் செல்லுலக மில்" பழ. உசு. (ஏ) "தருவமென்று

முன் சாற்றி மறுத்தவர், நரகஞ்சேர்ந்து நலிகுவ ரென்றுமுர், துரை செய்தாய்" பாகவத. (அ) வாமனவதார. ருகூ. என்பவைகளும் (ஐ) இந்நூற்பக்கம் கசஎ. க-ஆம் குறிப்பும் இங்கே அறிதற்பாலன.

க.

(அ) "நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள" பரி. சு: உஎ; (ஆ) "வானத் தன்ன வண்மையும்" (இ)"மாரி யன்ன வண்மைத், தேர்வே

ளாயை" (ஈ) "உள்ளி வந்த பரிசில னிவனென, நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ்சூடு, மணிக்கல னிறைந்த மணநாறு தேறல், பாம் புரித் தன்ன வான்பூங் கலிங்கமொடு, மாரி யன்ன வண்மையிற் சொரிந்து" புறம். ருரு: கரு; கஙங சு - எ; நகஎ: கஉ-சு.

உ. (அ) தெரிகோன் "ஞமன்ன் போல வொருதிறம், பற்ற விலியரோ" புறம். சு: கக - கO. (ஆ) "கூற்றமும் விழையக் கோலினி தோச்சிக், கோட்ட மின்றிக் குடிபுறங் காத்து" பெருங். (ரு) அ: கக - உO.

ந. "மையில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே" கலி. எ: அ.

(பிரதிபேதம்) * திறம்பொய்ப்பான்போல்.

மூன்றுவது மருதம் நரு.

சுகரு

எ - து: நெஞ்சழிகின்ற நினைவு வருத்துகையினாலே நினதருளை விரும்பிக் கலங்கினவளுடைய பழித்தலறும் ஒளியினையுடைய முகம் பசப்புப் பரப்ப நீ காணுமிடத்து உயிரை உடம்பிடத்தே நின்றும் பேர்க்கும் (க) கூற்று வனைப்போல, யாவரையும் உலகத்துறையும் எல்லைதனிலே நிறுத்தின கோலாலே முறைமைசெய்வையென்று உலகம் நின்னைக் கூறும் வார்த்தை நினக்குக் கெடாதோதான்? எ - று.

ஆங்கு, அசை.

௨0 தொன்னல மிழந்தோளீ துணையெனப் புணர்ந்தவ
(உ)ளின்னுறல் வியன்மார்ப வினையையாற் கொடிதென
நின்னையான் கழறுதல் வேண்டுமோ
(ரு)*வென்னோர்க ளிடும்பையுங் களைந்தீவாய்
நினக்கே

எ - து: † எத்தன்மையுடையோர்களுடைய ‡ வருத்தமுங் களைகின்ற
அதனால் இனிய முயக்கத்தையுடைய வியன்மார்பனே! நீ புணருந் துணையென்று கருதிப் புணர்ந்தவள் தனது இயற்கைநலத்தையும் இழந்தாள்; நீ இத்தன்மையையாய் இராநின்றாய்; இது நினக்குக் கொடிதென்று நின்னை யான் கோபித்தல்வேண்டுமோ? நீயே அளிப்பாயாகவென்றான். எ - று.

||இழந்தோள்: ஆ, ஒவாய்நின்றது.

இதனால், தலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடி யாசிரியச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (ருஙி)

× மருதக்கலி முற்றும்.

க. நிழத்துதலைக் கூற்றின் ஞெருழிலாகப் பொருத்திக் கொள்வின்,

"செயிரிற் குறைநாளாற் பின் சென்று சாடி, யுயிருண்ணுங் கூற்ற

மும் போன்ம்" கலி. கOடு: ௩எ - ௩அ. என்பதும் அதன் குறிப்பும்

ஒப்பு நோக்கற்பாலன.

உ. "இன்னுறல் வியன் மார்ப" கலி. அ: உசு.

௩. "என்னோர் மருங்கினு மேத்தி" என்புழி என்னோருமென்பதற்கு

எல்லோரு மெனப் பொருளெழுதி யிருத்தல் ஈண்டறிதற் பாலன.

சீவக. உகஉஅ. உரை.

பிரதிபேதம்) * ஒன்னோர்கள், † எத்தன்மையையுடையோர்களுடைய. ‡ வருத்தங்களை இன்ற, || இழந்த தோள், × மருதப்பாட்டு முற்றும், மருதத்துக்கு நச்சினார்க்

கினியார் செய்தவுரை முடிந்தது இது

ஆசிரியன்பாரத்துவாசிகக. தனிபெற.